



הנרט-פסח ארצישראליה

הוועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשס"ז

הגדה של פסח

בתוכה מאה פרקי נטולים:

א. קרחובות ומלואים לספור יציאת מצרים

אללים וארכעה פרקים

ב. משה רבנו

אחדים ולשה פרקים

ג. אתחזקה דבולה

שורה פרקים

ד. ארץ ישראל

ה. כוס חמיש

על פי נוסח מתרל פניאו וצל

ו. שעני גראאות בנוסח תרנדה

על פי כתבי די ספורי קראאנט

קדוקה פרקים וקבות אמנים בתקנות שקבעו לאלאן טומצט

ערוך ומסדר על ידי

הרבי מנוח מ. כהן

נוירוק חי



שלוי ושלכת שלגונ ריא

**אמוי מרת פעריל מחיי
וՐעימוי אסתר דבורה מחיי**

בחוזה הוועד למן "צורה שלמה" בארצות הברית

כל הזכויות של ההגנה שומרות לחברת המוציא לאור.
אפשר להנתק שום חלק מסויר זה באיזה צורה שהוא מנגנון
קבלית רשות נכבה לחברת. אישור זה יהיה בכל מדיניות
בהתאם לחותם הזכורות הבינלאומיות.

בדומים האחים סולוביוכר

הקדמה

הברא לוגינה שאוי נוון בו אוש אבור במכון הרילל של המלה, ולא יאָיקט מאידרים מעביבס, אלא באור התשא עליי אופי של המשך והרחבה לאחוט גורעתה המגבעים בדרשות שאנכון בהגונה נפא. ובחוור עמדתי על הנושאים שיש בעבוס רענן עם מרותה המדורה, מוסר והדוחות והחותם הלאה. עקר טטרו בעסורי וויא. האונס לא הפקיד אוד דהשעניעיך, השוו במאמץ הקמוץ ול' עס טטר ציאת מאידער. אוננס מתרחשים עטלט בעזיות האומה ובכינה שעה ונום יומם כהשת ריעינס ורבירין מתרחשים בעזיות בראשוני, והם ממשמשים מוקו נאנן ומיען לא אוכב לדורות עלאם.

אספני הוחומר כמה שיצרו והע מוציא חכמי ישראל בכל הדורות משך אלפיים שנה וויהר מתקפת התאומים עד ימינו אן, בכל הניגן להגנה של פסח, ובדרך כלל לאותה תקפה של מאתיים ועשר שנים, תקפת שעבודת כל ישראל בבצערם וגואלים מנה, מכובד רבו בהרבה יתרו. בספרי הכתובת תורת משה צלולו ש רשות מעשיהם אף באמרים הכלולים בשמה כרכום על ארבעה הפסחים, ומוחכם ברוחית וסדרית רך מאה פרקים הכוילים אליו מאות פטמארים הנוגעים בנסיבות האל. הוחומר�� מודרךן חז'ין, ובמה הרבה שמצגתם פטמארים בכתיביו ר' יוזם.

בכל מושג שמעתי עלי' השתמשתי בדברי יהל' ורכ' בחומר הנגע תקופת מגדרים ולא בדברים גנומיים לשי' והורה. מאמורים שונין לח'י', ראנשוויז או השוואתיה לפראט או ת'הברם בבל' סוסום בקרות; ובמקצת צורך הוכחות זו באור כיניקרנומיס או מאחרונים מז'י', מז'קון הגורו וההגהנה; ובמקרה האפשרות העזרותן.

מלבד ריכון א' הוכבב על עצם התנדרה הוסטפי עוד חמישה סימנים:
סימן ב. "משה רבבי" – בז' פרקים, אופק מדרשי חיל על מדרתו של משה רבבי, דרכיו עם ישאל והכונה נפש מלוחתו ע"ז אחרי יציאת מצרים.
סימן ג. אוחלה דאללה. השקפת כבשת ועת רבעות הרואשים ויל על

1. זודמים או רעיה שדרייח בכתבה ספרית וכמה לברר פ' רוא וראען שhort ודברים ואם בכלל הדת ראנן.

סעיף מ'. פ███וי ונג' המדברים על הבטחת השית להאבות לחת את הארץ
לזרעם. יציאת מצרים, בנין בית ראשון ושי, נצחון והשומאים, חרבן בית ש' והכרזות
הדרים נשאל.

סמן ה. סדר שתיתת כוס חמישי כפי נוכש מורה'ל פרואג זצ'ל, על פי תנדפס בבחנהה של שצואה לאור מכתב יד בשנת תרס"ה, להשתמש בבסם של אליז'ר לולבז חלוץ, אחריו נושא בו כהה גודלבים.

בכך הדרה עוכני קומברט, בוט המשי', בו ביארי בארכיטקטן היל שטח סהמאנ דמורי פסחים קית. לפ' ניקת המאנים וכותבי היר של מס' פסחים ורוב הרשראישין: כוב, מושיע אמר עליון הל הנזול. ושות הרשותי שוכן המשי' גואן, כנור, ובאותו. ולודע הרבה אישונים כוכ המשי' אך-על פי אשוט חובה רך רשתה. יש לנו שם עצמה גם המבקרים.

סימן. ובשל התרבות הבתאי שמי' נסורת בהשתום על ידי כתבי יד מוגדרת*וספריה האותניות והראשניות*, ו록 אתם*השווים החשובים ביותר* של ים מתבאeanium מעוצב מכמה בדים רטמי' שמתקש בדם מפני הגדרה*ביחור של ים* ביחס של הערך על ידי*שווים החשובים בשמי' כתבי יד של המיוון בחופשטייא*השתאות הכא לשנה הבהה בירוסלים;**

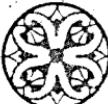
אתמולו הינו עבדים והווים בני חורמים; נטה והמתאים להמשה בשבייל*כבי אין-ישראל.* וכשם שוכני לראות באחלה*דאשען,* כן יונן השית' לראות**בוואלה השלהה.** אמן.

.ג.כ.



הגדה של פסח

עם הרחבות ומלואים לספר יציאת מצרים לאור חורת המוסר, הדעת והמחבה, ותוך כל ישראל לישעה
ונאלה בכל ימי נלוות



התומר נאוסף מספרי חכמים יד, ראשונים ואחרונים, שתחברו בתקופה
בת אלפים שנה וחומר

תוכן הפרקים

- טו. אל היה שם לא רוח נגאל
מגידים כור וברול לפ' יسرائيل
- טז. מחרלה וועצעשיין
הבדיגו מן החועס
ונאלת הגה והפש
- יג. וועקב ביבנו יידר מארים
עש לירוק את גיניכו
עש לחתונה שה
- טט. עונש ליזיד אברום מאאן יسرائيل
עש על בכיתת עזע
ית. כי גר יהוה וועער
אן אט וונספ עול צער
- יט. כי גר יהוה וועער
הרתו כוגה וכיסיתו וועבָּה
- טט. וגט את הוי אשר יעבדו דן אנכי
אוו פוש ביל חאַס
- טט. ואחדו כי אין ייאַז בדרוש גודל
אנלו ווועת
- טט. בכל דר ודער
ה יייחט לבכ' הוות
- טט. וכן בקס לעוקר את הכל
פונע לנו שי דמיות של אונא
ישאל שיאַז
- טט. לנו באָרכן אַנְגָּן
אין הקה פועל שום ביריה
- טט. מלמד השהי שישראל מצוינים שם
ישראָל בעצירים מנבי אבותיהם בידיהם
- טט. מלמד שהו יישראָל מצווינים שם
ישראל בענירם חמיטים הוי
- טט. בכחיה השדה נתחיך
אַסְאֵד ייון אווח נ' יונת
טט. לאלאת בייס ביל פה
- טט. כת. הבה נתחכה
הוועך אַחֲרִיכְךָ כַּפְעָמָךְ
- טט. כת. בסכלות
פשה תקן לישראָל מנוחה בוות האמת
- א. כל דפנין ייְהִי ויכל
פומ' לרוב לחיך
- ב. כל דבריך ייְהִי ויפסח
- כ. סוב' שנן קרוב מאה רוחך
- ג. לשונו ביבא אבראה דישראל....
- ד. כאן הבן שואָל
חינוך הבנים ניל' פהט
- ה. הילחה הוות בילו מזח
- ו. חמץ וגה רמו למחרת העז והופם
- ג. הלילה הוות בילנו מסובים
הסנה ביבן להרות
- ג. עבדים היינו לפרטע במצרים
עבדו מבקרים לך לאחנה שלם
- טט. שעבור במצרים כבאת לעון מכירתי יוסק
שעבור במצרים כבאת לעון מכירתי יוסק
שחוור בעדים בזות ורשונה שפכו
במצרים
- ט. משועבדים היינו לפרטע במצרים
התובלות במצרים
- ח. חרות וועלם
שחוור בעדים הוות לו לבו
- ט. שהאמיר יציאת מצרים בלילות
בלות הוות ליללה
- טט. ישאל מפלל לננת
ליישראָל חפקו של לבנה
- טט. ימי ייריך תעמלן הוות
- טט. יציאת גזירים סיור התוות
ברוך המיקום
- טט. ברוך קומו של עולם
הקי' קי' שנות חורת לישראָל....
- טט. תנוד ארבעה בירום
הוות ויתמת בשביב כל מוג' בני אדם
- טט. הכם מה הוא אומר — רשות מה
ווע אומבר
- טט. ארבע מותה בחכם וולפונין ברושע
- טט. ולפי שהוצאי את עצמן מן הכלל
להשתתק בעזען של ישראל

חובן המפרקיות

- כח. עשר מכות
מלכחות על עיקרי הוה
טט. היד הגדולה... במצרים
צ'יאת פירמי סבור
- ג. ויאו אליום בה'
שר כלומת נוללה
- כא. עשר מכות — מאותים וחמשים
מונן דוחלה
- גב. ואן גראן לנו מוגנום דיוינו
בוח מברס אל היה לה קיוס
גב. אללו גאנן לנו את השבת
מלות שבח
- גד. אללו גאנן לנו את התורה
עלת ההורה
- גה. פסט
כל פורום מוחמים עליו
- גו. מגזה
איו תחביבין את האזנה
- גו. מרוד
פערוותה של גנות אחוריו
בן הגלות אין לו העה ללחום בגונשי
- פה. גאנגען ביבת פולכת
נת. חיריב אדם לדואות את עצמו
- ונ. והזיאנו מיבורות לתירונות
חק עולם
- ההחדשות העולם והאהמה
קסם הרים על יד ההורה
הה ההורין בג אואן זלעום גלו
ישראל גור עולם
- ז. זיכרין זיאאן זדרום לחוד לבוא
ס. היגענו למוציאים ולרגלים אחים
אנגולת מרים והאלת העתיה
- סא. היל
ככל ייביך אל תשפט
סב. מפוזה טפש עד מבאנו
ויביך כל צורו כי אה גירתו
- סג. ארבעה טוטות
סד. שלחן עורך
- ל. בסכלותם
משה נשתחף בעזון שלathy
לא. ונצעק אל 'ה אללי אבותינו
השל הקלה במאונה
- לב. ויאו אליהם... וודע אליהם
גונלה תשומת נטהר
- לא. כל הבן יילוד הארץ תשיליכו
מוש ודי ישאל עוזו את עם
צעת זחתם
- לה. לא על ידי שליח
פשה מטהחו בל פפח
- לה. ובאותה זה המטה
הכימ לכ אל בקסו אתות
- לו. דם
החוקת טובה
- לו. צפראיעם
פורהן בעיל חיים
- סידרת נפש — סן הגאנזעימ
- לה. כינס
אזכע אלהים
- לו. ערב
השנתה המקומ על הועלם
- מ. דבר
בות הרוחם בשפע היין
- מג. שין
להתרוקן סן הירושעים
- מכ. בדר
וחבנונו של מקום על הירושעום
- מג. ארבה
אי עש ביל ההורה
- מד. שך
היום של המגידים לישראל
- מנ. מכת בכוורת
אי הקהיה מקמת סבר כל ברית
- מו. מכת בכוורת
כndo פלכתי
- מו. אדייך עס' באח'יב
יספר אם בלשון קדשו ולשון ערומי

נְרֵשֶׁת בְּדִיקַת חֲמֵץ



סדר בדיקת חמץ

בוחלה ליל שב סח בדיקון או חמץ לאר ור' קומת שבחת י"ט:

ברוך אתה יי' אַל מְתַשׁ קָלֵךְ הַעֲלֵךְ, אָלֶר קָוְלֵשׁ בְּמִזְוֹעֵי וְגַעֵן עַל בְּשֻׂר חַמֵּץ.

אדר ורבינה לא דיר לא טה רישו מ' ובכיה לע שומרה. אדר כר' ביטל חמץ כלום ראהר:
כל חמץ נטמייא זאך ברשותי זלא חמיטה, זלא בערעה, זלא גערעה, זלא גענעא לה,
קעטן זאגנוי קפער קעפער זאגרא.

בעדיר:
כל שאור ווועגן פיש ברשותי פלא ראיינו זלא בערטהי זלאג זאניגו זידע מנט. יתקבפל
זאגנוי קפער קפער זאגרא.

זהו לבי בוט של אל להזח חמץ בסס סס, דרייז באטן האחין טביחות לאכילה אוו הלילה ולטירוח.



מנוגני ערבע פסח

הגבורים מתעדים בערב פסח, ושולב בטבתת חמץ והאכלה. ובטענת בריתם של התה, פריזן רבנן או סיום סוכנותו נון
לחקל. מצללים בטהרכות, אוין אונסמי טנדר להזהר לא ללבצע ערך ד' ביט' צה לא אל אדר אפס.

סוכן עעה דושתת דושען או אודצער אונסמי:
כל חמץ נטמייא זאך ברשותי ערקיונ זלא חמיטה זלאג זאניגו זידע מנט.
בערטהי זלא בערעה, קעטן זאגנוי קפער קעפער זאגרא.

סדר ליל פסח.

הגדות ונגניות, שפ"ט.

מוציא ברכות

ברchor

כוד

שלוחעדר

צבען

ברך

גוזן

קידש

ווחץ

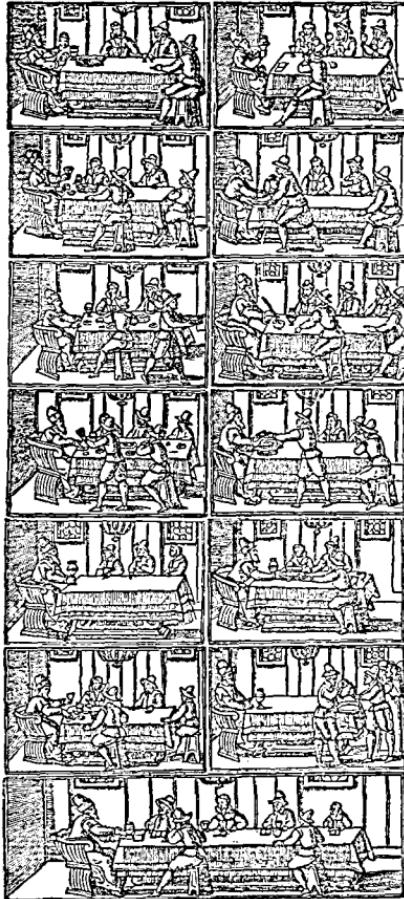
כוסה

ימין

מנגד

חוץ

הלה-



סְדָר לִיל פֶּסַח

קָדֵשׁ, וּרְמִזֵּן,
מְרוֹרָה, כּוֹרֶךְ,
בְּרִיפָס, יִמְצֵץ
שִׁלְחוֹן עֲוֹרֶךְ,
מִינִיד, רְחִצָּה,
אַפְ�וֹן, בְּרִיךְ,
מָזְאִיא, מָזָה.
הַלְל, נְרָאָה.

קְדֵשׁ – מָזְנוּים כּוֹס לְכָל נְקֻסְבִּים אֶצְלָהָן, וּבְכָל הַבַּיִת מִקְרָשׁ חֲלָה,
לְשָׂתִים בְּהַסְבָּה עַד לְמַפָּאָל.

וּרְמִזֵּן – נְטָלִים יְדֵיכֶם לְזַנְרָה עַבְולָרָאָן, וְלֵיאַבְרֵךְ עַל בְּטַולָת נְרִיסָתָן.
בְּרִיפָס – נְטָלִים מִצְיָן גְּרוּקָתָה פְּחוּתָה וּמְפֻבְּלִים בְּפִי פְּלָחָה אוֹ בְּחָמָקָה, וְיַשְׁאַלְמָנִים בְּפִירָשָׁתָה, וּמְבָרְכִים בְּזָרָא פְּרִי תְּאַזְקָהָה אַוְכָלִים. וְעַל בְּקָרֶךְ אַמְרָרִי. וְרוֹתָה
גְּפֻבְּלָל קְרָאָלָן.

יְחִזְעָן – בְּכָל הַבַּיִת נְטָל נְמָזָה וְנְאַמְצָעִית מְשָׁלַחַת נְמָצָות, שָׁהָא בְּגָדָן לְיוֹ. וּבְזָעָעָז
אוּתָה לְשָׂתִים. אֶת חַלְקָה נְגַדּוֹל יְעַטְפָּרָה בְּפֶה וְנְאַפְרִינוּהוּ לְאַפְרִיקָן. וּבְרַעֲבָר שְׁאָמָרָה:
וּמְשָׁאָרָקָם צָרוֹרָה בְּשַׁלְפְּלוֹקָם, וְשָׁל אַמְרָרִים וּבְרַעֲבָר לְבָטָובָה: וּמְפַרְקָם אֶת נְמָצָות, וּכְרִי
שְׁקוֹא תְּמִיטָקָת וּשְׁאָלָו: וְאֶת תְּחִלָּה נְפִישָׁי שְׁלָמִים בְּן שְׁנִי בְּנֵי הַצְּלָמָה.
מְגִיד – יְבִתָּה קְמַעַרָה, וּמְתַחְלֵל תְּהִנְתָּרָה אֶל פְּסָחָה מִן. הָא לְתַפְאָעָנָא' וּכְולָה.
עַלְקָרִין אֶת הַקָּעָרָה מִן נְשַׁלְחָן וּמוֹנָרָה כּוֹס שְׁנִי. בְּכָן שְׁאָל, בְּהָנְשָׁפָר, וּמְתַחְרִים אֶת
כָּר אֶת נְקָאָרָה, פְּגִילִים אֶת נְמָצָות וְאַמְרָרִים אֶת הַגְּדוֹרָה. צְדִידִים נְקִיִּים וּבּוֹלִי.

רְמִזֵּן – נְטָלִים יְדֵיכֶם לְסָקָרָה, וּמְבָרְכִים עַל נְעַמִּיחָן נְרִיסָתָן.
מָזְאִיא – יַחַק נְמָצָות בְּפִרְקָר שְׁהַגְּוָעָם. שְׁנִי נְמָצָות עַם נְפָרוֹהָ שְׁבִּיצִיָּהָן. וּבְרֵךְ
כְּרָכְתָּה נְמָצָיאָה.

סְכִים יְעַבְּרִי תְּעֵגָס סְכִים כּוֹתֵב שְׁעָם וְתַפְלָה בְּלִיל פֶּסַח לְאַכְלָה כְּסָפס וְאֶת כָּל הַשְׁעָם עַמְשָׁס בְּלִיל
הַהָּרָבָה תְּקִוָתָה טַהָרָה. וְשָׁאָסָם וְרַב לְפִתְחָה בְּנֵן שְׁבָרָקָשׁ כְּשִׁים אֶת גָּנוּשׁ בְּנֵלָה. וְגַלְעָם שְׁדָה הַלְּדָד בְּנֵל
רְחִיטָה וְהַרְחִיטָה: וְאֵת: וְהַרְחִיטָה בְּנֵי שְׁתִיבָה וְרַבְבָּה אֶת יְרִיחָה הַעֲשָׂה אֶת שְׁתִיבָה. עַשְׂיָה. וְהַבְּנִי
דָּרְדָּר לְבָתוֹת תְּעַקְקָה פְּנֵל בְּתִיחָה טֶבֶל. אֲחָת שְׁמָן סְמִינָה וְתַהֲרָה מְטַבָּס שְׁמָן שְׁאָלָה הַתְּחִזְקָה דָּרְדָּר.

בְּכָבְעָל בְּתִיחָה טֶבֶל. אֲסָמָם שְׁמָתָה וְרַאשְׁתָמָס הַשְׁרִיר הַשְׁרִיר כְּלִים לְבָלְדָה.

מְאַה – יָאוֹן מִפְאַחַת קָעֵלִיָּה וְתִפְרֹשָׁה שֶׁאֲנָרוֹה מִדְאֲמָצָעַת, וַיַּרְא. עַל אֲכִילָת
מְאַה, וּבוֹצֵעַ פְּהַקְדִּיָּה קְנוּת וְמִהְרָסָה קְנוּת וְאַוְאַכְלָן בְּנִיחַד בְּנִסְבָּה.
מְרֹרֶה – יְקַח קְנוּת מְרֹרֶה וְיַטְבִּל בְּמִרְוּסָה, וַיַּעֲרֵר כְּפֻרּוֹתָה מְעַלָּיו, וַיַּרְא. עַל
אֲכִילָת מְרוֹרֶה, וְאַוְאַכְלָן בְּלִי בְּנִסְבָּה. וְזֶה דְּטָבָל מְשִׁנָּי.
כּוֹרֶךְ – יְקַח קְנוּת פְּמִפְאַחַת מְלָאֵלִישָׁת וְקְנוּת חִוּרָה וְכּוֹרֶךְ יְמִרְאָה בְּנִסְבָּה
בְּלִי בְּרָקָה, וְהָוָא בְּמַעֲנָג הַלְּלָן תְּגַבָּן, וְאוֹפֵר נְגַר לְמַקְשָׁה קְהַלְתִּי וּבּוֹלָה.
שְׁלִיחָן עֹזֶר – יַאֲכִל סְעֻדָּתָם. וּמְהֻיטָם לְאַכְלָל תְּחִלָּה בְּצִים, וְאַתָּר כְּדָם
וּבְלָר. בְּסָרֶף נְסָעָה יְכֹל לְשָׁתּוֹת נְמִין.
אַפְּנוֹן – לְאַתָּר נְסָעָה יוֹצִיא אֶת דָּאָפְּלִיקָטָן שְׂצָפָן, וַיַּאֲכִל קְמַטָּה בְּזִוְתָה, וַיַּמְנוּ נְמִין
לְכָל אַחֲרֵי בְּרִיתָו בְּשָׁעָרָה קְנוּת, וַיַּאֲכִל בְּנִסְבָּה.
כְּרָך – מְנוֹזִים כּוֹס שְׁלִישִׁי וּמְבָרְכִים עַלְיוֹן בְּרִכְתָּה נְקֹוֹן, וְאַתָּר בְּרִכְתָּה הַפְּקוּדָן מְנוֹזִים
כּוֹס לְכָבּוֹד שֶׁל אַלְיוֹן וּנְבָיא, וּמְתַחַת אֶת קְרָנָת לְפָרָסָם פִּי הַלְּלָה לְלִל שְׁמוּרִים,
וְאַוְרָרִים. בְּלִיר תְּמִיקָה.
כְּלָל – מְנוֹזִים כּוֹס רְבִיעִי וּנוֹמְרִים עַלְיוֹן אֶת הַלְּלָה. שְׁחוּת אֶת הַכּוֹס וְאַוְרָרִים
בְּרָכָה אַחֲרָוֹת.
גְּרָץָה – גְּרָץָה ה' אֶת מְשִׁלְךָ. וּמְסָפָרִים אַחֲרִי הָיָה בִּיצְיאַת מִצְרָיִם צַדְּשָׁה קְחָקָפָנִי
שְׁנָה. נֶשֶׁת קְוָרָאִים. שִׁיר נְצִירִים.

מגנני ליל פסח

על שם סוד א-ב-

אָרֶבֶעַ צוֹסּוֹת—כְּנֵן אַרְבָּעַ לְשׁוֹנוֹת שֶׁל אֲלָהּ כְּכֻבוֹת בְּתוֹרָה: וְהַזָּאתִי, וְאַלְפִיתִי, וְלַקְתִּיחִי. וְלֹאָמְנוֹן פָּרָק כָּכָבָרִים עַד רְפִוִּים שֶׁל אַרְבָּעַ כְּסֹות.

אָרֶבֶעַ קְשִׁיוֹת—בְּנֵסֶחֶת נְקַדְּמָה: אָמָתָה, כָּמָרָה, טְבָול, חַקְבָּן. שֶׁנַּחַת
בְּיַיְן הַסְּפָרָדִים בְּשִׁיטָה ר' עֲזָרָם אָמַתָּה: צָחָה, טְבָול, קְשִׁיבוֹן;

אָפִיקוֹם—מְלָה גְּוּיָה וּפְרוּשָׂה: מִינִי מְרִיאָה אֲשֶׁר פְּרוֹתָה וּמְוּנָרִים, בְּנֵן תְּמִרִים.

קְלִיּוֹת גְּאַלְמָזִים, או בְּמִלְויִם, פְּקוּדָה טְנוּלוֹת, שְׁטָמִים לְאַכְלָן בְּסָרָף נְפָעָה. וּפְרוֹשָׂה
נְפָאָרָה. אֵין מִפְּשָׁרִין אַמְרָר נְקַדָּשָׁה אַפְּיקוֹם, וְהָא, שָׁאַן לְמֹרֵן נְקַדָּשָׁה בְּאַפְּילָמָן,

כְּרִי שְׁלִיאָר טָמֵס פְּסָח טְבָקָן נְהָרָה טְמִימָה בְּפָרִי.

בְּנֵד לְבָנָן—בְּעֵל הַבַּיִת נְמֵגָן לְבָנָשׁ חַלְקָן לְגַן לְכֹבֵד פְּסָרָר וּנְקַרְאָה גַּטְלָה.

בְּנֵד הַיְהוָה פְּלַבְלָשׁ בְּגִיאִי, וְצָבָע גְּלָמָן סְפָן לְחוּרָה. וְהָנָה וְגַרְגַּר לְבָנִי הַמְּבָנִים
בְּצַבְוּרָתָם. שְׁקִיעָה לְבָשִׁין בְּגִיאִי לְגַן, שְׁבִינוּ עַזְרִיבָה פְּסָרָר בְּלִיל מְפָסָח קְרִיאָה זְמָתָה עַבְנָה

בְּבִתְהַדְּקָרָשׁ. וְשָׁוֹאָבָרִים שְׁבִינוּ לְגַן וְהָוָה לְקַנְגִּירָה יְמִינָה.

סְגִּירָה—גְּנָרָאָת קְשָׁסָה נְהָרָה שְׁמָם נְמַתְּבָה: הַגְּזִירָה לְבָנָר בְּלִים הַיְהוָה לְאַמְרָר
וְהַצְּפָה הַיְהָ לִי בְּצָאתִי מִמְּגָנִים שְׁמִיחָה. זֶם עַל שְׁמָם נְמַתְּבָה: הַגְּזִירָה נְיָום הַיְהָ אֵין
בְּאַתְּיָ אֶל קְאַרְצָן יְמִיסָּה. וְשָׁלַשׁ קְפָקִישָׁם שְׁרוֹאָמָן גְּזָעָה וְשָׁבֵח לְלַגְדָּשׁ בְּרוּךְ הַיְהָ
עַל שְׁחוֹזָאָס מִמְּגָנִים, שְׁבַן בְּנָרִים וּלְשָׁלִמִּים: גְּזִירָה לְוָם לְהָיָה אַלְקָעָה-שְׁבָרָה וְיָאָה
זֶם.

בְּחַפְתָּה טָפּוֹת נִין פְּנִיכָּם בְּנֵגְבָּה עַל מְפָכוֹת, וּבְנֵמְלִים, קְדָם וְאַלְמָרָה כָּל
עַשְׂרָה, גְּזָעָה אַרְשָׁאַבָּעָה, סְפָק הַבְּלִשָּׁה עַלְמָרָה פְּשָׁעָם, לְרָמוֹ וְלְתוֹרוֹתָה שֶׁלְאָה תְּעַטְּבָנָה
חַס קְלִלּוֹם שְׁמָם פְּתַחְלָה פְּאַלְוָן נְפָכוֹת, קְמוֹ אַזְעָאָרָה: כָּל נְמַתְּבָה אַלְקָעָה
לְאַלְשָׁמָן עַלְלִיה.

בְּמִבְּנָה בְּבָבְבִּילִי: אַסְטָה, בְּמִרְחָה, גְּלִיל הַלְּלָה וְאַוְכָלָן בְּשֵׁר אַלְשָׁמָן בְּמִבְּנָל הַלְּלָה הַהְרָאָה כָּל,
אַלְמָרָה, טְבָול, וְבְגִיאָה בְּבָדָשָׁלָמָן: קְשִׁוָּה: אָטְבָּל, בְּסָתָה, גְּלִיל, נְמַתְּבָה וְמִבְּנָמָה: אָטְבָּל, בְּסָתָה,
גְּלִיל, דְּרוֹר, הַסְּטָמָן, בְּגִיאָה סְמָשִׁים אַלְלָה.

בְּשִׁמְרָה שְׁאַלְמָקָטָה תְּהִרְתָּה כָּל עַד רְבָרָה בְּשִׁמְרָה כְּבָרָה מְלָהָה וְעַד שְׁמָוֹת
סְבִּילָה: הַלְּל בְּמִרְחָה לְמִתְּבָה שְׁלָמָה כְּבָרָה, וְרִזְרָזָה אַסְטָם לְבָרָה מְלָהָה כְּבָרָה
וְעַד שְׁמָוֹת: וְהַזָּאתִי אַרְיוֹ טָבָה וְהַלְּל בְּמִרְחָה לְמִתְּבָה, וְרִזְרָזָה אַסְטָם
עַד שְׁמָוֹת: פְּתַחְלָה וְהַזָּאתִי אַרְיוֹ טָבָה, זֶם, וְהַזָּאתִי אַסְטָם קְדָם, וְבְגִיאָה סְמָשִׁים.

יש לנו גאים לנשhir באצבע זכר לאצבע אליהם' הכתוב אצל הפסכות. ומשפטין
ברוך עמו

ה ס ב – אזכיר לפחות קלום פישקה במצוות נאות ולעכט בפסקה בסך ר' ליל
ופסח, ובתייר לאוכל קצת מפה ונפייקון ארבע כוסות בפסכתה לטאל. זכר לאחרור
וירורת, כל שנות הילרים בהםים הדרណונים.

זרוע ובייה- נקודות למת על התקאה שוי תבשילין: עצם מדורע עט מעת
ונשאר צליין עלייה- ובר לפסח, וביה- זכר לרבנן תנייה שנוי אוכלים בלילה פשת;
ובבחור ביביה, יהוא אברמיית ביעא, מלשון בעא רהמאן ופרקן.

הרואה וכר ליטש שבדו בו אבוחט במצרים.

כוס של אל-חוּנוֹ – נזירים לקוֹג כוס פּוּה לְבָכוֹדוֹ שֶׁל אַלְחוּנוֹ וְבָכְאָה קְרֵם
שָׂאוּפִים. שְׁפָךְ חֲמַתָּר, וּפּוֹתְחִים גְּדַעַת בְּעֵין תְּמַבֵּן לְאַלְחוּנוֹ תְּבִיאָה שְׁבִינָה אֶל נְבִיטָה.
הַגְּנִיסָה סְדֻדָּה לְבָנָה הַהְוֵא מִשְׁמָרָה חֲמַטָּה וְלִשְׁבִּינָה נְמַאַלָּה וְבִינָה עֲתַדְיָה לְבָנָה, וּמוֹ
אַלְחוּנוֹ וְמִשְׁמָרָה מִגְּלָעָה טְשָׁוָה יְהִי כִּי: כְּהַדְלֵה הַחֲרִיךָ חָסִידָם. קָרְבָּן מִקְרָבוֹת בְּהֵז שָׁאָת
פְּמָאָמִים וּפְחַדִּים לְבִיאָת גָּנוֹלָה. וְאַשְׁוֹקָרִים שְׁדוֹאָה לְפָרָסָה שְׁתְּלִילָה הַוְּאָלָל שְׁמָרוֹרָה.
וְיִשְׁאָשָׁרְמִים כִּי כּוֹס שֶׁל אַלְחוּנוֹ קְרָמָה עַל כּוֹס חְמַלִּישָׁה כְּנָאָרָה וְהַבָּאָתִי, שְׁאָן מְסֻפְקִים
אֶם לְשִׁתּוֹתָו וְאַלְחוּנוֹ יְפַתֵּח לְשָׁבֵבָק.

כ ר פס – הוא מין יirk: פעתורייליא, ויש אומרים סעלערי. ויזאאים בכלל מין

יש בשם "כרפס" רמו: ס' פרק – שם רבוא ישראל עבדו בפרק.

1. מוסקים מצאנו הראובני והמוציא של סובוטה. אפקון בישודם היו רגילים בנסיבות בהן יתיר הטענה והרבה מהם היו מושפעים מכך. אבל לא לפ�ן דבשא צוין הש�ה אין אז נזנום מוגדר. אין אז לעשוה כל פלט, כי מה שמייד קוראים לנו כטענה היא ביטולו של עקרון הש�ה. וזה מוכיח שטענה זו מוגדרת כטענה שפיה, וכן מוכיח שטענה זו מוגדרת כטענה שפיה.

2. וברנזה רסן: וכיין רווחת פון חפריס (אנחים וחומשיות). וברנזה: חפריס, נרוחות וצפוני.

³ ראה בתזה שלמה הירב בטילואים סימן יג רבאות שבעה מוגנים בכלל פשח על ספר הקרה, לול שפדיין.

בשורטוטם בעריה פ' ה' כפוש רוכס פומיסולין, ווש' בוכחה לא: עיר: כן. ט' ירושלים כפ' אמא' בסוגון דהון פ' ג': אכליו בישול ואפקת מילוי. ו' ירושלים, ובוגה לא של פון: רוכס וודוד בון, ובצץ שירה דודבן במקורה אלה הבזים. ברכבתן ג', בו עיר: א': אנטשוו וובי אנטשון מעל שלומן באן גרא-אַנטשון זונען. ו' ירושלים, ז' ירושלים נאכט בעריה ביל פון בון צווארה זונען. ו' ירושלים, ז' ירושלים זונען.

מ' זה - ונתקן לקחת בלילה פ██ח שלש מזות לעירית הפוך, משים ש████ל שבת יהום טב מצה ל████ע על לסת מזקה, ומוסיפין בפסח מצה ש████ת ש████ון ל████ע בשלב א████ילון. ווּנְאָרַי קְהִי טְהֵר בְּפֶסַח בְּשִׁנְיָיו. שְׂלֹמֹן לְרוֹא שֵׁם לְשָׁלֵשׁ הַפְּצָחוֹת: וּנְאָשָׁה לְמַצְחָה בְּנָה, נְאָכְלָה לְלִישָׁה - קְרָאָל.

מ' זה שָׁמָרָה - מזוהה לפסח פאה ש████יאן בה י' מזקה, נקנות מצה וגאפר עוגן מזקה שא████ט שערב פ██ח אונר געצות.

פָּרְרוּרִים - קְמִיבְּתוּרָה, ומזות על פרוּרִים אַיְכָלוּוּ, שְׂלֹמֹה מזקה לאכול קְרָבָן פַּסַח עם מזות ופָרְרוּרִים. וּרְכָבָן מַקְשֵׁךְ בְּנָה לְאַכְלָה מזקה לאכול סְפָנִי לְפַסְחָה - קְדִי לְהַקְלֵל עַל בָּעֵל הַבֵּית שְׁטוּרָה בְּרִין וכְּתָת מזות ורשותה בְּלִיל פַּסְחָה, סְדוּרָה קְרִיאָוּנָם קְרוּרִים שְׁוּם, וּתְגַפְּצָן בְּיוּרָה שְׁקוּפָס בְּנָרוֹת הוּא, קְרָשׁ וּמִצְחָה וּבְלִי, וּמִתְּקָסִים גּוֹטוֹ לְבָשִׁיָּה.

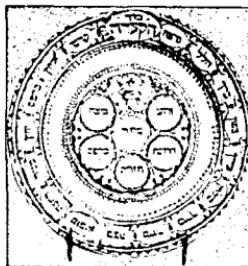
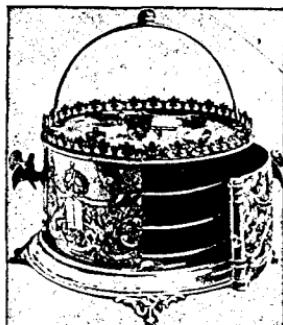
קְצָרָה - שְׂמֻנָה לְתֹת שְׁלֵשׁ מזות, ותְּלִקְרָוָת, וְאַיְמָלְלָה, תְּרוּסָה וּכְרָפָס עַל קְאָרָה וּבְוּלָה אָסָל. וּשְׁלֹמֹנִים שְׁוּם אֲךָ לְסְדָרָם.

לפי ישראלי:	לפי ישראלי:	לפי ישראלי:
וּמְזֹות	מְרוֹרָה בִּצְחָה	וּרוּעָה בִּצְחָה
מְרוֹרָה	מְרוֹרָה בִּצְחָה	מְרוֹרָה
בִּצְחָה	מְרוֹרָה בִּצְחָה	בִּצְחָה
מְרוֹרָה	מְרוֹרָה בִּצְחָה	מְרוֹרָה
בִּצְחָה	מְרוֹרָה בִּצְחָה	מְרוֹרָה
מְרוֹרָה	מְרוֹרָה בִּצְחָה	מְרוֹרָה
מְרוֹרָה	מְרוֹרָה בִּצְחָה	מְרוֹרָה

אלל נמארס... וּקְאָסָס... עַפְסָי נְדָחָתָה בְּתֵבִי הַדָּבָר בְּמַמְשָׁךְ קְיָם: אל' יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ הַלְּלָה הַמְּאַבְּבָה סְמוֹת,
עַל קְאָסָס כְּסָסִי וּרְבָבָס כְּכָלָא דְּרָכִי רַחַם. וְהַדָּחָתָה חִימָה כְּבָבָה לְבָבָל פְּנֵי
בְּבִיל שְׁלֹמֹן וְדָרְקָרְבָּל, לְעַמְּלָל מְדָרְמָה.

בְּבָבָה פְּסָחָה בְּפָ' ו': אָל' קְרָת אָסָת אָתָה בְּן דָּבָר בְּמַדְרָשָׁת [יד מִרְבָּמִין] כְּפָמָה: בְּבָבָה [זְבָרָה לְאַבְּעָן אֶת]
אַרְמָזָנָתָלָבָן, וְאַסְגָּבָן קְרָמָבָן, וְאַסְגָּבָן קְרָמָבָן, אַיְל שְׁוּם שְׁוּם רַחַן -
וְהַדָּחָתָה אַסְגָּבָן אַסְגָּבָן, וְאַסְגָּבָן קְרָמָבָן שְׁוּם שְׁוּם כְּבָבָה נְחָתָה הַלְּלָה
וְרַחַן כְּלֹל וְסָסָקָן טְרוֹחָתָן, וְאַיְל. שְׁוּם אַיְל מְסָדָה.

וישנו תמן על הקערה גם פי קלח או חפקן לטבול גיראות. וולען קערה מוגנת
בשכיל שלוש נפוצות, פהו:



נמי סדרי ליטריא לזר ולודקווש:

השי טען וצקן? יקם פנות כוס ראנן קידוא בקידור בטלורה כוישות שאמר גקדוש ברוך זוא ז'ינקלאל:
ויזאצאי אתקbam פתעה סבלת בקרם.

קדש

צרכי פסחים:

ויהי ערב ויהי בקר

יום השם. ויכלו הרים ותERRץ וכל הארץ. וניכל אליהם ביום השביעי מלאכתו אשר עשה, נישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה. ויברך אלהים את יום השביעי ניקדש אותו, כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות.

תחי פסחים:

ספרי קורין ורבנן ורומיין:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, בורא פרי הארץ. ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, אשר בחר לנו מכל עם ורוממו מכל לשון וקדשו במצותי. נתנו לנו יי' אלהינו באהבה (כשבה שבתות למנוחה ומועדים לשמחה, חיים וונמים לשalon, את יום (השבת הוה ואת יום) חן והמצאות הוה, זמן שורתנו (באהבה), מקרה לך, וכבר יציאת מצרים. כי בנו בחרת ואותנו קדש מכל העמים, (ושבת) ומועדי קדשך (באהבה וברצונו) בלשונה ובשalon הנחלתו. ברוך אתה יי' מקדש השבת (ישראל והונמים).

א. טוטפני: את ים סוב פקרה קרש נה.

כטבאי אמת מסמך:

ברוך אתה ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרָא מַאוֹרִי הָאָשָׁר.
ברוך אתה ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְבָדֵיל בֵּין קָרְשׁ
 לְחָלָל, בֵּין אֹור לְחַשָּׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעָמִים, בֵּין יוֹם
 הַשְׁבִּיעִי לְשָׁבָת יְמֵי הַמְעָשָׁה. בֵּין קָרְשׁת שְׁבָת לְקָרְשׁת
 יוֹם טוֹב הַבְּדָלָת, וְאת יוֹם הַשְׁבִּיעִי מִשְׁתַּחֲזֵת יְמֵי הַמְעָשָׁה
 קָרְשׁת. הַבְּדָלָת וְקָרְשׁת אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקָרְשׁת.
ברוך אתה ייְהוָה, הַמְבָדֵיל בֵּין קָדֵשׁ לְקָדֵשׁ.

ברוך אתה ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁהַחֲנִינָה וְקִוְּנָה
 וְהִגְּעַנוּ לְזִמְּן הַזָּהָר.

אשכה רב כהן כהנא כהנא.

וּרְחִץ

פָּרָץ אֶת מִתְּרוֹם וְאֶת פְּגָרָת. עַל גְּזִיתָה נְצָרָת.

כְּרֶפֶס

סְבִּילָן כְּרֶפֶס פְּתֻוחָה סְבִּילָה בְּטִיחָה וְקִרְבָּת.

ברוך אתה ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרָא פְּרִי הָאָדָם.

לְחִץ

עַל כְּכִיתִי יַגְעַץ אֶת כְּכִיתִה דְּאַקְשִׁיטִית? אַקְשִׁיטִים וְפְּגָרָן אֶת כְּכִיתִי כְּנָהָרָה לְאַקְשִׁיטִקָּן.

מִגְיד

טבילה את הפסאות מביאה את הקשרה ואופר בצד רפואת

הִנֵּה לחמא עינא די אכלי אכלה מא בארעא דמצרים.
כל דבפין יתמי ויכל, כל דצראיך ימי ויפשח.

1

כָּל דְּבָרָיו יִתְהַגֵּן

שרטוט גראנט בלבך שאמיר ירו אל נתניהו, אויל נתקה זה בקצתן תח קאלש ומושת? פה קאן לו ואכל לומ' נטה' נטה' להקבב בפאלאל, חוכ' ביני וויאנ'ו בלשכת הדריינט. מכאן אאריו: גודלה ליקמה והאנקלת אורחים שנקרכו את הרוחקים. ובכן גאנץ שענברג תעיא כאניה פומכט על סערות פה פומח ולו וואמר: כל מי שירק ניכרא אל כל רגען חקם בילל פטח כשב קארום לשילט ומכב עם בינו וויאנ'ו חמורות בעבשומחה. שיעור און געיגים ויאמר: כל דקפני ימי ואיל. בילל דקה קעלט טים. ואלאך על פ' שאדם עזים אל החביש, כי כו קוי אבונטש בעמץים. ובכן דקה מנטיגן קראל בעבבל, בילל פטח לא הי סוציאן וויאתוקים והוי אופרים: כל דקפני ימי וויאאל וכד רעיב נוב וואילן, וויאתוקה נונטה' לאפנעם נטעים שבעוא לאפנום וויאאלן כענוד אנטם.

הנ"ז ואופרים ואות בצלון ארמייה, שהתקה או יושן והזכיר, שכלם הגיעו אורה. ועת' שפרקון עני יקל'ך קחלה. וכן נטה כל אויר יקנאל לאוטר קבאים לזרם נפסח לפרסום העניים כפשה. וקראים ואות בשם. קמואה דפסאום ועוצעה חfine. ויל' אומרים שהמנגש של 'תין', שחולמים המצה לשיעים, משם שקריאת, להם עוני. אך לרינו שאדריך לדוחות מוכן לפוסט את להמו לעני שאן לו מה לאוכל. ולראך בטענו נפסח תנייבו לראי' במקוצה זו, אלא בכל שפה של מגנה חיב הנארם לשלחת את קנייניהם בלטבוח. וכשהאדם יצא של שענה, ובק' לתאנכל גוף וליתום לאלאקה עם שאר העינים והקללים. אבל כי שבעל דלקות בינו ואכל שענה הוא ובובי ואל מאכל ושהלה על עיניים. אך זו הפנת נצאה אל' אמרות ברוס וולון היל' לו.

1. שפטון ב ב' ג'סודין קד: זהה לשלמה פילב סטן, קצב' בתקופה כ- 4, נזכר פעמי לאנרכיאלי, א' ואנרכיאלי.

**השׁתָא הַכָא, לְשִׁנָה הַבָאָה הַשׁתָא הַכָא, לְשִׁנָה הַבָאָה
בָאֲרָעָא דִישָׁרָאֵל. השׁתָא בִירוּשָׁלָם. אַחֲמוֹל הַיְנָט
עֲבָדִי, לְשִׁנָה הַבָאָה בָנֵי חֹרְןִין.**

א. כן ושותה בכחוב יד הבירה בקעטבוריוס מסטר 14, וכלה בפ' וברא'. ב. כן ושותה בכחוב יד הבירה שם מסטר 17, T.S. L, נודם במוש' הח' דף 258. וב' ורשכ'ם: הוא להפוך ט' כל זה מסטר מה שאמרו אבותיהם במאירים וגאון זונזון. וואה בהקרבה.

ב

כל ד זריך ית' זיקפת

טוב און קוחוב אם לא עית קביה פקיות משה ולכך הוא לא מילכון נקרוב אל ביטו'. וכל בך טאה רוחך לך? לא דרבנן תוניה אלא מאפני זרכ' שלום. שלא לא און מניין אונקבי ושבני. קרובי ומפערוי ומזרעוי ואחד פקני עירוי נולך וועלטה פקחו אצל אונרדים. קלנס פה צאנדרר: טוב און קוחוב פאוח דוחוק זונן הווא אוור: וקוחו לך? זעם צאן למלשוחיכם. צעניב און לארבע קרובי קרי שיטחוט ענטט בענימס טובי'.

אפקה כפפעה ושבית' מי דיפח תניב און ליהו' בון צח' וטוב לב, הווא ובעו' ואשטו' ויגו' גו' און ובקי גו' וכל נעלומים עליין. שאאמיר: נטחט בונח זו', כל אונד' בראי' לו. פיז'ר? פקופיט נטמן? זעם קליינט אונטומס ופערנות. וונטשס ליטע? זון קנו'ים ופֿשְׁשָׁין נאום כפי קומון, ונאונישס אונקלין בישר ושוחט זון. אונון שטקה אלא בבלר זונין, זונטס טווים זום קלט לשלחה ולגביצים שיש' בונס בונא. שאני און אונט אונרדים אלעט בלב. וועלט מנקם וועלט זום באנע זאנקה שאדריך שטוניה בון זי און באוכזים נפֿרְדִּים.

ג

?אונה קבאה בָאָרָעָא דִישָׁרָאֵל . . . ?אונה קבאה בָנֵי חֹרְןִין

חותובי: צוין במלשנת תפורה ושבית' באנקה. בוחלה תפורה צוין וצער בך ישבי' באנקה. לוד אונד' בוחלה. לאונקה תעאה בירשל'ים. היא אונלה י'ירושל'ים. ואונר' זע. ?אונה קבאה בָנֵי חֹרְןִין - היא אונלה לישרא'ל.

שנות� זע. ז. סטל' זע; חטב� פסחים זע; הוועה פלעה פיעליך. ז. שנות� זע; מורה שלמה זע. 4 דברים ט', ז. גומבט' הל' ירוש'ט' זע; פסחים קע. 5 מורה גומבט' ח'ג' גיעעה זע. 6 גויא' בט' זענעה.

פְּסִירָה מֵעַל כְּשֻׁלָּה, מִזְרָחָן בּוֹסֶגֶת בְּאָנוֹ אוֹ אַחֲד מִן גְּמַפְּסִירִים שָׂאָל:

מה שמתנה היללה היה מכל היליות? שבכל היליות אנו אוכלי חמץ ומאה, היללה היה – כלו מצה.

ד

מagenta מון תורתה בספר לילדיים בלב פוך את נסיטים של ציירת מצרים, חוץ נסיטם מכתב: *ונתני לך בקברך*, ותיה כי לאלול בקד מחר', נתקה כי יאטור אליליך בעיניך: *שכן מצינו שאלותיהם במאמריהם התחליו בימיית נזירים*: מתחלה נור על מגילות. אם בן תוא ותפקידו אוטו? יושב נור, כל הבן גילוד ואנראה משליחו? *ו* על מגילות. נס בקשעה ששהותם בסוטן על שפת הנאר והטמן לו נקלוקם את בת פרעה.

כשבצער עשרה שפטו לזרע פיטר אלול בקד יום זיומ. וויה רוחן ברעם, ושבטה אחד מתקפאל פוטין מליטשאות סוכם נקלובים כי בזום את לזרע בקר בעקבות הלוויינים. קלא ער אגד שורי שופרים את בזום בכור של אש, אונדר. ואתקבם לחך ר' נויאן אתקבם בכור בפרקן פטרום?

ובן-זרע שומשייל: *ונראי את עגמי ופרישתך זרך ארץ*, שהפרישות נמאקרים

ובן אמת מוצא בטענה שאליה מטה לפרקתו: בקביעות ובבקבוקות נילך, והוא אחר מה בכוויות אמר: קומו צוא מותע עמי... קרכרכם; גורי עקר תנש על פכת כוכחות רוחה של כל הרים.

ובכלנו זה, וכיו' נקלות שבקבע בשייכותם קלים קייד בסדר של ליל פסח, מתקנתם ל gums קליות ועוגנים קלויים קאַז אַנטוֹנִים בערך בפסח וליל פסח' קרי שאלען ווילאָלען. מה נטנה.

ה

סוייגה כוה ? ידו מזאת

מצע ומזאה ציר הרים מזכה בשם 'שואור שבעה' ; שכך שם שלאשור ששלשים בעסה
כבוד כחון מביא אורה לזרי חסיפה וממיין, בן נצער גרע שבאודם קסיטה ליחסו.
ולעומתב אמור עכברים : הפען רפו לזרע קרע שעוזאו אל נבר, רשות אורה. ומזה רנו
לנץ' רטב. אמר הירושלמי ברו' וזה : כל אונן פלאים נקיים בקשרות אורה. עבדיהם
הHIGHם לעם אמר, פלאים זרחות קרע; פבאנן צאלך אונם בני חורי, לבן, פשבייח
שואור פקתייכם' ; כל מפקחת לא האכללי'. לא קראה לך הפען' רפו להשתחררות
בלוחות קרע נקרומים בפען. ופמיהר נפקח שוש� בן מתרות שלשאדים מבער
אות קפען בפירותו, נכו' בו' נלעבנה את איזו קרע.

בן של מתחפלים בשעת לרפת הפען ; שם שבעה את קפען, בן נזקה לבשר
ציר הרים מלפניו, ולזראות בבעור רות נפשאה והרשותה מן תעולם'.

וכשהאריכו חכמים לבודוק את קפען בצליל רוקעה עשר לאור נבר, כל חורי
ביהו בחוריין ובזכחה. לא זה בדי לעוד את הנאים שבודוק כל קרי' ליבור
בר' ה' נפתח ארכם', ולפשפש במעשי ובמדתאי אם הם בראי' ולא נרבק בכם דלאור
שעפסקה. ולא בדיקת מיצוית בלבך, כי אם בחרוין ובזכחה שבפניותיו כלב. וכשזיהה
וירפה את יומי ליבו' וימישל את רוחך על תחזר, רואי הוא לאם' בן חורי', אז או
וניש' קעפין ללבב או גן ההרות'.

אנכילת מזאה נבראות מאקבל כל רטואה, רפואת הנפש. אמר הקדוש ברוך הוא:
אחרי שאכללים בבר מזאה, מאקבל כל רטואה, שוב און אכלילה הפען אמרני גפסת בוכלה
לכניין לכם. בלוונר, בגין שהבוסטם כל מהזוחים תמות רשותן של קדושים ברוך הו,
שב אין מזאים נזאים מילילום ? לאילל' תחכמה. בגין שנדקהה של כל עצשכם הדא
לשם אמתם. ועוד טם לאכילה מזאה, שכן היא קרויב אל וטעב בשעל לפען שרווא
בצלה אקנתה. ולפי שתו האביב במלשון, נבר לחשפה נקדומה, אכיבן של עולם, קשעה
שנאים נקומו ידען לא בזע נרבה לשנות בקחנתה בעבע, ועל בן עניר נס בגין
פאכל נמזהה בולש נאכיב נישעים ומשקה ? לחיים טענאים, מים של הנקפה
במעט, כתני נקרומים'.

ברותה ז' רוד. רב. מ' ספטון ב', פ' ספטון ב' ספטון ג'. ספטון אל סדרת סדרת ז' סדרת, מ'
עכזרה ואדרש, פלהוע. ז' רוד. רב. קמ' וו' שלין, על ואכזרה סדר ב'

שֶׁבְּכָל הַלִּילוֹת אֲנוּ אָוְכְלִין שֶׁאָרֵיךְ קָרְקֹות, הַלִּילָה הַנָּהָ-

מָרוֹרָה.

שֶׁבְּכָל הַלִּילוֹת אֵין אֲנוּ מִטְבִּילִין אֲפִילוּ פָעַם אַחַת,

הַלִּילָה הַנָּהָ-שְׁתִי בְּפָעָמִים.

שֶׁבְּכָל הַלִּילוֹת אֲנוּ אָוְכְלִין בֵּין יוֹשְׁבִין וּבֵין מַסְבִּין, הַלִּילָה

הַנָּהָ-כָּלָנוּ מַסְבִּין.

א. ר' טר. ור' רב' ור' סופריה: פורחים. ב. ר' ג'וסטבירד אמר ונדרס בבלוט.

כִּי? נָהָרָה כִּי? נָהָרָה

פָּסָהָ פָּנָן צְיוּ תְּפִבְּרִים שָׁאָלָם יָאֵל פְּשָׁעָתָ פְּתָחָ וּבְרִיחָדָ בְּנֵי הַפְּנִזְחָ וּבְנֵי הַשְּׂמִינִי תְּמִימָה בְּגַדְעָה, זֶה רְאֵתָתָ מִתְרָה בְּגַדְעָה בְּגַדְעָה בְּגַדְעָה, שְׁקוֹן
אָוְלִים בְּגַדְעָה לְמִרְאָתָ אֶת עַזְקָם כְּבַיִן מַלְכִים, דָּקְבָּחָבָי: עד שְׁהַקְּלָן בְּגַדְעָה
עַזְלִיל עַזְלִיל עַזְלִיל אֵל לֹא אָבֵל עוֹד שְׁפָכָבָי: הַלִּילָה הַנָּהָ בְּלָט סְפָכָן-זֶה רְאֵתָ
לְקַלְעָת אָכְלָן קָעָדָ, וּמִזְעָה לְאָכְלָן סְפָכָן, לוֹדוֹעָץ שְׁאָאוּ מַעֲבָדָת לְעוֹרָותָ.

כִּיְלָא כָּבָשָׂת הַתְּהִרְהִרָּה בְּקָצְבָּ� אָכְלָתָ גַּרְבָּן פְּשָׁחָ: אָסָר לְקַבְּרוֹן צְצָם קְבָּל
צְאַמְּרָה גַּרְבָּן הַפְּסָחָה, שְׁאָמְרָה: וְצָצָם לֹא תַּקְבְּרוּ בוֹ, וְצָצָם, שְׁאָין בָּבוֹן לְפָרִיטָן וְיָצִיאָ
אָזְרִי לְבָדָר הַעֲצָמוֹת וְלְשָׁכָן בְּכָלְבָּם. לֹא אָוֹת לְעַשְׂתָה בְּהָה יְאָס לְעַזְיָה הַעַם
הַקְּרָעָבָם. וְעַל בְּתַחַלָּה בְּאַתְּ לְיִוָּתָר סְלָתָ בְּלַת הַשְּׁמָמָה, פְּמָלָתָ כְּבָנִים וְיָדָוֹת,
צְעַפְּשָׂתָ עַל בָּהָ, וְבָכְלָא שְׁאָה שְׁאָה כְּנָעָן שְׁאָה, דְּקָרְבָּן כְּנָעָן טָבָר, רְאוּ לֹא לְעַשְׂתָה מְפֻלָּם
הַפְּרָאָרִים בְּטַהֲרָה כְּפִיצָּה תְּנוּזָה שְׁעַלְיָה לְהַבָּאָתָה שְׁעָה. וּמוֹתָךְ נְפִיעָה וְהַקְּבָחָה שְׁאָחָתָ
עַלְשָׁם. נְחַקֵּק הַנְּדָרָה בְּגַנְשָׁתָה לְעוּלָם. כִּי מְתוֹךְ נְפִיעָה לְטוּבָה בְּטַהֲרָה אֶזְמָן גְּזָלָן
לְקַלְעָת טָבָרָם.

מְפֻלָּם הוּא שְׁנָגָנָם לְקַבְּשָׂת קְאַלִּיל בְּלָן לְפָרָד לְיל פְּתָחָ, שְׁאָבָע קְאַלִּיל וְוָאַסְלָל
לְלִיל מְרָחָה.

ס. סיד והדרים א. יב; וזהו כטבב תמן ור' ג'. פ' מחדים ג'ט, ב. ג'ירושלמי פ' מחדים פ' ר' הא. 4. פ' מחדים יט, גט.
* סיד וחותנן כטהר. 6. אדרתינו; וראה ליקון ...

פושט את קפערת על פסחון. פשעות חטאיה נקלות בצתת אפרית כטהרה.

עבדים הינו לפרק**הם** במצרים, וויאיינו יי' אלקיינו
משם" ביד מונקה ובורוז נטויה. ואלו לא הוציא הקדושים
ברוך הוא את אבותינו ממצרים, הרי אלו ובנינו ובני
ברוך הוא

א. וויאיינו במצרים ביר חווה וובירין, כו כתבי ים 145.

1

אקדדים קיינו פערעה במצרים

אקדדים במצרים אברר רב תמייעא: קרייב, גאנעבור עילך אונראן¹—לא אברר אלא על
קשי לאנבה בנטס' ולראל שהייא פלעה בתקירוש ברוך הוא, במו שאמר: "ולש
וילדים אשיש בה' פיגל נפשי באילוי"² ותקירוש ברוך הוא גם בן פלעה בה
שאמיר: גוּלְמִי בָּרְשָׁלִים וְשָׁלִיחִי בְּעַמֵּי"³ כי אמר שאליגל רבכין כל קה, לך
מקסם ביר אונבן איר תמןיא: לפוי שבל מהוריין של התקירוש ברוך הוא מודה בנדר מורה.
בתקופה קודם שנדרו לאמרים כי בני אחים מפניהם נפשות, ולא גאנט בעם מונגע
אתנה, וליה קרב ראה קשה קאוד עזניין בתקירוש ברוך הוא, ווילעה ווילעה קידש צנעת
ואוקטער: גלען באה דענאי⁴ אמר גתקירוש ברוך הוא: לאיך אשכח זיין שאליגל בני
השופחות? ווירם לאמרים ווילוי קלטם עדרם, ובשעתם שלם אמן להם מזונות פשת
שיטיקו בה הם ובניהם ובני בניהם. ויאקרו קלטם עכרים חייט לפרקעה, נמיאו קלטם
אומות. וכל קד לפקה? להוציא נקלתו ושבתו של התקירוש ברוך הוא כלב באיע עלים, גוּלְמִי
לעשות שלום בין בריותה, לבר נגרא שמ' שולם, שאמר: ווילא לא' שלום".

אברה פצרם ⁵ וכו' גרש רב תמן: אמר גתקירוש ברוך הוא לאשפטם: אםם אברעם את
פערה לאין יופי לעבד, הייסס' בכל שעה תקראו. עבדים קניין לפלעה במצרים"
סבירות יוסי ווינה נ'כפר לכם אין' ככירות יוסי. ובמו שופק דבית נאיסרים נ'א
לקליר, בגין אמתן אצוא לאמרות. בגין גוועה לימות נפשית, שאמר: כי מי צאך מאץ
מצרים ארנא נטלאות?

1. חזקאל כט, ג. 2. שיעיה טט, ג. 3. כס מה, יט. 4. שדר הסדים ד, ג. 5. שפטים ז, כה. 6. שפטים ז, כה. 7. ז' חנוכה להבבץ בין שבתת הארץ
המודש ח'ז. 6. מודש חלולין טבורה. 7. ז' חנוכה להבבץ בין שבתת הארץ.

שעבדר אצרים כתיב: ואמרת לך גנום עבדים קניין: שלא תחבקש מלופר לו. עבדים שפכו נזק לאיך היה קניין לפרקעה ובמצרים: בך רשותה בשושן, הרים נאמור אפה עד לא יאכלה אצרים אחריו. ר' נזקינה אמר: כי גנאי הוא טב שקייש אצרים לעיבודם של אצרים? ונלא פולחה דוללה הדאי. שבעוד מצרים נהר הירדן דוחה שובל בקיינן אל כל אצרים נתקכו נזקכו נזקנו, ועל רדה הנקה חטא של בני נצקה, ונתעה בלטנט נשלקלל, שבעוד מצרים נתקכו נזקנו, ועל רדה הנקה חטא של בני נצקה, ונתעה בלטנט

ובן דר' ש' חכמי: נזכיר ה' אל משה ואל אהרן ונזקם אל בני ישראל
שפרורו אביהם
פצעה אביהם
ושנאה אביהם
ואל פולעה מלך מצרים לחשציא את בני ישראל מלך מצרים ו- זט'
בקני ירושאל נצטו שליחות עזראים, כמו שנאמר: הנה אפר ה' אָלְעִי
לישראל, אגדי ברתי רתית את אהובתיכם ביום הויאין אויבם באנץ' אבאים בחייב עזראים
לאמר, מכיון שבע אחים שלחו אל את אהון עברי אשר פבר ל- זט' שמי' נרבה
עבטים צערם אבאים שקי' לכם עבדים. הנה אחים הקדושים ברוך הוא ש' שלוחו
את ברבדותם ה'ל' זט'

וְקַדְמָה מִצּוֹת שְׁלֹחַ הַעֲבָדִים לְאַלְפָתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, לְפִי שָׁעֵן אֶת־בְּנֵי אֶתְּנָאָם בְּמִזְרָחָם בְּשָׁעָה שָׁעָה מִשְׁתְּבָדֵדים בְּאַתָּהֶם. שָׁעָן אֶתְּנָאָם וְשָׁעָן הַתְּבָאָר בְּאַתָּהֶם וְלֹהִיוֹת מְשֻׁבְּצָה אֶתְּנָאָם לְשָׁהָרָב בְּרוֹא הָאָהָרָב אֶתְּנָאָם;

ובן זרשו בתקופת: ואלה המשליטים . . . כי מיתה עדר עכברִי—פתח במלפט עכברִי, לא פְּשָׁעַנְיוֹ עכברִים בפְּגָזִים ופְּקָדָשׁ בריך והוא גוון ל Kun מורות. לשליך רעה אל פְּלָנֶאל בראשנה שלא לשעבד אשי באחין בפְּנָה, ולא לשעבדו לזרותה כי אם עד דשא נשביעתי, ואנפערִי . . . כי צבורי הם אשר ותפאי אוקם מאירן

וכל מי שאט רוחה להוכיח בחדורין ולאצאת להחשי בפניה הקב"שית, אפרקה
ההונאה: רוץ עז אדרויו את אנט' במרצע אלן קדיל ותוקהו. אמר ברוך הו:
כל תחווה עזיו עירם במג'רים בשעה שפחסחתי על מפלחש ועל טין קמאות ואפרותי
ככ' ילי בון נאל עזרם' ו' לא באדרם לאבדם ולכך והוא איזן עצמו, בעז'

ונדרתנו מכך, לנו, יסוד חדש נוצרת לנו; סכימים דודג' במתוך ג'. ד. זכיינלאן דודג' שנות ג' ב-
ה' שנות ג' ג' זמנה לר' ציון. ו-זאת למל' ר' פ' ה' ה' כמי' יקוט אלבאנאי, וזהו שלמה ה'ם וארא מלואם ג'

מְשֻׁבְּדִים הַיּוֹן לְפָרָעָה בְּמִצְרָיִם. "אַפְּלֵלוּ בְּלֹנוּ חֲכָמִים,
בְּלֹנוּ נְבוּזִים, בְּלֹנוּ זְקִינִים, בְּלֹנוּ יְדָעִים אֶת הַתּוֹרָה, מְזוֹה
עַלְינוּ לְסִפְרָם בִּיאֵצָאת מִצְרָיִם. וְכֹל הַמְּרָבָה לְסִפְרָם
בִּיאֵצָאת מִצְרָיִם תְּרִי זָה מְשֻׁבְּתָה.

א. כת"ב 110: מזוה עליט לספר ביאצאת מצרים אסילו. ובמשותה: למיך באה כי ואסילו.

ג

קְשֻׁרְדִּים פְּיוּנוּ? פְּרָעָה בְּצָרְבָּם

הבריטות ואלו לא הזיאו ממצרים. קרי טבעים בז'ים ומטענים לא-טומנים
בצ'רים ומוקבטים. אקרו חכמי'ו: מה שאלת מצרים מפל-מקראית כל', שכנכו
ישראל לתוכה? אלא אמור: באוקה שעיה קוו נמצרים שולחים מסוכן קעל'ן עד סופו,
ולא רקעה אפה מה מלכלה'ת ציבורות וכבריטים קבעו, ושטופים בעקב'ם ווקה.
ויש'ם על כל משלים ר'יעים-אלה מצרים בלבד. לפיך באה לאט מקלה על ז'י
ישראל. אף לשוד לבוא עתידן אמות הקעל'ן להקס' ביאלא. ורק ברקמי' הקלה על
עליט ז'אן משבור דלאלה ואפללה לאור ז'ול.

הו' עוד רצה למא: כל נקשות'דים נקראים בש'ם. פרעה. וכל תקלות נקראות
על'ם בשם. ב'ירם: שקרויים ליש'אל. ורק בכוחה זה יתקלקם איל' אויש'ם.
נע'ם בלטן מרות נצחית, שהב איפשר לנו להשתמע' לש'ם. פרעה. א'פל'ו בתקף
ק'ל'וט'ת קרי'ת מ'ידי בפנימיות לבני ב'ירח'ון'ם מ'ורום. נ'קיט ע'בדים מל'ר'ן
מל'ט. ע'בדים ב'נ'ה וב'ירח'ון' ברוח נ'פ'ש⁹.

ו'ו שאקו': בכל רוח ז'זר ורב א'ם לראות א' עצם קאל'ו והוא נ'כא מצרים
ט'מ'ה. לא את א'כתי'ש כל'בד נ'קדו'ש ביר' הו' לא אל' א'ך אויש' נ'אל' ע'בקם. משם
ש'ק'לה' ו-ש'א'ם ק'ר'יש'ים ע'צמ'ת מ'מי' ב'ירח'ון'-'תק'ק' א'וקה ד'ס' על ל'וח ב'ט' בשעת
ביא'ת מצרים. כ'ם ש'ק'טו'ב. את נ'זר' א'ך ק'ר'י א'חט'ם צ'את'ם מצר'ים ו'רו'ין
ע'פ'ת' ב'ת'ל'ק'ם. אל ת'ק'או. או'תו ר'ו'ת ה' ר'ו'ת כ'ר'מו'ת נ'כ'ח'ת א'ש' נע'ם ב'ת'ל'ק'ם
ב'ס'ו' פ'אנ'ש לע'ל'ק'ם.

⁹ מסדר' ב'ל'ט' ש'ס'כ'ל'א' ב'ל'ט' פ'ס'ס'כ' ו'ז'ז'ז'ן'. ג'זה'ה אל'ס'ה'ס'ה' פ'א'ק'ל'ג' פ'ב'ק'ע'ן. ד'ר'ה'ס'ד'ל'

למה'ה. י'וח'ב. ג' ג'ר'.

מעשָׂה, ברבי אליעזר ורבו יהושע ורבו אלעזר בן ערינה ורבו עזיבא ורבו טרפון שהיו משבין בבבון ברק, והיו מספרים ביציאת מצרים כל אותו החלילה עד שבא תלמידיהם ואמרו להם: רבותינו, הגיע ומן קריית שמע של שחרית.

אמיר¹ רבי אלעזר בן ערינה: הרי אני בן שבעים שנה, ולא נכיתתי שמתאמיר יציאת מצרים בלילה עד שדרשה בן זומא: שנאמר, למן תונפר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיק; ימי חיק-הימים, כל ימי חיק-

א. שם: וועה. ב. הנטב' והטל' התקף: אדר הלט. ג. דראטן ט. ג.
ולפייך בברכתך, אשר נלט נאל את אבותינו את מקודמים נאלת לאלאת אבותינו, לפחות שבחתלה עלי' להוות ען אולט-שאנט מיליטים עצמן בירחון- והוא נזקקה גו, נזקקה ליראל, בגין שקדוש ברוך הוא נאל את אבותינו מצרים. שחויר פטוריים לא וקורים שאלו לא וויאט נקדוש ברוך והוא מקדמים אל פרעעה גוזיה ז' לדי בעצמו נהיה משחרר אוthon, או כייש לעולמי עולמים אציכים להודות ולתהיוק טוכה למצרים על פצעה זו. הנה הפטור, משקדושים. מה פאיין ען עש' קשנוקות ברוך והוא בעצמו נאלט למורות רצונות אל פרעה, עלי' להוות רק לה? בון.

ט

את אסיך יציאת מצרים בזיגום

ויח' מהקה כל ימי חיק- לרבות הלילות. אם בזון גלוטש הדקה ללילה - בדורות ???: נאכללים בלוט, במיטים אשר תחשך בכהה את כל אסיך מסביב - מצונה אלט ליבור או יציאת מצרים, ואנזהו בוטחים בה ומקדים לאלה. ובן כל ימי ארך ליבור שעבוד מצרים ותקלה מכתה כן. בימים, בזעה צפחים

הכלילות. ווחכמים אומרים: ימי חיה-העולם הנה, כל ימי חיה-להגביא לימות המשיח.

המקולעה ורשות לו, כן בצלחה, בשעה שעולמו קשר בעודו-כל הנפוצים זכור נאלח
אנדרום ורוח לו:

יאראל נאדי. וכן זרוש תקםיטי מה שאמר גראודס ברוך הוא המכזירים: הדרש הנה
ג'ובה. גם-אתם מווים נקיירים ונטודרים ללבנה ואמות-העלם-להטבה.
במפללו אמות-העלם למקה ויקראל ללבנה. הנקה מועלם בימי מלכה שללה, לרמז
שיטראל ג'ודה לךם מה למתוקם איפיל במלחות הזורה לללה. שיווי יצטטן לאלה
ופתוקין פשדר עד שאור חיים; אמות-העלם קיימים ורק בעת שתקה של נזלה
ורוחם לךם, ובונן נלחותם כלין ואובדים ועקבין מן העולם. ואט מתקפללים בצל חוץ;
הנינה אויר הצלגה באור תקפה, ענקה לאלה שלא-לויים שבלו אוריך, כשתגעה
קfid ר' ואנדה ורשות עליון.

וכן זרוש ר' מנוחא>, אמר נבאים ליום כלכם, כת הום מסיפל ומאריך, אף
אתם, צפולה לךם, והוא שטיד להאריך לךם אויר עולם, שנאמר: ונינה לך ה לא/or
עלם.

יזראל מסדר ועוד ר' רומי> יזראיל זומת לצלגה-תקוקות בעלים נה קמו דלבנה,
די' נגינה להנער אויר האזק וילישר וצעתה ה בתקשת תנער, עד שתקומו יעדי'
ונבאים שערשא בצען פבלה, ומלאה דברך ועשה את ה' בפנים לם מבקשים.

ג' פ' חיה-העולם הנה

יאראל נאדרים המזגה של זכירת צדיקות מאדרים לא נזיתה לא מזותה קשרות עטה
ימין זור באנן של בלבן, כמו נזקנות שבמיטים: קפת, סכוה וכובי, או הפלין
כתרה וברושים בכורים ובדרתיה, לאן אף נרבה מזות שבחורה שבני אדרם
להבר, שארם פילעאל סב לקלון כל ימי עזם קעה מבקשות על הניסור של
זכירת נתרות וקברות נזקנרים:

ואיתם ז' פליקון ורביה: הורה למה אברילב, ואחריהם, מהו נבניטם. ז' שעה, ט' מ'
נאדרים ז' שעה י"א, ט'

או מעד לא מונה ולא תלחצני . . . אאתם ירעוטם את נפש הנער כי גרים
החיים בארץ מצרים:

אַתֶּם וְאַתֶּן שָׁעֵר אֶת-בָּאֲרוֹצֶבֶם לֹא חִזְוֵנוּ אָתוֹ. בְּאָרוֹחַ מִכֶּם יִהְיֶה לְכֶם כָּל-נָעֵר
בְּכִי שָׁעֵר אֶת-בָּאֲרוֹצֶבֶם לֹא חִזְוֵנוּ אָתוֹ. בְּאָרוֹחַ מִכֶּם יִהְיֶה לְכֶם כָּל-נָעֵר

כ פטור את יום השבת לפחות ביום שבת צה"ה אלילך. ששת ימים מעד ועד שישי כל אלילך ביום השביעי שבת לה אליליך לא משעה כל קלאה אמתה בקד ובדח עבדך ונתקדש ושדר נטלה ובכל קדשך וברא שבריך לדען בטיח עבדך וגמלה בקדשו. וכבר כת עבד קדש בארץ מצריה ישב צה"ה אליליך משלם ביד נזקה כבוד רע מניין כל נזקה לו אליליך לשליטה אותו יום השבת.

כ) הצעיק משאיך לו מצאנך ומזרקה ומיקרכ' אַפְרָה בְּרָכָה 'אַלְעָקָד חֲנָן לֵו'.
ונוגרפת כי עצם קיימת ארץ מצרים נברך ה' אלענד צל בן אבניא מנצח
אתם דברת לה בולס.

ו' כי מחתוט ותיק לא חפאר אחריך לאיר ליתום ולאלמנה יתעה. כי מכתיר ברפה
לא תעלול אחריך לאיר ליתום ולאלפנה יתעה. וכן רבת כי עבד קיימת בארכ'
מצ ריבים על בו נובני מזאע לעשאות את הדבר הזה.

וְשִׁמְתַּח לְפָנֶיךָ אֶל-לִיקָּה אֲמֵהָ וְבָנָה וְבָנָק וְעַבְדָּךְ וְאַמְתָּחָה וְהַלְּא אַשְׁר בְּשַׁעַר רַקְבָּה וְעַל-לִיקָּה אֲשֶׁר בְּרַקְבָּה בְּמִלְמָדָה אֲשֶׁר יֹאמֶר ה' אֶל-לִיקָּה לְשִׁבְעָן שְׁמוֹ אֶם.

במקרים נזקק לה' אליך מכם על כל אגבי מצור לעשות את הקברתנו.

מקרים בבית עדרים: מוציא קשת פחים, אסורה בשכטם, לאוין צדוק, מוציא קשת פחים, אסורה בדבורי רשות עדרים, שלא להטיחו ורבים לשבך ונפער,

1. שפטת כב. כ. 2. סמ' נב. ג. 3. ויקרא ט. ל'ם 4. דברת ה. י'נ'ו. 5. שט' נ. ד. 6. שט' כר. כב 7. שט' נ. י'ג
8. שט' כר. ג. 9. ויקרא א. מ'ה 10. שט' ט. לה 11. שט' נב. ל'ם 12. שט' כה. לה. 13. במדבר ט. ט' ויקרא נ. ב'ב
14. ויקרא נ. ב'ב 15. שט' כר. ג. 16. שט' נ. י'ג 17. שט' נ. י'ג 18. שט' נ. י'ג 19. שט' נ. י'ג

ברוך המקום, ברוך הוא. ברוך שפטנו תורה לעמו
ישראל, ברוך הוא. בנד ארבעה בנים דברה תורה.

יא

בפרקם י' ו' ואמר: הנה מיקום אתה ויאמר: תני לך ידו על המקלם;

ב' מביב: וְיָמֵר מֶשֶׁה אֶל הַקָּדְשִׁים הַהִיא אֲנָכִי בָּא אֶל יְמִינֵךְ יְמִינֵי קָדְשֶׁךְ אֲלֹהִים
אֶבְרֹעֲמִיכָם שְׁלֹתִיךְ אֶלְיוֹנִיכָם וְאֶלְקוֹרָרִיךְ לִי מִתְּחִילָה, קָה אֶפְרַיִם אֶלְקָלִים,
אֶתְנָחָה^ט, אֶתְקָרָבָה^ו, אֶתְקָרָבָה^ז; אֶפְרַיִם לְוַיְמָרְךָ בְּרוּךְ הוּא לְמִשְׁנָה,
שְׁפִיטִיתָה, זְנוּןָה אֶבְרָאָבָשָׁה, זְנוּןָה תָּאַלְפִידָה לְבָבוֹא; לְבָבָ קָרְבָּבָה, אֶתְנָחָה^ח שְׁלֹשָׁבָעִים^ט,
שְׁלֹתְקָדְשָׁה בְּרוּךְ הוּא קָהִי תָּהִרְתָּה וְזָהִירָה, תְּזִידָה וְזִימָרָה, וְכָל הַעֲלָמוֹת בְּקָרָאי בְּצָצָ�וֹן, וְהָא
תְּמִלְאָה בְּלִילָה וְגַדְרָה לְלִילָה^ו.

ונאמר: הכלא את הנזירים ואת ראנץ' אין כלא נאם הוא.¹⁰

אחד חכם, ואחד רשות, ואחד פט, ואחד שאינו יודע לשאל.

אָנָי נִקְרָא ה' – שָׁאנַן ה'” אֶל מִזְבֵּחַ רְחַמִּים, שֶׁאָמָר: ה' ה' אֶל בְּרוּתָם וְתַעֲנוּ, קָדִים: אֲרֹהָה אֲשֶׁר אָרְךָ – אֲנִי נִקְרָא לְפִי מַעַשִּׂי.

ואמר ר' יונאייל ברבי שמעון: באשמי כי כהן, בכווי מלא כל הקועלם. שאמר: קולא אמר טומין מזות הארץ איז כי מלא נמה ה', ונקייניט אסיה על אמתה, דקחתי עזקה עטיל נכברת מפין שי וכרכבים. ופעמים מלא אַזבָע שְׁמָרָה: קלבתה שנזהר והנני, בלבו של קדשו לכהבשתה דרמתי שם איבן הנטיריה מכין שערת אנטזאל.

וכו ירוש' לחםיט בכתוב: ויאמרנו ונשא וואחרין אל פרעה לה כה ה' אַל-
טְּרִירָאֵל, תלח את עמי ותוח ל' במקרא. ויאמר פרעה, מי ה' אֲשֶׁר אָשְׁבָע בְּקֹלוֹ? אָכָר
לטב' פרעה: בחרור הו ואיך? בקיה? בטה שנותיו? בטה קידושין? בטה
בקה גאים של לו מזום שעלה לפלכתה? אמרו לו: אל-לְּתִישׁ-לְחוּ וְבִגְרוּ מִלְּאָעוֹלָם,
וְהָא זָאָרָבָעָה עַד שְׂלָאָנְבָרָעָה עַלְוָלָם, וְזָאָהָיָה סְפֻוָרָה לְלַעֲלָלָם, וְהָא זָאָרָבָעָן קָרְבָּה
טַיִם. אמר ר' לְבָנָם: וּמָה פְּשָׁעָיו? אָכָר לו': נְטוּ שְׁמִים וְסְדָר אַרְץ, קָרְלוּ חֹזֶב לְחַבּוֹת
אָש. בְּקָרְקָרָה קָרְםָה וּבְשָׁבָר קָלָבָטָם. קָשְׁטוּ אָש, חֹזֶב לְהַבְּתָה, רְמַחוּ לְפִיר, גַּעַשׂ גַּעַשׂ,
קָרְנוּבָר, בְּרָק, יָצַר קָנִים וּבְקוּעָות, קָכְסָה שְׁמִים בְּעַבִּים, מְוִילָר שְׁמִים וּבְלָלִים, פְּרָה
לְפָאָסָם וְלְשָׁעָן פְּרוֹת וּבְעַגְעָן פְּרוֹת וּלְוָתוֹת, אָרְקָעָבָר בְּקָעָי אָמוֹן וּמוֹצָיאוֹ לְאָרְקָעָלָם,
פְּרִיסָר פְּלָכְסָם וּמְלָקְבָּכָם. אמר ר' לְבָנָם: מַתְּחַלָּה שְׁקָר אֶתְמָאָמָרִים, כי אָנָי הָאָדָן
הַעֲלָמָן בְּרָאָי עַזְמָי וְאֶת גִּינְזָלָם. כי ה' השָׁר אָשְׁבָע בְּקֹלוֹ?

ג

ברורו גאנז... אומנו פורה? יארא?... ביגד ארבעה בנים

טוהרַתְּפִלָּה קָדָשָׁה כָּבֵדָה לְמֹת לְפָרָת בְּלֶגֶרֶת בְּנֵי אֲדֹם בְּעֵנָן צָאצָא
סְנִיאָן אֶזְמָרָן, אֶמְכָרָן, אֶמְכָרָן, אֶמְכָרָן, אֶמְכָרָן, אֶמְכָרָן, אֶמְכָרָן
יְשִׁיבָה אַלְקָלָן, וְאֶם מִי שָׁאָתִי יְזָעָן לְשָׂאָל. הַקְּתָבָה נְתָנָה בְּאַמְּרָה בְּךָ מִן הַשְּׁלָמָה, שְׁתַּחַלְלָה
וְאַתָּה תְּלִבְשָׁה, וְאַתָּה תְּלִבְשָׁה, וְאַתָּה תְּלִבְשָׁה, וְאַתָּה תְּלִבְשָׁה, וְאַתָּה תְּלִבְשָׁה,
וְאַתָּה תְּלִבְשָׁה, וְאַתָּה תְּלִבְשָׁה, וְאַתָּה תְּלִבְשָׁה, וְאַתָּה תְּלִבְשָׁה, וְאַתָּה תְּלִבְשָׁה.

חכם מה הוא אומר? מה הגדות והתקים ובהשפטים
אשר צוה יי' אלינו אתה אמר? ואף אתה אמר לו מה כלכות'
הפסח: אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן.

א. דבריהם. ב. בכילה או רולמי תורה שלמה היה רולמי: אהוב. ג. בכילה וכחישו רולמי: ד. רבי: יי' אין מפטירין כלהו, לא הולמת עד הוין ואחריו אין מפטירין כיון: מהר שלהם סס.

באמור אחד בנות מתחלפות. עם גיומה תורה אתת ומגינה אתת, לפחות כפי סבור נמקרים שכנראה ארבעה בנים דרביה תורה במצוות האתת.
לכן גון שבח וונאה לשם תברה. עשו על כל רבי אל, והוא הפטון ריעיה וחלמות לבל פדר. וופשי יה אפר נפיד בקריש זה: ברוך נקדים שאמון תורה לשליט אל, ברוך הוא. אףוי שכנוע רוקעה ביטים זכריה תורה: כי ביהו לטרו כל בל בנות בני אלים. קנייה ברוך ובברוך ומלוח ופברך בלבוש כל עצורי, והוא על דבר נפשנו: ברוך גתת' יי' לנטני נקורה, פנאי פלאים שברכו ונשכו על פניו אותו את תקתו.

"

ש' קם פה הוא אוסר-רשות פה הוא אוקר

משאלתו ומברתו אפקה יעד מה דעתו? רשות מה והוא - כפי תכונת גבש -
אומר: ארבע מזות בון הקבב ומלפין בבון גראש.

ארכע דודו קבב. א. קרשע אומר: פה, קצובידה' האמת לא-פה הערחה נהג שאמות וליחסית רשות מקריחין עלייך כל שעה ושהה, וילפה אמת מעקבים את הנסיבות והנסיבות הטעvie בנסיבות מציאות? לדעתי זו לו לא לארום בעהה שבבלב, ונשווות המזות בפער עלייך לפעיא כבד. ואלו רק הקבב פבן, שטעה טקה שאין טעה אין לה חיים, וקצות מועלות אין עלייך לטרח ופצע, אלא גרא' בגין פקורי של שטעה ענגן רותמי.

ב. הקבב שואל, כמה שטוחוב: כי ישאלך בך פקר לאמר מה הגדות. ודרש אופר, כמה קצחוב: כי יאקרו אליכם בקבבם מה קצברה לואות לךם. פזיך הקבב שהוא דושך, חוקר ומעמיק לשאל לךם שטבע ועטו. הוא פקדים עליה:
1. בון כהן, ארבסאל, 2. כילומו דרבנן, 3. פתח עסכי, 4. גסטין, 5. דושם פסdem פ"ג
זה. 6. אבודדום בטהר, 7. דבריהם, 8.

לְהַבְּעָה, נִשְׁאָה לְנִשְׁאָה". על יקי' עיטין הפקחות הוא מרכז באלוויי, וזה עיר לו לבוא
לידי' חבויה.

ולבן מפרשים לפניו כל הלכאות נפסח מתחלהו עד אין מפסיקין אחר המוסח
אפיקומן, והוא תארון שבליל תפזרי. בך' קרש וסבון וברורו הווא, שאיתו שאל
אלא אומר, פלטמר, מבייש דעתו וונשאקו מיה, מפל' לזרוש ולבקור ולשאול, ואיתו
רוצה ליליט הנמצאות עד שאבינים בטעמו. לבן אקר לו זקרים חדים מתקדים את העשומים.
ג. קרש שאל: מה הקבורה וזהות, לאם - אך עולם עבורה לה' בברכות
ומצאות וידיהם צוות בענין אקליה וחויה, זקרים שלש קדמ' הפטת והזק'ר, עבדת' ה'
מלחה בביה' כבנوت ובבית המלך שארם עוסק ברוחניות, תמציתות ושי' היינ', אקל
זקרים ונאמנים בשלחתה נהיר בבלילה שינה, שהא, לאם' גראיא, מה מלקום יש לעשנות
כיה' עבורה לה'?

אקל החקם בין שורתו ילאאל היה תורת סים. האקליה והשיטה של מצונה
היא עוניה לה' כמו חפהה. אכם יכול לחתוך בצלמי' גם במקורה של מצונה שיא
בקשה ובטריה, כמו שבחוב. בכל וריכר' דעטו, ופרש השפננה אפל'ו עניין
אכ'יה' ותני' וריח'ה זאה' ובל שאיר נקאות השר' אפשא' לעבוד את ה', ועל זה האמור
כל משליך יהוו לאם' שפמים.

אמיר ר' עיא בר אבא: אמרה מילך שעת השבת במאכל ובמפתה ובכסות נקיה
וונתנה את נפשה, נאי' למן ק' לא' שבר. מנג'ן שאנדר: זינראם לאפקת עג'. מה קחיב
אנדרין' א' מהתנ'ע על ה', ווילן ק' משלאות לנד'ו. ובן אדרון: גודל עג' שתקת אקר
ויתר מפערבי אל'ך קרבנית ומאל'ך פרעוני'.

ד. קרש אופר: מה קרבירה וזהות לךם? - לאם' דיקא: מה מלקום לתה' חנו
ספורות של ציירות מאקרים בזקן שאבום, קדור פצע, צידן במלות, ווועלט שרי' בחשכה
וונתקם בגין שאפיל' קשתי' נמלות, במאם' הקאיליט, אעלט לבטוח בה' וילקוז
לאקל'ה זונ' ווועט של ציירות מאקרים, כי או ציע בט' הקירוש בריך' והוא רעל'ש מרות
עלם. אקר'ל' אט עצטן חמיר' בי' וווערין. ווילן נהו' דשאוב בען עיל' קלבוניך פעדך
עד ציעיבור' זעם, ווונקה לפללה שלמת, נאלה' עולם.¹⁰

¹ כת' מודש ובאוואו: מוש' חירבדען. ² אדרתון: אדרתון. ³ אמת ד' פון פון ורב' פל' בל'!
יעית פ' ג'ר' א' אמת פ' ב'ב' ⁴ עשרה, לת' 7, סס. סס. ז' טהילים ל', ד' רבר' רבתה עבק מג' מוחסן בראות
ג: שוקי' בן בכורי עמי' סכבר' ורב' מג' אדרתון.

רְשֻׁעַ מָה הִוא אֹמֵר? מָה הַעֲבֵדָה הַזֹּאת לְכֶם? לְכֶם – וְלֹא לוֹ. וְלֹפִי שְׁחוֹצִיא אֶת עַצְמוֹ מִן הַכְּלָל כְּפָרְ בָּעָקָר. וְאֶפְךְ אַתָּה הַקָּנָה אֶת שְׁנִיו וְאָמַר לוֹ: בַּעֲבוּר זֶה עֲשָׂה יִי.

א. סותה יב. ב. ד. דושיטס וכותר... ארכומ... ארכומ...

ד'

וְלֹפִי שְׁחוֹצִיא אֶת עַצְמוֹ פְּנֵי כְּפָרְ

לְכָלְתָה בְּצָעָן מִבְּנֵי מִהְוָגָן נְגַלָּה קָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וְלֹיהְ קָדְרָבָר עַמְּמָה מִתּוֹךְ הַבָּנָה. אֵלֵיךְ אָלָל שְׁחוֹצִיא שְׁבָעָלָם וּשְׁלָוחָ לְזִין, וְלֹא מַאֲרִי הַלְּבָנָן וּמַרְאֵשׁ הַרְמִים וּמַבְּרוּתָה? שְׁבָל וּמִן שְׁלִירָאֵל שְׁרִיּוֹן בְּצָרָבָר אֶלְוָה זָהָרָה, שְׁנָאָמָר: בְּכָל אַרְקָם לוֹ אָרוֹן; גַּדוֹן לְמַקְרָם שְׁכִיחָה עַמְּקָם, שְׁרִיּוֹן צְעִיר כְּכָבָל שְׁרִיּוֹן עַמְּקָם, שְׁנָאָמָר: מִלּוּחָה וְסְבָנָה.

וְגַדְעָוָשׁ בָּרוּךְ הוּא חַפְסוֹ לְמַעַשָּׂה רַבְבָּן עַל כָּךְ, כְּשֶׁאָמַר לוֹ לְלַכְתָּ מַצְרִיבָה לְאַולָּאת יִשְׂרָאֵל, וּמַשְּׁאֵל מִרְבָּבָה הַשְׁבָּב: שְׁלָחָ אָנוּ בְּנֵי מִלְחָמָה. אָמַר לוֹ קָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְמַשְׁאֵל: גַּלוּ וְגַדְעָוָשׁ לְפִנֵּי צִירָרָה שְׁלָוחָ אָנוּ בְּנֵי מִשְׁעָדָה, וְאָנוּ בְּנֵי מִקְבָּשׁ לְלַוְאָצָן סְמָגָזִים, וְאָנוּ בְּנֵי אָמָרָן. וְאָנוּ בְּנֵי לִי. שְׁלָחָ אָנוּ מִשְׁעָדָה, וְבִבְּצָאָה בָּהּ בְּשָׁלָךְ מִשְׁאָרָה בְּצָרָבָר אָמָרָה, וְנִזְיָה בָּרוּךְ בְּמִלְחָמָה, וְיִגְּשָׁוּתָה הַ' וְנִכְלָשָׁוּתָה הַ' בְּמִלְחָמָה, אָמַר לוֹ קָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: אָנוּ לְמַחְתָּדָה שְׁמָלָךְ וְחַטָּאל אֶת בְּנֵי שְׁלָמָם בְּקָרָה, וְשִׁבְעַת לֹךְ בְּקָלְלוֹן בְּמַטְחָה וְשִׁלְוחָה, בְּפָנוֹ שְׁאָמָר בְּצָרָבָר בְּמִקְדָּשָׁים⁴. וּמַאֲצִינוּ לְאָמָר נָנוּ שְׁלָמָר מִשְׁאָרָה לְיִשְׂרָאֵל שְׁוֹיָא פְּאַתְּדָה קָדְרָבָר עַצְמָה עַמְּמָה. בְּמַלְחָמָה שְׁמָלָךְ נָאָרָה: וַיַּרְא שְׁהָ בְּבָדְרִים נְגַחֵת בְּנֵי צִיּוֹן תְּמִימָה וְשֵׁבֶת לְצִילָּה, וְבֵית לְזִין? אָנוּ בְּנֵי צִירָרָה אוֹתָהּ בְּמַלְחָמָה כְּפָר אֶת חַטָּאת לְשִׁבְעַת לְצִילָּה? אָנוּ בְּנֵי צִירָרָה אוֹתָהּ בְּמַלְחָמָה, אָנוּ אָנוּהָ עַלְמָם בְּצָרָבָר. וְכֵל מַקְצִיר עַצְמָה עַמְּמָה הַזָּבָרָה וְכֵה וְרוֹאָה גְּנִיחָתָה הַזָּבָרָה. וְזַיְלָן אָנוּ חַלְקָה וְזַיְלָה עַמְּמָה שְׁלָמָל לְשִׁבְעַת לְזִין, שְׁקַבְּלָת לֹויָה לְאָנוּ קָרָה.

וּבְדָבָרִי בְּעַל הַגְּנָה בְּתַשְׁבָּתוֹן רְשֻׁעַן: וְלֹפִי שְׁחוֹצִיא אֶת עַצְמָה מִן הַכְּלָל בְּפָרָבָר

1. סותה ט. ב. 2. סותה ג. ב. 3. סותה ג. ב. 4. סותה ד. ב. 5. ליטומס מכתבי הירושה שלמה פְּרִידְקָה. 6. סותה ג. ב. 7. העממי א. מ. תורתה שלמה טהרה פְּאַקְרָב.

לי בְּצָאתִי מִמְצָרִים". לֵי-וְלֹא לו. אֶלָו הַיה שֶׁם, לֹא הַיה נְגַל.

תְּמִם מה הוא אומר? מה זה? ואמרות אלוי: בְּחֻזָק יָד
הַצִּיאָנו יְיָ מִמְצָרִים, מִבֵית עֲבָדִים.

א. שפטין י, י. ב. סט ט, י. ז.

בערך הוא פירמו גם בן לזרעון, שלאulos אסור לאדם להוציא את עצמו מן הכלל
ישראל,ossa מביאו לכהפירה בערך.

ט

א' 16 קינה שם לא קינה גרא

שלשים כור ברך לאתכם לך ה' וויאא אתכם פכור נברעל מפזרים להויל לו לעם
?ם:ילא' גנלה חיים נהיה. ובן הווא אומר: כי ערך גונולחו ועם אשר הויא
ממצרים מטור כור נברעל ? ובן הווא אומר: אשר צויתי את אבותיכם בילום והוציא
אותם מאין מצרים פכור נברעל לאמר שבקשו בכללו ונשלחים אתם לכלך אשר אצנעה
אתכם והווים לילם ואנבה אתייה לךם לאיליהם. אמר ר' אבון בסר' ר' יוסי בן נימא:
קסם שנקבי היה מושט אז יוזו וטפל נקבן נוכור, בן הרקוש ברוך והוא הויא את
ישראל פידר מצרים, שאפרר: וויאא אתכם פכור נברעל מפזרים.

חולות מצרים היהת בשבי לאקסם נקב בבור תברעל, שזיא מוקט במל הסולט
ויאדרו בתרורים, כמו שכתוב: ותבאתי את השליש באש וצורתם כזרוף את נקפה
ובקעתם בבור או נקב, הוא יקראי בשמי אני אנטה את, אפררי עמי והוא והוא אמר
ה' קלני, וכמו בן קעריט שבריאל, שאק למס מקה, מות בשלשת מי אפללה;
ונפשאים בתים קו אלה, שעל ימי היסורים ומעשיים אצטרכו ונודכו מצל מודות
רשות של אכזריות, פאה ופאה. אלה שקו בקט מדוריו של אכרלום אביט, רהנום,
בשעים, נטלי תפידם, נמלאים ורש' זדקיה וחדר לבל תברא בצלם-הם שנאלו
מצרים לבל את התורה בטסיי.

ודמי ד. ב. ז' סא. ת. ג. ז' רדפה א. ד. 4 מדוד חללים סמו. 6 כורה ג. ג. 6 עין אליך דבריהם
שנסחר רם בן נבו עמי וגאותם.

וְשָׁאַיְנוּ יָדֻעַ לְשָׁאֹל—אַתָּה פֶּתַח לו, שָׂאמֵר: וְהַגְּרָף
לְכִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לְאָמֵר, בַּעֲבוּר זֶה עֲשָׂה יְהִי בְּצָאתִי
מִמִּצְרַיִם.

יִכְׁלֶל מֶרֶשׁ חֲדַשׁ, מַלְמֹוד לֹומר בַּיּוֹם הַהוּא.
אֵי בַּיּוֹם הַהוּא יִכְׁלֶל מַבּוּד יוֹם, מַלְמֹוד לֹומר בַּעֲבוּר
זֶה – בַּעֲבוּר זֶה לֹא אָמְרָתִי אֶלָּא בְּשָׁעה שִׁישׁ מֵצָה וּמַרְוֵר
מִנְחָתִים לְפָנֶיךָ.

מִתְחַלָּה עוֹבֵד עֲבוֹדָה זָרָה הַיְהוּ אֲבוֹתֵינוּ, וּעֲכֹשֶׁ
קָרְבָּנוּ הַמְּקוֹם לְעַבְּרוֹתָנוּ, שָׂנָאָמֶר: וַיֹּאמֶר יְהוָה שׁוֹעֵל כָּל
הַעַם, כִּי אָמַר יְהֹוָה יְהֹוָה יִשְׂרָאֵל: בַּעֲבָר הַנָּהָר יִשְׁבּוּ
א. בְּכָתְבֵיד נֶק 112: אהה. ובכל המשפטים וכט' אה. ראה במדרש א, ט. במדרש.
ב. ספטין ת. ג. מלילתו תני: בעעה עצמה ומרור מונחים לפיק. ווסטן: בעעה שיש מהו ומיוחס
לענין. ד. יונתן כב, ב.

טו

שְׁתִיכְּהַה-עַצְבָּוֹת

הַקְדִּישׁ חַקְתִּים לְקַנְפֵיר בְּלִיל פֶּסַח אֶת קְנֻתָּה שְׁמַתְחָלה הַיְיָ אֲבוֹתֵינוּ בְּיִמְיָר
וּתְהִיעָם וְלִפְנֵי כְּפָרִים וּתְועָם אֲחֵרֵי הַכְּלִיל וְצָבָאות אֲלִילִים, וְלִסְטִים בְּשָׁבָת, שָׁאָ�ר
כֶּךָ קָרְבָּתָן נְקָדָם לוֹ וְלִתְהֹרֵה, וְעַשְׂשֵׂה סָמֵךְ לְתַחְבּוּשָׁת בְּלִיל וְנְקָדָל שְׁבָת עַבְרֵה
לְעוֹבֵד, חָם וְאַלְמָם, וְלִתְהֹרֵה, מְתַעֲוֵר בַּט שְׁלָמָה רְבָה צָל שְׁבָט לְכָךְ, אַנְקָלָם, בְּרוֹחַ
הַוְאָ, הַקְוִילָם מִנְחָותָם, וְקָרְבָּתָן לְעַבְרָתוֹ.
וְכָמוֹ שְׁלָל יְהוָה מִזָּה בְּלִיל יוֹם שְׁלָל עַזְלָי עַבְדָם כּוֹכָבִים, וְאַפְּרִי אֲשֶׁרֶת, מִה
טוֹב תְּלִקְבָּנָי. בֶּן אֲרִיכִים אֲשֶׁר כְּיוֹד בְּלִיל פֶּסַח – בֶּן נְקָרָה וְשְׁאַבְקָרָה הַיְיָ מְלִיחָתוֹ עַבְרֵי
פְּרֻלָּה וְנִיצְלָתִים צְבָדִי הַלְּעֹזֶר וְלִפְנֵק בַּט נְקָרָה וְשְׁאַבְקָרָה הַיְיָ פָעֵם בְּמִרְבָּה
קָאָר, עד שְׁהָאָרֶר הַצִּי אַקְרָבָם לְקַנְפֵיר בְּעֵל כְּבָרָה. וּפְנֵל הַסְּמֵן עַמְקָמָה

ורוטבל ה חותם פ' ז.

אֲבֹתֵיכֶם מְעוֹלָם, תִּרְחָה אֲבִי אַבְרָהָם וְאֲבִי נָחוֹר, וַיַּעֲבְדוּ
אֱלֹהִים אֶחָדים. וְאַחֲרֵה אֲתָּה אֲבִיכֶם אֶת אַבְרָהָם מִעַבְרַ
הַגָּנָּך וְאַוְלָךْ אֹתוֹ בְּכָל אֶרֶץ כְּנָעָן, וְאַרְבָּה אֲתָּה וְרַעֲוֹ
וְאַתָּה לוֹ אֲתָּה יִצְחָק, וְאַתָּה לִיְצָחָק אֲתָּה יַעֲקֹב וְאֲתָּה עַשְׂרֵן.
וְאַתָּה לְעַשְׂוֹ אֶת הַר שְׁעִיר לְרִשְׁתָּה אֹתוֹ, וַיַּעֲלֵב וְבָנָיו יִרְדְּוּ
מִצְרַיִם.

בְּיִשְׂרָאֵלִית בְּכָלָה, שְׁחִזְקָה מִעֲבָרוֹת מִצְרָיִם, וְעַלְיהָם מֶלֶךְ פָּלָבי כְּכָלָם,
כְּחִדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְאַלְמָם.

פָּזָה כָּרְבָּה שְׁעִובָּדִים נִטְלָט בְּכָנָרִים: מִשְׁעָבוֹרָה נְעָרָה, שְׁעָלָיו אֲשָׁר אֲמָרִים: עֲבָדִים
וְאֶפְרַיִם הַיְשָׁוָה בְּמִצְרָיִם, וַיַּצְאָה ה' מִלְּבָד בְּנֵר קָמָה וּבְרוּעָה מִזְרָחָה; וּמִשְׁעָבוֹרָה
תְּנַפְּשָׁה, שְׁעָלָיו אֲשָׁר אֲמָרִים: מִתְּחִילָה עֲבָדִים בְּנֵר קָמָה וְהַר קִדְשָׁה
כְּנָקָלִים לְעִזּוֹתָה, וְכֵן גִּלוּתָם בְּנֵר לְאַרְקָן קָלָות הַרְבָּה אֶלָּא גִּלוּתָם קָפְשָׁתָה וְקָרְבָּה.
וְהַר שָׁאָט מִזְרָחִים בְּכָלָה דָּקה, עַל אֶלְעָלָתָה וְעַל פְּרוֹתָה וְפְשָׁטָתָה.

וְלִתְכְּלִיתָה וְ, קָרֵי לְקַבְּדָה בְּלַבְנָה הַגָּמָעָה קָמָתָה בָּה, וְלִסְלָק מִפְּתַחְבָּטָה
הַקָּמוֹתָה בְּפִקְדָּוֹתָה שְׁעִירִי מִשְׁקָעִים בְּקָרְבָּנָרִים, זָהָה ה' ?שְׁחוֹת בְּבָשָׁר בְּפֶתַח, לְפִי
שְׁהַמְּאָרִים קָרְבָּנוּ עַוְדָה לְבָכָת, וּזְוֹת וּמָרָב בְּלָה, וְעַל כֵּה אֲסֹר עַלְיָהָם
שְׁחוֹתָת הַצָּאן עַכְבָּרָה זוֹ קָעָנָן בְּעַצְמָוֹן גְּטוּנָה לְשָׁחוֹת בְּכָל הַפְּסָחָה וְלִזְרָק דָּמוֹ
בְּמִצְרָיִם עַל תְּפִמְפִתִּים מִפְּחָרָה קָדִי לְהַקְרָהָה קָנָה אַמְתָ�תָה קָתָם וְלֹווֹדִיעָה כִּי אַתְּ מְחַזְקִים
בְּקָרְבָּם, וְלֹאָמָת כִּי הַקְּרָבָה שְׁהָהָה יוֹ וְחַשְׁבָּבָם אַוְתָּה סְבָת הַקָּצָף וְתָגָעָה סְבָת הַקָּטָים
וּבְזִצְלָוָה מִן הַקָּטָה?

י

וְאַזְכָּב וְבָנָיו יִרְדְּוּ פְּצִירִים

עַל כָּנִיקָה אָמָר ר' אַבְרָהָם י' אַלְעָזָר: קָפֵי מֵתָה נִינְשָׁ אַבְרָהָם אֲבִיט וְלִשְׁעָבוֹר
אָמִינִידִי בְּנֵי לְמִצְרָיִם פְּאָמִים נִעְלָרָשִׁים? מִפְּנֵי שְׁלָחָה אַנְגָּלָי וְעֲבוּרָה בְּאָמִן
בְּלִמְדֵי פְּקָמִים, שְׁאָמָר י' נִרְקָא תְּמִיכָה לְזִוְרָה בְּרוּתָה עֲשָׂרָה וְלִשְׁלָשׁ מִזְרָחִי

וְאֶדְתָּה. כְּמוֹהַ בְּמִצְרָיִם חָמֵשׁ ט' ט' מִזְרָחִי שְׁלָמִים בְּבָרָתָה ד', ד'

ברוך שומר הבטחותו לישראל, בָּרוּךְ הוּא. **שהקדוש**
ברוך הוא חשב' את החקן, לעשׂות כמו שאמר לאברהם
אבינו בברית בין הבתרים, שנאמר ב': ויאמר לאברהם,
ילע פצע עי גור יהיה זרעך בארץ לא לך, נעדודם

א. רשות ורמכם: פלאב. ב. בראשית ס. ג.

עד אין נחشب לו לאברהם אבטיח לחתן, שהתקומש במלפני מוקמים לארכי מלתקה.
 עז' אמר רב כי שבעון בן יוחאי: גור בתו של פרעה היהתו, וכינת שראה פרעה
 ק. והו ממעשים שגעו לשלקה בבריתו, צטול בחר ווונגה לפערה. וכן ראה שפה גור,峩峩 אנדך
 אל' ושבךני. וולבסוף כתיב ותעה שר', בשבילה נטע ונעה של שורה גשעבדו
 לפערעה במצריםים, ולפיך כתיב ב' גור וצולק וגורי גורדו פאקרים'.
 עט' ג'זחיא לרולם אמר רבי יוחנן: בא וראה, פיתן שרד אברם בארץ ישראל
 אמור לילא' למצריים kali דרשת, נטעבדו בנו במצריםים גורבע מאות שנה,
 דכתיב': נירד אברם אצריםיה, ולא כתיב גור למצריים'.
 עט' ?ניאקכ עז' ואמר ר' יוסי: כתיב 'וישא עשל לו ויבור' ז' אותו בגין שבכה צול
 גיטין של עז' ואותן הרקומות נורוירו את לחיאל כלות'.

"

כ' גור ?גיה נור איז

אין אדם נאפס כשראה משה מה שעשויהם נמציים לישראל, מתקם מטבחים בים, מנקט
 אל צבאו הרים בחרב, ומתקם פגעו בכתן, שקי בזים אווקם בקסום לבניים,
 המחליל להתרעם ולגרגר ולרשב זברים לפni הקדרוש ברוך הוא, ויאמר: איז, להה
 פרעה לא עם כהה ליה זו שלתקה. ומוא' באתוי אל פרעה לדבר בשקר גרע' לסם
 הנה והצל לא האלט את עמר'. וקד אמר משה לפni תקקה': צטול ספר
 בקארת ובקראמי בו וקראי מפעשין של דור נפכו לארץ גוזן, ומורת קריון קתנה.
 מעשלה דור תקלינה של סדרוקים ביריך גוזן, ומורת קריון קתנה. העם קהה מה עשו
 נודים לא. ב: ז' ר' טה: מהיה שלמה בראותו פלאין. ז' בראשית ס. ג' מהיה השם חסונן ר' ג' בראשית
 ב' ג' ז' וזה אפא: רוכבן בראשתו ב': ז' בראשית ס. ג' ז' וזה ב' ג' שחתה חכמי ב'

שְׁאַלְמָעַבְדּוּ מִכֶּל הַמִּוֹרְתָּה שְׁעֲבָרוּ? וְאָמַם בְּפָבֵיל שְׁאַמְרָם אֲכִיט. בָּמָה אָרְעָא בַּי
אָרְעָא? וְזָאַרְךָ לֹא, בַּי יָרַגְתָּה וְנָצְרָא? וְאָמַם בַּנְּבֵי עַשְׁׂוֹ וְשְׁמַעְאֵל קְבִּיעִין וְזַן אַזְרִיכָן
לְהַשְׁעַבְדּוּ בְּמוֹתָם, וְאַסְפִּילְוּ בְּנֵיהֶنֶה לֹא לְהַשְׁעַבְדּוּ דָוּר שֶׁל אַצְקָח אֲוֹדוֹ שֶׁל נַעֲקָבָה,
לֹא לְעַם הַהֵה שְׂחוֹא בְּדוֹרִי. יוֹצֵא אֵין שָׁאָקה עַתִּיד לְהַאֲצָלָם, אֶלָּא לְפָה לֹא אֲכִתָּה לְהַ
בָּקָאַתָּה מִתְּחִוִּים פָּתָח תְּבִנָּה?

וְעוֹד אָמַר לְפִנֵּי הַקְּדוֹשָׁ בָּרוּךְ הוּא: אַתָּה נָפָשָׁךְ אֲמָרָתָה לִי שְׁחוֹא רְתִים וְחַטָּאת,
מְשֻׁקְבָּרְתָּהוּ לְפִנֵּי פָּרָעָה, כְּרֻעָ לְסִים קְהָה.

וְעַל דָּבָר נָהָגָה מִקְשָׁה מִזְרָח לְפִנֵּי בְּמָשָׁה, אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשָׁ בָּרוּךְ הוּא: וְכִי
כָּלְרַ וְסַיִם כְּמַהוּמִי שָׁאֵי פְּרִתָּה וְלִפְיֵי שְׁמַפְתָּלָה הַקְּדוֹשָׁ בָּרוּךְ הוּא שְׁבָכִיל צָעֵר
יְשָׁאָל וְדָבָר כֵּן, חָווֹר וְנָגָע עַמּוֹ בְּמִתְּחִת כְּרִתְמִים. בְּן בָּחָבָב: לֹא שָׁמְעוּ אֶל מִשְׁאָמָר
רוֹת וּמִעֲבֹרָה קְשָׁה, מִפְאָן שָׁאָן אֶתְמָתָנָפָס עַל צָעֵר.

י'

כִּי יָד וְפִיה וְרָצָח בָּאָרְצָה לְאַגְּמָן?

סְכִירָה אָמַר ר' זְהֹוּשׁ בֶּן קְרִיקָה: גְּדוֹלָה הָיא נְמַפְתָּחָה שְׁנָוֹת שָׁעָה עַם עַבְרָוּ; גְּדוֹלָה קְהָה
סְוָה שְׁלָא בַּמָּא קְאֵי בְּשָׁלָאַל לְעַלְמָם. אֲמָרָה: אֲמַם קְהָה נְמַרְטָחָעָם וְמוֹאָבָן אֲלָא
עַל נְזִי שְׁלָא קְרָמוּ בְּלָהָם וּבְמָם, וְנָרְאָה נְזִקְבָּרִים חַל הַמְּפָרָה: הָה אָמַם שְׁאַמְרָר. עַל דָּבָר
אֲלָא קְרָמוּ אֶתְכֶם בְּלָחָם וּבְמָמִים" אֲקָרָה חֹזֶה, לֹא יָבוֹא בְּכָמָן לְעַלְמָם, פִּי שְׁאַמְרָר
בְּקָהָן. בְּלֹ כְּבָן הַיְלֹוד הַאֲגָרָה פְּלָקִילָהָרָה, בְּרוּן הוּא שְׁלָא יָבוֹא בְּשָׁלָאַל לְעַלְמָם; פָה
מַלְמָדָה לְזָפָר, לֹא תְּמַעַב מְאַרְרִי" לְהַזְּעִיךְ מַה עַרְמָם; אָמַר בְּלֹ נְקָרָות שְׁשָׁעָה גְּמָרִים
לְלַעֲצָאל, וְסַתְּמַבָּב עַלְקָהָס" וְאַפְּרָה: לֹא תְּמַעַב מְאַרְרִי פִּי שְׁרַקְיָת בְּאַרְצָוּ, אֲכָלוּ
מַלְחָמָם, בְּגָסָס שְׁבָעִים גַּפְשָׁוּ וְזָאָו שְׁלָמִים רְבּוֹא בְּרִיכָהָזָדָה.

וְאָמַר רְבָ בְּתָנָעָ: בְּשָׁלָה רְבִי שְׁמַעְאֵל בְּרִכְבִּיסִי, שְׁלָחָה לוּ רְבִי: אָמַר לָטָן
וְשְׁלָהָה דְּבָרִים אֲמָרָתָה לֹא מַשְׁמָשׁ אַבְרָהָם. שְׁלָחָה לוּ: בְּךָ אָמַר אַבָּא, עִתְּקָה מְגָרִים
אֲבָסָאָה שְׁתֵּבָא דָוּזָן לְפָשָׁת. כְּפָבָור וְפָשָׁת אַטְמָקָל פְּהָם - אָמַר הַקְּדוֹשָׁ בָּרוּךְ
וְיִאָשָׁא הָנוּ לְפָשָׁת: קְפֵל פְּהָם; אֲבָסָאָה עַשְׁלָה לְבִנֵּי בְּרִיכָהָזָדָה. פָּרָה: אֲנָתוּ מְשָׁנִים מִנִּי
פְּגָרִים מִצְרָיִם, וְלֹאָהָה כָּל קְלַיְמָר בְּצָעַקָּה: פָהָה תְּלִלוּ שְׁעַתְּמַבָּבָה בְּקָהָן, אֶת-

בְּמִרְאֵתָה כָּתָת, 2 ס. ס. ג. פָּשָׁר מִלְבָבָה: מִתְּהַלֵּט טְרִיפָה, 4 ס. טְרִיפָה כָּבָה: חַוָּה לְמַתָּה ס. ד. ג.
בְּמִמְּרֵבָה, 5 ס. בְּמִרְאֵת הַלְּמָה מִתְּהַלֵּט. ? בְּרִים בְּגָה, 6 ס. בְּגָה. 9 מְדִינָה מְאָמָה דְּרִימָה ס. ג.
וְדְּרִימָה כְּבָה, 10 וְגַוְּהָלָם כְּבָה,

שלא נחתערכו בנהן-על אחת בפה ובפה! אמר לו הגרוש ברוך והוא: קבל מכם.
מי: כשל תריין זרוי לאלהים. ישאול מלכות אדום כל וומר בעצמה: וזה חיל שאון
אותה-ה-ך. אנו, שאנו אותה-ה-ך לא שבען? אמר לו הגרוש ברוך הוא לבריטל: עזע
סית בעה, צורת אכרים. געור היה - ואמה קרעעט, וקעה לך ערעה - לא-פעראלן. אמר
רבינו חייא בר אבא, אמר ר' יונתן: געור בעה שפל משקה וגנטבים בגלומות אוד
ונכלב דה אוור לברע ולם לא-פעראלן.⁴

קצת טוקה ביז'א בו דריש: ניקם פלער תקש על מצרים אשר לא ידע את יקס',
גאלשה לא-בנאה אירווים גם נרשעים שם בפפני טבה, שטפורים בקי שטלה עולם
עיזער טubar, שטערן צחין נילחט של יויס' קאניט ולא זבור נחדר שטשה
עאנט-שאילולא יוסף לא קני נוים. וילט למ' ערעה נתמ' טובה.⁵

ענש והפטוב ביז'ר לנטפי טבה, שודקה לפפני בקער, הטער בז'וז' ברוך
הוא הוא גם אין פפני טובה. האדים געה יהוא כופר נזבון של חבורו לא-בנאר
טובתו של קוט. ובן הוא אומר בפרעה: אשר לא ידע את יוסף, והלא עד ימים געה
מצרים יעדען את מסדו של יוסוף! אלא שעה זו עז' ול' השעה עלי' וכפה טובתו,
ולבטוף כפה טובתו של נקדוש ברוך הוא ואמר: לא עזעמי את הא'⁶. לא לא-ברוח
שבקפה טובה ה-קעטה לפפני בקער?

פָּקַדְתִּים בְּיֵדְךָ בְּעֵדֶנְךָ מִתְּרַת הַבְּרַת טֻבָּה צָהָה השם יְתִבְרֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִזְרָח
סְכִירָה טוקה ה-קעטה בכורדים לרירסלים נטמירתו נוראי, אונמי אבד כי' וטפר. מזונה
על בועל פָּלָה ל-לְבָרְךָ בְּעֵדֶנְךָ לְיוֹחָדִים וְלְשָׁאת בְּפָנָיו מַכְרִי אַקְתּוֹן, קָרוּ לְקִירָאָת
שְׁחוֹא מַתְ�וִיק טובה לה' וְבַכְּרִיר אַזְוֹן? אֲזַיְן נָאָרֶץ שְׁפָטָה מַלְלָא אַשְׁדָּר, וְאַלְוָן מַטְבִּישׁ
מַאֲחָר לְאַרְתִּים בְּאַזְרָץ בְּלָד. וּרְקָם בְּנֵי נָהָר לְשָׁבֵת עַלְם אַרְצָן בְּלִי מַטְבִּל,
וְזֹה שְׁאָרֶר: וַיַּלְּזַהֲרָה וַיַּשְׁבַּת בָּה. וּבְמֹתָה תָּווֹה לְקָרְבָּן - וְלַקְרָחָת טוֹר, שְׁאָתָה בְּנֵא
וְקִילְתָּה וְטָפָר, וְאַפְרָתָה וְטָפָר.⁷

וְלִפְיֵי שְׁבָלְלִיל פָּסָח אַט מַעֲכִים לְהַזּוֹדָות לה' עַל כָּל הַטּוֹב אַשְׁר נְאַלְעִי, רָאה בַּעַל
הַנְּזִנָּה לְסִירָה וְזָעָטָה בְּלִילָה מִתְּהִבְשָׁוֹן שְׁלֵפְבָּיא נְבָכְרִים ז' אַרְפִּי אַבְדָּכִי
וְנָבָר.⁸

⁴ מהלך סה, ל. ⁵ סמ' סמ', לא. ⁶ סמ' סמ' קדר. ⁷ סמ' א.ת. ⁸ מודש כת' מורה שלמה סכת מאיר.
⁹ סס' ת. ב. זטנטן' אליעזר ס'; חורה שלמה ס. ר' רביון, כ. א. ¹⁰ סמ' כ. ב. ו' זבון פט' לא-בריטל.

וְעַנוּ אֶתְכֶם אַרְבָּעָ מֵאוֹת שָׁנָה, וְגַם אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ
הַזָּנוֹן אֲנֹכִי וְאַחֲרִי כִּי נִצְאָו בְּרִכָּשׁ גָּדוֹל.

ב'

ונמו את קניין א' אשר ישבדו זו א' נזקי

אין ע' א' אמר ר' יוחנה פלי, קמיב': ונפץ קנס בבל הארץ מצרים', אמר נקדוש
כ' שא' ברוך הוא: לפקיר שיש בבל ליקום מוכה, וכן ואקרים, פרעה חותם נזקי
אקליטים' נזקי ארץ ישראל בזאת לבראה קש לישחו פה, הנה נזקי פרעה מכה אותו במן
שלרואה אותו בתורה לזרע: ולפקיר ונפץ קנס בבל הארץ מצרים'.
ובן ביצה שבקבush נקדוש ברוך הוא וא' למקבשי מת מצרים' בם. עד אז, שר
אל מצרים, ושתפוח ליפוי נקדוש ברוך הוא וא' אמר ליפוי: רבוט של עולס' במרת
ערקומים בראאת עלולך, לך אלה רוחא לטלטעל את ב'... ס' עבריאל למצרים
שיטה אמת ושמט לבנה עם טפה ותמייק אתקד עטה שפעלה ערקו בבןך. ובוא עמד לבי
נקודוש ברוך הוא וא' אמר: רבוט של עולם בך שעבדו את ב'ך. פה' שב עולס' נקדוש
ברוך הוא במתנית פון וטבעם בם'.

ס'

ואסמי כ' נזקי ברכ' כוש זידו

שאל ר' זוס' ויעירא דמן חביב' מרבי שמעון בן יוחאי, אמר לו: של לי לשאלך
שאלה אמת שפערירה את לבי ואוי ברא לאשלאך; פערירה אין שאן אינש אסאל,
ואם לא אסאל קיה מאפרירה את לב'. אמר לו רבי שמעון בן יוחאי, אמר לו:
וליה נקדוש ברוך הוא פופיר לך לשלאל בכל מילא אונכי ה' א' אשר הוועתיך
פארץ מצרים', אונכי ה' אליכם אשר הוועתיך פארץ מצרים' פה ר' רבotta
הוא משפיעיש באן? ברי' זה כתיה תמי' בטור לאברעם, דרכ' חביב: כי יון כתיה וווער בארץ
לא לך... ואחרי כ' נזקי ברכ' כוש זידו' אם בן לול'ה לו לנטיר דבר הה כל מילא
אונקים' אמר לו: בא וראה, בוני, נקדוש ברוך הוא לא התהה עם אברעם אליא שוייזיא
אזה' את ישראל מן שעבור מצרים' ולא מתחת שעבור מואר אל' אחר. וילא אל
וועתוי בשה'ו במגדים וטמאו בכל מני טומאות עד שנטקחו ביט' שעריא באה.
חסותה י' כת' אוירא. 3. חדש אכדי. בילק'ח ארטום, ר' מא' 4. כה' כ' ב' במרבר' ב' מא' 5. ברשות

ס. ג'

שכטה את מצחו וסביה את נוכת.

לֹהִיא שָׁעַמְדָה לְאֶבְוֹתֵינוּ וְלָנוּ; שֶׁלָּא אֶחָד בַּלְבָד עָמָד
עַלְנוּ לְכָלּוֹתֵנוּ, אֶלָּא שֶׁבְּכָל דָּור וְדָור עָמְדִים עַלְנוּ
לְכָלּוֹתֵנוּ, וְהַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַצִּילֵנוּ מִןָּם.

נית נוכם פירוי ויזה את נפצות.

וְהַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הוֹצִיא אֶחָד מִפְתַּח שָׁעַבְדָוּ כָּל הַחַווֹת. וְעוֹד הַכּוֹט אֶחָד בַּמִּטְבָּט
שְׁעִירִי תְּקַבָּה, מִה שֶׁלָּא הַתְּבִ�ה עַם אֶקְרָבָם רַק לְהֹזְצִאים בְּמִצְרָיִם, וְתוֹא שְׁקָה עַלְפָהָם סֻובָּב
וְתַּסְפֵּס. וְלֹבֶן אֲגִיט בְּתוֹרָה צִאת מִצְרָיִם תְּמִימָם פָּטָם, לְקַרְאוֹת לְכָל חָלוּם וְסִידָר
שְׁלָשָׁה הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַם שִׁירָל... וְהָשָׁא מִנוּם סְפִירַת הַעֲפָר בְּלָקִים וּבְרָאשָׁן
שֶׁל פִּסְתִּיט מִים, מִפְנֵי שְׁבָלָל יְמִין וּמִזְמִין אֶחָד מִשְׁעָר לְתַּחַת אַבְקָה וְהַיּוֹסֵם
לְשַׁעַר שֶׁל נַּעֲקָהָה, שְׁהִי רַאיִים לְקַבֵּל תְּמִרְוחָה.

ככ

בְּכָל דָּר וְדָר

ה' יְלָמָם לְכָם ה', יְלָמָם לְכָם בְּמִצְרָיִם, לֹא בְּמִצְרָיִם בַּלְבָד אֶלָּא בְּכָל בְּמִצְרָיִם לְכָם
בַּלְבָד בְּדָרוֹת לְשִׁירָל בְּכָל הַדָּרוֹת. בְּשָׁאָת גְּנוּסִים בְּגַרְבָּה, אֶל אַהֲרֹן, אֶל עַלְשִׁים
מִלְּקָהָה, אֶלָּא ה' יְלָמָם לְכָם*. ה' יְלָמָם לְכָם לֹא לְשָׁעָה נָגָמָר, אֶלָּא בְּלָלָם יְלָמָם
אֶגְדָּא אַוְבָּכָם*.
עַשְׂה פָּלָא-עַשְׂה פָּלָא אֵין בְּתֵיב בָּאָן אֶלָּא, עַשְׂה פָּלָא-עַשְׂה עַטְפָּה בְּכָל דָּר
וְדָר?

בְּתִיב: וַיַּאֲמַר מִצְרָיִם, אַנְסָה מִפְנֵי יְהִרְאָה*. קְרָשָׁעִים וְהַפְּשָׁשִׁים שְׁבָהָם נָיו
אָוֹרִים: מִפְנֵי זְרוּין וְפָחוֹפִין נָלֹדו אֲשֶׁר בְּזָהָר? תְּפַקְדוּ שְׁבָהָם נָיו אָוֹרִים: אַנְסָה
מִפְנֵי יְהִרְאָה כִּי ה' נָלַחַם לְכָם בְּמִצְרָיִם. אָמָרוּ: מִי שָׁעַה לְכָם נְסִים בְּמִצְרָיִם הוּא עַשְׂה
לְכָם נְסִים עַל נָסִים*.

אַרְבָּע בְּחוֹת נָעַשְׂה יְהִרְאָל עַל נָסִים. אַתָּה אָוֹרָה לְפֹל אֶל נָסִים, וְאַתָּה אָוֹרָה
לְשׁוֹב לְמִצְרָיִם, וְאַתָּה אָוֹרָה לְשָׁוֹת מְלָקה בְּגַנְגָּה, וְאַתָּה אָוֹרָה: גְּנוּתָה בְּגַנְגָּה. וְאַתָּה
וְאַתָּה תִּתְּהִיא: שְׁמַת ה', בָּבָן, כְּכָלָא טָמֵן, שְׁמַת דָּבָר, מְודָשׁ חַלְמָס סְפָר, ה', כְּכָלָא טָמֵן.

שמַת דָּבָר, ז' שְׁמַת טָמֵן, בָּבָן, כְּכָלָא טָמֵן.

ציאו ולמד מה בקש לבן הארמי לעשווות ליעקב אבינו. שפרעה לא נור אלא על הנקרים ולבן בקש לעזיר את הכהל, שאמר: ארמי אבד אבי, וניד מצרמלה ניגר שם במתי מעט, ויהי שם לנו גודול, עצום ורב.

א. ברית ט. ג

שאקרה לפול אל הגם, נאמר לך: התייברו וראו את לשחתה הי' זו שאקרה: ששה לפלצרים. נאמר לך: כי אשר ראייתם את מצרים וטמר; וזה שאקרה: גישלה מלוליה בגדנין. נאמר לך: ה' ילחם לךם; וזה שאקרה: נצוח בגדנין. נאמר לךם: אמתת תחרשין.²

תניא, קהה רב פאר אומר: **בְּשַׁעַם מִזְרָחֵל** על כל גשם היה והשליטים מנטחין זה עם זה. וזה אומר: מי יוזד לסת מחלוקת, והוא אומר: מי יוזד מחלוקת אלהם. לפון שבוט של נגמונת וזרד לסת מחלוקת: שם בוגרין צער לרבים - אל הקורי לרם אלא רד סט. והוא שלי קדרה רוחמים אוטם, שאמר: שרי יתורה רוחמים. ?פְּרֹק זֶה נְגֻמָּן וְעַשְׂה אֲסִיפָּן לְבוֹרָה, שאמר: בְּכָן תְּחִפֵּי שְׁכָן.

3

ווער מונגען לאפערס פֿלְקָנְדַּ – בערטה אונערה לדורך. צייריו זילאאל מאהנטזיט
מן דשאָסִים הָרְאוּתִים אַהֲבָבִים וְשָׁלְמִים עַצְּבָמִים בעכְּלֵי ברית לְהָמָן. בְּחִתְּתֵה לְבָן, שְׂנָרָה
עַצְּמוֹן אַעֲבָרָה לְזִיקָב אַכְלָב בְּלָמָן כְּהָרָה שְׁוֹגָן וְבֶקֶשׁ לְאַבְדוֹן; וְחוֹרָר בְּשֻׁגָּן סְנָטָר מְבָאַבְיךָ
לוּלָי, שאָוָת אַפְּהָה זְוִיעָץ אַךְ לְהַזְּרָבָר מְבָנוֹן.

פרק העשרה ולבסוף – וזה ניר על צפתו של ירושאל שיתה קלה ומתחננה בעכירות פרך, וזה
ו. סחון, י"ד, ז-ה, טכטלאם סמ. מוחלים כט, כת, י-טט, טט. ובמברדר לג, ב' וסמה לא: זהה רתים
ולא בכוונה נדרש למלת השם בר' פלמיין, י"ג, י-טט, טט.

וַיָּרֶד מִצְרַיִם – מַלְמֵד שֶׁלֹּא יָרֶד יַעֲלֵב אָבִינוּ לְהַשְׁתַּקְעַ
בְּמִצְרָיִם אֶלָּא לְנֹור שֶׁם, שָׁנָא מָר : וַיֹּאמְרוּ אֶל פְּרֻעה,
לְנֹור בְּאֶרֶץ בָּאָנוּ, בַּי אֵין מִרְעָה לְזֹאת אֲשֶׁר לְעַבְרִיהָ,

ג. קָרְבָּן יְרִיחָה ה, י, קָדֵר, הַדִּיבָּר, הַדָּבָר, טַלְיָה וַרְאַשְׁוָה.

וְנֹר שִׁיאָרֶף לְרַפֵּת נְשָׁבָה וְשָׁנָא טַפְּוָק, זֶה שָׁ�עָא נְסָפָר וְהָ אָוֵב בְּלִי – שְׂעִירָם וְרָאוֹן
עַלְמָם לְדוֹרוֹת עַלְמָם.

וְזֶה שָׁאָמֵר : שָׁבְכָל דָּר זֶר עַזְמָרִים אַלְשִׁינָה לְבָלְלָמָנִי, פָּעָם בְּרִיחָתָה פְּרִילָה
לְכָלְיוֹן הַנָּרָף, וָפָעָם בְּרִיחָתָה לְבָנָן לְכָלְיוֹן הַנָּרָף, הַצָּר הַשָּׂה בְּקָהָם – שְׁאַצְּנָעָם לְחוֹחוֹת
שֶׁם קָרְבָּן מִן הַעֲלָמָם.

וְשְׁתִּי הַקְּרִימָוֹת כְּלָלוּ נְגַלְוּ בְּתַקְפָּם בְּחַקּוֹפָה תְּקִמָּוֹת : הַקָּעָן לְכָלְיוֹן הַנָּרָף
וְהַנְּגָעִים לְכָלְיוֹן הַנָּרָף, שְׁעַלְמָם אָנוּ חַוְּגִים אֶת שְׁיָה תְּמִימָה : נְגָה וְפָרָם.

וְעַד קָא לְקָדְמָט לְדוֹרוֹת, שְׁרָעוֹת וְתוֹתְקִרְבָּת עַם אַשְׁרָם רַעַם וְשָׁאַגְּמָם אַיט
מוּעָל לְעַשְׁוֹמָם וְאוֹבָגִים. הַלָּא יַעֲקֹב אַבְשִׁי הַתְּקִרְבָּה וְתוֹתְמָה עַם לְכָלְדָּא
הַיָּה שְׁנָאוֹ וְבָלָשׁ לְעַקְרָר אֶת הַלְּלִי מְשָׁם שֶׁלֹּא רָאָה לְהַנִּיעַ אֶת עַצְמָה וְלַטְמָה בְּתַרְבָּה
בְּשִׁפְחוֹתָה ?

עוֹד קָלְקָרְט שָׁאָין לְנַחֲשָׁפָ אַתְּרִי הַסְּבָות לְפָנָאת יְלָרָאָל, מָשָׁם שְׁאַוְיִיט שְׁוֹגָם
אוֹתָנָה בְּלִי שֶׁם סְבָה . וְתוֹלְבָה לְזָהָה מְלָכוֹן שְׁרָאָה . לְעַקְרָר אֶת נְפָלִי מְקָלִי שֶׁם סְבָה ,
שְׁרָאָה יַעֲלֵב לֹא בְּרָע לוֹ אַזְוָה .

כד

לְנֹור קָאָרֶץ קָאָנוּ

אָן פְּקוּדָה בְּבִיבִים נְגִירִים שְׁכָלְבִּיבִים קָאָרֶץ עַצְמָן גְּרִים, וְאַף יַעֲלֵב אָמָר : לְפָרָר
קְרִירָה וְאָסָס בְּאָרְצָן אָבָאָנוּ וּבְן דָּרְשָׁוּ : אָתָת תְּחִתָּה נְפָסָה וּמָרָר, תְּהִירָה אֶתְתָּה
קְסָם בְּרִיאָה לְאָנֹרְךָ לְעַרְבָּרְכָה בְּתַבְּכוֹכָה, שָׁאָין נְקָדָשׁ בְּרוֹא הוּא פָוָל לְשָׁם בְּרִיאָה,
אָלָא לְכָלְלָה הוּא בְּקָפְבָל ; נְשָׁעָרִים נְפָתָחִים בְּכָל שְׁעָה וּבְכָל מִלְּשָׁהוּא מְבָקָשׁ לְבָנָס – בְּנָס .
בְּשָׁהָרָה לְהַדִּיר אָהָרָתִים זְהָרָתִים מְהָרָתִים דְּמָרִים, בְּדָאָהָתִים, רִי מְדָרִים טָהָרִים וְשָׁמָרִים .
טָמָרִים, וְשָׁמָרִים, מְמָרִים .

כִּי כָּבֵד הַרְעָב בָּאָרֶץ כָּעֵן. וְעַתָּה יִשְׁבוּ נָא עֲבָדִיק
בָּאָרֶץ גַּעַן".

בְּמַתִּי מֵעַט – כְּמוֹ שָׁנָא מָר: בְּשַׁבָּעִים נִפְשָׁר יְהוָה אֶבְתִּיחַ
מְצֻרִימָה, וְעַתָּה שָׁמֶךָ יְהִי אֱלֹהִיךְ בְּכָוכְבֵי הַשָּׁמֶן לְרַבָּן.
וְנִיהִי שָׁם לְגַזְוִי – מַלְמָד שָׁחוֹן יְשָׁרָאֵל מַצִּינִים שָׁם.

א. בראשית מ', ד. ב. דברים י, כב. ב' ר' ר' ר' ר' ר' ... עצם כה שאמרו.

לְקַר אֶפְרַאיָם: בְּחַזְקָן לְאַלְמָנָן צָרָר: שְׁמַרְתִּים גַּוְעָם לְרוּתָם בְּכִיָּה
כְּפָרָשָׁה אֶפְרַאיָם רַדְךָ וְאָ: אָזְרָעָי כָּל הַקְּבָרוֹת כְּהֵן שָׁאָרָעָי תְּמִידָה לְפָשָׁעָה לְבָצָלִי
תְּשֻׁבָּה, אָסָפָם לְוּרִים בְּנָרִים? שְׁמַרְתִּים שְׁמָם בְּאַמְתָּה וְפָשָׁעָה לְבָצָלִי
וְבָצָלָן? לְפִיכָּךְ, וְלֹא יָמָר בְּנֵי תְּלִיאָה אֶל ה' לְשָׁרָתוֹ הַקְּרָבָה בְּדִין דָּבָרִי ה' מַעַיל עַמְּנוּאֵל?
וּבְנֵי פְּנִים בְּשָׁעה שְׁפָעָה הַשְּׁפָעָה בְּנֵי תְּלִיאָה בְּדִין דָּבָרִי ה' מַעַיל עַמְּנוּאֵל.
אֶת בְּנֵי יִבְרָא וְלִפְנֵי שְׁפָעָה עַמְּנוּאֵל, תְּבָרְתִּים שְׁמַרְתִּים בְּאוֹשָׁנָה פָּסָח עַמְּנוּאֵל וְעַלְעַלְעָם,
כְּמוֹ שָׁנָא מָר: זָמָן עַבְרָבָה עַלְעַלְעָם תְּבָרְתִּים קְרָבָם כֵּם קְרָבָם.

כה

קָלָפָר פְּנִים יְהָרָא קָצְנִים שָׁם

יְהָרָא בְּבָאָרָם שָׁלָא שָׁת אֶת שָׁפָט וְלֹא שָׁת אֶת דָּקָם וְלֹשָׁונָם בְּכָל נְאָשָׁם תְּרַבּוֹת אֲשֶׁר
יְהָרָא אֶסְתָּרָם שְׁלָבָו שָׁמֶן קָמָר נִי כְּבָנִים צָבָאָם, אֲמָה גְּבָרָת וְקָרְשָׁת מְהַמְּאָרִים
דִּינָּיָם וְלֹא נְגַדְּלָו בְּנָם, בְּמַמְּשָׁרָה לְפָרָא מָם, קְהִלָּתָם בְּנֵי יִצְחָרָבָו
אֲלֹו בְּאָלָה, אֲכֵל דָם לֹא שָׁת שָׁפָט וְלֹשָׁם וְרַחַם וְמְלַבְּדִים וְרוֹר, מְגַנְּבִים, וְמְצִיאִים וְהָוָא
לְסִגְנָן אֲשֶׁר יוֹתֵר אֶתְאָמָן נְגַר וְוְשָׁם. נִמְצָא כְּפָרָה שְׁמָם מִפְּרָלָם אֲשֶׁר לֹא נְמַפְּרָיו
כְּצִדְקִים. וְלֹכֶד קְרִי וְנְאָמָן גַּעַן. וְנוֹדוֹ נִסְתְּרָה יְמִינָה בְּנֵי שְׁיָרִים וְלֹא, כִּי
כְּפָרָד בְּתַחַת גַּלְעָד.

כִּי אָקָה מִזְאָה שְׁבָאָכְנוּוּ לְאָצְרִים קְרִי שָׁפָט: רַאֲבוֹן שְׁפָעָן לְוי יְהָוָה וְנוּמָר,
וְלֹא שָׁת אֶת שָׁפָט, שְׁלָא קְרִי לְרַאֲבוֹן-רוֹפָס, וְלִתְרָקה לְהֵי שְׁלָאָן לוּלָעִי,
אֲבוֹן לְלֹא, לְבָה, בְּשִׁיעָה בָה, סְכָר פִּידָר; חֹודָה לְמַהְמָה אֶתְבְּרָהָלָב, סְסָמָה בָה, לְהֵי, סְסָמָה מִתְּהָרָה,
וְהֵי פָה לְאַדְמָתָל.

וְיוֹסֵף־לִיטֶס, וּכְנַעַן־אַלְגְּפָנָרָא, שָׁנָרִי מְשָׁה מִקְּפָּהָן עַל שָׁלָם הַרְאָשָׁן שָׁנָרָרָב:
וְאֶלְהָ מְשֻׁחָה תְּרָאָבָּה וְלֹא שָׁא אֶת לְשׁוֹן, שְׁנַי קוֹרָם בְּלֹשׁוֹן נְלֹעַשׁ.
וּבְנִכְתָּא אֶלְהָ קוֹרָם נְגַאַל יְלֹרָאַל מְמַצְּרָים.

ט

שְׁנַי יְלֹרָאַל קְצִינִים

יְלֹרָאַל קְצִינִים יְלֹרָאַל בְּמַצְּרָים תְּפִיעִי דָּרְךָ נִי; מִקְּבָּאַי כְּלָל בְּאָנָה אֶחָת וּבְרָה
תְּפִיעִים נִי בְּרָה תְּשִׁבְרוּ בְּלֹבְבָם בְּרָה אַתְּרָהָם אַזְּקָה וְעַלְפָה, שְׁעַלְפָה וְמַלְוָת
מְפָרָם נָה עַם וּ, שְׁלָא יְחוּ לְשׁוֹן יְצַלְבָּא אַבָּרָם, וְלֹא יְצַלְבָּוּ לְשׁוֹן מְאָרָם, מְפָנִי דָּרְכִּי
עֲבָרָה וְרָה.

בְּאַיהֲ צָד עֲבָדוּ יְלֹרָאַל אֶת אַבְנָת שְׁפָטִים בְּמַצְּרָים? בְּשָׁנַי בְּמַצְּרָים אַמְּרָם
לְקָם: לְפָה אַם עֲבָרִים אוֹתוֹ? אָם פְּעַבְדוּ אֶת אַלְמִי בְּמַצְּרָם? בְּלֹעַנְהוּ מְקָם קְשִׁיבָה
יְלֹרָאַל וְאַוְרָם לְקָם: שְׁפָא עֲבוֹן אַבָּרָם אַזְּקָה וְעַלְפָה אֶת אַלְמִישׁ שְׁבָטִים, שְׁעַנוּבָה
בְּנִין אַתְּרִיְהָן אַמְּרוּ לְהָן: לָא. אַמְּרוּ לְהָן: בְּשָׁמַם שָׁמַם לְאָעָבוֹן וְהָר אָשׁ לְאָעָבוֹן,
וְנִי יְלֹרָאַל קְלִין אֶת בְּנִים בְּמַצְּרָם. אַקְרָר לְקָם אַמְּרָם: לְפָה? שְׁפָא חֲקָעָ
מְקָד וּמְקָל עֲבוֹנָה קְשָׁה מְקָם. קְשִׁיבָן יְלֹרָאַל וְאַוְרָם לְקָם: שְׁפָא שְׁעַר אַבָּרָם אַזְּקָה
וְעַלְפָה אֶת בְּרָה אַלְמִישׁ שְׁפָטִים שְׁבָחוּ בְּנִין אַתְּרִיְהָן אַמְּרוּ לְהָן: לָא. אַמְּרוּ לְהָן:
בְּשָׁמַם שְׁלָא שְׁכָהוּ אַבָּרָם אַזְּקָה וְעַלְפָה בְּרָה אַלְמִישׁ שְׁפָטִים כְּרָא לְאָזְקָה בְּנִין
אַתְּרִיְהָן.

דָּבָר אַמְּרָה: בְּשָׁנַי יְלֹרָאַל קְלִין אֶת בְּנִין בְּמַצְּרָם, אַמְּרוּ לְקָם אַמְּרָם: לְפָה
אַם לְלִין אָונֵן שְׁלָאָהוּ שְׁבָה אָסְמָלִיכָן אָונֵן בְּנִין? אַמְּרוּ לְהָן: בְּנִיל אָונֵן, לְאָהָר
בְּנִישׁ בְּנָם כְּרָאָבָם. וְנִי יְלֹרָאַל עַלְשָׁן מְשֻׁקה? בְּנִין? בְּלֹבְבָמִין בְּמַצְּרָם. אַמְּרוּ
לְקָם מַצְּרָם: לְפָה אַם עַלְשָׁים מְשֻׁקה, וְאַמְּרָה שְׁבָה אָט מְזָיאָן אָונֵן לְלִיחָן וּלְשָׁוִין?
אַמְּרוּ לְהָן: אָט נְשָׁהָה מְשֻׁקה וְאַמְּרָה בְּרָא כְּשִׁוְן כְּרָאָבָם. שְׁמָזָיאָן אָוֹתוֹ לְשִׁוְן נְמִימָה, שְׁ
מְזָיאָן אָוֹתוֹ לְשִׁוְן נְמִימָה, נְשִׁוְן שְׁהָרָוּ מְזָיאָן אָוֹתוֹ לְשִׁוְן נְמִימָה. נְקַתָּה מַת, נְתַנְתָּה
גְּנַךְ, וְנִקְאָבְמִים נִי.

בְּרוּכָר כָּרָן, זָכְלָלָן סָס וְמַסְסָם בְּנִין; שְׁוֹרָר פָּד בְּנִין; חֹורָה שְׁלָמָה שְׁמָה מְאָסָיס. זָסְדָ אַלְהָן
רְבָה וְסָס סָכָר וְרָבָּן.

**גָדוֹל, עַצּוֹם – כְמוֹ שֶׁנִּאָמֵר: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָרוּ וַיִּשְׁרַצּוּ
וַיַּרְבוּ וַיִּעְצְמוּ בַמְאָד מָאָד, וַתִּפְלַא הָאָרֶץ אֲתָם.**

**גַּרְבָּ – כְמוֹ שֶׁנִּאָמֵר: רַבְבָה כָּצֶמֶת הַשְּׁרָה נִתְמַחֵד, וַתִּרְבֵּי
וַתִּגְדְּלֵי, וַתִּבְאֵי בַּעֲדֵי עֲצָרִים, שְׁדִים נִכְנוּ וַיַּעֲרַךְ צְמַת,
וְאַתְּ עַרְם וְעַרְיָה.³ (וְאַעֲבָר עַלְקָה וְאַרְאָךְ מִתְבּוֹסֵסָת
בְּדִמְקָה, נִאמֵר לְךָ בְּדִמְקָה חִי, וְאָמֵר לְךָ בְּדִמְקָה חִי.)**

**וַיַּרְעֹו אַתְנוּ הַמְצָרִים וַיַּעֲנוּנוּ, וַיַּתְנוּ עַלְינוּ עַבְדָה
קְשָׁה.⁴**

א. פטחו א.ג. ב. יוחאַל טו.ג. ב. בטוח האורי ו/orה כל בו ואחרורה. ד. פט.ה. דרכיהם

כ.ג.

ט

צָפֵת פְּנֵיהֶן חַתִּיר

פָּאָר יָשַׁא אָתָן יְלִיעָרָל נְדֻמוֹ לְצַמָּה הַפְּלָדָה, שְׁפֵל מָה שְׁבָרְתָּן אָתוֹ צְוָמָת יוֹתָר. וּבָנָן
בְּרוֹךְ הוּא ? צְמָשָׁה בְּעָזָן דָּבָר ? לְפִי שְׁנִיאָה מְפַשֵּׁב בְּלָבוֹן וְאַמְּרָה: שְׁמָא קְרִי וְבְּמַכְרִים כְּבָלָן
אֶת לְיִצְחָאָלִין ! לְפִיכְרָן נְרָאָתָן נְקָדָשָׁה בְּרוֹךְ הוּא לְמַשָּׁה אֲשֶׁר עֲזָבָה אַוְיכָלָת ; אָמֵר
לוּ: קְסֵם שְׁנִקְנָה בְּעַרְבָּה אַזְמִישׁ אַקְלָה. בְּךָ מְצָרָם אַתְּ יְכֹלָן לְכָלָת אֶת לְיִצְחָאָלָה.
עוֹד בָּרוּלָה: שְׁנִקְנָה כְּהָא אַמְּתָה שְׁלָמָה וּוֹתָה עַלְתָּה תִּירְבָּה, וּבָנָן אַתָּה כָּרָת
אוֹתוֹ-לְאַחֲרָ שְׁלָמָה נְמִים נְזִוְרִ נְזִוְתָּה ; אָפָּר קָרְבָּן יִצְחָאָל : בְּלָה שְׁעָמֹת הַעֲלָם נְטָלוֹת
מַמְּמָן, עַמְּדִי נְקָדָשָׁה בְּרוֹךְ הוּא לְנִתְּנָהָר לְקָם .

עַטָּם יְלִא אַפְּרִירָט שְׁהַמְּנַגֵּל אֶלְאַלְיָם, קְשָׁוֹת בְּלִיל פְּסַח רְמֹן לְרָעִיוֹן וּז. כִּי קְשָׁה
אֲזָבָת בְּצָהָב קְבָל קְיִי אַקְבָּל ; בְּלָה שְׁפָאָלָם בְּלָה שְׁקָבָלָם אַזְמָק יוֹתָר כָּס
גִּזְיִסְמִרְבְּכִים, מַה שָּׁאַן בְּנִיאָה-כָּל מָה שָׁאַהֲהָ קְבָשָׁל אַוְתָה קְדָא מְתַקְשָׁה יְוָהָה.
רְמֹן לְטַבְּקָעָן וְתַבְּקָחָל שְׁלָל עַם יִצְחָאָל.

1. טהרטים וחטאים. 2. טטהו ג'. 3. טטהו פ'כ'ג'. 4. מהודה שלמה מ'גב' 5. חותם סופר.

ונירעו אתנו הפסרים – כמו שנאמר: הבה
ונחכמה לו פן ירבה, והיה כי תקראנא מלחה
ונוסף גם הוא על שנאיינו ונלחם בנו, ועלה מן
הארץ.

וְעַנוּנוּ – כמו שנאמר: נישימו עליו שרי מסים למען

א. שבת א, ז

כח

קהה נמסקה כה

הוריך אחר עשה פרעה בערפה ופיקם ברקרים ואמר להם: בני, צלו קלאANTI ובני
רפהן ערם לי בגין גפן: מי שיטעה לבנה לתל של שקלן, טמיון-טמן לו אשי טקלים, שלש-
רהי צבוי נגנון לו אלשה טקלים. מיד נכלו קלאANTI בזריות וצלו אנטה עמו כל
הימים בפי בגין, לפ' צבוי בצלוי בתם ובבורות. ואלה שהיכו אקי רמאי נטמן עשל פאה
או פאותם לבנים ליום, ורש צבועו שיש ואותם לבנים. בגין שפערש נזום שפערש עיליהם
טקלים ואמר להם: תחכו את קלאANTI ברקרים אתקם נטמזר בצל אויך ותחר. מיד אקרו וטוי אנטה,
אפרך להם: מכם נטלאה ברקרים אתקם נטמזר בצל ווים ווים סוכם חתם. וכל
מי שלא עשה אותו סכם נכלבים שפאה ביום קראשין כי מוקם אותו נטמזרם או
קלאANTI אותו או את צבי יעורי בגין מה שפערת.

ויתו שברוב נטלאר את תינוקם, ליפר לך: מה פור זה חחלו רך וטוף קשה,
או מזרים חחלה רכה, שנטביש לנום שקר נזול בעד העבודה, וסוקן קשה,
ששערכום בעבורה קשה בחתם.

עמרקם ושבט לוי לא צטו אלא לבנים אחים ביום קראשין, לפ' שביעי שפרעה
רווחה לקלוד אוקם בערפה, ותניריו את העם של איזי רודפים אטני נטמן יותר
מדראי, אבל לא שטטו אללים, וסוף שנטערתו.

סודם סכת ד. וודה שלחה סכת איזים. סודם לא. וודה עם קפה. מהלך סכין

**ענותו בסבלתיהם, ויבן ערי מסכנות לפרקעה, את פחים
ואת רעמסס.**

א. טמות א, יא.

כט

בְּסַבָּתִים

נני ניימן וילך משזה לראיון את א'יה, מירא אוקם בסבלתיהם עצובותם הנקשה,
נוצר לשלחה פאר צללים, ושב מצורפה, נושא בית פרעה ניכוב לאני נפללה, ואמיר:
ארוני נפללה, זכר קעולט אדרם צש לוע צערדי הוא רוזחה בקיקום, ואימה רוזה כללות
את עציך! אמר לו: מראין? אמר לו: מהו שאותה משפטבד ברעם קמיין ואין לך
משזה תגן ?קראאל בטורקה-גלו. אללא מון לאן זום אונד בעשוי אשיטו בו וויתנויש
קשרה צביה ויקכלו לסקול את געבעה. אמר לו: בתר לךם איזו יומ שטרצה
לעטנעה בבל אסוציא. רבב משזה וויתקן את לשבטה.

ניצו פרעה נצעריו קל אנטרכט ווישן לאומו: אליכם כל קני ישראל, מה אמר
תפלל: עשו קלאלא בתקכם וצבורתכם שעת ימים ובוים נאכיש קטעו ולא פשברו קאמה.
בקה מעשן כל המהים באשר צו נפלך ומשה בן בורה.

ומי גזון מלילות וקסרים שקייה טוב בון שבון בנ אברעם. צחק ווילך
(שהקדוש ברוך הוא עתיד לאלאם, וכי משלוחען ווילך בון משבת לשכנת).

ושוב ניר פרעה ואמר: תכבד נצברקה על עלי אנטרכט נצשלו קה, ואל ישוע ברקבי
איך? אל קוו ווישט זאל קוו מפוחיעסם נטולות שלבם, ואל קוו ווישט זים
נסכת, שאמר: ניצו פרעה בום והווא... לא וויסיפון לסת קבן. עצק פרעה על
רשותרים שכבו אונם, קוו שלא תיעסיק דרכרים קאלה וככפל את נשבת מילום קטעה.
פרקעה החבון נירע שאם יונה לאניאל יומ שעת יומ טבעה, גם שעת ימי נשבע
לא יקיי גנטשים וקסרים למיטחתי תברןל אל נטולים האקרים. עמר ובפל את מטבח
נסכת, וכן זוריין: ייראל נברקה דורות נירע לא יקארו: לול אל תאי נשבת, וגנטס
אוותם לאטלה. אורה נזקה עינם בשתת פלטנא לאהיא בפללוות לאניאל בטורנה עלה
וישענור. כל גוון שליה נטלה, אין אאה וילשין נטלה לךם. נשבת שבקורת וקנית עיל

עם יישר'אל ובוכותה ישתקררו וניאלו. ולבן לא יכל צוררשו לכבול שמיית הנברת על נזקי'ודים. נברות אבוניטט קפ'רוי פשטי' צלתי, כמו שאמרו: מה לון יצא לאפרע על שלטמורי את נברות', לפ' שעשת קרש גרים ליש'אל, והפוגע בשחת בטנו'ג בברות עיטה של הקאפה, ומושט זה נתקומה בנים. ואשלט ללבת בר'ריכם. לשמור בכל גב'ש וקאנוט על ה'או'ר הנ'ג'ר ש'אכט לו מיטת בר'ר'וש ברוך הוא, ולקס'ור או'ו' בבל הו'ז תמארכו ?קב'ש גער'יט יונ טו'ן כל הדרות.

ל

ב' ב' ב' ב'

ב'קה וטנט'ה נו'ה ב'ג'ים להם וו'נ'ר' משה ו'ז'א אל א'חו ו'רא' בסבל'טמי'. גב'ש א'ר' פ'ז'י ראה בסבל'וקם בו'קה וואמר: ח'בל לי ציל'ם, מ' יון מוש'ע'יל'ם, שאין לר' מ'א'קה ק'עה מ'ל'א'ת' נ'ט'ש. ו'ז'י טו'ן ת'ט'פו' ק'פ'ע' ל'ל א'קר ו'א'ד'ר מ'ה, ו'ק'ש'א'ה מ'ש'ו' נ'ו'ל ע'ל ק'ע'ן, מ'ו'ל' א'ש' ע'ל א'ש'ה, נ'ה מ'יט' ת'ש'בו'נו' ו'ו'ל'ר' ו'ק'ש'ב' להם ב'קל'ת'ק'ם. ו'יע'ש' ק'א'ל'ס'ע' ל'פ'ר'עה.

א'פר' נ'ק'ד'וש' ברוך הוא ל'פ'שה': א'טה ה'ה'נ'ה' ע'ש'א'ר' ו'ו'ל'כ'ת' ל'ר'א'ו'ת' ב'צ'ע'ן' של' י'ל'ק'אל' ג'ע'נ'ת' ב'ק'ן' מ'ק'נ'ג' א'ח'ים. א'וי מ'יט' א'ת' ק'ע'ל'ו'ם ו'ו'ק'ה'ו'ו'ם ו'א'ז'ר' ע'ק'ן'. ו'ק'ש'א'ה מ'ש'ה' ש'ק'ו' נ'ט'ל'ם א'ת' ה'ס'ד', ו'ז'יה' נ'ו'ר'ה' א' ו'א'פ'ר' ה'ס'ד' ו'ג'ב'ש' ל'ו'ך' ע'ינ'ק'ם, נ'ה' ו'ו'ל'ר' ו'ו'ק'ה'. א'פר' לו' נ'ק'ד'וש' ברוך הוא: מ'יך', א'פ'ל' ב'ש'עה' ש'ע'ינ'ק'ם של' ג'ר'ו'ת' ב'חו'ת' ב'ע'ת' נ'ז'ק'ה' א'ן' צ'ע'ר' ב'חו'ת', כמו' ש'כ'ט'וב': מ'ש'ה' ב'ן' פ'א'ה' ו'ש'ל'ר' ש'ה' ב'מ'ו'תו', לא ב'ק'ב'ה' ע'ט' ו'ט'ב'ר' .

ו'ב'ש'א'ה ב'ל'פ'ומ'ק'ם ש'ק'ו' י'ו'ר'ו'ת' ד'ם מ'נ' ה'פ'ש'א'ו', נ'ה' ו'ע'ה' ל'ה'ם ר'ט'ה' ע'ל' ג'י' נ'פ'ק'ה. א'פר' לו' נ'ק'ד'וש' ברוך והוא: מ'יך' שא'ן' צ'ע'ר' ו'פ'ק'ה' ו'ל'ה' ב'ז'ר' ; כמו' ש'ק'ה'וב': ו'לא' נ'ס' ל'חו' .

ו'ב'ש'א'ה מ'ת'ים ו'מ'ש'ל'ב'ים בא'ש'ו'ת' ו'א'ים קו'ר'ין' א'ו'ק'ם, נ'ה' מ'ט'פ'ל' ב'ה'ם ו'ק'ג'ב'ר'. א'פר' לו' נ'ק'ד'וש' ברוך הוא: א'ק'ה' ב'פ'ל'ת' ה'ב'ם, מ'יך', א'י' ב'פ'ל' ב'ה' ; שא'ר': מ'ק'ב'ר' א'ו'ט' ב'ג'י' .

1. כ'כ'ל'�ו' י'ו'ר'ו' ו'ו'ר'ש' פ'ו'. 2. ס'כ'ת' ב' י'ג' ז'ג'מ' ר' פ'א'ל'ו': ח'ו'ה' ס'כ'ת' פ'ט' פ'ב' מ'ז'ז'ט'. 3. ד'ב'ר'ם ל'ג' .
4. כ'ב'ר'ש' ס'כ'ב'ב' ד' ו'ו'ש' ס' צ'א' . 5. ד'ב'ר'ם ל'ג' . 6. ז'מ'ד'ש' ס'כ'ב'ב' ד' ו'ו'ש' ס' צ'א' . 7. ד'ב'ר'ם ל'ג' .

וַיִּתְנוּ עָלֵינוּ עַבְדָה קֶשֶׁה – כְּמוֹ שָׁנָאָמָר: וַיַּעֲבֹדוּ
מִצְרָיִם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפֶרַךְ.

**וְנִצְעַק אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת קָלָנוּ, וַיַּרְא
אֶת עֲנָנוּ וַיַּעֲמֹלֵנוּ וַיַּחֲנוּן:**
וְנִצְעַק אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ – כְּמוֹ שָׁנָאָמָר: וַיַּרְא
בִּימִים דָּרְבִּים הַהֵם וַיִּמְתַּח מֶלֶךְ מִצְרָיִם, וַיַּאֲנַחוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
א. שפטת צ. ב. דברות כ. ג.

ג

וְנִצְעַק אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶבְוֹתֵינוּ

סָכְטָה מִנְחָן שָׁאָמָרים: בָּרוּךְ אֱתָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֶלְيָהוּ אֶבְוֹתֵינוּ אֶלְיָהוּ
וְאֶלְיָהוּ צְדָקָה צְדָקָה? שָׁאָמָרים: וְאֶמְרָע שׂוֹר אֶלְיָהוּ כָּל מִשְׁתָּחָת, כִּי אֶמְרָע אֶל
בְּאֶתְנָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְהַאֲלֹהֵי אֶבְוֹתֵיכֶם, אֶלְיָהוּ צְדָקָה אֶלְיָהוּ צְדָקָה
שְׁתִּתְחַנֵּן אֶלְיָהוּ. רָצָוּ בָּה: אֲמָל אֶל בְּנֵי קָעֵם בְּמִלְחָמָה הַאֲלֹהֵי אֶלְיָהוּ אֶלְיָהוּ בְּדָרְךָ
שְׁלָלָם, אָמָר לְעֵם צְדָקָה וְאֶתְנָה אֶלְיָהוּ מִזְרָחָה שְׁקָלָלָם פְּאַבּוּתֵיכֶם. מִפְּנֵי שְׁלָלָם
שָׁם נִבוֹּא זָרָךְ לְזָרְעַת לְלִיָּהָה קְשִׁין תְּהִרְכִּים: קָאָרֶב, מִה שְׁהַשְׁלִלָּל מִרְאָה מִזְרָחָה
אֶתְנָה פְּעֻלּוֹתָיו נִקְאָות בְּרָאִיתָיו, וְהַשְׁעָן, מִזְרָחָה תְּקַבְּלָה מִן קָאָבָותָיו, כְּמוֹ שָׁאָר
גְּתֻחַבָּה: אֲשֶׁר תְּקַבְּמָת יְמִינָךְ וְלֹא בְּכוֹר פְּאַבּוּתֵיכֶם, לְכָן קָשָׁן בְּתַפְלָה מִסְחָה אֶלְהָתָי –
מִה שָׁאָן בְּזָוִלים לְנִבְנֵן בְּלֹא אַמְדָה בְּפִי הַשְׁעָן, אֶלְיָהוּ אֶבְוֹתֵינוּ – בְּזֶה קָאָמָנוּ בְּקַבְּלָת
אֶבְוֹתֵינוּ. מִפְּנֵה לְנִבְנֵן וְשָׁוֹגְדָה עַל שְׁעָר בְּקַמָּה וּבְקַבָּה, וְפַעַתָּה לְנִמְאָמָן
בְּקַבְּלָת אֶבְוֹתֵינוּ, שָׁלָל רְחוּחוֹת שְׁבָעוֹלִים אַיִם יְכֹוֹלִים לְהִיוֹן פְּגַםָּתָן. מִה שָׁאָן בְּנֵי
נִסּוֹמָק עַל הַשְׁלָלָת וּבְקַיָּתוֹ. וְלֹכֶן טָבִים דְּשִׁים בְּתִירָדָה.

וְאֶת מִזְכְּרִים שָׁב. אֶלְיָהוּ אֶבְרָלִים צְדָקָה וְצְדָקָבָה, קָנֹור שְׁלִשָּׁה וְבָרִים שְׁהָעוֹלִים
עַמְדָה צְלִיקִים: הוֹרָה, צְבָוקָה וּמִלְחָתָחָת חֲסִידִים; אֶבְרָלִים – מִילָות חֲסִידִים, צְדָקָה – עֲבִירָה,
צְלִיבָה – תְּרֻחָה.

ס. שפטת ג. ב. ט. טכילהה כ. סכליהה ד. פסחא פט'ו; טרש. ס. חותמת הלכתת דף. 84. א. ארגדת. ס. עד ח' א.
קס. – מהר"ש שבת דף 104.

מִן הַעֲבָדָה וַיַּעֲקֹב וַתֵּעֶל שׁוּעָתָם אֶל הַאֲלֹהִים מִן
הַעֲבָדָה.

וְיִשְׁמַע יְיָ אֶת קֹלְנוּ – כְּמוֹ שָׁנָאָמָר: נִשְׁמַע אֱלֹהִים
את נָאָקָתָם, וַיַּכְּרֹת אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אֶבְרָהָם, אֶת
צִחְקָק וְאֶת יַעֲקֹב.³

ונירא את ענינו – זו פרישות דרך הארץ, במו
שנאמר: וירא אליהם את בני ישראל וידע אלהים.

בניהם ברכות רבין ר' יוסי ור' יונה, ובברוך תנאים ורבנן באנו... ג. שם כה.

ג

ויבא אג'יבים את בני יזרעאל ויבא אג'יבים

ר' יונתן בן קלייש אמר: ראה בכם שעשלו תשובה והם לא רואו זה את זה. נ"ע
בקבם שעשלו תשובה ולא נ"ע זה בזיהו. שעשלו תשובה בתקשי שלא הנה י"ד מבה אלא
הנ"ע בשושן רהרנו גוא לברון

ז' אלעדר: בטלג שקלעים אדים נקבעה את הערך בריבים ולאחר כן
זיהה פשיטה והוא כבש לרצותאותו, והוא אומר: אקה קבאה לא ריבט ומקורה לי ביני
קצף ובקבץ? לך ותבא לי קצף שפכתי בקיטים ואין מפרקה לך. אכן נקיים
ברור וזה עטנו, כי אלאם עמד ומונרך מונרך בשוק והקוץ ברוך והוא אומר לו:
עללה תשבה ביני בינו ואמן בכבליך.

ובן ר' יוחנן אמר בזקעה אמר: מדרע לך מה הנקשה-ב-או וראה מפרקעה כל-כך
מצרים שפער בצויר עליון רקבת כאוד, שצמרא: מי 'א אפר אשםע בקהלו ז' ואחואו
לשוו שחתט, כי בלשון עשה תשובה, שצמרא: מי במקה באלים ה', וונצלו נגידוש ברוך
הוא בין ובתים⁹.

1. סכילה יזרו מסכילה רזבזת; תורה שלמה שטוח מפוזר. 2. פסחים זרב כהן פכץ. 3. שמות ה, יב, 4. שם
4. פוזר פגון פגון; חלום קם.

וְאֵת עַמְלָנוּ—אֲלֹה הַבְּנִים, כְּמוֹ שֶׁנְאָמָר: בְּלַ הַפָּנִים
הַיְלֹוד הַיָּרָה תְּשַׁלְּיכָה וּכְלַ הַבָּת תְּחִין.¹

א. שמות א, כב.

16

בְּלַ סְכָן פְּגִידָה כְּאֶרֶת סְדִילְבָּה

כְּרִים וְקִרְאָל בְּשָׁעָה שְׁנוּר פָּרָעה תְּרִשְׁעָה כְּנָמָר עַמְּקָם שְׁתִּינָה צִיקָּן וּוּרְלָה מְרוֹר: עַזְוּד אֶל עַצְמָם אֲשֶׁר שְׁאַיִם שְׁשָׁמִים וּמְולִיךְנִים, וּמְצֻרָּם מְפַבְּעָנִים יוֹתָן כְּאָה, לְמָה בְּנֵי זָרָעָן אֲשֶׁר מִיעַן אֶת עַצְמָתָל לְהַבָּה? עַמְּדָה וְבָשָׂר אֶת אַשְׁתָּוֹ; עַמְּדוּ בְּלַ נְוּשָׂא אֶת שְׁתִּימָקָן. אֱכָרָה לוּ בְּתוּ מְמִיטָּה: אָקָה, קְהָה נְרָקָה תְּמָרָה מְשָׁלָף פָּרָעה, שְׁבָרָה לְאָבָרָה עַל נְקָדִים וְאַתָּה נְרָקָה עַל מְקָדִים וְעַל נְקָבּוֹת: פָּרָעה לֹא נָגַע אֶל בְּעוּלָם כְּהָה וְאַתָּה בְּעוּלָם דָּהָה קְבָעָלָם נְבָא: פָּרָעה נְנָשָׂעָה סְפָק תְּהִקָּנָתָה גְּנוּתָה סְפָק אַתָּה מְלָכָתָה, אֲתָה צָדִיק בְּרוּא שְׁעָרָתָךְ תְּהִקָּתָה, שְׁאָמָר: וְתַּמְּרָא אַתָּה וְקָמָה לְרִי יְהִוָּה שְׁפָטָע צְבָרָם אֶת ذְּרָרָה, נְבָאיה לְפִי סְגָדָרִין וְאַתָּה לְקִינָם אַוְתָּם מְדָבָרִים. אֲמָרוּ לוּ: עַקְרָם, אֲתָה אַסְרָה אַתָּה צָדִיק לְנִמְיָר אֶת ذְּרָרָה. עַמְּדָה עַמְּרָם וְתַּחֲרִיר אֶת אַשְׁתָּוֹ—עַמְּדוּ בְּלַ וְזָהָרָיו אֶת בְּלוּתָם.²

וְאֵת צְלָשָׁל יְהִי קְרָנָתָה אֶת בְּצִילָנִין בְּעַבוּדָתָה הַלְּשָׁה, וְאַשְׁנָרָה פָּרָעה שְׁהָאָנָשִׁים יְלִיט בְּלָרָה וְתְּשִׁישָׁם בְּעִירָה. קְרָי יְשָׁלָם מְפַתְּחוֹת לְסִטְמָן וְבְּמִבְּאָתָה לְבְצִילָנִין כָּל פְּאַכְלָה וּמְשָׁהָה וּמְפַתְּחוֹת אַוְתָּן וְאַוְרָות: לְאָלָעָלָם מְשַׁעְבָּרִין בָּנָוָה כָּרוּדָשׁ בְּרוּךְ הוּא טָאֵל אַתָּה.³

וְבָנָ קְצָשָׁ בְּקְנָלוֹתָה קְעִירָה בְּמְצָרָם שְׁסָכָט אֶת נְפָשָׁן לְלִכְלָל בְּלִי יְהִירָל וְלֹא שָׁמַשׁ אֶל פָּרָעה, וְנִי שְׁלָמָם לְקָרֵן שְׁאַכְל לְכָלָה וּמְלָכָת: כְּהָה מְשֻׁרָּה שְׁהָיָה יְכָבָר, אָם מְשָׁה וְאַבְרָהָן, וּמְלָכָתָה מְפֹועָה שְׁהָיָה מְרִים.⁴

וְבָנָ אָמָר תְּקַמְּטוּ: בְּלִכְרָבָן אֲשֶׁר נְשִׁים אַרְקִינָה שְׁנִיא בְּאוֹתוֹ כָּדוֹר נְבָאלוּ אַבּוֹתָוּ מְמִקְרָרִים.⁵

¹ אֶחָב בָּבָר כָּת. סְמָחָה יְהִי וְהִרְחָה שְׁלָמָה סְחָב פְּלִיאָה. מְדוֹד אֶבְכָּד, וּרְשָׁה סְחָב פְּאַקְדָּמָן. מְחוֹשָׁה סְחָב פְּאַמְּרָה. סְמָחָה יְהִי.

וְאֵת לְחַצְנוֹ—זֶה הַדָּקָק, כְּמוֹ שֶׁנְאָמָר: וּגְם רְאִי
אֶת הַלְמַץ אֲשֶׁר מִצְרִים לְחַצִּים אֶתְכֶם".

וַיַּצְאָנוּ י"י מִמִּצְרַיִם בַּיד חֶזְקָה וּבְרוּלָע נָטוּיה, וּבָמָרָא
גָּדוֹל, וּבְאֲתֹות וּבְמִפְתָּחִים.²

וַיַּצְאָנוּ י"י מִמִּצְרַיִם—לֹא עַל יְהִי מְלָאָך, וְלֹא עַל
יְהִי שָׂרָף, וְלֹא עַל יְהִי שְׁלִיחָה, אֶלָּא הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא
א. שְׁמַתְגָּס. ב. דְּבָרִים כ. ח.

ג' ר

לֹא עַל יְהִי שְׁלִיחָה—זֶה מִשְׁהָ, שְׁפֵן לֹא תְּנִימָה מִבְּכָרוֹת אֶלָּא עַל יְהִי

צְדִיקָה קָטָנָה. לֹא עַל קָדוֹש בָּרוּךְ הוּא בְּלָכְדָה. לֹא מֵאָבָה עַל הַנְּהָרָה מִקּוֹם לְקַבְיאָה אֲפִילוֹ
פָּאַקְבָּר אֲפָר בְּשָׁבְחוֹ שֶׁל מִשְׁהָ, וְלֹא קָבֵר שָׁמָוֹן כָּל בְּתוּרָה, שֶׁל לִיל פֶּסְחָה, לְלִלְקָרְבָּן שֶׁל
לְשָׁבָח כִּי־זֶה יְמִינָת מִצְרִים כָּלָה לְלִבְדוֹ. כְּמוֹ שָׁאַבּוֹרְוּ. בְּלֹא הַמִּתְחָרֵךְ שֶׁם שְׁפִים
וּבְרָא מִרְאֵבָר מִן הַפּוּלִים. לֹא אֶלָּא שְׁקָטָאוּ וְאָמְרוּ. כְּיֻנָּה מִשְׁהָ קָאַשׁ הַעֲלֵת
מִאֲרָץ מִצְרַיִם, וְלֹא אָמְרוּ. הַאֲלֹתָה מִשְׁרָב הַעֲלֵל מִמִּצְרִים.⁴

וַיַּכְבִּישׁ זֶרֶשׁ: רָאוּין דָוִי יְהִי רָאשָׁל לְהַעֲלֵל מִמִּצְרִים אֶלָּא עַמְּדוּ מִשְׁהָ וְאֶחָדָן,
שֶׁנְאָמָר: וְאַחֲרֵי כֵן נִצְאָו בְּרַכְשׁ נִזְוֵל⁵, אֶלָּא שְׁמִינִילְקָן זָכוֹת עַל יְהִי זָכָר⁶.

וּרְבוּמִיטָן זֶרֶשׁ בְּשָׁר הַשִּׁירִים: "עַל שְׁקָטָבִי בְּלִילּוֹת—זֶה לְלָהָ שֶׁל אֲגָרִים, בְּקַשְׁתִּי
את שָׁאַבְבָּה גַּפְשִׁי—זֶה מִשְׁהָ, בְּקַשְׁתִּי וְלֹא בְּקַשְׁתִּי אֶל בֵּית אַמְּלָה—זֶה סִינִי. בְּקַשְׁתִּי וְלֹא מִשְׁאַתָּה
לְמִשְׁהָ בְּלִילָה שֶׁל מִצְרִים, בְּסֶפֶר זֶה יְמִינָת מִצְרִים בְּלִיל פֶּסְחָה, עַד שְׁמָאַתָּה אֶת שָׁאַבְבָּה

וְמִשְׁרָב בְּמִבְּרָסָה כְּלִי יְשִׁיבָה אֶבֶן יְשִׁיבָה עַבְרִי, בְּקַבְעָתָה וְרַחֲתָה טַהַרְתָּה לְפָנָים
אֶלָּתָה, וְמִתְּחַדֵּשׁ וְמִתְּחַדֵּשׁ לְפָנָים וְכַסְתִּים לְאַלְפָיִם: בְּרִי יְשִׁיבָה גָּלְלִי, בְּרִי לְעַירָּוּבָה עַקְבָּרָה, וְכַרְסָלָל עַל
ד' אֶבֶדֶם כְּשֶׁל רְבוּמִיטָן, הַסְּכִים צְבָאָרָה וְרַבְבָּה וְכֹחוֹ הַיְוָה נִתְבָּשָׁלָאָרָן, וְהַסְּלָאָבָן וְהַמְּהַרְתָּה סְמִינָאָן
אֶשְׁתִּין הַתְּרָבָה, וְכַכָּה קְסָמָה וְנִשְׁלָאָה לְאַבָּא⁷. גְּבָר דְּבָרָי⁸, טְבָבָן⁹, בְּרַבְבָּן¹⁰, בְּרַבְבָּן¹¹.

ס. ז' שְׁמַתְגָּס. ט' שְׁרָדָהוּ נ.

בְּכָבוֹדָו וּבְעַצְמוֹ, שֶׁנִּאמֶר: וּעֲבָרְתִּי בָּאָרֶץ מִצְרָיִם בְּלִילָה
הַזָּה, וַהֲפִיתִי כָּל בְּכוֹר בָּאָרֶץ מִצְרָיִם מֵאָדָם וְעַד בְּהַמֶּה,
וּבְכָל אֱלֹהִי מִצְרָיִם אָעַשָּׂה שֻׁפְטִים, אַנְּיִי^ג.

וּעֲבָרְתִּי בָּאָרֶץ מִצְרָיִם בְּלִילָה הַזָּה—אַנְּיִי וְלֹא
מֶלֶךְ.

וַהֲפִיתִי כָּל בְּכוֹר בָּאָרֶץ מִצְרָיִם—אַנְּיִי וְלֹא
שָׁרֵף.

וּבְכָל אֱלֹהִי מִצְרָיִם אָעַשָּׂה שֻׁפְטִים—אַנְּיִי וְלֹא
הַשְׁלִיטָה.

אַנְּיִי^ד—אַנְּיִי הוּא וְלֹא אָמַר.

בַּיּוֹד חִזְקָה—זו נִדְבָּר, כַּמו שֶׁנִּאמֶר: הַנֶּה יְדִי הַזָּה
בַּמְּקוֹדֵשֶׁר בְּשָׂדָה, בְּסָוסִים, בְּחַמְרִים, בְּנָמְלִים, בְּבָקָר
וּבְצָאן, דָּבָר כְּבָד מַאֲדָן.

א. שמוח יב, יב. ב. ר' סיגורוביץ' אמרת טריסטין כל המיסיקא: עברהתי אחר. ג. שמוח ס, ג.

ונפלש־זה משל בְּצִיִּין, שמשה קבל תחוינה ליקריה לְבָנָאָל, ולפִינְךָ וְבָנְךָ וְקִרְאוֹת עַל
אַמְּנוֹן. תורת מִשְׁעָן, וְקִשְׁעָה. לא בָּעַר אַישׁ אֶת קְרֹנוֹתָיו^ה; פָּנָקְסוֹה תְּנוּנָה לְרוֹת
בְּמִקְרָא: נִגְלָךְ אֲשֶׁר מִכְתֵּב לְוַיְהָקָח אֶת בָּת לְוַיְהָנְמָר וְמָלָר^ו; בָּאָפוּ טְבָעָי, קְרָךְ
קְעָלָם^ז.

אֲנַלְתָּה מִצְרָיִם לֹא בָּאָה אֶל יְדֵי נִקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּכָבוֹדָו וּבְעַצְמוֹ, לְפִנְךָ
הָיָה נִקְרָאת בְּנָה צָל לְשָׁם הַיְלָדוֹן, וְלֹא מְקַאַתְּיו לְמִקְתָּה בְּלִילָה שֶׁל מִצְרָיִם.

^ג חורה שלמה פִּיבְּרַטְקָן. ^ד דברים לה, ג. ^ה שמוח ב, א. ^ו אררטם.

**וְבָנֶר עַנְטוֹנִיה – זו הַתְּרֵבָה, כַּמו שָׁנָאָמָר: וּתְרַבּוּ שְׁלֹפָה
בָּיִדוֹ, נְטוֹיהַ עַל יְרוֹשָׁלַיִם.**

**וְבָמְרָא גָּד ל – זו גָּלוֹי שְׁכִינָה, כַּמו שָׁנָאָמָר: אָוֹ הַנִּסָּה
אֲלָהִים לָבָא לְהַחַת לוֹ נָוי מִקְרָב גַּוִּי בְּמֶתֶת בְּאַתָּה
וּבְמִופְתִּים, וּבְמִלְחָמָה וּבִיד חִזְקָה וּבְרוּעָן נְטוֹיהַ,
וּבְמֹרְאִים גְּדוּלִים, כָּל אֲשֶׁר עֲשָׂה לְכֶם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם
בְּמִצְרָיִם לְעִזִּיךְ.**

**וְבָאָתוֹת – זה הַמְּטָה, כַּמו שָׁנָאָמָר: וְאֵת הַמְּטָה הַזֶּה
תַּקְהַ בִּירְךָ, אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בּוֹ אֵת הַאֲתָה.**

א. דה'א, ס. טו. ב. דברי ה. ג. שמות ד, ז.

הה

וְקָאָתוֹת – זה צְפָה

חֲסִיף כָּב וַיֹּאמֶר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּלִבְנֵי דְּבָר הָאָלֶף שֶׁנִּשְׁתַּחַטֵּת לְעֵינֵי הָעָם:
אָמַת ?פִּי שְׁחוּי נְקָלָמִים תְּקַבְּלָבָן וְאַמְתָּשׁ בְּהָרָךְ אַלְקִים וְסַרְפָּר לְקָם אֶת סָוד
יְמִתְ�הִי נְאָלָה, וְלֹא קְרָאת לְקָם אֶתְוֹת וּמוֹפְתִּים. אָגָל פְּשִׁיטָה הַעֲמָד-הַסְּמָךְ בְּקָשָׁל הַרְאָה
שְׁעִים, עַל כֵּל עֲשָׂה. קָאוֹתָה לְעֵינֵי הַעֲמָד, לְקָרְבָּן וְעַתְּקָם שְׁאַמְתִּים בָּה וּבְאָלָה שְׁהָוָה
שְׁחִידָה לְפָנָיו אָמַת:

וְשְׁאַמְתִּים: וַיַּעֲמֹן הָעָם – עָשָׂו כַּמו שָׁאָמָר נְקֻרוֹשׁ קָרוֹר הָוָה, עַל־עַלְמָשִׁי לְקוֹלָה;
**בְּכָל לֹא נְאַמְתִּים צָדֵקָה רְאוֹתָה, לֹא, אָלָא גַּיְשָׁמְעַי בַּיְקָרָה הַיִּזְרָעֵל, עַל־הַשְּׁמִינִיא הַנְּאַמְתִּים
וְלֹא עַל רְאִיתָה רְאוֹתָה וּבְפָה רְאוֹתָה עַל סְפָן כְּבָקִיזָה שָׁאָמָר לְרַבָּם:**
**דַּע מִנְחָה רְבִטָּשְׁנָמָקָין עַל פִּי הַזְּהוֹת שְׁבָלָבוֹ לְיִדְוּקָרָה וּמִתְּשָׁבֵב, וְלֹא
שְׁלָמַת מְלָיָה, וְאָמָר: הַנְּזָהָר אַמְתִּים לְיִד, עַד חַוּדְיוֹן נְקֻרוֹשׁ בָּרוֹךְ הוּא שְׁאַלְוִי הַזְּהוֹת
אֵין אֶלְאָלָה שְׁאַזְנָא בְּמַגְנִים, וְאָמָר שְׁאַזְנָא גַּעֲבָנוּ עַל קָרְבָּן קָהָה, נְסַמְּלָק נְקֻרוֹר
שְׁמָעוֹן, ל. כְּמַחְשָׁבָה זָהָב, טְבוֹן בְּלָשָׁן פָּדָקעַבָּן שְׁמָעוֹן קָהָה.**

ובְּמִפְתִּים – הָהּ נִדְםָ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר: וְנִתְמִי מַפְתִּים
בְּשָׁלִים וּבְאָרֶץ.^ג

ונפִין לְכָלִיף אֲפָהּ פָּנִים נְאָמֵנָה דָם נָאָשָׁה... אֶלָּא פְּכָבוֹת דָצָר אֶבְרַעַב, קַיָּד, טז עַפְס.

דָם נָאָשָׁה וְתִימּוֹת עַשְׁן.

לְבָרֶךְ אחר: בִּינְדָּחָקָה – שְׁתִים, וּבְזָרָעָנְטוּ –
שְׁתִים, וּבְמַרְאָה גָּדְלָה – שְׁתִים, וּבְאֲתוֹת – שְׁתִים,
ובְּמִפְתִּים – שְׁתִים. אלּו עַשְׂרֵה מִבּוֹת שְׁהַבְּיאָה הַקְדוֹשָׁה
ברוך הוא על המצריים במצרים, ואלו הן:

דָם

א. צָלָב, ב.

שְׁבָבְרָנִין אַתְּנִיר: שָׁאַי לְתֹמֵן לְדָר בָּאָן אֹות, שְׁיַרְעַע שָׁאַי שְׁלַחְתִּיךְ בְּאֶמֶת מְתֻחָלה, וְלֹא
לְיַאֲרֵ בְּלַקְטָם הַנְּהֹרָה. וּרוֹא שְׁקַחְתָּב אָמָר: וְהָהּ לְדָר בָּאָן יְיָ אַנְכִי שְׁלַחְתִּיךְ: בְּהַזְעָה
את קָם פְּמַצְרִים פְּזַדְדִּין אֶת קָאָלָהִים עַל תְּבָר הַנְּהֹרָה.^ד

16

דָם

וְאַפְּרֵה ה', אֶל מִשְׁהָה, אָמַר אֶל אַבְרָהָם: חַח מְטוֹר וַיְהִי יָרָךְ עַל מִפְּיֵי מצְרִים, וְיִהְיֶה
לְסֵם בְּכָל אֶתְרִין פְּגָזִים. אָמַר ר' מִתּוֹהוּ, אָמַר לְקֹרְשָׁס בְּרוּךְ הוּא לְמִשְׁהָה: כְּפִים שְׁאַרְיוֹד
כְּנַעַד בְּשָׁ�לְבָלְכַת לְסֵם וְעַפְרָע שָׁעַן אַלְקוֹד בְּלִים שְׁגָרְבָּן אֶת פְּגָזִי, אֲשֶׁר דָן שְׁלִיחֵי
טוֹבָה עַל זֶה. לְפִיכְךָ לְשֵׁי נְגָרָם אַפְּרָעָעָטָם צָל יְהִי אַבְרָהָם; וְאָמַר רַבָּא לְרַבָּה בְּרָה
כָּרִי: מְנָא נְאַמְלָעָא דְאַמְרָיו אַיְשָׁה: בְּרוּא לְשָׁמְרִיהָ פָהּ לֹא תְשִׁיבֵי בְּהַקְלָאָנוּ וּבְוּרְשָׁמְרִיהָ
מְפִיטֵי אֶל מְשֻלָּחֵן? צְרוֹרָה? אָמַר לְהָרָה, דְּקַחְתָּב: לֹא תְחַעַב אַזְמָבִי כִּי אַמְרָה הוּא, לֹא
תְמַעַב מְאַרְיִי כִּי בְּרִי קִיּוּת בְּאַקְצָוּ. וְעוֹד אָמָר: אָדָם אָזְרִיק לְקַנְתִּיק טוֹבָה לְפָלָם שְׁלֵשִׁי
לְלִבְנָה מְטָבִי.

ונסח ג. ב': גַּסְמָה תְּהַלְיָה הַלְיָה וְתְּהַרְיָה פָּהּ הַבְּרָה פְּלַקְמָקָט. נסח ח. ב': נסח ר' אלְעָזָר
שי: מְדָה לְלָמָה וְאָרָא פְּלָמָה. וְהַרְמָס בְּגָת. וּבְמָא קְמָה גָּת: דָצָר עַמָּה.

כנים

צפרדע

י"ג
פְּרָדֵעַ

טשרן אמר רב חייא: כתיב מלפט מבלדיין מבהמות הארץ ומעוף הפשים ית⌘בנוי נא זכיים ושענן בכם חכמה להורות לנו זכר ארץ-אמר רב כי יונתן: אלכליל לא בענה תועה לישראל, לא רק צניעות מחותול עפרודת, גני מוקלה, ועריה מויה, ודרך הארץ פתרנעל.

לצד ביציאם בז' קראת תודוס איש רומי: מה ראה תנייה פישאל וועריה, שמסרו קסירות ופְּרָדֵעַ צצצן על קראת לאמ' לבבצען אש? לאו כל וווער בצעצמאן צצפְּרָדֵעַם: ס"ט צצפְּרָדֵעַ מה' צצפְּרָדֵעַם שאין פְּרָדֵעַן על קראת האם. ס"ט בקב' בון: גאנלו באוא ביטעה... ובטעריריך ובקמלאויזיך... איכטמי פְּרָדֵעַם גאנלאויז אכל מושר? ווי אופר, בצעעה שטערנער חם, אשו שאצצן על קראת האם-על אתת במאה וכקומה? ומוה פריען להן הקדרוש קדרוק והוא נשלט האיכרדים בנטדריס מותה, שאטער ענטער האיכרדים, ואטט נשלטו לנטער לא מות, גוינוו ליאוואר, שאטער ריך בז' אוואר השאנקה.

אמרו תחכמוני על חז' פילך: קראל! ב' בשעה טפומ ספְּרָדֵעַת הילום וווער ערעו עליין. באתקה שעה נקרעתה לו צצפְּרָדֵעַ אמתה ואקרקה לו: חז' אל עונת דענוק ערליין. ואוקטה שרורת ותשבותה יונר פתקה, וווער פטנט ונטש על קראת האם גאנלאויזם. ולא עוד אלא שאין עספְּקָת במאזונה דזוללה. לש' בשעתה הנם מין אחד שאין גאנלאויז אלא אין דמיים, ובשעה שוואו רעב-נטולין ואוקלאו. ליקט מה שאמר: אם רעב שונאך האיכילו לךם.

י"ה
כווים

אצעע וווערי נקעט באקסם ובבקחה... וילאמו הרקעטמים אל פרעה: אצעע אללים לאו. קאיט לישען. אצעע בשלשה דרכיהם. גאנלאום שטומ במקלית גאנלאן לאפעלן מקטן: כי אאזה שאיך פישעה אאנבעעריך, גאנט נוכובטס אונר כוונתיה; בלחותן שאין למיליה מוקט בונור: בוחטט באצעע אללים, ו' ב' בוגטט שטומ במקלית הקלעתן:

אבר לה, ז' ב' דירטונג: ז' מותט, ז' מ' מחרטט, ז' מ' מחרטט מוטט כ' מורה שלטן וווער פוד כ' ז' וווער דרבוב: הרה שלמה ס' ב' בון, ז' מליל' בון, ס' בריך דרבוב: ז' מותט, ז' מ' מותט לא, ז'

דבר

ונברישות: אַבְכָעַ אֶלְהָם הֵא. תִּזְכֵּר בְּשִׁלְשָׁם? שָׁן אָמַר לוֹרוֹת בִּי הַפֵּל אֲחֵר וְחוֹתָה אֲצֵל נְכַלּוֹ וַיַּבְרְכוּ; בְּרִיאָת בְּדוּר קָאָרֶץ וּבְרִיאָת רַבְשָׁקָן שָׁה אֲצֵל הַבּוֹרָא. וְפַעַן חַשְׁבָה לְאַלְהָ נְסֻכָּרִים לְאַקְרָב אֶל מְשֻׁבֵּל אֶת בְּרִיאָת בְּצִילִי הַתִּימָן בְּעוּלָם עַל קְרִי שִׁיטָּה הַתְּהִפְחוֹת, שְׁאָזְרָם הַשְּׁלָט וְשִׁמְלָשָׁל מְשֻׁלָּשָׁקָן. הַם טָע וְלֹא הַבִּיש אֶת נְסֻוד הַאֲמָתִי גָּוֹתָה, שָׁאַלְכָעַ הַבּוֹרָא אֲזָק שָׁמָן בְּקַדְלָבְלָן בְּנָן בְּרִיאָת הַעוּלָם כָּלּוֹ לְבְרִיאָת יְתוֹשׁ קָפָן. מַי שְׁבָרָא אֶת נְגַלְלִים, בְּרָא תִּיחַשׂ וְאֶת הַאֲדָם הַשְּׁלָט בְּצִבּוּט וּבְקָרְעָת, וְכָרְדַעַת חַבְמִיט בְּלָמָעָה בְּרִיאָת בְּקַפְקָן בְּרָא, בְּדַעַן בְּרָא, בְּצִבּוּט נְבָרָא; אַזְרָבָה, מְבָהָה תְּנַקְּלָה דְּקַפְקָה שְׁבָוֹ קְדִי לְתַפְלָא אַקְעָשׂ יִתְרָמַבְנָה פִּילְזּוֹל.

ג' זרב

הַנְּיִינְמָשְׁלִית... אֶת הַעֲרָב... וְגַפְלָתִי בֵּין הַרוֹהָא אֶת אָרֶץ מֶלֶךְ, אֲשֶׁר עַמִּי עַמְּדָעַלְלָה. לְבַלְתִּי בְּיוֹתָה שֶׁעָרָב לְפָעָן מְדֻעָה כִּי אַיִלְבָרְכָבָר קָאָרֶץ, שֶׁלָּא תַּאֲמָר שְׁלַבְכְּתִי כְּשַׁהַתְּנַקְּקָם בְּצִדְקָם וְלֹא בְּאָרֶץ, אֲלָא פְּלָא בְּלָהָרָא צְבָדוֹ. וּכְשֶׁשְׁאַגְּיִיל שְׁלִיט בְּשִׁפְטִים אֵלֵי אָרֶץ מְצָרִים, רְאוּ תֵּה בְּתַבְעָם שְׁיַבְעָוָה וְמִבְּאָרֶץ גַּעַשׂ אֲשֶׁר יִם הַיָּא מְכַלְּאָרֶץ פְּאַרְים, לְכָךְ הַאֲרָךְ לְמַרְגָּבָלִי, כִּי הַשְּׁלִיט וּמְקִיעַ בְּקָרָב הָאָרֶץ.

ה' דָּבָר

הַנְּהָרָה יְהִי הַוִּיהָ בְּמִקְרָא אַקְרָב בְּקָרָב, נְמָלָה, אַיִלְהָ אַתְּהוּ אֶתְהָוָה בְּכָל הַמִּקְרָא וְאַוְתִּיקְיָה הָאָרָה דּוֹקָה לְפִים מְגַבָּד. לְלַקְדָּשׁ שְׁפָה וְלַעֲתָה בְּמַהָּר וְרַקְמָם - שְׂוֹתָה נְרַקְמִים פְּגַע בְּבִנְמָמוֹת וְחַסְעַל בְּנֵי נְאָרָם. וְאַוְתִּיחָה הַוִּיהָ מוֹרָתָה עַל קְרַתְמִים. צָשָׁא דִין אָף עַל פִּי שְׁבָבֶל קְרָקָם שְׁאָמָר יְהִי רְאֵה. מִפְתָּח זָבָר הָאָרָה לְנַבְּרָא בְּצִילִי הַתִּימָן; בָּאָה בְּקָה בְּפָלָה וְוִיהָ לְקָרְוִישׁ שְׁרַבְמָה לְתֹהַה אֲדָם אֶל אָקָה. וְלֹא יְהִי רְאֵה נְגַפְרֶכֶה מְלָכָה בְּבוֹנוֹ וְיַבְרְךָ וְשְׁעַרְתָּה עַל בְּנֵי הָאָרָם.

רְכַבְתְּ סְעִירָה אָתָה; וְהַדְּבָרָה פְּהָרָג בְּחַלְלָן. דָּרְעָן שְׁסַחְתְּ חַיְתָה; שְׁכָל טָבָן מְפַשְּׁתָן. שְׁסַחְתְּ מְגַע טָבָן וְרֹחֶבֶת; וְרֹחֶבֶת מְבִיכָּבָר; וְהַדְּבָרָה פְּמָסְדָּר.

שְׁחִין

בָּרֶד

אַרְבָּה

מֵא

יְלָקָר

?סידוך נני שיתן אבעבעת פרט באודם וביבטהו. אם האודם חטא, בינה מה
אין פרציטים חטאתי אלא אשכנין של צדיקות ואשי טפלתינו. שאמר: "תעה מלכך
ה' סיבב ליראי". אויל ג'תס לרשותם ואוי לטעפלוון. וזה מלבדו שלעוזם יתפרק
אודם מן נורשעים.^ג

מֵב

כָּרְד

רקבתו של קלם נא וראה ג'ל רתקתי של נקרוש ברוך הוא, שאפלו בשעת בעוט
על ארץם ריחם על נורשעים ועל קבוקם, לפ' שemptת הכרד לא שלח ה' עליות
איך כל בול נאץ: לפיכך נהיה מונחים אשכנאיו עצמן ואית בראותו כרי שלאל יאלקו
בכרד.^ד

לא בכרד פשרנים שם והוא קבוק' להלטם עם פכו ולבנטו אוטו, פהאמ רוא
בא צליו וווטני וווטל כל מה שיש לו, אכל נקרוש ברוך והוא אמר לברעה: עיטה
שליח השית פאנדר^ה גאנטה שעיה האבר פרילו לת' ה' זאפר: ה' פאנדר.^ו
אמר רבבי יונה: לפיכך רקבתו של קלם על נורשעים-כמיב: פקה בשער
קאס וויסנה אוניש אקל^ז. וסכתה אלנו נורשעים אשטמלו ל'איטים וויררכיטים. אונש היא קעלש
ויזין; וויסנה נסכה בעיר באש, לשוחת בכם דין ברשאים. וויסנה אוניש אקל, און עשה
קנס קלעה.^ח

מֵג

אַרְבָּה

או עופ גאנט פער ארכבה^ט וויל אונט למוטס^י—אין נקרוש ברוך הוא מביא
בלאי אונורה ארכ' לאודם עד שעוז נעלאן אונטו ווינעה בו כרי שטחוור בו. אם עור בו גאנט
יעפה; אם לא-ביביא ערלי ריעות ג'על אונט למוטס. ממי את למוטס? פערעה פאלך מאיזים.
גבז�ה קבוק' לביביא ערלי סבקה, לה' השלחן ווינעה בו ג'וד מושה עצבדו, שענאמו: גאנט
ביביא פער ארכבה גאנטל. יוכן: הנה אונט גאנט את בל נברוק באפ' צוועיג-כתרה בו.^ט
ו. סות' כ. ג. תחלם לה', ח. סמתה רבי אליעזר מ' מודה שלמה פ' סט' א. ב. ג. סות' ס. ט.
ו. אוב. ל. ג. ג. סות' כ. ג. מ. סמתה יון ארא: מודה למלכת מיטן. י. סות' ב. ג. דוד בר' אט: מודה שלמה פ' סט'.

^ג ס. ס. כ. מ. מ. סמתה יון ארא: מודה למלכת מיטן.

^ד סות' ב. ג. דוד בר' אט: מודה שלמה פ' סט'.

מפת בכוורות.

ח' ש'

ד'
ח' ח'

בא וראה נרל צוֹקַת יְהִרְאָל בְּמִצְרָיִם, שָׂנֵרִי בְּשִׁלְשֶׁת יְמִי אֲפָלָה רָאוּ בְּלֵב מִקְמוֹת
של מִצְרָיִם וְלֹא יָצְקְפָם קְלָם. אֲקוּרוֹן מִצְרָיִם: אָז לֹךְ אָקוּה בְּעוּלָם קְאָלוּ אָם
בְּקָשָׁן צְלָתָה כֹּל מַה שְׁבָעָמָיו הָיָה לוֹ תְּקוּתָה.

כִּים וּמִיעָרָה הַמִּוְרָה שָׁאָמָר שָׁבָאוּ בְּלֵב מִכְוֹתָה עַל מִצְרָיִם עַטְלוּ אָנוּבָם וּרְעִים
אָזְן כְּפָרִים? יְהִרְאָל, בְּמוֹ שְׁאָמָר: וְשָׁבָאוּ אֲשֶׁר פָּאָת רְעוּתָה? וְכִי מִצְרָיִם רְיעָם שְׁלָל
גִּילָּגָל? יְהִרְאָל נָבָן? אָלָא לְפִי שְׁהָבָרָה שְׁעַטְשָׁוָה אָקָם קְשָׁוָה וְעַזְוָם בְּתָם? וּנְזָמָן
מִשְׁעָה גַּתְחָבָב לְלִיְּם אָאָר, בְּמוֹ שְׁבָתוֹב: נָמָן קְאָשָׁל מִשְׁהָה בְּלֵל קָאָר; וּמְזָנָן לְקָם גַּדְלָוָה
שְׁלֵל פְּלָחָה? שְׁרָאוּ אֶת רְחָמִי נְרָבָם, שָׁאָמָר שְׁהָהָר בְּבָא עַלְיָם מִכְוֹתָה, וּמְסָמִידָם
קְנָם בְּאָלוֹן חַוְרָרִים בְּתָם, כִּיהֵה וּרְאוּ בְּקָשָׁשׁ עַלְיָם רְחָמִים מְלָקִי הָה? שְׁסִיר מְלָלִים
מִקְבָּה. וְאָוֹתָה שְׁשָׁה בְּשָׁזָאָו יְהִרְאָל מִצְרָיִם. קְרִי אָוֹתָם עַל מִצְרָיִם, וּבְקָדוּ אָקָם
בְּרוּנָה, שְׁלָחוּ לְקָם שְׁנָה, וְשְׁלָמוּ עַקְם בְּרוּנִים וּנוּעִים, וְקָוּ בְּקָם מִתְּחָרִים
עַל שְׁגַבְטָעָם גְּרָשָׁעָ.

הה

פסח בכוורות

אָז גְּהָרָה וּמִתְּכַל בְּכָבוֹר בְּאָרֶץ מִצְרָיִם... וְוּתְהָה אַעֲקָה נְלָה... וְלִכְלָבָן
קְרִי וְאָמָפָעָם. יְהִרְאָל לֹא יְהָרֶץ בְּלֵב לְשָׁוֹת לְמַאֲשָׁה עַד בְּנָמָה וּמְפָרָה, וְלִכְלָבָן
לְבָרָבָה הַמִּוְרָה עַל גְּבָהָה וְגַרְבָּה: לְבָלָב מְלִיכָה אָוֹתוֹ, לְפָהָה לְבָלָבָה
אָמָר נְקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: תְּבִינָה אָקָם לְבָלָבָם, שְׁשָׁה שְׁעַרְתָּם בְּכָבוֹר מִצְרָיִם וְקָרִי
הַמִּצְרָיִם יוֹשְׁבָן בְּלֵלָה וְקָרִין פְּתִימָה וְתְּכִיבָם נְחַחַן לְקָם, וְלִשְׁאָרָל אָנוּ
נְטָחָהן, שְׁאָמָר: וְלִכְלָבָן יְהִרְאָל לֹא יְהָרֶץ בְּלֵב לְשָׁוֹת, לְפִיכָךְ אָקָם תְּبִינָה לְבָלָבָם,
שְׁאָמָר: לְבָלָב תְּעִילִיכָן אָוֹתוֹ.

וְכִן פְּצִיטָשׁ בְּנָמָהוּמִים שְׁלֵשָׁבָם מִצְוָה לְקָלָקָם, שְׁאָמָר: וְכִל פְּתִיר תְּמָרָה פְּקָדָה
בְּשָׁה, לְפִי שְׁפִיעָה אֶת יְהִרְאָל בְּצָאָתָם מִצְרָיִם, שְׁאָז לֹךְ אָרוֹד מִשְׁאָרָל שְׁאָז
לוֹ נְקָרָה תְּמָרָם לְפָנָיו טָעֹנָן בְּקָרָב וְעַקְבָּב אֲנוּבָם טְבוֹת וּמְגֻלִּות.

כְּלָלוֹן כְּפָטָטָס, סְכָמָא דְּסָכָמָא פְּגָ'בָה: חַוָּה שְׁלָמָה סְכָמָה אַלְבָה, דְּסָכָמָה גַּרְבָּה חַוָּה שְׁלָמָה פְּרָטָטָס.

רבי יהודה נמן בראם סמנים:

דצ"ק עד"ש באח"ב.

א. טוריותי: סמן.

בן הגזירים ולבוטות עלו רצון השם בשעה שצאו ליראל ממצרים וזרע להם חיקם במדבר. פניו פלאו מה: שבת, לא' יונה בו, צאו דום ואגרים שבת בלאט בחוץ לפתחה. ופכו שם מן נפן שכיריים על פני המקדש כדי לשלוח דברי של משה פלטמר. באו הגזירים והעופות ואכלו את הקן קדם שצאו הגאים לשלוט. ולכ"ט ייראל לסת לסת שברים ולווק ריפות לעני הגזירים בפרט שלוח שקרין פרשת נאך.

לעניך שאין מקדוש ברוך הוא מקפח לבר כל בריה. וכלא תרבידים קל וחומר:
ומה אם תמי בך, ארים לא כל שכן שאיל מקפח לך.

שחת ב כורוזה

ווח כל בדור... נירדו כל צבירין אלה אליו והשתחו לי לאמר זאת ובל
העם אשר ברצלייך, לא אמר עלי אלא על עצורי, אף מי שוניה לו לופר, אמר,
ומלככם - הוא בעצמו, שאמור: מנק פרעעה מלחה, וכן אמר, והשתחו לי ולא אמר
קבור, והשתחו לי, כי לקלוק בבוד לפלכות. קורה זו ולפנות פטה שקבוב: גזע
סוסי אל גני ירושאל ואל פרעעה מלך מצרים, שטעם לקלוק בבוד לפלכות. אף על
פי שפרעה התגעג באקו וטור וטור, בבל ואות גאניה משא לדבר אלוי גודץ ארץ
ולקלוק בבוד לפלכות.

ט

דא"ר צ'ר'יס קאסיב

רבי יהודה נמן בנים סמים ברי לCAC, דלעלא ישנה ארים דרכ קארה.
ויש אופר, ממש שאמר, תחתר לשון צרומין, שאון לתורה אקרה. בינה אשר
איונה לתורה, במלוק בינה טמא, וחייב טמא, וחייב טמא במלוק, ליל ארבעה עשר -
או רלעבאעה עשרה.

שחתה טבר, זמוש בחרונה שלמה פס"ג, זט, גדרתים, ט' ח' מ"ט, ט' ט' כב, ל' ט' ס"ט, ג' זט
ובבליאן ט' הוהה שלמה פדריע, פדריע, ט' ט' ח' מ"ט, ט' הוהה שלמה חי וארם מלואם, ט' זט' ס' ה'

רַבִּי יُוסֵי הַגְלָילִי אומרים: מניין אתה אומר שלקו
המצרים במצרים עשרה מכות וועל הגם לקרו חמשים
מכות? במצרים מה הוא אומר? ניאמרו החרטםם אל
פרעה: אצבע אליהם הווא, וועל הגם מה הוא אומר?

א. שנות ח. טו.

זה
אחד מס' כתובות

פלוות קלאות פעת רוח שבקהן קרה בעולם מימי אש החלה בדעתות להשכלה
שי עיר כה באהנו. פהם כופרים בערך ואופרים כי געלם קרמו, כמוש בה'
ויאמרו לאו הויא. ומתקים מתחשים ביריעתו הפרטיה, ואופרים איכה גזע אל שיש דעתה
בעלין, ומתקים שיזו ביריעת ומתחשים בהשחתה, ויעש אדרם כדי הנם, שלא ינתקו
קאל בכם. ואין עמדם עלש או שבר אפר: עוב' ה' און דארץ.

אנפה וכאשלן עירע הנאלים בעריה או בחדיד, ומיישעה עמקם מופת בשני מנגנון של
גבאייה: שעלב וטבעו, יתפרק לכל בטול ברוחו הקאה כלם; כי המופת הנפל לא מורה
סבוזו: שיש לעילם אלהו מחרש ויזען ופשיטה וכוכב. וכאשלן גיהה המופת הרוא
צעוזו: יטיר תחלה קפי נביא-יתפרק רבגתן עד אמתת הנובואה, כי זכר אללים
כיה: תור האדים ווילה סודו אל אכזרי הקבאים: ותתקנים מם ה' התורה כללה. ולכדו
יאמר הכתוב במופתים: לפנע חורע כי אי ה' יזכיר נאץ, ולהוות על ה' השחתה,
כי לא צוב אונם לפקרים בדעתם. ואמר: ?פנע תדע כי לה' נאץ, להוות על
ה' חורע, כי הב' שלו, שבראים פאן. ואמר: בפערו פרע כי אין קמבי בכל הארץ.
להוות על ה' בלח' ח' שראא שליט כל, אין משבב ביזו. כי בכל זה קי ממצרים
בקולחים או סקופקים: אם בן קאותה ומופתים הנזילים עדין אקנין באניות
הברא ובתורה כליה. ובכבודו יי' הקדוש ברוך הוא לא ינוקה אה ווועת כל דור
?ענין כל רעה או כופר, יוציאו אונע שצבשה תפמי וברזון ואות לאשך ראי עזינו, געתק
וניגטסן נקר אל בצעי, בקניע לבעינט, וביגען לדור אטרזן.

נדמהה, יב. בחולם. ע. א. ד. חזקאלם, מ. פסחאת. ז. ספס. ס. מ. ס. ספס. ז. זרבעט. ס. מאן.

וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶת נַעַד הַגְּדָלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהֹוָה יְהֹוָה בְּמִצְרָיִם,

๖๖
פָּזָר קְנִילָה בְּמִצְרָיִם

אֲזִיאָה בְּטַבְּקָסִים שֶׁל מַלְכִים כִּי אָהָרֹן קָרוֹרֶשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת נַעַמּוֹת עַל נִמְצָרָיִם. בְּחַחַלָּה אֲזִיאָה סְבִּרְאָפָת נַעַמּוֹת שְׁלָמָם-דָּם. כִּי אָזְלִיקָם קְלִינִים-אָלָו נַקְפְּרָעִים. חָצִים-בְּסֻרִי אָלָו נַכְּבָרִים. לְגַעֲוָתָה-הָרָחוֹת. דְּרוֹפְּלָוִת-הָרָחוֹת הַקָּרָב. נְפָטָה-הַלְּשָׁון. אֲבִי בְּלִיסְטְּרָא-הָרָחוֹת הַקָּרָב. וּבְשִׁין-הָרָחוֹת. נְנָם בְּהַיִת הַאֲסּוּרִים-הָרָחוֹת הַמַּחְקָקָה. קָרְבָּן בְּלִינְדּוֹלִים שְׁבָנָה. אַשְׁאָפָרִי וְהָהָקה בְּלִבְכּוֹרִי.

וְשְׁאַזְאָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִמְצָרָיִם תְּחַבֵּב: נְנוּי בְּעַמּוֹת רַיִם כִּי הָזִיא הָרָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִגְּרָזִים עַל בְּנֵי אַתְּמוֹם. קָלְפָד שְׁלָא בְּגַדְרָה, אַלְאָקְלָקְפָּרִין בְּטַבְּקָסִים וּבְסֻרִרְאָ. אָף עַל פִּי שְׁאַזְאָה בְּחַפּוֹן גּוֹכְבָּבִים: בְּחַפּוֹן אָזְאָתָה מִגְּרָזִים, קָלְפָד לְבָרָר וְלֹא בְּגַדְרָה. וְבָן הוּא אָופָר: נְנוּמָשָׁם עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִפְּרָץ מִגְּרָזִים. קָלְפָד אַשְׁלָל בְּטַבְּקָסִים וּמִסְדָּרִים וּמִאֲנָגִים וּמִוּנִים בְּחַלְקָה מִינְיָה וְנִזְנָת אֶלְהָה וּתְרִיסָה וּרְמָחָה וּתְרָבָה. אָפָר רַבִּי יוֹחָנָן: אַלְאָ תְּמַשֵּׁה בְּלִי וְנִזְנָת שְׁהָרָושׁ בָּרוּךְ הוּא בָּן בְּלִי לְעַלְוָת מִגְּרָזִים.

וְכוֹ דָּרְשִׁי: וְהִי בְּשַׁלְחָה פְּרָעָה, בְּשַׁנְיָה יִשְׂרָאֵל נִמְצָרָיִם. הַיּוֹ בְּשַׁעַרְדִּים בְּטַבְּקָסִים וְלִבְנִים. וְהִי קָאָזְנִין בְּצִיִּים נִמְצָרָיִם. וְכִנְנָה שְׁרָאוֹן זְלִילָם וּוְיִם עַל הַסְּבָבָסִים וּבְסֻרִרְאָ וּבְטַבְּקָסִים. הַתְּחִילָה נִמְצָרָיִם נִתְּנָקִים. וְאָזְרָיִם: נִזְנָת שְׁלָלָה פְּאַרְצָנוּן!

כְּשִׁגְבָּשָׁו יִשְׂרָאֵל בְּנֵי חֹרֶן וּמְאָלָה, וְשִׁלְוָה קְנִים עַל כָּל בְּאֵי עַלְמָ, וְהִי אָמוֹת קְעִילָם קְמִים אַמְּקָרִים: אַמְּקוֹל גִּנְיִים עַבְדִּים בְּטַס וּלְבִנִים, וְנוּלִים גַּשְׁתִּים בְּנֵי חֹרֶן וּבְנִים עַל כָּל הַעֲלָמָן! וְהִי יִשְׂרָאֵל טְלָבָן אָזְרִים לְקָם: בְּשָׁם שָׁאָתָם תְּמִימִים עַלְמָיִם. בְּכָךְ בְּנֵי חֹפְנִים עַל אַצְפָּנִי: בְּזַקְרָא טְלָבָן!

וְאָזְרִים שָׁאָטִים וְהַקְרָאִין הַלְּלָה שְׁאָנָלָט בּוּ מִמְּצָרִים. לְלִי הַסְּדָר עַל שְׁמָם

אַזְאָנוּ נִמְצָרִים בְּסֻרִרְאָ וּמְלָטָר טְבָבָ בְּטַבְּקָסִים שֶׁל מַלְכִים.

๑. שְׁמַחְיָה בָּרְ בְּגַהְתָּמוֹן בָּרְ, דָּמָן, גַּסְפָּתָה, בָּרְ, ๔. מְכַלְוָה דְּבָבָי, בָּרְ, ๕. דְּשָׁלָמִי שְׁמַחְיָה, בָּרְ.
וחודה שלמה, בָּרְ, ๗. שְׁמַחְיָה, בָּרְ, ๘. סְדָר וְשְׁדָרְבָּרְ, בָּרְ, ๙. שְׁמַחְיָה, בָּרְ, ๑๐. שְׁמַחְיָה, בָּרְ, ๑๑.

ויראו העם את יי', ויאמינו ביי ובמשה עבדו". במה לכו
באצבע? עשר מכות. אמר ר' מעתה: במצריםים לכו עשר
מכות ועל הים לכו תמשים מכות.

רבנן אליעזר אומר: מפני שביל מבה ומבה שהביה
הקדוש ברוך הוא על המצריים במצרים היהת של ארבע

א' ששת י. ל.א.

ויאמינו בה...

אחר אמתה – נימען העם ושלמו כי פרק ה' את ביי ישראל וכי ראה את עצם, ויקורו
אלה ויתרתו. לא נטהלו ישראל אלא בזנות קומונה, שאמר: נימען העם. וכן
הוא אומר ז' אמונה מצר ה': ואקה קאמונה שטאמינו ישראל בה' אחרך כל תולאה
המושחתותם, מעירה ואופרת: לא נטענה דמות ישראאל אפיו בתרוד טמאותם;
ועל זה בונאר: ופראך באיה, נימען העם.

ובוכת קאמונה קרע לסת מקדוש ברוך הוא את הים, והוא לאמר שירה. וזה
קאמונה הקאמונה לא מפני שכחו נבוכם ולפלי רוח, אלא מפני האקה רבתה שחי
ווקבים לדורות ברוך הוא. אמר מקדוש ברוך הוא: אצל עזורי כובבים גם קשים
בחיות-כשיטות עליים לבל פנים את המצות אנט שמען לדם: אצל אצל מקדוש
ברוך הוא גם קיינה פה, וולפעם לו כל הוה ששה טור, שאמר: נימען העם.
כיצא בו ר' ר' וען משה ויאמר והן לא נאמנו לי ולא שפטעו בקהל, כי יאמרו
לא ראה אליך ה': – אזהה שעיה רבר משה שלא בדור. מקדוש ברוך הוא אמר לו
שפטעו לילדר, והוא אמר, שכן לא נאמנו לי ולא שפטעו בקהל. אמר לו מקדוש
ברוך והזאת גם פאמים בני פאמים ואותה אין סוף לנטמן. גם פאמים. דכתיב:
ויאמן העם, ביי פאמים. דכתיב, נטאיין בה'. – אהא אין סוף לנטמן, שאמר:

ויאמר ה' אל משה ואל אהרן, ינין לא האגנתם ברי'.
ויבר בזניך מקדוש ברוך הוא למשה בפעה שאמר לו: בן קרוב ימיך למותו!
וצען משה: ב-גער קלפסין, שבען כתוב, כן לוי איז לזר נזחים וטב נזחים טהור,^{ו'}
חסב ה' לא, גערתך לא, כד, סכלנות בעלה עז; תורה שלמה פרק, ג' ח' ב. ד' וורה שלמה
שכ. סכתות ד. ז' זכר. פ. לא, בראה ט. ו' סבדר כ. ב. ו' דרבנן. ד. ז' זכר. י. ז'

מכוות? שנאמר: **ישלח** בם **חרון** אָפֹו, עֲבָרָה וּזְעָם וְאֶזְרָה,
מִשְׁלַחַת **מְלָאֵכִי רְعִים**. עֲבָרָה – אחת, זְעָם – שְׁתִים,
וְאֶזְרָה – שְׁלֹשׁ, מִשְׁלַחַת **מְלָאֵכִי רְעִים** – אַרְבָּעָה. אָמָר
מעתה: **בָּמִצְרָים** לְקוּ אַרְבָּעִים מִפְוֹת וְעַל הַיּוֹם

קְמָתִים מִפְוֹת.

רַבִּי עֲקִיבָא אומר: **מִנּוֹן** שְׁכַל מִפְהָה וּמִפְהָה **שְׁהַבְּיא**
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל **הַמִּצְרָים** **בָּמִצְרָים** הִיתהֶל **חַמְשָׁה**
מכוות? שנאמר: **ישלח** בם **חרון** אָפֹו, עֲבָרָה וּזְעָם וְאֶזְרָה,
מִשְׁלַחַת **מְלָאֵכִי רְעִים**. **חרון** אָפֹו – אחת, עֲבָרָה – שְׁתִים,
זְעָם – שְׁלֹשׁ, וְאֶזְרָה – אַרְבָּעָה, **מִשְׁלַחַת **מְלָאֵכִי רְעִים**** – חַמְשָׁה.
אָמָר **מעתה**: **בָּמִצְרָים** לְקוּ **חַמְשִׁים** מִפְוֹת וְעַל הַיּוֹם

חַמְשִׁים וּמִמְּאֹתִים מִפְוֹת.

א. חihilim utr. מס.

ובכן אתה נור עלי מיתה? אמר לו הקדוש ברוך הוא: שכן ר' רואה את הגבשות
ואינו רואה את הייצאות; אי אתה וכבר קשעתה שלחתך לאלו אותך ממצרים ואמרת
לו, גונן לא יאמינו לי – קני לך גרבוב נימיך למותו!

ט

צָרָסְכּוֹת – **קְמָתִים וּקְאָתִים**.
רַבִּי יוֹסֵי גִּילְגִּילִי אומר: **בָּמִצְרָים** לְקוּ עַל מִכְוֹת וְעַל נִים לְקוּ **חַמְשִׁים** מִכְוֹת.
רַבִּי אַלְיעָר אומר: **בָּמִצְרָם** לְקוּ אַרְבָּעִים וְעַל נִים לְקוּ **מִאָתִים**. **רַבִּי עֲקִיבָא** אומר:
בָּמִצְרָם לְחי תְּמִשִּׁים וְעַל נִים לְקוּ **חַמְשִׁים וּמִאָתִים**. **רַבִּי רַבּוֹתִישׁ** ר' בָּנֵי מִכְוֹת
על **סִידּוֹ נְקֻטַּתְּמֹתָה**: **כָּל נְמַקְלָה** אשר שָׁקַת בָּמִצְרָם לְאָלָם עַלְיךָ כי אַיִל'

ודבש ר' ר' פ. ר.; מהו שלמה סדר.

כמַה מְעֻלֹת טוֹבָות לִפְקוּם עַלְמֵינוּ!

אליו הוציאנו ממצרים ולא עשה בהם שפטים,
דינן.
אליו עשה בהם שפטים ולא עשה באלהיהם,
דינן.
אליו עשה באלהיהם ולא גרג את בכוריהם,
דינן.
אליו גרג את בכוריהם ולא נתן לנו את מומנום,
דינן.
רפהך. ולבון הפליט בפסיר נסכות ונטולות שמי במצרים לופר אליו נטולות
לועלם לא נימן אונן ה על בני לירילאי.
ויש אופרי. שסוד נסיבות הוא שער נסכות והפקחו על רבי קפלגא
בונגים יוציא לתפקידו נטולות שפטים, שלא סבירין מתחזקיהם אין גראות במלוקה
אתה, אמן. יוציא לקשת ולבנות שפטים ארבעה עשר פיני' ביטים, ובעה מילים של ארבעה עשר
שכיה פיות של אבה ובולי, עוזליך וראבה מיש חותם שמי בפסחים שבקרטם.
ובן בלאר נסכות. יוציא פנסיר לשורה שלמים קלאים בעריה ותשע פאות ולשנה
מי מיטה. כל נסוך בנטיגאים, בפי ברית זייעתני. ונסיך על פספר מי נטולות
ונשים שאלקטם עשר נסכו, שנן אבות ונשאר חולות, ונסמכו אות על הנסוכים
שבתדר.

בב

ולאண לנו את נסכות, דינו

בנת פטרום כסף מצרים ששלחו יולאל בצעתם משם, כמו שאמר: **ונצלו** את
לא היה לך קיט מצרים-אך אל פי שלוחותך ברין. בטלר צבאות שדים רבו מעד
רדי' שענין, והברורה ביטים וכל עתלה איזהם שטענו ל昃רים, ובדין חיב נזקה
ששלuced יוא לא לחריות, בכל קקטם כסף זה שכא פתקום פטולו, ו'
שברנוב נכסף נו עשו אוט קעעל', ולבסוף לא היה לו קיט. כמו שברנוב יורי פטרום
ונקמעת לטלר רתקעם עלה שליק פטלך מצרים על ירושלים וונדר, ונקח את אוצרות
בית ה' וזה אוצרות בית נטול, ואון נטל ללחך.

סוח' 16, כ' 2; כ' 3; ג' 2; ח' 1; י' 1; י' 2; י' 3; י' 4; סוד אלוט רכת פ' 1; תורה טלה סוף גודל,
ו' ותורה שלמה דר' 1; ו' 2; ו' 3; ו' 4; ו' 5; ו' 6; ו' 7; ו' 8; ו' 9; ו' 10; ו' 11; ו' 12; ו' 13; ו' 14;
ו' ותורה שלמה פ' ברכות, ו' ברית מילה שלמה ס' ברכות; ח' בר' 1; ח' 2; ח' 3; ח' 4; ח' 5; ח' 6; ח' 7;
ו' ותורה שלמה דר' 1; ו' מלכים א' כ' 1; וא' אבות דרבנן פ' ברכות.

וְאָכַלְנוּ אֶת רֵמֶן
 וְלֹא נִתְנַעֲתָה
 הַשְׁנְתָה
 עַזְנֵינָךְ קָרְבָּן
 קָרְבָּן
 הַשְׁבָּתוֹ לְאַקְרָבָנוּ
 הַרְסֵינוּ
 לְאַקְרָבָנוּ
 לְעִירָה
 וְלֹא נִתְנַעֲתָה
 הַרְוָה

נְפָלִים, אֶלְוִים, גָּשִׁים בְּצִירִים, גָּלִים פְּרִים. סְפָהָבוֹר גָּל תְּרוֹהָבָר, גָּמָב גָּמָי גָּרָב לְפָאָם
 פָּאוֹת שְׂנִיר זְמָנָא כְּסֻפְרִין, כְּלָאָמִיטִי בְּגָרְתָּן. גָּפִי אַרְוָס בְּגָרָה פְּרָנְקְשָׁטִיט, גְּרִיפָאַט 1927

אלו נטן לנו את מומנו ולא קרע לנו את חיים.
אלו קרע לנו את חיים ולא העבירנו בתוכו בחרבה, דיןנו.
אלו העבירנו בתוכו בחרבה ולא שקע צרינו
בתוכו דיןנו.

אלו שקע צרינו בתוכו ולא ספק ארכינו במדבר
דיןנו.

ארכעים שנה
אלו ספק ארכינו במדבר ארבעים שנה ולא
האכילנו את הפון,
אלוי האכילנו את הפון ולא נתן לנו את השפט,
אלוי נתן לנו את השפט ולא קרבנו לפני הר סיני, דיןנו.

¹¹ איזו ומון לנו את השפט ולא ארכינו ? נז' פר פ"ג. וזה
רבי יוחנן אמר: השפט ששללה גנור כל המצות שברורה, שאמר: עד אנה
מנצחים לשמר מצות ותורתך, ובתייבר רוא כי ה' מון לכם השפט.
מצחים לשפט לאיש אל רוק וס' כתוביה מפלאקה בלבך: עוז וחוץ בלביל כל
פאתינוים, במו שבחוביך: לאמע שט שור ותוליך בלבך. אבל ארים מיטאל
אריך? בטעינה שיש לך קרשא, כמו שאמרו: גם טעהה וירשא ליטמא ותט... גמינה
אנבה ונרבא, טսות אנט ואמונה, טסות שלום ושלה ותשאלת ובטה, גמינה שלפה
שאבה וריצה בה... וועל טסוקה יגידיש אט שפיך: רוק עיל יני שפירות שבת באבבה
ונזקה, טסוקה לאבה באביהה ומוניה ומפלצת קראי לוי הקי הנזקה, וכל ארים
לקייזרוף ולהגזרת ולגביל פינ' שטח פלאקה, נזקה נזקה רעלת פשתה. אך או
בכל נזקה תורן קאנטה וגעם גאנטה. נזקה נזקה רעלת פשתה מפרא וטזוקה
במה כ. כט. כט. כט. ג'ירושלמי פרדס מג' הדס וען: וזה שלמה מעת פסחים. סחוב כי יט.
חילה מהה נזקה.

אלוי גורבנו לפניהם הר סיני ולא ננתן לנו את התורה, דיןנו.
אלוי ננתן לנו את התורה ולא הכהניםנו לאرض ישראל, דיןנו.
אלוי הכהניםנו לאארץ ישראלי ולא בנה לנו את בית
דיןנו.
הבחירה

א. בכתבי יירוב וכתבי טרסי שמן ווספה: אלוי בנה לנו בית המהורה ולא מון לנו בון דוחה דין.

לכל אגדם ומיאו געלחות לפוקר של איזהה גענות רוח. ווקחת שפתה ממלשת את גאנטם להתקבלותה בקמפליט, ליחור זשחא ולזבוכתת אולטם, לאקהת תורה ווילא צפאים, ליטים טהוררים של רוממות ואצילהו. וכןן אוthon הילום ראיי להקראה קומחת גוינטס.
בעמירות שפת פונקלעה האנטם נקסם ומואשר אומנותו בברית עולם שפין בוינא געלום געם זלאיל גבעצמיך מר סץני. גענטוטן בבריתא הילעטס ובוואשלות בונטן קאנטיאו, גאנטה שקר לאגוזש ברוך והוא בעמלהה בראשית. השחתת היה וקר לאלהי ישראל מפעריטים ופקוד של מקעה ובכחוון לאלהה תעסחיה האלעה תעסומה בימות נקסלה, אסילהה הילעטס ווילא-ט. גענטה אמת ואומחה. וווע שפער: אלוי ננתן לנו את השחתת...
דיט, מפני שחתבת כוֹלֶת עֲקִרִי הַנְּסָרוֹת שָׁקֵן בְּסִינִי.

נ

אלוי נון קנו את תורה ולא הקביכינו לאארץ שארא. ווינו איזה אקל נספר. אלוי הכהנים לאארץ יישראלי ולא נון לא שות התהורה זיין"ט טיט טיטה אופר. איזה יייזאיל בלוי תורה ומאותו קני היה בדור ביל זשחה. שאן לה קריין. וכן אקרוין: אם אנטם עולטס רצוטן של קסום בורי היה לךם, ואם לאו אנטם גולין פעלעה. קדרטביב: שפעריטים את כל חלפיו ואית כל מלפעטן ויעשיטים אנטם ולא וקאי אנטם לאארץ אשר איי מאכיא אנטם זשחה לאשתת בה. איט זוותה כטנור בפליטן של קלע למונד חוץ לפליטן.

התהורה אומרת: טובה נאארץ מאיד ווינער, אך בה' אל חמילוינו. ולויה רזמע בעיל גתנערה: קאנטה היכא. לאשה הפהאה באראטה זילריאל, להשאע עברית, לאשה הפהאה באנט. תולין-קניריתוןין קאנרטא זילריאל, איזן לזר חוויזין אאלמי שיעסוק בתהורה ווילעטס אמתה. נספער אנטאמיט האומער. גסער ורטם ליג. דזוקיא כ. כב. יטמא בשנות מרדס כב' ט' ד. 6. כבודס ד. י-ת. יאובט ט' טפעריטם.

על אחת כמָה וְכַמָּה, טוֹבָה כְּפֻולָה וּמִכְפַּלָת לְמִקּוֹם
עַלְנוּ: שְׁחוֹצִיאנוּ מִמְּצָרִים, וּשְׁלָה בְּהֶם שְׁפָטִים, וּשְׁלָה
בְּאַלְתֵּיכֶם, וְהַרְגֵ אֶת בְּכָורֵיכֶם, וּמַנְן לְנִי אֶת מִמּוֹנִים,
וְקָרְעַ לְנִי אֶת נִימִים, וְהַעֲבִרֵנוּ בְּתוּכוֹ בְּחַרְבָּה, וּשְׁקָעַ
אַרְבִּינוּ בְּתוּכוֹ, וּסְפָקַ אַרְבָּנוּ בְּמִדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה,
וְהַאֲכִילָנוּ אֶת הַפָּנִים, וּמַנְן לְנִי אֶת הַשְּׁבָתָה, וְזָרְבָנוּ לְפִנִי
הַר סִינִי, וּמַנְן לְנִי אֶת הַתּוֹרָה, וְהַכִּינָנוּ לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל,
וְבָנָה לְנִי אֶת "בֵּית הַבְּחִירָה" לְכִפּר עַל כָּל עַונְוֹתֵינוּ.
רבנן גַּמְלִיאֵל הַנִּהְא אָוֹמֵר: כָּל שְׁלָא אָמֵר שְׁלָה דְּבָרִים
אֲלֹו בְּפֶסַח, לֹא יֵצֵא יְדֵי חֹבֶתוֹ, וְאֲלֹו הָן: פֶסַח, מֵצָה,
וּמְרוֹרָה:

קראה כיד יג' קריין צורה לא' ל'גמרא אורה.

פסח שְׁרִיו אֲבוֹתֵינוּ אָוֹכְלִים בָּמוֹן שְׁבִיתַה המקדש הַנִּהְא
גָּנוּם, עַל שְׁוָם מָה? עַל שְׁוָם שְׁפָסַח הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא

א. ג' בית המקרא. ב. בכתבי היל: נתן לנו ל'גכבר... וככאי' ס' 3214: המדר ל'ט
כה' נוהל ל'גכבר על כל עשותינו יזרען שיבת בטהרה. ג. ר' ג' ר' רב' ו' כת' ו' מורה'.

הה

הה

מ' נְפָתָח שֵׁם הַמֶּגֶן, פֶסַח, וְתֹרְאַת הַמְלֹתָח: חִישָה וְקַמְלָה, שְׁמָקָלָם רַחֲם עַל
קְפָלָה קְרָתָה, שְׁקָצָלִי, שְׁאָלָם.

ב' ל'צָא בָּי, גַּרְקָות שְׁאָרָם יוֹצֵא בָּנָן יְדֵי חֹבֶת אֲכִילָתָן קְרָרָה בְּפֶסַח, מֵצָה

ג' אַמְלָלָס שְׁמָתָה יְבָן: מִסְתָּחָן-חָלוֹת; סָבָב: מִסְתָּחָן-חָלוֹת; סָבָב: מִסְתָּחָן-חָלוֹת; כָּל וְאָו
בְּכָל-לוֹן.



פרעה עזיר על יד הקבירים שפוחת

בְּנֵקְרָבָא בְּנֹרֶת. וְאַפְּרָרְבָּא: מָאִ בְּנֹרֶת? מְסָא. בְּנֵי טְעַמָּא קְרֻעִין לוֹט. מְפָאַי?
לְקָנְרָי זְקָם רְקָמָא עַלְעַן →שְׁפָלְלָם רְקָם אַלְעַי וְאַלְעַט.
וּנוּ דְרָשׁ בְּקָמִים: נְרָא אַלְהָם אֲתָּנִי יְמָרָא לְבָעָר אַלְהָמִים—בָּהּ רְאָה? רְאָה?
שְׁקָנִי קְרָבְמִים וְזָהָלָה. בְּשָׁנָה אֲדוֹן בְּלָקָם סְכָם לְבָבָים קְלָם תְּבָרִי, כְּהָבָא
וּמְפָצָע עַם חֶבְרוֹן. בְּשָׁאָה קְרֹוֹשׁ בְּרָרוֹן הָא שְׁקָנִי מְרָבְמִים וְזָהָלָה, אָמָר: רְאַיִם
אָלוּ לְרָתָם אַלְקָטָם. בְּלָי נְקָרְתָּם קְרָתְמִים צְלָיו, שְׁאַמְּרִי: וְזָהָן לְרָבְמִים וּמְתָמָר.

נסחד לה... ג' שפטוב בת. דברים י. ז. מ' סודש בזורה על מה שפוחת מ' כבודה.

על בתי אבותינו במצרים, שנאמר: נאמרתם זבח פסח
הוא לֵי, אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בונגפו
את מצרים, ואת בתינו הצליל; וילך העם ווישתו.

פראה או פגאוי לךבים אמר:

מצה זו שאנו אוכלים, על שום מה? על שום שלא
הספיק באכם של אבותינו להקמץ עד שגולה עליהם.
א. פחתה כי. ב. כ.

זא וויאה מטה שבר נטלו טרבי בני ישראל בצלב שקרו עצם על ישראל
ויסכלו בפהו בשיכלם, כמו שאמר: יכו לטרבי בני ישראל אשר לו עליים נשלף רעה
לאמר, מודע לא כלים חקם ללבן בחולן לאלה שום נטלו סח' רחים, קשי'
על תחנום מלונם ולזרקם. ובחדורי עלים תלכין עזקה חסר נון בסכום שקי'
קדושים להפכו. אמר הקדושים: הוואיל וראו צקם מצערת רוחה של ישראל, והיו השוכרים
סגולות הפסות. עשו להקלות פונזרין ואצל זו רוחות אשר על משה צליבים, שאמר:
בריה שבת. וויאו להקלות פונזרין ואצל זו רוחות אשר על משה צליבים. שאמר:
אספה לי בקבים אש מוקמי ליראל אשר ברעם כי אם קמי קבם ישנורי. פאותו
שניעוטו טוהר למצרים ולא רצוי לסתור אאתם ליפוי גושלים להקלות אותם.
ונ תנטוף קפפל מרת רתקומתא של הקדושים על שם יי'ראל, שיש בהם מרותו
כל אברכם אכיתו: רבקה, כלאים, נטלי קדרים.

ג

אין פסחין ולפרעם את המצוות-ר' אמשה אומר: אל תקרא בן אלא. ואברהם את
אי כינוי המצוות: כרך שאן מתייצן את המצה. אך אין מחייבין את הפסחן,
אליא אם באה באה לירך-עשה אותה מין. אך אם ארי' לעתות מצה בוריות עד שלא
תקחין, הש דתני' יהודה בן מפא אמר: היה שי במר, קל בנהר, רץ באכבי' וכן
באי' לעתות רצון אבירך ששבחים?

1. סתות, י. י. ג. סבדר, י. י. ג. ספור מה, כ: חורה שלמה מדבב. 4. יממו עט. 5. יממו י. י. 6. אבות
שה, ס. ב. 7. בכלהו שנות, י. י. לקלט: חורה שלמה.

מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא, וגאלם, "שנאמר:

א. י"ג. ס"ג.
למה ממלכה מוצאה למלך? מה עסקה של מזאה, אם אסחה משאה או מה שעה עד
שלא מתרמץ-דין דין מזאה, ואם אסחה משאה או מה ריעי ליטר מטשרו-נתקצה
ויריה דין חמץ, אף בך מזאה זו: אם אסחה עליה או מה במנחה ובעשרה-ולעלה שם
מזאה, ואם אסחה מטערל לעצמזה-כללו נתקצתה ונתקע מזאה נהרו של מזאה
במנחה).

אין בין האותיות של מזאה [חפץ] אלא התבדר בלאהו, אין פ"א לערית. ר'מו:
השליחת עסקה של מזאה כל-שהוא יוטר מפשערו-הני היא חפץ.
חכמים זרשו שאל כל-במנחים כי מזאהין כבר במיט' שעני טמא, ואם קיז
לשארין במנחים עוד קצת כי מזאהין בשר חמץים. ולא היה לך קיללה חיקפה.
ועל זה ר'מו במתה שאמרו: מזאה זו לא שאנן ואוקlein ... ועל שם של אלא הפקק גאנט של
אבותינו לחתמיין עד שאנלה אעליקט פלך פלצי נתקלים נקדוש ברוך הוא ואלט.
ובמו עשה שבצעו נאחרון קרט שהיא חיקפה אפרר לעצמזה מזאה. בגין גילה עלייקט
המקלים בצעו האחרון קרט שנטקעו בשער הקהדים וגאלט.

וכן מצית במשה רבט במליחת עקל. בשעה שציאו ממנחים אמר לר'ישע:
בחר לנו אגשים ובזאת הלום בע████ל מער. מה כתיב את្យין וידי משה בבדרים, בכאן
שלא יהיה אגרם במצאות, אלולי אמר לו משה ליהוועך. מער" וינה ואמר לו, הימ" -
לא קני מנטשר ולא קני קבדים.

ובן בחתלה דברו של נקדוש ברוך הוא למשה: הבא נא זיך במתיקך. ובאו ידו
במלחין, ויציאה-וינה ידו קזרתית צלגו. רם לו למשה רבא, שאסור לו לאדם
להונשל במצאות, וביתו כשרו אדריך לשעור לאאיין. כי מנטקניש ידו ליהוועך.
רוזה לעצומול לועבת רעדיה, קרי זו ספן צלאו, ובבאי לדי' קבאות גאנזע.

ויצוין בברברת זרבון פסח שטקה נבגוז שטקה נטקט קשלש בנות גנד, קאנל
עדות זילראיל' זיל, ערדה, טראאל, וככל ואות בת קלישטי קינה גנראת בת גאנל.
אפר' ר' אבן: וזה אם קבר שנטקנו קר שטקה בת של שיטות, קינה גנראת בת
צעאלים, כי שרואו מטעטל בנטקאה-על אחות בנה ובקה. ו

ב. י"ג. ס"ג. ג'ודזון, דמססן, מסות ז, ב. ס' מילאנו מסורה שלמה זט. ס' מסות ז, ג. זט.
ההה... מסות ז, ג. זט. ז' וידלמי מסות ז, ח. זט.

ויאפו את הבקצק אשר הוציאו ממצרים עות מוצאות, כי לא חםץ, כי גרשו ממצרים ולא יכולו להתחממה, ונעם צדה לא עשו להם".

שאלה איה נפרור? גזבבים ואברה:

מרור? זה שאנו אוכלמים, על שום מה? על שם שמררו
במצרים את חיינו אכוביתם במצרים, שנאמר: נימררו את

א. שמות יב, ל. ב. רסגן, רבכט ווכתבי: מורות אל.

נ קרו

קרידוקה לא פה? קדרה מוצאה מצא, שליה ובר לחרות ואלה, למצות פטור,
אנני פורה שיאו ובר לשבור-שלא בבר קאראולות: מקרים שעיבורי ואחריך
סורתן? לקלונית, שרך משפטעטו ולראיל פיטם מראה תחילה בגדים ופונישם בקריריה
של גלוות. עבר בשבדון מוגריל למצבו ואוט פרויש בעבורו, ורק פאנזשה בךחויה
הוא בבר לברין קריריה של עבורות נעליצה של פורתה.
(בן חברו: כי יוציאו מכאן פאקורי, לפ' אין בור המת ביריש באומל; גם עצמן

אינם מוציאים, אבל אין יוציא את פאקורי).

ובן חברו: והוציאו אתכם ממתה סלה מארים... סבלות מלשון, סבלות,
שבר התחליו למשלים עם נרלים בענום ורבקס ונטט סבלות בעבורם, והוא צללים
להשליק בעבור פקרים. כיוון שאין אותה אותם נשם (ונבר בפצעם זה אמר: הגע נטען
לפאלם).

ויה מילקוט מה שיש לחומרה: אך ירא מתקה נזול של ששה מאות אלף איש
מהורזים אתנייהם, וילפה לא? יקומו על נפשם ועי בוניהם? התשובה: כי למצרים היה
אוזים לזריאל גו, והוא נזרק ממצרים לדוד קשורי? קבוע על מצרים ופושע
שלא, אך בטל טהה להלעטם עם אדוניים ומי יזראל גרים וגאים בלאדים
לא פלתקה. נלא תראה כי טפלק בא בעם מוצט, לו לא תפלת משה היה חולש זאת

חיהם בעברה קשה, בחרם ובלבנים ובכל עברה
בשרה; את כל עברתם אשר עברו בהם בפרק".

בכל דור ודור חיב אדם לראות את עצמו כאלו הוא
ציא ממצרים, שנאמר: **והגדת לבך ביום ההוא לאמר,**
א. שפט א. י. ב. מ' כת' רבס' וכוכ' לוחאת.

ישראל, והם לבודו שהוא דודו לוי ולוי נטהן עלילו' סבב שפטו בכל נעם היוצא
ממצרים ונצרם. כי אין לך כה מלהם במצרים, עד שום דור אחר, דור נתקבר,
שלא ראו לו, ורקיתה لكم נפש נבוקה.
עווד באה אכילת פירור אמר מצה לנו, שאמר אריך לוסר מפני קרצה בימי
הסוכה, את נקרו בס אקי רחירות, לא בטבע כי אדם שאתני שונקלו ונעשרה
שוכחים את ימי עטם ושליהם. וזה טן קנו בכוון מצה וקרור בקירות.

ג

סיב אבד ראות זאת עצמו

לפי שכל אחר ואחד מישראל ימצאוו במלות תנאה משעבור מלכות בפרטיו,
כח שקרה לאחת בבל' במצרים. בשלב זה אקרו בכם של חד ראה את עצמו
כאלו הוא ציא ממצרים. וכי שאי נפער בחלוי שערו אץ בלוות אורות ומיצלות
שותה. נעם בטעם ועםם ובטעם ובכעס. וכן שמעים נברך מצל עטף כלות
בקב' ים. לפיכך קרי והוא ציוואה כל אש את עצמו כאלו והוא ציא ממצרים. שלא
את דבוחט בבל' נאל באהקה תניאה הבלתי, אלא אף אווע והו פוזה ופאיל כל
יום אורות שנות; ועוד, לפי שבייאת מצרם, בתנטיס וופלאות שעשה עקש ה', לא רק
אראש הדמותה, קציאתו רשם ונשענתה הפרטיה עליין.

יעוד, שפה שיריה וירמו ענן נציאיה ותמן רבבל חקוטי ומשפעו. יכלול לכל
אדם בבל' דור נזר. ולזה היה יאית מקרים שיש בבל מוציא'ה' ובל' נטאות,
לפי שווא למו ווועאה ער בל' ימי חלונה. וכן אמר רבן גמליאל, שטוב אדם לראי
את עצמו כאלו הוא ציא ממצרים. קלופר שקיובן בתנאים שמען וווען אומנותו.

איובו, ט' 2 א. ב. ג. 2 עני' סוף ד', ט' אדרתין, דרא האלאן. ואדרתין נה פה.

בעבור זה עשה יי' לי בזאת ממצאים". לא"ז את אבותינו
בלבד נאל הקדוש ברוך הוא, אלא אף אותנו נאל עליהם,
שנאמר: ואותנו הוציא מם, למן הביא אותנו, לחת לנו
את הארץ אשר נשבע לאבותינו.

פנויים או כוס עד סוף.

לטיפיך אנחנו חביבים להודות, להלל, לשבח, לפאר,
לרוּםם, למדר, לבך, לעלה ולקלנס למי שעה
לאבותינו ולנו את כל הנשים האלה: הוציאנו מעבודות
לחרות, מיגן לשבחה, מאבל ליום טוב, ומפארלה לאור

א. ספט. י. ב. יי: של. ג. כבש. כ. ד. רכים ותמי: ט' ו' האותש. ו' סג':
למי שעה לט' את כל הנשים.

ט

הוציאנו קידרות לטרוּה

מן תפסת, מן פרוטה, כל בתרש האביב, כמו שכתוב: שמור את הריש הקאיב
ושיטף פסח לה' אליך כי בתרש האביב הוציאנו ה' אליך ממצאים. גון של
לסדרת נבריה, קמה לתהיה תקני המהר שנטול מה, תנטש ותפזר, דשש וככל
סיעם מערבי מעלה מתחילם לזרען אורה ותמי על כל נבריה בלה'. הכל
ואודה מלבלב ו/orה. ואוצרן מנטקשת בכל מני אסחים. פן אולץ ליראל באה
בתה'ש האביב בפקלל לעם ליראל גם לתקה ופסח בו שטה' תקעה, להקוט ראי
לאבלת הדרה. בנהנטה נשים: בזואירך את נעם ממצאים שעדין את נאלמים
על תרער נעה. וזה תקעת עולם הדרה-מן הדרותה הו, מ' האביב, בו העולים מהתה'ש
וגם לתקעה.

קדים עליים עוד רצוי שטן תפסח והוא בן נאלו' ליראל ממצאים לקלל את תה'ה
אל' ז' טורה ולענינה בעולם, וצל' ז' קר' חות' קיומו של עולם ומלאו. לולא זאת

דברים ט. א. ג' טוח. ב. ג' טוח. ב. ד. פ' פלון אגדות.

בְּדוֹלָה, וּמִשְׁעַבּוֹד לְנֶאֱלָה. וּנְאֹמֵר לְפָנָיו שִׁירָה חֲדֵשָׁה:
כָּלְלוֹיָה.

בְּנֵיהֶن הַעֲלָגִים חָרֵב וְלַפְּנִים, בָּמוֹ שְׁבָחוּבָה: אָם לֹא בְּרִיתִי יְזִקְמָן בְּלִילָה חֲקוֹת שְׁבִים וְגַרְשִׁין
לֹא שְׁמַנְיָה: וְנוֹרָה, תְּחַת עַלְמָם תְּחַנְתָּה—תְּנַהַר וּמִבְּשָׁסְטָה כְּלָלָם, וְרוֹאָה גַּן תְּשַׁלְּבָם.

מִסְפָּרָה עַד רַצֶּה לְפָרֶר שְׂמָגָן מִרְיָהָן, מִגְּרַעַן נְאֵלָה וּמִרְוָרָה וּמִגְּשָׁעָם לְפִים
מִגְּוָאָה שֶׁל צָדָק, לְפִים שֶׁל קָרְשָׁה וּסְגָגָה. וְרוֹאָה תְּחַת עַלְלָס לְכָל הַאֲמָשָׁת בְּלָה
קַעְלָם? עַד סָמֶךְ בְּיַד הַדּוֹרוֹת. מִזֶּה מְנֻחָה אֶת קְהֻלָּה קָבָרָה עַל חַשְׁמָן דָּקָם,
הָרוֹא פְּמַעַב אֶת הַכְּבָדוֹת וּמִשְׁעַבּוֹר, הַקְּרִיצוֹת וּהַעַלְקָם. בְּקָרְשָׁה וּמִנְאָסָה אֶת חַמְרָות; אַזְּנָן
לְפָרֶר בְּנַחֲרִין זְמָרָה אֶלְאָם שְׁפָרָקָם פְּמַעַבָּן עַל בְּלָרָה שְׁמָרָה וּמִקְּבָלָן עַל מְלָכָה שְׁמָמָה;
אָרוֹן וּבָקָר אֲוֹרָאי הוּא לְתִקְרָא. בְּעַל גְּנָשָׁן, אָם הָרוֹא בְּעַל וְאוֹרָן עַל גְּנָשָׁן נְעַטָּה בְּמַהְרָה;

וּבְעֵת יָצִיאת מִצְרָיִם הַשָּׁהָר תְּקֹדֶשׁ בְּרוֹךְ וְזָהָר שְׁבָחוּת עַל יְהוָה
מִפְּלַכְתָּה כְּבָנִים וּמוֹרְקָשׁ. שְׁנָנָה מִצְרָיִם? עַלְמָם בָּאוּרָה וּמִסְרָרָה. וְלֹכֶן בְּכָל
אַזְּרָעָה דָּוָר נְגַחַן וְצָבָים לְאֹהֶן תְּהַמָּה תְּהַהָה, שְׁהָאָה מִן כָּהָרָה הַרְוָיָה. וְחוֹ
נוֹר קַעְלָם שְׁבָחוּבָה: עַתְּנָעָם אָתוֹת מִלְּהָה, זְרוּעָה וְבָכְבִּישׁ שְׁרוֹת מִלְּהָה, אֲזָהָקָת עַלְמָם
קַעְלָה, בְּכָל הַדּוֹרוֹת. וּבוֹן דְּרִשְׁתְּרִיבִי לִיקְוָן: וְקָאָה אַלְיָהָם פְּטוּרָה נְקָהָה, קָה הַסְּבָה
כְּהָה עַלְמָן אָתוֹת בְּרוֹךְ, בְּרוֹךְ יְהָרָאָל בְּרוֹךְ לְעוֹלָם;

וּבְן זְרִשְׁתְּרִיבִי בְּנָן—אֹמֵר לְעַמְּקָם בְּן וּזְהָהָבָה וּלְעַמְּקָמִים: עַמְּדִים יְהָרָאָל לְלֹנְכִידָר
אֲצִיחָת מִצְרָיִם? שְׁמִידָה, שְׁשָׁמָרָה? לְכָן תְּהָה יְמִים בָּאַיִם, אָם ה/, וְלֹא אֹמֵר עַד מִי ה/
אֲשֶׁר תְּהַלָּה אֶת בְּשָׁאָלָל מִצְרָיִם, כִּי אָם מִי ה/ אֲשֶׁר תְּהַלָּה אֶת בְּשָׁאָלָל מִאַרְץ צְפָן.

קָכִירָם רְבִי בָּנָן אֹמֵר: כִּי אָם מִי ה/ אֲשֶׁר תְּהַלָּה וּבְשָׁרָר הַכְּרִיא וְאֶת בֵּית יְהָרָאָל
אֲצִיחָת פְּאַרְתָּם פְּאַרְתָּם צְפָנָה וּמִכְּלָל קָרְקָאָזָה אֲשֶׁר הַדְּרוֹתִים שְׁסָמָן, פְּנִיד שְׁפָנְגִּירִים
קַאֲדִי בְּבָא אֲצִיחָת מִצְרָיִם לְעַדְיוֹן לְבָוָא—תְּנַהַר אֲצִיחָת מִצְרָיִם וְזָהָר לְפָרָתָה עַלְמָם.
וּלְתַחַת עַלְמָם.

נִזְמָה לְהָבָה אֲמָדָרָתָה. סְפִירָה תְּמִימָה וְלִפְנֵי סְפִירָה מִבְּנָה שְׁמָמָה
סְפִירָה מִבְּנָה מִבְּנָה. זְמָם בְּנָתָה: כְּכָלָמָה שְׁמָמָה גַּן חַדְרָה שְׁלָמָה בְּלָמָה.



ספלה לאור זוט

הַלְלוּיָה הַלְלוּ עֲבָדִי יְיָ, הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ. יְהִי שֵׁם
יְיָ מְבָרֵךְ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. מְפֹנָרָה שְׁמָשׁ עַד מִבּוֹא
מִהְלָל שֵׁם יְיָ. רַם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ, עַל הַשָּׂמִים כְּבוֹדוֹ. מַיִ

๙๒

אָקָה מוֹצָא שֶׁל שְׁקָחוֹת בְּתוֹךְ הַסְּכָות וְאֶלְיוֹן: וּלְמַמְפָּקָם לְפִי ה' אֱלֹהִים
שְׁבִיעַ זָמִים, חֲלֹפָת בְּתָנָךְ, וְזָהָר אֶחָד לְמַמְפָּקָם. אֶקְל בְּפֶסַח אָקָה מוֹצָא שְׁקָחָב
אֲסִילוֹ לְפִקְהָה אַתָּה; זְלָקָה^๑ בְּשִׁבְלַל שְׁמָשׁוּ בּוּ נְמַצְּרָמִים.

בְּגַבְעַד אַיְבָךְ! אָקָה מוֹצָא כָּל שְׁבָעַת יְמִין תְּנוּ אֶת כְּנַלְלָה,
אֵל מִשְׁאָה אָקָן כּוֹרָאֵן בּוּ אֶת כְּנַלְלָל שְׁלָמָן אֶלְיוֹן טֻוב קְרָאֵשׁ וְלִלְיוֹן; לְקָהוּ
בְּשָׁם, בְּנַפְלֵל אַיְבָךְ תַּל תְּלָמָח^๒, שְׁקָיהּ קָהָה לוּ לְגַדְוָשׁ בְּרוּךְ הוּא טְבִיעַת אַצְרָם
בְּסִים. וְכֵר אָמֵר הַגְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: הַלְלוּ מַעֲשָׂה יְיָ וְהַלְלוּ עֲשָׂה דָּיִם; הַזָּא אָבָד
אָלָוֹת^๓

וּבְשִׁבְקָשׁ פְּלָאָכִי הַשְּׁרָת לְפָרָת שְׁרָה-בְּשָׂעָה שְׁבָבָעִי נְמַצְּרָמִים בַּיִם-אָמֵר לְהַם
הַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: מַעֲשָׂה יְיָ טֻבָּנִי בַּיִם וְאַתָּם אַמְּרִים שְׁרָה^๔
וְשָׁלָא אַמְּרִים שְׁרָה-גָּנָה, לְשָׁבֹךְ שְׁפָטוּ נִנְחָבָבָם^๕ שְׁפָט בְּשָׂעָה שְׁמַנְכָּרִים בְּלַ
פְּקָה וּפְקָה, יְסּוּוּ בְּרָעִין נִנְחָה. עַל יְהִי בָּךְ אָנוּ מְעַדְּרִים שְׁלַמְפָתָן תְּמַמְּשָׁחָן וְאַתָּה שְׁלָהָה,
בְּשָׁם שְׁלַשְׁמָנָה הַבְּרִיחָה לְכָא עַל יְהִי נְעָשָׂה עַל בְּנֵי אַדְמָרִים, הַגָּמָן שְׁבַן נִנְחָה מְתָת
הַרְיָן שְׁנַקְבָּלוּ נְעָשָׂם בַּעַד מְעַשְׁקָם נְקָעִים, בְּכָתוּב: בְּנַפְלֵל אַיְבָךְ אֶל תְּלָמָח^๖.

๙๓

שְׁפָנָרָה שְׁפָט אֶד פְּבָבוֹא שְׁקָה^๗ אֶת ה'

וְגַן פִּי: צָאָר^๘ כְּנִיבָּאִים יְצָרָוּ בְּלָם כִּי בְּגַן תְּאֵלָה מִתְּחִירָה וּבְגַסְוּ בְּקִרְבָּתְךָ נְאַלְמָוֹת,
כִּי אָסָה אַזְרָחוֹ וְאַמְתָּחָ אַמְתָּחָ לֹא לְבָדָר נְאָפָה תְּלִזְלָאִית, אַלְאָ נִסְמָל
וּכְמוֹ שְׁקָא לְשָׁעָה עַלְיוֹ נְשָׁלָמָה: וְגַתָּה בְּקִרְבָּתְךָ נְמַבָּסְכָּן גִּתְהָ כָּר בֵּית ה' בְּרָאֵשׁ
הַקְּרִירִים גַּשְׁלָא מְגַבְעָוֹת, וְגַתָּה אַלְיָי כָּל בְּנֵי נְקָמָה וְהַלְכָה דָּרְבָּם זָמְרוּ לוּ וְגַעַל אֶל
קוֹרָא כָּר, מְגַדְּרָמָס, כָּר, מְגַס, מְס., מְס. ۴ סְלָל, כָּר, מְסִיקָּוָו דְּלָגָה קָפָם: מְהַהָּ שְׁלָמָה וְאָרָן,
סְלָלָמָס: מְרִבָּסָה, ۵ מְלָה, ۶ מְתָרָה, ۷ מְזָהָבָה. זְבָבָה לְאַמְרָאָל.

כִּי אֱלֹהֵינוּ הַמָּגִיבֵה לְשַׁבָּת, הַמְּשִׁפֵּילִי לְרָאֹת בְּשָׁמִים
וּבְאָרֶץ? מַקְמֵי מַעֲפָר דָּל, מַאֲשָׁתֵּן יָרִים אֲבוֹן. לְהַוְשִׁיבִי
עִם גְּדִיבִים, עִם גְּרִיבִי עַמוֹ. מַוְשִׁיבִי עֲקָרָת הַבִּית, אָם
הַבִּנִים שָׁמָחה. הַלְלוּיה.

א. והלום קה.

מַר ה' אֶל בֵּית אֱלֹהֵינוּ יְצָלָב, וַיַּרְא מִזְרָחֵינוּ גַּלְגָּלָה בְּאֶרְחֹותֵינוּ; כִּי מַצִּין פְּנֵיכָא תָּזָרָה וְרָבָר
ה' מִירָאֵלָה.

וצפניה אמר: כי או אֲקָטָה אֶל עַמִּים שָׂפָה בְּרוֹנָה, לְקָרוֹא בָּלָם בְּשָׁם ה'
וְלַעֲבָדוּ שָׁם אַחֲרֵי נָטוּר, מַעֲבָר לְעַתְּנִיר כֶּלֶש עֲטָרִי בְּתַווֹץ יְוִילָה מְבָקָה, וּבָמוֹ
שְׁקָרְשׁ חַכְמָנוּ וְלָ: כִּי אֲשָׁה לְךָ וְאַתְּהָפָךְ? לְבָשָׁה לֹךְ אַתְּהָפָךְ. וְנִסְבָּתָה בְּנָה, שְׁלָל
בְּקָטוֹתָה וְתָבָנוֹתָה אַשְׁר לְאָמוֹת עַטְשָׁה נַסְמָתָה חַלְפָה קְאָמָנוֹתָה, כְּמוֹ שְׁאָמָרָי בְּמִשְׁכָת
שְׁבָתָה: פָּאִי, נָר סִינְיאִי, נָר סִינְיאִי מְבָשֵׁל הָנוּ וּפְרָשָׁהָם. שְׁאָלֵי נְזָרָה שְׁנָאָה לְאָמוֹת
הַעֲלָמָם עַמְּדָה יְקָרָאָל, וּבָמוֹ שְׁכָתוֹבָ: אַם חַקְאָא אָתָה רֹדי מָה מְיֻרוֹן לוֹ שְׁחוֹלָת אַהֲבָה אַיִלָה
רְצָוֹת לְוָרָר: גְּנִיּוֹדוּ לוֹ שְׁבָל תְּהִלָּלִים שְׁאָמוֹת הַעֲלָמָם קְבָיאָן עַלְיָא אַמְּלָא בְּשָׁבִיל
שְׁאָיָי אַקְבָּת אַוְתָה, וְנִטְעָם מִשְׁמָם רְחוּקָה אַמְּמוֹתָה. וְלֹכֶן אָמָר ה': לְבָשָׁה לֹךְ אַתְּהָפָךְ.
עַל זֶה נִצְפָּר בְּתַפְלָתָה וְאַשְׁנָה: וַיַּרְא וְאֶל בְּלָטָעִים וְשְׁתָחוֹ לְבָנִיךְ בְּלָל
בְּבָרוֹאִים, וְנִשְׁלַח בָּלָם אַקְדָּה אַתְּהָפָךְ לְעַשְׂתָה רְצָוֹת בְּלָבָב שְׁלָמָם, כְּמוֹ שְׁעָרָה ה' אֶלְלָה...
וְאָמָר בְּתַפְלָתָ מִסְרָא: מְלֹךְ עַל כָּל הַעוֹלָם בְּלֹוְוָה בְּכָבוֹדָה וְהַשְׁעָר עַל כָּל הָאָרֶץ בְּכָרָה.
וְזָהָעַ בְּכָהָר בָּאוֹן אַזְרָק עַל כָּל יוֹשֵׁב תְּלִיא אַזְרָק, וְרוּעַ בְּלָל פְּעֻולָה כִּי אַתְּהָפָךְ וְבַיִן בְּלָל
אָיוֹר כִּי אַתְּהָפָךְ, וְאָמָר בְּלָל אַשְׁר שְׁלָמָה בְּאָפוֹ: ה' אֱלֹהֵי יִקְנָאֵל פְּלָר וּמְלֹכוֹת בְּכָל
פְּשָׁלָה. בְּכָהָר בָּאוֹן שְׁבָטָן נְפָאָלה תְּמִימָה לְלַהְפָּה הַהְלָלָה. וְקַוְיָה לְנַעֲרֵי עַל זֶה,
אָמָר בְּאָבָרְכָתָה נְשִׁיר, אָתְּרִי שְׁבָטָן בְּהַלְלָל כָּל מַה שְׁבָטָן מְתַאָלָה הַעִמְרִיה: הַתְּלָלוֹת
ה' אֶלְהָתָל בְּפֶשְׁלִיק, רְצָנוֹ לְוֹרֵר שְׁבָטָן נְצִידִים וְהַטְּפִידִים עַלְיָי רְצָנוֹ, שָׁם עַמוֹ בֵּית לִגְאל,
וְלָלָם יָמָד יוֹדוֹ וְכָרְכָה וְלִזְבָּחוֹ וְיָאָרוֹ לְכָרְמָלְכוֹתָה.

1. צְעִירָה בְּנָה, אַמְּלָאָה בְּנָה, אַיִלָה בְּנָה, 4. צְדָקָה בְּנָה, 5. וְהַסְמָךְ לְאַבְרָהָם.

בצאת ישראל ממצרים, בית יעקב עם לעו, היהה
יוזקה לקדשו, ישראל מושלוֹתוֹ. הִנֵּם ראה ווַיֹּסֶר, כי רון
ישב לאחור. הָהָרִים רְקֻדוּ בָּאַיִלִים, גָּבּוּתִים – בָּבּוּנִים צָאן.
מה לך הַיּוֹם כִּי תְנוּס, הַנִּידְן – תְּשַׁבֵּב לאחור, הַהָרִים –
תְּרַקְדוּ בָּאַיִלִים, גָּבּוּתִים – בָּבּוּנִים צָאן? מִלְפָנֵי אֲדוֹן חַוִּילִי
אָרֶץ, מִלְפָנֵי אֱלֹהֶם יַעֲקֹב. הַהֲפָכִי הַצּוֹר אָגֵם מִים,
חַלְמִישׁ – לְמַעֲיוֹן מִים.

ונבריהם את הרכוב גדור גולן – צד' צד' צד'.

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, אשר נגלונו ונאל
את אבותינו ממצרים, והיגענו לילילחהנה לאכל בו
מצה ומורור. בן יי' אלהינו ואלני אבותינו היגענו

א. תהילים קיד. ב. ירמיהו – חמוץ.

טב

פְּנֵינוּ לְסֹודִים וְלִרְגָּלִים אֲסְרִים... אֲסְרִים בְּבָנֵינוּ צִירָה
בְּאֵת פְּאַרְבִּים רָאוּ שְׁתַּרְעָ שְׁקָרְבָּן אֲלָתִים מצרים אֲצָלָת וְהָאַתָּה
וְסָלָה קְשִׁירָה נְדָלה עַל הַגָּלָה הַעֲזָרָה, וְכֹmo שָׁמֵר הַבְּבִיא: כִּי צָתֵר מִארְץ
מִצְרָם אֲרָאָת נְדָלאָת, וְאָמָר: מִן אֲלֹהִים תָּקַבֵּס אֲתָרִית קְאָשָׁת, לְתַבֵּד שְׁקִי שְׁקִי
בְּגָאָלוֹת קְשָׂרוֹת וּבּו, וּבְכַאֲמָר נְבִיא: יוֹסֵף ה' שְׁלִיחָה יְדוֹ לְקַנְתָּה בְּתַשְׁעָר עַמְּנוּר.
וְלֹבֵן מִקְשָׁ שְׁגַעַת בְּרוּיות בְּלַת הַקְּסָת וּמִשְׁפָט, לְפִי שְׁגַעַת הַקְּדָשָׁה דֵין
עֲדוֹת בְּרוּחה עַל הַגָּלָה הַעֲזָרָה. וּבְכָבוֹר ה' קָרָא לוּפָר בְּקָרְבָת נְגָדָה: בֶן ה'
אֲלֹהִים יִשְׁעָ לְמַעַדִּים וְלִרְלִים אֲתָרִים נְאָתָס לְקַרְאָתָס לְשָׁלוֹם, וְנִזְהָה בְּאַלְהָה
כּוֹלָת שְׁלֹוחָ לְפָנִים בְּבָנֵן צִירָה וְלִשְׁוָם בְּצִבּוֹרָה.

וכו^ה, ט. ז. בְּקָדְשָׁה סָמֵךְ. י. שְׁעָרָה א' ז'. זְכוּרָה לְאַבְרָהָם.

למוציאדים ולריגלים אתרים הכאים ל夸ראטנו לשלום,
שמחים בברגן עירך ושלשים בעבודתך. ונאכל שיטמו
הנובחים ומון הפסחים אשר יגיע דםם על קיר מונח
לרצון, ונדרה לך שיר חידש על גאלתינו ועל פדותנו נפשנו.
ברוך אתה יי' אללהינו מלך הקולם, בורא פרי הגפן.

שה המשך לסדרה:

כמי טהן וקען זבוק מזון נמי לאחאה בדור ברורה ונישאה, ואמר נאקווש קורו וזה לא קראל
ויה? כי אנטס פאנטס.

ברוך אתה יי' אללהינו מלך הקולם, בורא פרי הגפן.
שהן את כבוס בקבבנה פלאי.

פרק ע כוסות

הבקבשי מקט שקל אחד מיליאל תעב לשחות ארכבע כוסות יין בלילה הפסח.
וסדרו לברך על כל מוס וכוס ולופר תחתיה ומול צללים, לפי עקרון לנבליט קונה
שאין מקטה שעה ינירה וו' לשם לשותה הנה בלבך, אלא ו' ו' לשם ותבונת בקבנות
הצטנויות בפסחן של הפסחות תלול, ושנהא שתקומט קולשה ווועינה קפל סיינ, רק
שלחת מברך' ה'.

ואלה הן ריבוי ארבע כוסות על פי בקבבשי ר' :

א. בוגר ארבע לשונות של באלה, שנאמרו באנלות ישראל ממצריהם:
חויצאי, וחצתי, ווואלטי, וולחתי.

ומציג דבוקן ארבע לשונות של אולה לעמיד לבואו, והוא שאמר הנביא: וחויצאות
מן קבבם, וocabבם מן נאצאות, וocabיותם אל אודם, וריעיותם אל נורי ישראל
באנפלים ובכט מושבי נארץ.

ב. בוגר ארבע כוסות של פקעה זאנקער בו תלומים שאצל פרעלוט.

שהן ו-ו-ו-ו זאנקעל לה, ג. זאנקער מ-ו-ו-

רְמֵץ

טַלְלִים אֶת כָּרִים וְכָרִים:

**בָּרוּךְ אֱתָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קָרְשָׁנוּ בְמִצּוֹתֵינוּ
וְאָנָנוּ עַל נְטוּילַת יָדֵינוּ.**

- ג. בְּנֵד אַרְבָּע בְּרוֹחוֹ שָׁפֵר אֶלְקִים פֶּרֶעה וְאַבְלָוּ פָּנָן.
- ד. בְּנֵד אַרְבָּע כְּסֻות הַנּוֹזָמָן שְׁעִירָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְהַשְׁקֹת אֶת יִשְׂרָאֵל לְעַתָּה
לְבוֹא.
- ה. בְּנֵד אַרְבָּע נָאָלִין, אַלְיוֹן וְמִשְׁיתָן בְּן זָרָוָה וְמִשְׁיתָן בְּן יִסְף וְכָמְנָן הַדּוֹל.
- ו. בְּנֵד אַרְבָּע נְבוּוֹת שְׁבִיךְ יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרָיִם.
- ז. בְּנֵד אַרְבָּע דְּלִים שְׁגַעַל יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר.
- ח. בְּנֵד אַרְבָּע מְלֻכִּיות שְׁחִידִים יִשְׂרָאֵל לְהַאֲלֵל מִנּוּם.
- ט. בְּנֵד אַרְבָּע דְּרוֹתָה שְׁעַלְלָה קְמִינָיו.
- י. בְּנֵד אַרְבָּע אֶבֶות וּם יוֹסֵף וְאַרְבָּע אֶחָdot.
- יא. בְּנֵד אַרְבָּע קָצָות הָאָרֶץ שְׁהַקְדוּשָׁה בָּרוּךְ הוּא מִבְּיַקְשָׁן מְלָקָם, זָנָאמָר: וְקֹפְצֹת יְהֹוָה
וְקֹבֵץ מְאָרָע בְּנֹותָה קָרָא.
- וְעַד טַעַם אֲמָרוּם יָשַׂם עַל מִסְפָּר זָהָב וְעַן רַצִּיל מִסְפָּר אַרְבָּע בְּכָבֵה מִצּוֹת
הַתוֹּרָה: צִיצִית עַל אַרְבָּע בְּנֹתָה, אַרְבָּע פְּרִישָׁות בְּקַפְלָן, אַרְבָּע מִיעֵדים בְּלֹלֶב וּבְכָלָי.
- שֶׁנְּהָרִים לְקוֹנוֹן כָּס שֶׁל אַלְיוֹן לְהַרְאֹות שָׁאוֹן פְּאָמִינָם וּמִקְרָים לְפָאָלה הַעֲמִיקָה
וּלְבָיאָת אַלְיוֹן, וְלִשְׁתָּסֵן הַתְּפִיחָה אֶת כְּרָלוֹת, בָּאָלו אַטְמָתִים לְבִיאָתוֹ עַכְשָׁו, כִּי גַנְיָן
עַתִּידָן לְהַמְּאָלֵה.

וְשַׁעַר א. ב. כָּחָדה שְׁלָמָה וְאַרְאָא, סְלָמָה סְי. א. כְּדִיל אַדְרָתָת.

מוֹצִיאָא, מְצָה

בזאת לנטנות נסיך רוחניתן, פירושה אין אני בצלותה, ואמו שאלתנו בזיה ורביה, שבוציא קבבנה על
הצ'יזה געל אכלה פאה' בברקה כל' פירושה. אמר קר' בז' עטן דע פצעלינה פשלקה זקנין דען
פירושה זקנין פצעל. וואכל בנטנות און פערת.

**ברוך אתה יי' אלְהַיּוֹן מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמּוֹצִיאָא לְחֵם מִן
הָאָרֶץ.**

**ברוך אתה יי' אלְהַיּוֹן מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קָדְשָׁנוּ בְמִצּוֹתֵינוּ
וְצַדְנוּ עַל אֲכִילַת מְצָה.**

מְרוֹר

כ' אמר פנקובים ליקום גוית בדור ושבילו בדורותה, ותו לאשר תפירות, פדור ואילך ב' פסקה.
**ברוך אתה יי' אלְהַיּוֹן מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קָדְשָׁנוּ בְמִצּוֹתֵינוּ
וְצַדְנוּ עַל אֲכִילַת מְרוֹר.**

כּוֹרֵךְ

כ' אמר פנקובים ליקום גוית פון כבוקה פאַלישט ער' קוויט פֿרּוֹן וּפֿרּוֹן יְמּוֹן. אַלְגַּם צְבָקָה
ז' קְלִי גְּרָה. ז' אַלְגַּם אַוְרָה:
וְכָרְךָ לְמַקְדֵּשׁ בַּהְלֵל; בְּן עַשְׂלָה הַלֵּל בְּמוֹן שְׁבִית הַמַּקְדֵּשׁ
הַהִיא קְיִם: תְּהִהֵ נְהִי כּוֹרֵךְ מְצָה וּמְרוֹר וְאוֹכֵל בִּינְמֵד, לְקִים
מַה שְׁפָאָמֵר: עַל מְצָות וּמְרִים יַאֲכִלָּהוּ.

א. ומוצאות על מחרוזים איכלווה (שנתו יב, ח). נהגה של פסח דבש טראגרוץ, ויציאא סיס;
תורה שלטה חילא ודען.

שליחן עוזרך

ואילו יושבם ספירה שצירב ותאלאים ? אבל תחילה כיטרים בפזלוואן. ולא יאמל יותר טרי.
שלא מלהי קני אכלה אטליון אטליון אטליון.

צפון

אמיר אשר ספירה פגום כל אמור פנרכטם קומו פנרכטם צפונה לאנטיקון ואכל פנקה
קונה בפסקה. אדריך ? אכלה ? ליטס בענות נזקינה.
נספקרים אטורי ? אט אברת לאטליון;
ובקר לארבען פסח הנאלך על רשבע.

יד
שליטן עוזרך

יראה כל אדרים שנטעודה תונא כטמ' קעודה רוחנית; על כן לאב דוא ובני ביתו
בקשה ובטעורה כאולב בפנ' נטפלך. לא יטעה לך' קשם ליתה בטלחה שטעלם,
בקנייה לה' לבדו.

כתוב בקניבן פסח: ואכלתם אתו בחתפוין, פסח הוא לה' ; שייח' כל מועלתו לשם
שאנים; וזרש קבmittio: יספח ליפי'; לאמתות דעתם אם אתה פרקה נמי טוביים,
אוילין וטוחן ומתחווינן עטחתיין בדרבי תפלותיו; יונסוץ לבי' מיאקירותו ולבקי
ברקעאות ומצעיזין אויך בדרבריהם ומעליהם. אבל ליטראיל אעם פן. אאה עטן לך'
יאמים טוביים-כם אוקלים וטוחנים וטחים (ומתחילין בדרבי תוניה ודרבי תפלות)
ונגעיטים לבטח קבויות ולבקי מדרישות ופרקיות בתקפותו.

יש פקארים, שנקבעו זדור פערות ליל פסח באמאצע וההיל, שאש אומרים חצי
היל לודם נאכילה וצטי אטור נאכילה, ללפער שם הנטורה. נאכילה ונטורה,
איירבה לחיות קלה בקשה ובטעורה, ניל לה'. וכן אין כסעה פסקאות. כי היל
ונפקש אוך' .

יש אומרים טעם לילה שענט ללבוש בגד לבן בלילה הפסח, כי וו' גנטה בגדו
ל בן שלבש הכנויים בשעת עבורהם בברית נטקדש ולבען גודל בדים נטפורין, לנראות
שאוויריכת נסיך של ליל פסח עם כל תפוזות נטקהנות בו גנערות שם בן עבורה נטך' .
לט' . שט' . שט' . א' . סכללא דרכ' . ט' . ישעה . ט' . מספחים רומי זיך' . מ' מלחה מב
ואשור מארן גאל . ס' . ס' .

אֶרְבָּעָה כּוֹסּוֹת



באור החקמוות

נאייר פצ'י לפניו ארבעה כוסות, ורשותם צללים ארבעה לשנות של נאלה שפתי הבטיטים קדוש ברוך הוא למשה להוציא את ישראל ממצרים. כמו שכתוב בתרעה י"ח: **לֹא אָמַר לְקַנֵּי לְלֹא לְאִי הָ וְהַזֶּאתִי אֲתָּם מִתְּהֻבָּת מִצְרָיִם וְהַאֲלֹתִי אֲתָּם בְּנוֹתָתִי וּבְשָׁפְטִים וּדְלִימִים וְלַגְּחַתִּי אֲתָּם לִסְמָן וּתְיִיחָד לְכָם לְאַלְמָתָן . . . וְפָבָא תִּי אֲתָּם אֶתְּנָאָרְךָן לְזַעַק וְיַעֲלֵךְ נְנָדָם זֶוּתָמָטָם לְשָׂוֹת אֲשֶׁר יְשָׁאָתָה תִּי לְתָמָתָה לְאַגְּרָם לְזַעַק וְיַעֲלֵךְ בְּלִיל פָּסָח אֶתְּנָאָרְךָן כּוֹס: כּוֹס רַאֲשָׁן בְּנֵד וּדוֹעָאָתִי, כּוֹס עַי בְּנֵר וּחֲצַלִּיתִי, כּוֹס צְלִישִׁי בְּנֵוּן וּפָאָלָתִי, כּוֹס וּבְרִיעִי בְּנֵר נְלַקְּחָתִי וּלְמַצְחָה מִן הַכְּבָד כּוֹס תְּמִישִׁי בְּנֵר וּהְכָאָתִי, בְּמוֹ שְׁתַּקְבָּר לְקָהָן.**

ארבעה כוסות קרבומיים טב גן על ארבע מלכיות שלשבודו את ייְהוָה ונעלוּ פָהָן, ובקהדים להן רשותם שומוחין על הרכותה: כוס רַאֲשָׁן-מִצְרָיִם, כוס עַי-בְּנֵל, כוס צְלִישִׁי-פְּרָס, כוס רַבְּיעִי-לְן (כוס חַמִּישִׁי-אַרְוֹם).

עד ברפויים ארבעה המכוסות בנוּר ארבעה המפעחות וארכעה דְּלִילִים שעשו ישראל במקבר, בפרק זה: כוס רַאֲשָׁן-מִצְרָיִם, רַל' פְּנַיָּה יְוָהָנָן עַל שְׁבָר וּפְנֵה וּבוֹלָן; כוס עַי-דָּרוֹם, רַל' פְּנַיָּה רַאֲבָן וְצָלִיל' פְּנַיָּה שְׁמַעְן וּפְנֵה ד'; כוס צְלִישִׁי-פְּנָבָר, רַל' פְּנַיָּה אַפְרִים וְצָלִיל' פְּנַיָּה מְנַשָּׁה וּפְנֵה בְּנֵמָן; כוס רַבְּיעִי-אַסְטָן, רַל' פְּנַיָּה דְּן וְעַלְיָה פְנֵה אשר וּפְנֵה סְפָלִילִי, ועל כל רַל' יש צְבָע וּסְפָלִילִי, כמברא במרץ קבבש ר'.

באפקצע המפעחת היה ארון מקדש עם הלוחות. אל ארבעה הקולדים היו בו בחובים ראש פנות של שלשה אבות: רַל' דָּרוֹה-אַי', רַאֲשָׁן מִבְּנֵת אַתְּקָק יַעֲקֹב; רַל' רַאֲבָן-בְּצָע, והואות השניה של שמות האבות; רַל' אַפְרִים-דָּרָחִיק, והואות השלישית;

רַל' רַן-מִקְבָּר, והואות קריינית, וה' של ארכעם על ארון מלך למדלאילן. בארכען כפיעת השילוי של נאייר נרשמו מצוות שמאפער קרטיסין ארבעה ציווית על ארבע בקבועה תפילה. ארבעה פרשיות בתפלין, ארבעה צוים במלבב, ומה שראש תפכית, בארכעה קרכיס הולדים נורוז: בפחס על הקברואה, בצערת על פרות האילן, ובוגנו ובסוכות על מטסי. ובראש נורזה בצל עזילים עזירים לאורי בקיי בורי זכאי.

הניר פְּנֵי פְּגַזִּין לְפָנָט כוס תְּמִישָׁ שְׂרוֹד בְּנֵר וּהְכָאָתִי וּבְנֵר אַתְּמָלָא רְאָאָלָה אַדְוָת, שְׁכָבֵט לְרִיאָות בְּמִשְׁבְּצָה תְּלִיל בְּרִיאָה בְּרִיאָה בְּרִיאָה אל ארצען נקדושה, להוּן את עקריה ולקלוף שנטומקה.

כום חמייש'



ברך

מוציא כוס קלייש ובקרכן ברכתי לך...
שיר המעלות: בשוב יי' את שיבת ציון הינו כחלמים.
 או ימלא שחוק פינו ולשוננו רעה. או יאמרו בגויים: הגדיל
 יי' לעשות עם אלה. הגדיל יי' לעשות עמו, הינו שמחים.
 שובה יי' את שבותנו באפיקים בנגב. הזרעים בדרמה,
 ברנה יקצרו. כלוך ילק ובלחה נושא מושך תורע, בא בבא
 ברנה נשא אלמוני.



שלאה אַבְלֵי בָּאָהוּ מִכָּן? וְנוּ וְפֶסְטָקָ פִּיסָּה:
רַבְתִּי, גַּבְרֵךְ רַבְתִּי, מִיר וּוּלְעָן בְּעַנְפְּלָחָן

אַפְּקָכִים עַיִם:

יְהִי שֵׁם יְהָיָה בְּפָרָךְ מְעַתָּה וְצַדְעָן עֲלָם.

כְּפָנָן אַזְּפָרָ

בְּרִישָׁת מְרָגָן וּרְבָמִים, גַּבְרֵךְ נַאֲלָהִים אַאֲכָלָט מַשָּׁלוֹ.

אַפְּקָכִים עַיִם:

בָּרוּךְ נַאֲלָהִים אַאֲכָלָט מַשָּׁלוֹ וּבְטוּבוֹ תְּיעִין.

מְפָנָן חֹרֶה דַּאְפָרָ

בָּרוּךְ נַאֲלָהִים אַאֲכָלָט מַשָּׁלוֹ וּבְטוּבוֹ תְּיעִין.

קַדְמָן אַזְּפָרָים:

ברוך אתה ייְהָיָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָנוּ אֶת הָעוֹלָם
כָּלּוּ בְטוּבוֹ, בְּחֵסֶד וּבְרַתְמִים, הָוּנוּ נָוְתָן לְחֵם לְכָל
בְּשָׂר, כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ. וּבְטוּבוֹ הַגָּדוֹל תְּמִיד לֹא קָסֶר
לְנוּ וְאֶל יְחִסֶּר לְנוּ מָזוֹן לְעוֹלָם וְעַד, בְּעַבְור שְׁמוֹ הַגָּדוֹל.
כִּי הָאָלָן וּמְפְרִנְסָן לְכָל, וּמִיטִּיב לְכָל, וּמְכִין מָזוֹן לְכָל
בְּרִיאַתִּי אָשֶׁר בָּרָא. בָּרוּךְ אתה ייְהָיָה, הָנוּ אֶת הָכָל.

בָּרוּךְ לך ייְהָיָה אֱלֹהֵינוּ עַל שְׁהַנְּחַלָּת לְאַבּוֹתֵינוּ אֶרְץ חַמְדָה
טוּבָה וּרְחַבָּה, וְעַל שְׁחוֹצָאתֵנוּ ייְהָיָה מָאוֹרָה מָאָרֶץ מָצָרים
וּפְדִימָנוּ מִבֵּית עֲבָדִים, וְעַל בְּרִיתֵךְ שְׁחַתְמָתָה בְּבָשָׁרֵנוּ,
וְעַל תְּוֹרַתְךָ שְׁלָמָךָנוּ, וְעַל חַקִּיקָה שְׁהֽׁוֹדָעָתָנוּ, וְעַל חַיִם
מָנוּ וְחֵסֶד שְׁחוֹנָנוּ, וְעַל אֲכִילָתָ מָזוֹן שְׁאָתָה זָן וּמְפְרִנְסָן
אוֹתָנוּ תְּמִיד, בְּכָל יוֹם וּבְכָל עַת וּבְכָל שָׁעה.

וְעַל הכל יי' אלֵהינוּ אֱנֹחָנוּ מִזְרָדים לְךָ וְאֶמְבְּרָכִים אֹתָךָ,
וַתִּבְרֹךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָּל מֵי פָמִיד לְעוֹלָם וְעַד, פָּבָתוֹב:
וְאֲכָלָת וְשְׁבָעָת וְבָרְכָת אֶת יי' אֱלֹהֵיךְ עַל הָאָרֶץ הַטְּבָה
אֲשֶׁר נָמַן לְךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יי', עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמּוֹן.

רְחִם יי' אלֵהינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ, וְעַל יְרוּשָׁלָם עִירָךְ,
וְעַל צִיּוֹן מֶשֶׁבֵּן בְּבוֹדָה, וְעַל מִלְבָות בֵּית דָוד מִשְׁקָה,
וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שְׁנִיקָרָא שְׁמָךְ עַלְיוֹן. אֱלֹהֵינוּ,
אָבֵינוּ, רָעֵינוּ, זָנוּנוּ, פְּרָנֵסֵנוּ וּכְלָבֵלֵנוּ, וּמְרוּיחֵנוּ וּמְרֻחֵנוּ לְנוּ,
יי' אֱלֹהֵינוּ, מְתֻרָה מִכָּל אָרוֹמֵינוּ. וְנָא אֶל פְּצָרִיכֵנוּ, יי'
אֱלֹהֵינוּ, לֹא לִזְרִיז מִתְּנַתֵּב שֶׁר וְדָם וְלֹא לִזְרִיז הַלְּזָאתָם, כִּי
אִם לִזְרִיךְ הַמְּלָאָה, נִפְתְּחוּתָה, הַקָּדוֹשָׁה וּהַרְקָבָה, שֶׁלֹּא
נִבּוֹשׁ וְלֹא נִכְלָם לְעוֹלָם וְעַד.

צְדָקָת טְפִישָׁה:

רְצָחָה וְחַלְיצָנוּ, יי' אֱלֹהֵינוּ, בְּמִצּוּמָה וּבְמִצּוֹנָה יוּם
הַשְּׁבִיעִי, הַשְּׁבַת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ הַנֶּה, כִּי יוּם זֶה גָּדוֹל
וְקָדוֹשׁ הוּא לְפָנֵיךְ לְשִׁבְתָה בּוּ וְלִוּסָם בּוּ באַהֲבָה, בְּמִצּוֹנָה
רְצָוֹנָה. וּבְרְצָוֹנָה הַנֶּחָה לְנוּ, יי' אֱלֹהֵינוּ, שֶׁלֹּא תָהִי אָזְרָה וְזָנוּן
אֲנֹחָה בְּיוּם מְנוּחָתָנוּ. וּבְרָאָנוּ, יי' אֱלֹהֵינוּ, בְּגַתְמָת צִיּוֹן

עירך וביבנין ירושלים עיר קדשך, כי אם הוא בעל
המושעות ובבעל הנטחות.

אֶלְהִי נָנוּ אֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ, נעלחה ויבא וניעז ונראה
וירצה וישמע, ויפקד וינבר וכרכונו ופקדונו וזכרן
אבותינו, וזכרן מshit בנו דוד עבדך, וזכרן ירושלים
עיר קדשך, וזכרן כל עמק בית ישראל לפניך לפוליטה,
לטובה, למן ולחסד ולרחמים, לתחים ולשלום ביום חן
המצאות הוה. זכרנו, יי' אלהינו, בו לטוּבה, ופקדנו בו
לברכה, והושענו בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים חוס
ותנו וرحمם עליינו והושענו, כי אליך עניינו, כי אל מלך
מן ורחום אתה.

וּבְגַהּ יְרוּשָׁלָם עִיר הַקָּדָשׁ בְּמִתְרָה בִּימֵינוּ. ברוח אתה
יי', בונה ברוחםיו ירושלים, אמן.

בְּרוֹךְ אתה יי' אלהינו מלך העולם, האל אבינו מלכנו,
אדירנו בוראנו נאלונו, יוצרנו קדוֹשׁ יעלב, רועינו
רוזעה ישראל, נמלך הטוב והמטיב לפל, שבכל יום
ניום הוא חייטיב, הוא מיטיב, הוא ייטיב לנו. הוא גמלנו,
הוא גומלנו, הוא יגמלנו לעד, למן ולחסד ולרחמים

ולרוח כאלה וכאללה, ברכה ויושעה, נחמה, פרנסה
ובכללה, ורחמים וחימים ושלום וכל טוב, ומכל טוב
לעוֹלָם אל ייחשְׁרֵנוּ.

הרחקנו הוא מלך עליינו לעולם ועד.
הרחקנו הוא יתברך בשמים ובארץ.

הרחקנו הוא ישתחבה לדור דורים, ויתפאר בנו לנצח
נצחים, ויתהדר בנו לעד ולעולם עולם.

הרחקנו הוא יפרנסנו בכבוד.
הרחקנו הוא ישבור עליינו מעיל צעארנו והוא יolibנו
קוממיות לארכזנו.

הרחקנו הוא ישלח לנו ברכה מרבה בבית הנוה וועל
שלחנו זה שאכלנו עליו.

הרחקנו הוא ישלח לנו את אליו הנקbia זכור לטוב,
ויבשך לנו בשורות טובות, ישועות וגאות.

הרחקנו הוא יברך את בעל הבית הנוה, ואת כל המסתין,
אותנו ואת כל אשר לנו. כמו שתברכו אבותינו אברך
צחק ויעלב בפל, מפל, פל, פן יברך אותנו כלנו יחד
בברכה שלמה, ונאמר Amen.

**בְּמִרְׁוֹם יַלְמֹדו עַלְיָהֶם וְעַלְיָנוּ זֶכֶות שְׁתָהִ לְמִשְׁמֶרֶת
שְׁלוֹם, וַנְשַׁא בָּרְכָה מַאת יָיִזְכָּרָה מַאֲלָתֵינוּ יְשֻׁעָנוּ, וּנְמַצֵּא
חָן וְשָׁכֵל טֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאֶתְרָם.**

**הַרְחַמֵּן הַוָּא יַנְחִילֵנוּ לַיּוֹם שְׁבָלוֹ שְׁבָת וּמִנְחָה, לְתַיִי
הַעוֹלָמִים.**

**הַרְחַמֵּן הַוָּא יַנְחִילֵנוּ לַיּוֹם שְׁבָלוֹ טֹב.
הַרְחַמֵּן הַוָּא יַנְבִּנוּ לִמּוֹת הַפְּשִׁיחַ וְלִתְיִי הַעוֹלָם הַבָּא.
מַגְדּוֹל יְשֻׁועָת מַלְכֵנוּ וְעַשָּׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחּוּ, לְרוֹד וּלְרוֹעָו
עד עוֹלָם. עַשָּׂה שְׁלוֹם בְּמִרְׁוֹם הַוָּא יְעַשֵּׂה שְׁלוֹם עַלְיָנוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן.**

**יַרְאֹל אַתְּ יְיָ קָדְשָׁיו, בַּי אֵין מְחֻסָּור לְעַרְיוֹ. כְּפִירִים
רְשֻׁוֹת וּרְיעָבוֹ, וְדָרְשִׁי יְיָ לֹא יַחֲסִרוּ כָּל טֹב. הַזְׁדוֹ לִי בַּי
טֹב, בַּי לְעוֹלָם חֶסֶד. פּוֹתַח אַתְּ יַדְךָ וּמְשַׁבְּعֵךְ לְכָל מַיִּן
רְצִוָּה. בָּרוּךְ הַגָּבָר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיִ, וְלִיהְיָה יְיָ מְבָטָחוֹ. נָעַר
הַיִּתְיָ, גַּם זַקְנָתִי, וְלֹא רָאִיתִי צְדִיקָה נְעֹזָב וּוּרְעָוָה מְבָקֵשׁ
לָהֶם. יְיָ עַז לְעַמוֹ יִתְפָּן, יְיָ יַבְרֹךְ אֶת עַמוֹ בְּשָׁלוֹם.**

כַּי מִבְּנֵי קָרְבָּן זְמִינָה בְּסֵבֶב שְׁאָלָה אֶתְרָם בְּרוּתָה וְלִבְרָאָה,
אֲלֹהִים אֲתָּם כְּבוֹדָה, נְטוּיָה וּכְפָנָים דְּרוֹזָם.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרָא פָּרִי הַגָּפןְ.

שְׁמַנֵּן נְבָשָׁתָה לְפָאָר.

שְׁבָרֶךָ מְתֻחָה . . .

עדות שאט מתחילה ליפור שפה תחתקה, לאמור את ההלל והלל הדול-הדור
לה/. יט לט ליבור שמי תקופת נדלות שבררו עלש ב; פינו אנו:

- א. תקופת בשואה והחרב, כי אבל את יצלב ואת יצוחה
ב. תקופת כתרות וביבון. ששלט ובר לט כי לעולם טהור, מפרק
אברהם.

אנון, בני נחור האמאל בילמר בכל תולותיהם ימי בלוותם, ראש בעיטה הפלרכית
ולרפה אשלי מעטמו, חפשת מליחים אleshim, נשים וטף, על נבי הנאים נרממים.
לרווחה דפרקאים ודרויריים מבחן העמים הזרים. כבשא אוקרים שפה תחתקה,
ונקרים יש מה שעילו על גביהם אשר לא יידעו... וכבשא אוקרים הכל נורול
לעשרה: פלאות ודלות לבדי, נקרים אט בסיסים ופאלות שעשה לט השם יתרך.
כמוש בזאנץ קקושה, קאטחליא דישעה-הנחתה זדנית? לאל וכבוץ צליות.
ובאמירתה סהיל נזגול נלמצונה פן ובבקער על בוס תמייש בשיטת קרבה מקריאשימים
ומנגג והמהר' מפאריא ול, שהוא ביגור. וocabatti אתכם אל הוארץ אשר בטהרת את צדי
לסתות לאנרגם ליאתק וליצלב, שאט עדום להתחלת חיים נבטחה, וו, אט
מודם למקום מתקלים שנאה לראות בקבוץ ביע לוויה בלהקה בסירה שקופה
בקרב.

ଅକ୍ଷାମାତ୍ର ଦେଖିଲୁ ଏହା ପାଇଁ ଆଜିର ପାଇଁ ଏହା ପାଇଁ
‘ଶିଳ୍ପିଙ୍କ ଚାଲିଲା, ଶିଳ୍ପିଙ୍କ ଚାଲିଲା’ ଏହା ପାଇଁ ଏହା ପାଇଁ





שער כבניפה לסתמיה ואספנותים. פֿרְן קָרַאַקָּה. בה נפְשָׁרוּ, בטִיְּטָבוֹן וצְדָרָה והרְשָׁמָה, מִפְתָּחָת מִשְׁעָרֶת עַל נֵזֶר הַרְמָלָה כְּנִים וְלִקְרָה בְּחוֹכָשְׁפְּרָמָטוֹן לְפָעָלָה פְּאַרְכָּה מְלָיתָן (קָסֶה), ובְּעִירָם פְּנִימָה אֲלִיפָּם זְגָרָם. פְּנִיטָקָה וְעַד בְּנִי שְׁעָרָה.



סְנָגָה כְּסָבָה בְּרוֹכְּבָּגָה, פְּרָךְ לְוָלָן. בְּהַזְּבָּרוֹ וְקָרָטָה פְּגָ�תָה שְׁבָבָה אַדְמָשָׁד כְּעָבָר יְהָרִי
פּוֹלְנִין, 1,100,000, אֲלִיפָּם. גְּזָמָן (זְגָרָם), ? מִי חַבּוּט בְּלִי מְאַפָּאָס ? לְזָאַקְבָּרִין.

ବୀର ପାତ୍ର
ଅନ୍ତରେ ଦେଖି
କଥା କଥା କଥା
ଏହି କଥା କଥା କଥା
ଏହି କଥା କଥା କଥା



ବୀର ପାତ୍ର
ଅନ୍ତରେ ଦେଖି
କଥା କଥା କଥା
ଏହି କଥା କଥା କଥା
ଏହି କଥା କଥା କଥା



ବୀର ପାତ୍ର
ଅନ୍ତରେ ଦେଖି
କଥା କଥା କଥା
ଏହି କଥା କଥା କଥା
ଏହି କଥା କଥା କଥା



סוחה והדריל ספרדי:

מתקין כסילרבי ל' כל קאפקן ועד יוקו כט אידן ייר ל' בקבוד אל איזיט נרביא, פאנץ קצפם זיבלאו ?בריך ר' טט נראקה. זהה כטוט אל איזיט איזט אנטזען וויסטנער בז'או נרטסונ, ובעל נאכט: נאכט אוות ?בז'או צ'לן קזרויג ?אצאת בו די' פאנץ כטוט ננטזט ארט' דע' נז'אנט ?אטט נאלת ?בבונו צ'ל איזיט זאנט נערקען הווא זילל' לח' לא אל'ןדו נרביא בקרול ל'טוט וויבערל לט' בטלורו טובות, לשועות גוונטמות, באַמָּוֹן: גוונט אַזְבִּי שלח' לְבֵבֶת אַלְיָה נרביא לאַיְן בָּאַיְן זַיְנָה לְבָאַיְן זַיְנָה, ווישיב לב אַבָּוֹת צְלִים זְלִבְּ בְּגִים עַל אַבָּוֹת. פָּן אַבָּוֹת וּמְבָרִיחַ אַתְּ קָאָרְצָהָרָם. ואַמְּרָר: גַּעֲנִי שְׁלָמִים פְּלָאָכִי וְפָהָה זַרְךָ לְפָנֵי וּמְחַלָּם בְּבָאָא אל תְּקַלְּוּ קָאָרְצָן אַסְרָאָסְטָם בְּבָקָשָׁם, ומְלָאָד תְּבִרְתָּה אַסְרָאָסְטָם הַעֲבָרָה, אָמָר א' זְבָחוֹת.

שפֶּךָ חַמְתָּךְ אֶל הַנוּיִם אֲשֶׁר לֹא יָדֻעָךְ וְעַל מַמְלָכוֹת
אֲשֶׁר בְּשָׁמֶךָ לֹא יָקָרָאוּ. בַּי אֲכַל אֶת יְעַלְבָּה וְאֶת נָוָהוּ הַשְׁמָמוֹ.
שפֶּךָ עַלְיָהָם זַעַמָּךְ וּמַרְוָן אַפְּךָ יְשִׁיגָּם. תְּרַדֵּף בְּאָרָה
וּמְשִׁמְיָדָם מִתְּחַת שְׂמִי יְיָ:

הַלְּל

סוחן כטס ר' רצין.

לֹא לְנוּ, יְיָ, לֹא לְנוּ, בַּי לְשָׁמֶךָ פָּנֵן בְּכֹבוֹד, עַל חַסְדָּה, עַל
אַמְתָּךְ. לְפָה יָמְרוּ הַנוּיִם: אַיהֲ נָא אַלְהַיִּהְמָן? נַאֲלַהֲיָהָן?
בְּשִׁמְיָם, כֶּל אֲשֶׁר חַפֵּץ עֲשָׂה. עַצְבִּים כְּסָרָה וּוֹתָבָה מִעְשָׂה
יְדֵי אָדָם. פָּה לְהָם וְלֹא יְדַבֵּרְיוּ, עַנְיִים לְהָם וְלֹא יְרִיחָוָן.
אַוְנוּיִם לְהָם וְלֹא יְשִׁמְעוּ, אַפְּכָם לְהָם וְלֹא יְרִיחָוָן. יְדִים

ולא ימישון, רגיליםם ולא יהלכו, לא יהנו בגורונם. כמויהם
יהיו עשיקם, כל אשר בטוח בכם. ישראל בטוח ביהוה,
עוורם ומגנם הוא. בית אהרן בטוח ביהוה, עוורם ומגנם
הוא. יראי יהוה בטוח ביהוה, עוורם ומגנם הוא.

יי' זכרנו יברך; יברך את בית ישראל, יברך את בית
אהרן, יברך יראי יהו, הקטנים עם הגדלים. יסף יה' עליכם,
עליכם ועל בנייכם. ברוכים אמת ליה, עשה שמים נארץ.
השמיים שמים ליה ות הארץ נמן לבני אמת. לא הפתחים
יהלוניה ולא כל ירדי דווה. ואנחנו נברך יה' מעתה
עד עולם. הלויה.

אהבתה כי ישמע יה' את קולי, מתחנuni. כי הטה אונו
לי ובכמי אקררא. אפפוני חבלני מות ומצרי שאול מצאוני,
אירה ויעון אמצע. ובשם יה' אקררא: אנא יה' מלטה נPsi!
חנון יה' וצדיק, ואלהינו מرحם. שפר פרחים יה', דלאתי
וליה יהושיע. שובי נPsi? למנוחיכי, כי יה' גמל עליכי. כי
חלצת נPsi ממות, את עיני מן דמעה, את רגלי מරחוי.
אתה לך לפני יה' בארכיות החיים. האמנתי כי אדרבר, אני
ענית מادر. אני אפרת בchapoi: כל האדים פוב.

מה אשיב לְךָ כל תִּגְמֹולוּתִי עַלִּי. כָּס שְׁעוּות אֲשֶׁר
ובשם יְיָ אֱקָרָא. נְדָרֵי לְךָ אֲשָׁלָם גָּדוֹה נָא לְכָל עַמוֹ. יְקָר
בְּעֵינֵי יְיָ נְפֻוָּתָה לְחַסְדֵּי. אֲפָה יְיָ כִּי אֲנִי עַבְדָּךְ, אֲנִי
עַבְדָּךְ בֶּן אַמְתָּח, פָּתָחָת לְמוֹסְרִי. לֹךְ אָנוּבָח זְבַח תְּזִדָּה
ובשם יְיָ אֱקָרָא. נְדָרֵי לְךָ אֲשָׁלָם גָּדוֹה נָא לְכָל עַמוֹ.
בְּחַצְרוֹת בֵּית יְיָ, בְּתוֹכֵיכִי יְרוּשָׁלָם. הַלְלוּיה.

הַלְלוּ את יְיָ כָּל גּוֹים, שְׁבַחוּוּ כָּל הָאָמִים. כִּי גָּבָר
עַלְיוֹנוֹ חָסְדוֹ, נְאַמֵּת יְיָ לְעוֹלָם. הַלְלוּיה.

הַזּוֹ לְךָ כִּי טֹב כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ.
יְאמַר נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ.
יְאמַרְנוּ נָא בֵּית אַבְרָהָם כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ.
יְאמַרְנוּ נָא יִרְאֵי יְיָ כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ.

מִן הַמָּצָר קָרְאָתִי יְהָ, עֲנֵנִי בַּמְּרַחְבָּהָ. יְיָ לִי, לֹא אִירָא-
מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם? יְיָ בְּעֹזֶר וְאַנִּי אַרְאָה בְּשָׁאֵ. טֹב
לְחַסְדֹּתָךְ בְּיַי מִבְטָח בְּאָדָם. טֹב לְחַסְדֹּתָךְ בְּיַי מִבְטָח
בְּגַדְיבִּים. כָּל גּוֹים סְכָבָויִ, בְּשָׁם יְיָ כִּי אֲמִילָם. סְכָבָויִ גּוֹם
סְכָבָויִ, בְּשָׁם יְיָ כִּי אֲמִילָם. סְפָנִי בְּרַדְבִּים, דַּעֲכוּ בְּאָשָׁ
קוֹצִים, בְּשָׁם יְיָ כִּי אֲמִילָם. דַּחֲהָ דַּחֲתִי לְנַפְלָל, וְיִ עֲזָרִי.

ען זומרת יה נהי לי לישועה. קול רנה וישועה באהלי
צדיקים: ימין יי' עשה חיל, ימין יי' רומפה, ימין יי' עשה
חיל. לא אמות כי אהיה, נאספר מעשי יה. יפלר יספנוי
יה, ולפנות לא נתני. פתחו לי שעריך צדק, אבא בם,
אוֹרֶה יה. זה הטעיר לך, הצדיקים יבואו בו.

אוֹרֶה כי עניתני ותהי לי לישועה. אבן מאסו הבונים
היתה לראש פה. מאת יי' היתה זאת, דיא נפלאת
בעינינו. זה היום עשה יי', נגילה ונשמה בו.

אהא יי', הוושיעה בא.

אהא יי', הוושיעה בא.

אהא יי', הצליחה בא.

אהא יי', הצליחה בא.

ברוך הבא בשם יי', ברקנוכם מבית יי'. אל יי' ויאר לנו.
אסרו תג בעבטים עד קרנות המזבח. אלי אתה ואורה,
אללהי-ארומך. הודה לך כי טוב, כי לעולם מסדו."

יהלוה יי' אלהינו כל מעשיך, ותחסידך הצדיקים
עוֹשֵׂי רצונך, וכל עמך בית ישראל ברעה יורו ויברכו,
וישבחו ויפארו, וירוממו וינעריצו, ויקדשו ונמליכו את

א. החלם ק.ט.

שָׁמֶךְ, מַלְכֵנוּ. כִּי לֹךְ טוֹב לְהֻדוֹת וְלְשָׁמֶךְ נָאָה לוֹמֶר,
כִּי מַעוֹלָם וְעַד עַוְלָם אַתָּה אֱלֹהִים.

הָדוֹד לְךָ כִּי טוֹב	כִּי לְעוֹלָם חֶסְדָּו.
הָדוֹד לְאֱלֹהִים הָאֱלֹהִים	כִּי לְעוֹלָם חֶסְדָּו.
הָדוֹד לְאֱדֹנִים הָאֱדֹנִים	כִּי לְעוֹלָם חֶסְדָּו.
לְעַשָּׂה נְפָלָאות גְּדוּלָות לְבָדוֹ	כִּי לְעוֹלָם חֶסְדָּו.
לְעַשָּׂה הַשְׁמִים בַּתְּבֻונָה	כִּי לְעוֹלָם חֶסְדָּו.
לְזַוְקָע הָאָרֶץ עַל הַמִּים	כִּי לְעוֹלָם חֶסְדָּו.
לְעַשָּׂה אֲוָרִים גְּדוּלִים	כִּי לְעוֹלָם חֶסְדָּו.
אֶת הַשְׁמָשׁ לְמִמְשָׁלָת בַּיּוֹם	כִּי לְעוֹלָם חֶסְדָּו.
אֶת הַירְחַ וְכָוכְבִּים לְמִמְשָׁלָות בְּלִילָה	כִּי לְעוֹלָם חֶסְדָּו.
לְמִפְּהָאָמָרִים בְּבָכוֹנִיהם	כִּי לְעוֹלָם חֶסְדָּו.
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם	כִּי לְעוֹלָם חֶסְדָּו.
בְּזַיד חֲזֹקה וּבְזַרְעוֹ נְטוּיהָ	כִּי לְעוֹלָם חֶסְדָּו.

* הַרְוֹצָה לְקָרְבָּן פָּזָה בְּנֵבָרָר וְבְסָרָר בְּסָפִילִי יְהוָם פָּאָן:

ברוך אתה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בְּמִשְׁבָּחוֹת.

קוֹדֶם שְׁתָחָת סֵת רְבִיעִי אָמֵר:

כָּאֵי מִזְבֵּחַ וּלְבָנָן קְלִים סְצָוָת סְסָמָם רְבִיעִי שְׁאָל בְּלֹתָר קְשָׁבָעָה, אֲשֶׁר מִקְרָא שְׁרוּךְ וְאֶת-קְרָא
וְקְרָא תְּמִימָה אֲמִיכָה זְהָב וְזַהֲרִי זְבָב זְבָב אֲלָמָה.

ברוך אתה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בְּרָא פָּרִי תְּגַפֵּן.

שְׁתָחָת בְּנֵבָרָר.

טְזִזָּן בְּסָפִילִי וּבְצִילִי מִקְרָא לְזִקְנָת רְבִיעִי בְּמִשְׁמָשׁ כּוֹמָס קְלָבָב קְבָבָב קְבָבָב קְבָבָב.

כִּי לְעוֹלָם חֶסְדוֹ.
 כִּי לְעוֹלָם חֶסְדוֹ.

לְעוֹר יַם סֻוִּיף לְעֹורִים
 וְהַעֲבֵיר יִשְׂרָאֵל בְּתוּכוֹ
 וְגַעַר פְּרֻעה וְתַיִלּו בַּיִם סֻוִּיף
 לְמוֹלִיך עַמוֹ בְּמִדְבָּר
 לְמִפְּהָ מִלְכִים גָּדוֹלִים
 וַיְהִירֹג מִלְכִים אֲדִירִים
 לְסִיחוֹן מֶלֶך הַאֲמָרִי
 וַיְלַעֲגַג מֶלֶך תְּבֵשָׁן
 וַיַּעֲמַד אַרְצָם לְנַחַלָה
 נַחַלָה לִישְׂרָאֵל עַבְדוֹ
 שָׁבְשָׁפְלָנוּ זָכָר לְנִי
 וַיַּפְרַקְנוּ מַצְבָּרִינוּ
 נָמַן לְחַם לְכָל בָּשָׂר
 הוֹדוֹ לְאַל הַשָּׁמִים

בְּשִׁמְתָּת כָל תִּתְבָּרֵך אֶת שְׁמָךְ, ייְ אֱלֹהֵינוּ, וְרוּחַ כָל
 בָשָׂר תִּפְאֵר וְתִרְוֹם וְכָרֶה, מַלְפֵנָה, תִּמְיד. מִן הָעוֹלָם
 וְעַד הָעוֹלָם אַתָּה אל, וּמִבְּלַעֲדֵיך אֵין לְנוּ מֶלֶך וְעוֹלָם
 וּמוֹשִׁיעַ, פֹּדֵה וּמַצִּיל וּמַפְרִנס וּמַרְחָם בְּכָל עַת אָזָה

ויצוקה. אין לנו מלך אלא אֱתָה. אֱלֹהִי הַרְאֲשׁוֹנִים
וְהַאֲחֻזּוֹנִים, אֱלֹהָה כָּל בְּרוּזָה, אֲדוֹן כָּל תּוֹלְדוֹת, הַמֶּהָלֵל
בָּרְבָּה הַתְּשִׁבְחוֹת, הַמִּנְגָּג עֹלָמוֹ בְּחִסְדָּו וּבְרוּתָיו בְּרַחְמִים.
וְעַלְּאָ יָנָם וְלֹא יִשְׁנוּ—הַמְּעוֹרָר יָשָׁנִים וּהַמְּקִין נְרָקִים,
וּהַמְּשִׁיחָ אֲלָמִים וּהַמְּתִיר אָסּוּרִים וּהַסּוֹרָ נְפָלִים וּהַזּוֹקָה
כְּפּוֹפִים. לֹךְ לְבָדֵךְ אַנְחָנוּ מְזִדים.

אֱלֹהִינוּ פִּינוּ מְלָא שִׁירָה בַּיִם, וְלֹשֶׁנוּ רַבָּה בְּהַמּוֹן גְּלִיאָן,
וְשִׁפְתּוֹתֵינוּ שְׁבָח בְּמִרְחָבִי רַקְיעָן, וְעַינֵּנוּ מְאִירֹת בְּשִׁמְשָׁן
וּבְיִרְחָה, וַיַּדְנוּ פְּרוֹשֹׁת בְּנֵשְׁרִי שְׁמִים, וְגַלְלָנוּ קְלוֹת
כְּאִילּוּת—אֵין אַנְחָנוּ מְסִפְיקִים לְהַזּוֹdot לְהָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ, וְלֹבֶךְ אֶת שְׁמָה עַל אַתָּת מְאַלְךָ, אַלְךָ
אַלְפִּים וּרְבּוֹ רְבָכוֹת פְּעָםִים, הַטּוֹבֹת שְׁעִשְ׀ית
עִם אֲבוֹתֵינוּ וּעַמְּנָנוּ. מִפְצָרִים גָּאַלְתָּנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וּמִבְּתִי
עֲבָדִים פְּרִידָנוּ, בְּרַעַב גַּנְעָנוּ וּבְשַׁבָּעַ כְּלַפְלָנָנוּ, מִחְרָב
הַצְּלָתָנוּ וּמִדְבָּר מַלְטָפָנוּ, וּמְחָלִים רְעִים וּנְאָמְנִים דְּלִיטָנוּ.
עַד הַגָּהָה עֲזֹרָנוּ רַחְמִיךָ וְלֹא עֲזֹבָנוּ חֶסֶדְיךָ, וְאֶל תִּטְשָׂנוּ,
יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְנֶצֶח. עַל פָּנֵן אֲבָרִים שְׁפָלָגָת בָּנוּ וּרְוָת וּנְשָׁמָה
שְׁנִפְחַת בְּאָפָינוּ וְלֹשָׁן אֲשֶׁר שְׁמָת בְּפִינוּ—הָן כְּמָן יוֹדוֹ
וּבְרָכוּ וַיְשַׁבְּחוּ וַיְפָאַרְוּ וַיְרָומְמוּ וַיְעַרְיכּוּ וַיְקַדְּשּׂוּ וַיְמַלְיכוּ

את שמה, מלפני. כי כל פה לך יודה, וכל לשון לך
תשבע, וכל ברך לך תברע, וכל קומה לפניה תשתחווה,
וכל רכבות יראות, וכל קרב ובכויות יומרו לשמה,
בךבר שכחות, כל עצמותי תאמרנה: יי, מי כמוך מצלל
ענין מחזק ממנו וענין ואבינו מונלו.

נמי פקרד טול נמי פטור

מי יקמה לך וממי ישנה לך וממי
יערד לך נאל התגדל, הנגבור צעקת הדל פתקשב
וינורא, אל עליון, קונה ותוישע". וכחותוב: רגנו
צדיקים נארץ. גהלהך ושבטהך
שימים נארץ. גהלהך ושבטהך
ונפארך ונברך את שם
קדשך, באמור: לזרוד, ברליך
ונפשי את יי וכל קורבי את
שם קדשו.
האל במתעצמות עזקה, הנידול
בקבود שמה, הנגבור לנצח
וינורא בנוראותיך, הנמלך
היושב על כסא רם ונשא.
שוכן עד מרים וקדוש שמו.

א. טסת ספרה וחרס כאן לשם אבינו

נמי פטרכ

ו כתוב: רינו צדיקים בֵּין
לישרים נואה תהלה.

בפי ישרים תהלה,
ובדברי צדיקים מתחבר,

ובלשון טסידים מתורם,
ובקרב קדושים מתקדש.

ובמקהלוות רבבות עמק בית
ישראל ברעה יתפאר שמה,

מלכנו, בכל דור נדור, שנן
חוות כל קיצורים לפניה,

י"א אלהינו ואלקי אבותינו,
להודות להלל לשבח לפאר

לرومם להדר לבך לעלה
ולקלס על כל דברי שירות

ותשבחות דוד בן ישעיה,
משיח.

ישבח שמה לעד מלכנו,
האל נפלך נגידול ותקדוש

נפה פרדר: אַלְהֵינוּ נָאָלֶה אֲבוֹתֵינוּ,
לְהֽוֹדוֹת לְהִלֵּל לְשָׁבָח
לְפָאָר לְרוֹמָם לְהִדְרָה
וְלִגְנָזָח עַל כָּל דְּבָרִי
שִׁירֹות וְתִשְׁבָחוֹת דָּוָד בָּן
יְשִׁיעָה, מִשְׁיחָה.
וּבָכָן יְשִׁיבָח שָׁמָךْ לְעֵד
מַלְכֵנוּ הַאֵל הַמֶּלֶךְ נָגָדָל
וְתִקְדּוּשׁ בְּשָׁמִים וּבְאָרֶץ,
כִּי לְךָ נָאָה, יְיָ אַלְהֵינוּ
וְאָלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
וְעַד שִׁיר וְשְׁבָחָה, הַלֵּל
וּמְרָה, עוֹזָמְשָׁלה, נָצָח,
גָּדְלָה וּגְבוּרָה, תִּהְלָה
וְתִפְאָרָת, קְרֻשָּׁה וּמְלֹכוֹת,
בְּרִכּוֹת וְהַזְּדוֹאות לְשָׁמָךְ
הַגְּדוֹלָה וְהַקְּדוֹשָׁה, וּמְעוֹלָם
וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל.
טעת ספרא וארוס בסוטה אשכנז.

נحو א' סדר:

בָּשְׂמִים וּכְאַרְצָן, כִּי לֹךְ גָּאהֶה,
 יְיַהֲלֹוֹךְ, יְיַהֲלֵהָנוּ, כֵּל
 מַעֲשֵׁיךְ נַמְסִידְךָ וַצְדִיקִים
 עֲוָשֵׁי רָצּוֹנָךְ, וַעֲמָקָם בֵּית
 יִשְׂרָאֵל פָּלָם בְּרִוחָה יוֹדוֹ
 וַיַּכְרְכוּ וַיְשַׁבְחוּ וַיְפָאַרְוּ
 אֶת שֵׁם כְּבָזָךְ, כִּי לֹךְ
 טֻוב לְהֽוֹדּוֹת וְלִשְׁמָךְ נָעִים
 לְזֹופָר, וּמְעוֹלָם וְעַד עַוְלָם
 אַתָּה אֵל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
 מֶלֶךְ מְהֻלָּל בְּתִשְׁבָחוֹת.
 בָּרוּךְ בְּשִׁירִי זְמָרָה, מֶלֶךְ
 אֶל חַי הַעוֹלָמִים.

כִּי יְהִי רָצֵונָם פָּאֵת תְּשִׁיבָתְךָ בְּגָדוֹד שְׁנִיתָנָךְ. אֲמָרָן נְקֹדָשׁ בָּרוּךְ הוּא לְיִהְרָאֵל
 וְלִקְדָמָיו אֲמָתָךְ לְעַמְּךָ וְלִמְּנִינָךְ לְעַלְמָיו.

ברוך אתה ייְהָוָה מלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרָא פָּרִי הַגֶּפֶן.

זהו סדרת סלול

**ברוך אתה ייְהָוָה מלֶךְ הָעוֹלָם, על הַגֶּפֶן ועל פָּרִי
 הַגֶּפֶן, ועל תְּנוּבַת הַשְּׁדָה, ועל אָרֶץ חַמְדָה טוֹבה וּרְחַבָּה**

וְהַסְדָה כָּמָשִׁיל אֶת אֱמֶת הַלְלוּךְ רַק מִסְרָבָה עַתְּמָלָם וְעַתְּלָמָם בְּרִכָּה:
 בְּנֵין כְּבָרְעֵב קָצְנֵת בְּנֵם בְּנֵלְךָ קָטָם תְּסִיבָה, אֲמָרָן:
 כִּי מְבָרֵךְ וְקָרֵעֵךְ קָצְנֵת בְּנֵם בְּנֵלְךָ בְּנֵרְךָ קָטָם תְּסִיבָה, אֲמָרָן נְקֹדָשׁ בָּרוּךְ הוּא לְיִהְרָאֵל
 וְכָאַמְתִּים אָל כָּאַרְצָן אֲלֵיךָ זְמָרָה אֲלֵיךָ זְמָרָה זְמָרָה זְמָרָה זְמָרָה זְמָרָה זְמָרָה זְמָרָה זְמָרָה?

זהו סדרת ברכה וברך ברכות א' סדר.

שְׁרָצִית וּוְנַחֲלָת לְאֶבֶןִינוּ לְאָכֹל מִפְרִיה וְלִשְׁבוּעַ
מְטוּבָה. רְחֵם נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ וְעַל
יְרוּשָׁלָם עִירֵךְ, וְעַל צַיּוֹן מַשְׁבֵּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל מִזְבֵּחַךָ
וְעַל הַיכָּלָג. וּבְנָה יְרוּשָׁלָם עִיר הַקָּדָשׁ בַּמְּהֻרָה בִּימֵינוּ,
וְהַעֲלָנוּ לְתוֹכָה וְשִׁמְחוּ בְּבָנְיוֹתָה, וְנוֹאכֵל מִפְרִיה וְנִשְׁבַּע
מְטוּבָה, וּנְבַרְכֵךְ עַלְיהָ בְּקָדְשָׁה וּבְטָהָרָתָה. (סְבִיבָה וּרְצָחָה
וּתְהִלְיצָנוּ בָּיוֹם הַשְׁבַּת הַזֶּה) וְשִׁמְחוּ בָּיוֹם חַי הַמְּצֹות הַזֶּה,
כִּי אָתָה יְיָ טֹוב וּמִיטִּיב לְכָל, וּנוֹדֵה לְהָעַל הָאָרֶץ וְעַל
פְּרִי הַגָּן. בָּרוּךְ אָתָה יְיָ, עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרִי הַגָּן.

ברצחה

חֶסֶל סְדוּר פֶּסַח בְּהַלְכָתוֹ, בְּכָל מִשְׁפְּטוֹ וְחַקְטוֹ.
בְּאֵשֶׁר זִכְיָנוּ לְסִדר אוֹתוֹ בְּן נוֹכֵה לְעַשְׂתוֹ.
וְהַשְׁכִּין מִעִזְבָּה, קְוֹמָם קָמֵל עַרְתָּה מִמְּנָה.
בְּקָרֹוב גָּמֵל גַּטְעֵי כְּנָה פְּרִידִים לְצִיּוֹן בְּרָנָה.

לְשָׁנָה הַבָּאה בִּירּוּשָׁלָם.

אָמַר יִשְׂרָאֵל אֲקָלִים:

לְשָׁנָה הַבָּאה בִּירוּשָׁלָם הַבְּנוּוֹתָה.

יש עוקץ בוחן לארכ גליל ש' אל פה לפקודו כאן פפרי דלאני:

**ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו
ונצנו על ספירת העמර.
היום יום אחד בעמרא.**

כליל וראמן ואפרים:

וניה בבחזאי היללה
או רוב נסائم הפלאת בלילה, בראש אשמוראות זה הלילה,
וגר צדק נצחתו בנטולך לו ליללה, **וניה בבחזאי היללה.**
דעת מלך גור במלולם הלילה, הפתחת אرمץ באמש
ליללה, וישראל ישר לאל נזובל לו ליללה,
וניה בבחזאי היללה.
ערע בכורי פתרוס מחתם בחזאי הלילה, חילם לא מצאו
בקומם בליללה, טיסת נגיד חירשת סלית בכוכבי ליללה,
וניה בבחזאי היללה.
יעץ מחרף לנופך אווי, הובשת פגורי בליללה, ברע בל
ומצבו באישון ליללה, לאיש חמודות גנלה רוזחות ליללה,
וניה בבחזאי היללה.
משתקבר בכלי קדר נהרג בו בליללה, נושא מבור אריות
פומר בעומי ליללה, שנאה גיטר אמי וכטב ספרים בליללה,
וניה בבחזאי היללה.

עֲוֹרֶךְ נָצַח עַלְיוֹ בְּנֵרֶד שְׁנִית לַיְלָה, פּוֹרָה תְּרוֹזָק לְשֻׁמֶּר
מֵהַ מְלִילָה, אֶרְחָ פְּשָׁמֶר וְשַׁח אֶתְא בְּקָר וְגַם לַיְלָה,
וַיְהִי בְּחָצֵי הַלְּילָה.

בְּקָרְבָּ יּוֹם אֲשֶׁר הוּא לֹא יּוֹם וְלֹא לַיְלָה, רַם הַזְּדָעַ בַּיְלָךְ
מִיּוֹם אָפָּה לְגַם הַלְּילָה, שׁוֹמָרִים נְפָקֵד לְעִירָךְ כֹּל הַיּוֹם
וְכֹל הַלְּילָה, פְּתַאֲרִכָּא אוֹרָ יּוֹם חַשְׁבָּת לַיְלָה,
וַיְהִי בְּחָצֵי הַלְּילָה.

כליל שי אוקרים:

וְאַמְרָתָם זְבַח פֶּסַח

אָמַץ גְּבוּרוֹתִיךְ הַפְּלָאתָ בְּפֶסַח, בְּרַאשׁ כָּל מַזְדּוֹת נְשָׁאתָ
פֶּסַח, גַּלְיתָ לְאֹורְחֵי חַצּוֹת לִילְ פֶּסַח, וְאַמְרָתָם זְבַח פֶּסַח.
דְּלָתָיו דְּפָקַת בְּחָם הַיּוֹם בְּפֶסַח, הַסּוּיד נְזָצִים עֲנוֹת
מְצֹות בְּפֶסַח, וְאֶל הַבָּקָר רַץ וְכָר לְשֹׁור עַרְךְ פֶּסַח,
וְאַמְרָתָם זְבַח פֶּסַח.

וְעַמוֹּ סְדוּרִים וְלִתְטוֹ בָּאַשׁ בְּפֶסַח, חַלֵּץ לוֹט מְהַם וּמְצֹות
אֲפָה בְּקָצֵן פֶּסַח, טָאַטָּאת אַדְמָת מַף וּנוֹפָ בְּעַבְרָךְ בְּפֶסַח,
וְאַמְרָתָם זְבַח פֶּסַח.

יה, ראש כל און מחלוקת בלילה שמור פסח, כבירות, על בן בכור פסחות ברם פסח, לבלתי מת משחת לבא בפתחי בפסח, נאמרתם זבח פסח.

مسئורת סורה בעתותי פסח, נשמהה מרים באليل שעורי עמר פסח, שרפי משמעני פול ולוד בקידוד פסח, נאמרתם זבח פסח.

עוד היום בבב לעמד עד געה עונת פסח, פס יד כתבה לקעקע צול בפסח, צפה האכפית ערוץ השלוח בפסח, נאמרתם זבח פסח.

קהל בוגה הנדרה לשילש צום בפסח, ראש מבית רושע מחלוקת בעץ חמץם בפסח, שמי אלה רגע מביא לעוזיה בפסח, מעו זיך מרים ימינה כליל התקדש מג פסח, נאמרתם זבח פסח.

כִּי לוּ נָאָה, כִּי לוּ יָאָה

אדיר במלוכה, בחור בהלכה, גרוינו יאמרו לו:
לוּ וְלוּ, לוּ כִּי לוּ, לוּ אֲפַק לוּ, לוּ יְיָ הַמֶּמְלָכָה,
כִּי לוּ נָאָה, כִּי לוּ יָאָה.

דָּגָול בְּמַלְוֹכָה, הַדּוֹר בְּהַלְכָה, וִתְּקִיּוֹ יֹאמְרוּ לוֹ:
לֹךְ וְלֹךְ, לֹךְ בֵּין לֹךְ, לֹךְ אֶחָד לֹךְ, לֹךְ יְיָ הַמְּמַלְכָה,
בֵּין לוֹ נָאָה, בֵּין לוֹ יָאָה.

וְכָאִ בְּמַלְוֹכָה, חֲסִין בְּהַלְכָה, טְפָנִיוֹ יֹאמְרוּ לוֹ:
לֹךְ וְלֹךְ, לֹךְ בֵּין לֹךְ, לֹךְ אֶחָד לֹךְ, לֹךְ יְיָ הַמְּמַלְכָה,
בֵּין לוֹ נָאָה, בֵּין לוֹ יָאָה.

יְחִיד בְּמַלְוֹכָה, פְּבִיר בְּהַלְכָה, לְמוֹרִיךְיוֹ יֹאמְרוּ לוֹ:
לֹךְ וְלֹךְ, לֹךְ בֵּין לֹךְ, לֹךְ אֶחָד לֹךְ, לֹךְ יְיָ הַמְּמַלְכָה,
בֵּין לוֹ נָאָה, בֵּין לוֹ יָאָה.

מוֹשֵׁל בְּמַלְוֹכָה, נֹרָא בְּהַלְכָה, סְבִיבָיוֹ יֹאמְרוּ לוֹ:
לֹךְ וְלֹךְ, לֹךְ בֵּין לֹךְ, לֹךְ אֶחָד לֹךְ, לֹךְ יְיָ הַמְּמַלְכָה,
בֵּין לוֹ נָאָה, בֵּין לוֹ יָאָה.

עֲנֵנוּ בְּמַלְוֹכָה, פּוֹרָה בְּהַלְכָה, צְדִיקָיוֹ יֹאמְרוּ לוֹ:
לֹךְ וְלֹךְ, לֹךְ בֵּין לֹךְ, לֹךְ אֶחָד לֹךְ, לֹךְ יְיָ הַמְּמַלְכָה,
בֵּין לוֹ נָאָה, בֵּין לוֹ יָאָה.

קְרוֹשָׁ בְּמַלְוֹכָה, רְחוּם בְּהַלְכָה, שְׁנָאֵינוּ יֹאמְרוּ לוֹ:
לֹךְ וְלֹךְ, לֹךְ בֵּין לֹךְ, לֹךְ אֶחָד לֹךְ, לֹךְ יְיָ הַמְּמַלְכָה,
בֵּין לוֹ נָאָה, בֵּין לוֹ יָאָה.

תְּקִיעָה בְּמַלְוֹכָה, תְּזֻמָּה בְּהַלְכָה, חְמִימָיוֹ יֹאמְרוּ לוֹ:

לֹךְ וַיָּגֵן, לֹךְ כִּי לֹךְ, לֹךְ אֲפֵן לֹךְ, לֹךְ יְיָ הַמֶּלֶךְ
כִּי לוֹ נָאָה, כִּי לוֹ נָאָה.

אֲדִיר הוּא יָבֹנָה בֵּיתוֹ בָּקָרּוֹב,

בָּמְהֻרָה, בָּמְהֻרָה, בִּימְנִינוּ בָּקָרּוֹב.

אֲלָבָנָה, אֲלָבָנָה, בָּנָה בֵּיתְךָ בָּקָרּוֹב.

בָּחוֹר הוּא, בָּדוֹל הוּא, בָּנוֹל הוּא יָבֹנָה בֵּיתוֹ בָּקָרּוֹב,

בָּמְהֻרָה, בָּמְהֻרָה, בִּימְנִינוּ בָּקָרּוֹב.

אֲלָבָנָה, אֲלָבָנָה, בָּנָה בֵּיתְךָ בָּקָרּוֹב.

בָּדוֹר הוּא, וַתִּיקְ הָוּא, וַפִּיאַיְ הָוּא יָבֹנָה בֵּיתוֹ בָּקָרּוֹב.

בָּמְהֻרָה, בָּמְהֻרָה, בִּימְנִינוּ בָּקָרּוֹב.

אֲלָבָנָה, אֲלָבָנָה, בָּנָה בֵּיתְךָ בָּקָרּוֹב.

חַסִיד הָוּא, טַהּוֹר הָוּא, יְחִיד הָוּא יָבֹנָה בֵּיתוֹ בָּקָרּוֹב.

בָּמְהֻרָה, בָּמְהֻרָה, בִּימְנִינוּ בָּקָרּוֹב.

אֲלָבָנָה, אֲלָבָנָה, בָּנָה בֵּיתְךָ בָּקָרּוֹב.

בָּבִיר הָוּא, לְמוֹד הָוּא, מֶלֶךְ הָוּא יָבֹנָה בֵּיתוֹ בָּקָרּוֹב.

בָּמְהֻרָה, בָּמְהֻרָה, בִּימְנִינוּ בָּקָרּוֹב.

אֲלָבָנָה, אֲלָבָנָה, בָּנָה בֵּיתְךָ בָּקָרּוֹב.

נֹרָא הָוּא, סְגִיב הָוּא, עַזּוֹו הָוּא יָבֹנָה בֵּיתוֹ בָּקָרּוֹב.

במתקורה, במתקורה, בימינו בקרוב.

אל בינה, אל בינה, בינה ביתה בקרוב.

פורה הוא, צדיק הוא, קדוש הוא יבנה ביתו בקרוב.

במתקורה, במתקורה, בימינו בקרוב.

אל בינה, אל בינה, בינה ביתה בקרוב.

ברחום הוא, שדי הוא, מקיף הוא יבנה ביתו בקרוב.

במתקורה, במתקורה, בימינו בקרוב.

אל בינה, אל בינה, בינה ביתה בקרוב.

אחד מי יודע ?

אחד אני יודע : אחד אלכני שבחמים ובארץ .

שנים מי יודע ?

שנים אני יודע : שני לחות הברית. אחד אלכני שבחמים

ובארץ .

שלשה מי יודע ?

שלשה אני יודע : שלשה אבות. שני לחות הברית, אחד

אלכני שבחמים ובארץ .

ארבע מי יודע ?

ארבע אני יודע : ארבע אמות. שלשה אבות,

שני לוחות הברית, אחד אלהינו שבשדים ובארץ.

חמשה מי יודע?

חמשה אני יודע: חמישה חומשי תורה. ארבע אמונות, שלשה אבות, שני לוחות הברית, אחד אלהינו שבשדים ובארץ.

שש מה מי יודע?

ששה אני יודע: ששה סדרי משנה. חמישה חומשי תורה, ארבע אמונות, שלשה אבות, שני לוחות הברית, אחד אלהינו שבשדים ובארץ.

שבעה מה מי יודע?

שבעה אני יודע: שבעה ימי שבתא. ששה סדרי משנה, חמישה חומשי תורה, ארבע אמונות, שלשה אבות, שני לוחות הברית, אחד אלהינו שבשדים ובארץ.

שמונה מה מי יודע?

שמונה אני יודע: שמונה ימי מילה. שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמישה חומשי תורה, ארבע אמונות, שלשה אבות, שני לוחות הברית, אחד אלהינו שבשדים ובארץ.

תשע'ה מ' יוזע?

תשעה אני יודע: תשעה ירחי לדה. שמונה ימי מילה,
שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה,
ארבע אמאות, שלשה אבות, שני לחות הבירית, אחד
אללינו שבשים ובארץ.

עשרה מ' יוזע?

עשרה אני יודע: עשרה דבריא. תשעה ירחי לדה, שמונה
ימי מילה, שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה
חומשי תורה, ארבע אמאות, שלשה אבות, שני לחות
הברית, אחד אללינו שבשים ובארץ.

אחד עשר מ' יוזע?

אחד עשר אני יודע: אחד עשר כוכביה. עשרה דבריא,
תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא,
ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמאות,
שלשה אבות, שני לחות הבירית, אחד אללינו שבשים
ובארץ.

שנים עשר מ' יוזע?

שנתיים עשר אני יודע: שנים עשר שבטיא. אחד עשר
כוכביה, עשרה דבריא, תשעה ירחי לדה, שמונה ימי

מִילָה, שְׁבָעָה יְמִי שְׁבָטָא, שְׁשָׁה סְדָרִי מִשְׁנָה, חֲמֶשָׁה חֻמְשִׁי
תּוֹרָה, אַרְבָּע אַמְּחוֹת, שְׁלָשָׁה אֲבוֹת, שְׁנַי לְחֻזָּות הַבְּרִית,
אַחֲד אֱלֹהֵינוּ שְׁבָטִים וּבָאָרֶץ.

שְׁלָשָׁה עַשֶּׂר מֵי יְוָדָע?

שְׁלָשָׁה עַשֶּׂר אֲנִי יְוָדָע: שְׁלָשָׁה עַשֶּׂר מִדְיָא. שְׁנַי עַשֶּׂר
שְׁבָטִיא, אַחֲד עַשֶּׂר כּוֹכְבִיא, עַשְׂרָה דְבָרִיא, תְּשִׁיעָה יְרִיחִי
לְרָה, שְׁמֹנוֹה יְמִי מִילָה, שְׁבָעָה יְמִי שְׁבָטָא, שְׁשָׁה סְדָרִי
מִשְׁנָה, חֲמֶשָׁה חֻמְשִׁי תּוֹרָה, אַרְבָּע אַמְּחוֹת, שְׁלָשָׁה אֲבוֹת,
שְׁנַי לְחֻזָּות הַבְּרִית, אַחֲד אֱלֹהֵינוּ שְׁבָטִים וּבָאָרֶץ.

חַד גְּדוּאָ, חַד גְּדוּאָ

דָּבָן אֶבָּא בָּתְרִי וּוֹי, חַד גְּדוּאָ, חַד גְּדוּאָ.

וְאַתָּא שְׁוֹנְרָא וְאֶכְלָה לְגְדוּאָ,

דָּבָן אֶבָּא בָּתְרִי וּוֹי, חַד גְּדוּאָ, חַד גְּדוּאָ.

וְאַתָּא חֻוטְרָא וְהַכָּה לְכָלְבָא, דְּנַשְּׁךְ לְשֹׁוֹנְרָא, דְּאֶכְלָה
לְגְדוּאָ.

דָּבָן אֶבָּא בָּתְרִי וּוֹי, חַד גְּדוּאָ, חַד גְּדוּאָ.

וְאַתָּא נֹרָא וְשָׁרֶף לְחֻוטְרָא, דְּהַכָּה לְכָלְבָא, דְּנַשְּׁךְ
לְשֹׁוֹנְרָא, דְּאֶכְלָה לְגְדוּאָ,

דָּבָן אֶבָּא בָּתְרִי וּוֹי, חַד גְּדוּאָ, חַד גְּדוּאָ.

ואַתָּה מֵיאַ וְכִבֵּה לְנוֹרָא, דְּשֶׁרֶף לְחוֹטְרָא, דְּהַבָּה לְכַלְּבָא,
 דְּגַשֶּׁךָ לְשֻׁוֹנָרָא, דְּאַכְלָה לְגַדְיאָ.
 דְּוַבָּן אֲבָא בְּתָרִי יוֹןִי, חֶרְגְּדִיאָ, חֶרְגְּדִיאָ.
 וְאַתָּה תֹּזֵא וְשַׁחַת לְמֵיאַ, דְּכִבֵּה לְנוֹרָא, דְּשֶׁרֶף לְחוֹטְרָא,
 דְּהַבָּה לְכַלְּבָא, דְּגַשֶּׁךָ לְשֻׁוֹנָרָא, דְּאַכְלָה לְגַדְיאָ,
 דְּוַבָּן אֲבָא בְּתָרִי יוֹןִי, חֶרְגְּדִיאָ, חֶרְגְּדִיאָ.
 וְאַתָּה הַשׁוֹחֵט וְשַׁחַת לְתוֹרָא, דְּשַׁחַת לְמֵיאַ, דְּכִבֵּה לְנוֹרָא,
 דְּשֶׁרֶף לְחוֹטְרָא, דְּהַבָּה לְכַלְּבָא, דְּגַשֶּׁךָ לְשֻׁוֹנָרָא,
 דְּאַכְלָה לְגַדְיאָ,
 דְּוַבָּן אֲבָא בְּתָרִי יוֹןִי, חֶרְגְּדִיאָ, חֶרְגְּדִיאָ.
 וְאַתָּה מַלְאָךְ הַמְּנוֹת וְשַׁחַת לְשׁוֹחֵט, דְּשַׁחַת לְתוֹרָא, דְּשַׁחַת
 לְמֵיאַ, דְּכִבֵּה לְנוֹרָא, דְּשֶׁרֶף לְחוֹטְרָא, דְּהַבָּה לְכַלְּבָא,
 דְּגַשֶּׁךָ לְשֻׁוֹנָרָא, דְּאַכְלָה לְגַדְיאָ,
 דְּוַבָּן אֲבָא בְּתָרִי יוֹןִי, חֶרְגְּדִיאָ, חֶרְגְּדִיאָ.
 וְאַתָּה נְקֹדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וְשַׁחַת לְמַלְאָךְ הַמְּנוֹת, דְּשַׁחַת
 לְשׁוֹחֵט, דְּשַׁחַת לְתוֹרָא, דְּשַׁחַת לְמֵיאַ, דְּכִבֵּה לְנוֹרָא,
 דְּשֶׁרֶף לְחוֹטְרָא, דְּהַבָּה לְכַלְּבָא, דְּגַשֶּׁךָ לְשֻׁוֹנָרָא,
 דְּאַכְלָה לְגַדְיאָ,
 דְּוַבָּן אֲבָא בְּתָרִי יוֹןִי, חֶרְגְּדִיאָ, חֶרְגְּדִיאָ.

משה רבינו

אוסף מדרשי חז"ל על מדרותיו של משה, דרכיו
עם ישראלי והכותות ונשׁו מילרונו עד
אתרי יציאת מצרים

התוכן :

- א. משה — מורה אחרים מצהה
 - ב. שכם של גובליהם סדרם
 - ג. להציג עשייה מיד עשוκו
 - ד. משה מאס בבלטן של מלך
 - ה. משה מוכחת רועי מוריין
 - ו. משה לא רצץ ליהנות מארחים
 - ז. הקב"ה בוחן מנוגני ישראל
 - ח. יה. משה אש העשאה
 - ט. שкол בוגר כל האזיקים
 - ג. חביבת היא המלאכה
 - כ. יידיות נאמנה
 - ח. היגל שנוא למוקם
 - כא. כבוד זה הדול
 - ט. גדול כח השלום
 - ככ. כל מעשר בספר נכתבים
 - י. הקב"ה מדקל עם צייקים כחות
 - כג. תלותם היו ודבריך מסודרים
 - השורה
 - כד. אזהרה למניגג שיסבול את הציבור
 - יא. מודותיו של משה
 - כט. משה ואורו מסרו נפשם על ישראל
 - יב. הגדול והקטן שווים לפני המקומות
 - כו. חילוק בבוד לokaneים
- ראה לעיל פרקים : יה, יה, כס, ל, לה, לה, סה, סה, גה.

א

טואה אטרים קרה

ונתקרא שמו מטהו, ממשוי נזה לה לחרות. ונתקאה והוא נזשה נזה, שכן אמר
מטה עיל שם דעתך, לפי שהוא מטה את ישראל ותומצאים מטאים, שאמר ז' ורוצח
את צמי בני ישראל מטאים, ובתייב: ניעט מטה את ירושאל מים טה. מטה ממלט
ומטה את אחים מצרה.

ב

ערכו א' וט' סדרים

וינקל פילד ותקאו לכת פרעה נזקי להן, וה_ticksת בתרעה מנטשת ותקתקת
אות קאלו ווא בנה, ולא נזקה מזקיאו פלקין של קלוד. ולפי שזיה יפה, כל
חקאים לראות: מי שזיה רואתו לא נזה מעיר ציון קדרו.
זא וואה שמכל השמות אקראי מטה, אין הקורוש ברוך הוא קדרו אותו אל
פלה שבקאיות בתרעה בת פרעה, כל שטרוב: ותקאי שטו מטה-לה-שי שזיה האילה
אות מן נזקתו. ולא עד, זלא אמר הקורוש ברוך הוא בתרעה בת פרעה: מטה לא
נזה ברוך וקאיות בנה. אף את לא את בתי נזאי לזרא זוקר בתי, ואנבר ז' אלה נז
בתהין-בתהיה.

מקאן אטה לפיד שכךן של עטלי סדרים, שמכל המינים נפש אחת באלו גם עולם
כל. ואליך נזקה בת פרעה לתי עולם נבא וילקדק מחת נזבי נשכיה. ומיין
מנזקה שנגנו בתריהם למ צורי,
זהה פרעה לסת בתרעה מטרבתו של יעקב אטיב, שאנבר ז' ויבורך יעקב את
פרעה.

ובקיב' ז' נזה הכה כל בדור הארץ מזרים-יאפלי נזקות בכוורות מזו באוות
כללה: לבך אמר כל בכוו'.
ונבקו כל משחות מזרים בלילה נהוא, איש על גן ואיש על בטו בכוריקם.
ונזא בתרעה בת פרעה עם נפלך כללה נהוא? הקש את מטה ואות אקורן בתריהם.
ונזקאו זוקם בתריהם. ואנבר בתרעה אל השה: זלא ז' נזה במל נזוב אשר ערלתי
אל לו, אשר נזקיין איזר בפרחין, ובקא כלוי געל בית אקי ברעה נזאת. ואנבר אלי'
נזה,
נזה, נזה, נזה, נזה, נזה, נזה, נזה, נזה, נזה, נזה, נזה, נזה, נזה, נזה, נזה, נזה,
נזה, נזה, נזה, נזה, נזה, נזה, נזה, נזה, נזה, נזה, נזה, נזה, נזה, נזה, נזה, נזה,

מזה: **ונלא** עלר מכות אשר הביאה' על כל מצרים-תהייש אליך רעו מכבלים? אם באה
אליך אמת פנוי ותאמר: לא, ויאמר אלהי משה: טב אם אתה בכוורת לאםך וזה לא
קומיי ולא נבוא לך רעו בוחך מצרים. ויאמר משה אל פרעה: הנה גם אתה בכוורת
ליאקהך. אך אל קריין, כי לא קמות; כי אפרה ה' נטחןך בצבורו נראתך מהו הוויל
וירועו נתונייה ותתנייה;^๔

ובן בשפרר ל' הקדוש ברוך הוא למשה: עיטה לך ואשליך אל פרעה;^๕ אמר
לו: רבנן הולמים! אשי ניכול, מפני שאקללי יתנו ביך בדור ומפחך לי בדור וגאי עמו
בקבון, וכי שרווא פלעם פחחו לפניו, ונפל חוב לו... אשי ווילך אלא בירושתו, לך
קתרוב; **ונלא** משה נשב אל ניר חונן, שקד לסתות מקצת רשות לך לחתך פדרהיה.^๖

הazzi ישוק פיד' עזעקו

משה מסר גבשו על ירושאל במו שבחוב: נראי איש מצרי מבחה איש עברי מאחו
ונפר, נה את המצרי ויתפנתו בחול נופר, ותשמע פרעה את נקרך הנה ונבקש להרגו
את משה, ויבחר משה נסני פרעה;^๗ בן קשאה אהשם מילך אל ריבאים וזה עט;
לא קיה; יכול ללבול, כמו שבחובו: נזיא בים קשעי והבה עשי אנסים עברנים נזים, ויאker
לשיש פה מכה רעה;^๘ פבאן לדורו שהמגיה ידו על כבורי אך על פי שלוא הקרו
ונקראי רישע, שפער: **ויאker לרשע לעלה מכה רעה;** **ולקה והכל'ין לא נאמור, אלא זמה**
מכה- אוי על פ' שלוא הקרו נגזר רעה.

ולא רק את ריב העשוק פלאב אטו רב משה, אלא אך בן ברית זה אח שיטין
בן ברית, ליפין בלם צמד ותבע על לבו, בשאניה נון המכתחה, כמו שבחוב;
ולפנן פןן שבע בנות ותבעה ותוללה-טולאו קרויסים נירושים, ניקם משה נישען
וישיק את צאנם.

ואף על פ' שאומה שעזה נהה משה זר וקליט ולא נהה לו שם נאל, בקש למן
ונפשו ובלבד שאיז עשיך מינך עוזך. וכך היה והולך ומאל את נקרך מינך רזוף,
את קעברי פיר הבצרי, את העברי מיר אתיו נרעש, ואת בנות פרון מידי הירושים;
ולפ' שעזה בבו ברור וצונזנה קהורי-עינים פראות רע עזעל, בתרו הקדושים ברוח
הוא לרעות את ירושאל.^๙

๔. סוף הרשות. ג'סודת ג'. ג'סודת ג'. 4. ספ"ד פ"ד: חורש שמת ב-ה. 6. סוף ב-יא-טנ. 6. סוף ב-ט-ט.

๕. מחדין לנו: ווילשם קין. א' ספ"ט ב. מ. ספ"ה ובבבב' ה' ספ"ה; ווילשם ב. קדר. ו' ספ"ה.

ז

מזה מואס בפלין אל פלך

ונני בנים נרנ' נידעל מזה ניבא אל אחו נירא בסבלחם. וכל גני פלטין של פרעה כי פערלן אותו; נאקר לו פרעה: כל גnilה שאעה קבבש לחם ל-ח-ח. אמר לו מזה: קבבש אין להעשות שר על ארונות קלאה שלוה. ונה פחנן לראות בשערכו של ייְרָאֵל.

מזה נידעל קפליטין של פלך, כי לו קפלילין אין בלילי'ו, טיל לו בברפי תקד ברב פאר ותקר. בכל זאת למו לא כל דבר כי לא פראה נמי המיינון; והוא פאס אוח כל קחש ותקבב ביריעו כמלג'ה גנערש קדם ווית עבדים וברקעוט עשרים. לבן ותקליט לשוב את גדרו וצפרו ניבא אל אחוי¹.

מקבות נפש עקי, ומיל'ו לאטוד בסודו, ולכדר נתקט צלילות. ואיל סבכ נפש זה שיריל שפה בברית נפלחות לחיות גפש אל מפרקיה קפלייה ביריך מלמוד ותקרילות, ולא תניה שפה וויכלה לחיות בבדים עקרים. הכל תראה ש犴ג המצרי בבורו שהוא עלה חפס, ווושע במתן פיקודים. בעבור שקו שלום חפס לחשות צאן מפומות שול. ועוד זכר אמר: כי אילו היה נעל בין אחוי ונברחו בקענין, לא היו יראים מטה, כי יתקבבטו באחד חפס.²

ח

מזה סוכוס רועי פרדי

ולבן פןן שבע בות נרבאה נרלהה נפלחה ונפלחה או תקריטים לחשות צאן אבינו, נבאו הרים ורומים, נקס משה ווישען נישן את צאנם.³ בא משה וצב עילוקם בדין, אמר לךם: מטבח של עולם אנטם דלים וגשים פשכות, פאן זדים דולות וגיטשים פלאים: עותה היד יש פאן. בואהה שעה אמר: אווי לי אנטחו איה עמי ובאי לזרם אמות הועלם.

וננה משה מובית את רועי פןן ואמר לךם: לא ב כדי גנוי' ה' תה, אלא שאתיה עמד לו למלש ומאיילו מידי כי שפקח פקט, כי זים אין לנו רב, ואין זה זרך לרבות זים רפוח; וכןו יוזעים פשל דין ושות דין, וגקה לא גקה אתכם. בין שפקעך עמדו וגיהו לגן לנטה תרו⁴, ולכטוף משה השגה נם צאן הרים, לבקט זרך מהתקה שאתני בשלוט ובתקרכבות נרעתה.⁵

¹ סח' ב. י. זאת ד' גן ב' וודש אורה; חשה ס, קמיסון. ² סח' ב. י. אבן עריא מס' ב. נ. סח' ב. י. זאת ד' גן ב' וודש אורה; חשה ס, קמיסון. ³ אגדת. ⁴ אבן עריא מס' ב. נ. סח' ב. י. זאת ד' גן ב' וודש אורה; חשה ס, קמיסון. ⁵ סח' ב. י. א. זאת ד' גן ב' וודש אורה; חשה ס, קמיסון.

1

כגדוש ברוך הוא בומו ז' מונחיין ז' קראא בפראעה צאן

בפהו בומן נקדוש ברוך הוא לא צדיק? בምעה צאן, משה לא בוטל נקדוש ברוך הוא אלא בצלא. אמרו רב בון חי' בשנה משה רבט ורואה צאן של יהו"ן בפרקבר, ברוח מטה"ז ורץ אתניין ציד שאחיז לחשוף. אין שחשוף להסתי. קורבנה לו ברכה של פוט ובעל נגיד לשלוחה. אין שהאי מטה אצלי. ועוד: אלו לא קותמי רוץ שער קנית טקי נאצלא; ענין אמתה. הרקביין על בפטו ונינה קפלן. אמר נקדוש ברוך הוא: של לך רופאים? בוהוג צאנו של קלאר זום בר, פנייך, אמתה מטה צאן, ובקאו רועה צאן. אמר נקדוש ברוך הוא: מי שוואו זין רשות המאן בואו ונינה בעני, קמו שכךותבו: מאחר עלהות נכייאו לרשות ביעקב עמו.

יבן זר"ש ר' נזורייא: בשנה שאמר לו נקדוש ברוך הוא למשה: געטה לך ואישלך ליל פרעה, נשב: מי אגצי כי אלך אל פרעה? אמר משה לנטו נקדוש ברוך הוא: אתה אמר לי? לך ולזיא צת לזראל, נובן איזי משפיקם בז' פוטי נטפה ובחרף פוטי דגשה? פנן ליל לסתק בזאלול ובפטלות? בטה חות, בטה געבותות של בנקן? בטה תטיקות של בנקן? וגופה זוקמי יש בנקן? בטה פוטי מזון התהגהן כלט לעריות שבקן? בטה פוטי רוכבן התהגהן לאטערות? בטה קלות ואנון תהגהן לסתערות? ומבן פרושו של דברך זה? בינהה ליל שאנבה געשט איזה תרעיה איזה פרעון? אמר ליל נקדוש ברוך הוא: בן פרעה שלמי יאצקה עטה בעלה ממצרים-פסיפי לילן של שלשים ים-

אסתה ירע איך עטיד לנטוינן. אמר שאוצאי אוותם. איזי סר לראיון? אמר נקדוש

ברוך הוא: סר זונעך והוא דה לראיון? והוא כי סר לראיון? אמר נקדוש לחיות ורעה צל"ן. כי-וינקראי איזי אל'תט בטורו נטהנה?

ביזיא בו זר"ש ר' יתקה בר' אל'ום: ליל פסח תהו אוות היללה שאמר לו געדען למלאקי: זאהה כל נפלאתי אשר ספרו לנו לאמר, כל מאמקרים נעלט ה' – ויבן גם נפלאיהם שעשה נעלמים לאווטיש בלילה קהה, והבה בכורוקים של מצרים ותואיר מכם. ליל אל טמנים. ובין ליל מרד בטניא על לזראל, אמר נקדוש ברוך הוא: זין

וסדר פ"ב, ב' וחלום עט, עט: כוחט ג' אי: * שלש א' ג' גיטר פ' ג' חותם ס' קד', ס' שותג ג' ג' צטדר פ' ג' אי: * טטפס ג' ג'

הוא שאגלה אני בלבוני עליי, שאמר: וְקַנְאֵלִי וְאָפָרֶלׁוּ, לך בלחך זהי – אמר לו קדוש ברוך הוא: לא שך מה ללו רע פנורא על פראאל; בקוחך הם נזאלים, ואמר: והושעת את ישראל.
וכן זרשות אליעזר . . . קדשא בריך הוא פלא לה קאן דאפר טבא על בטומי. אקלני פגעה בר יאס, דלא נה זאוי זלא בר זאי, ומשם דאפר טיבועה על שןאל – מה כתיב בהו זאפר לו ה' לך בלחך זהי והושעת את ישראל מיד פרנץ.

๑ סביהה פיא כפיא אבה

סביהה היא נמקלאה שכל מנגאים נתקען בה, ומשה רבינו שגניה גודל בחכמים לא שרענה פשכעה צליין אלא מנוח נמקלאה, שאמר: ומשה הנה רעה את צאן יתרו ונפער, נרא לילא ז אליין ז כל קרע בקבה קהה עלי נמקלאה. שטשריך צאמו שליחות רועה צאן אקל ותרו קרי שלאל זאפרך לרירין. וכן אמרו: גודל כננה מיעץ צפוי יונר פירא שאמו.
וכן בצלב ווא אופר ז אשבה אנטה זאקי אקלמר, ובקרוד ווא אופר ז נוקחו צמקלאות צאן, ובעטום ווא אופר זי בי בקר אקי ובולס שאמים ונקני ה' מאפרין נצאן.
ומפני מה קהרו קאבות לחיות וועל צאן? קרי ציריזיל צאמם במדות ברקענות, ומפני שאיר נפער קריות זי גויא, וטוב ווא לסתער עס לסתער.
ובכמה נפער נזיר משלב בבלאלאקו: שפאנר ער צחה קדושון ברוך ווא לדבר עם משה, לא נה קבעש לביטל ממקלאכו: נרואה לו פראה פאה קרי צירזפק פזי זיקאה, ודרבר עמו, שפן קהה מוצא מוחלטי נערא פלאך ה' אקיי – ולא קלך משא, וכן שבקעת בבלאלאקו ועקל לראות – פיד – וינרא אליו ה'.

๒ טנו א קוקום

ומשה הנה רעה את צאן יתרו חטן מהן פרנן וינגר את הצען אחר מאנקער זי למאנה זוידץ אחר נפער? קרי שלאל יפאלן זו בטל, שלאל יקנער נזיאן בדוזן זוקרים
ונזיר זאפר נפער? זילע שטוטס ז רומס זי: מה רומז בענין עד לי. זייד חוס פון זט, זט שטוטס ג. זי.
๔ מסדר תל תוליה: סתמא בר אליעזר פ' נורין גזון, גזון דבור נורין זט, זט זטוטס ל, זט זטוטס עט, זט עטוטס ג. זט. גודזען אונט שיער חורש זט, זט שטוטס ג. זט שטוטס ג. זט שטוטס ג.

של אתררים; וכן פצע במאונה קראשנה שאצטו ייְהָרָאֵל, מצוות קרבן תפלה, שהאי מובליח אונגרה למחרתך מן נפל. ואפרת מתחזק-עלן מן דבוקל. וכן בטורב: כי אין ה' שונא נעל בעלה, ולא עוד, אך לא שונאה ונמקה במאתרים אף על פי שאית נזכיר אלא ביר ביטחון, פצעו שינה? קחת בצלילי בחשך, כדי ששלוט בקרבו כל גול לאבל, וכן א' גרשא:

כל קך טואן קקרוש ברוך הוא את גודל.

ט

דרור כ ס פאצ'ו

וירא מלך ה' אליו בלב את מתוך הדקה ונרא וגסה בעיר ביאש וגסה איננו אפל. גודל הוא הנשלום, שלא מגלה הקדוש ברוך הוא על משה רבט חנכה לא בחיתול ולא בברוכים ולא באופנים, אלא מוחך בבר שואן שלום. שונאים ראמז בזירת על קבר שטלהף ולא נפרק, אז אמר: עליה שלום בברקיין, שכן ששה שלום בן קב' קאש ובין הסה וילא לרפה נאש את נסניון. והראו נCKEROSH ברוך והוא ברוח הנשלום גבאייר אש וגוון, ליפרו שאף ואחן קרכבים שם שנות ומי היה אפל לא להם שטבון זה צאל זה השלים. שוני טבע ואש לאש לאש את נסנה, והאלא נCKEROSH ברוך הוא בזיכים ולא לרפה נאש את נסנה.

מכאן סתת לאפרת בקתה גודל הווא כמ' הנשלום.

ונילקה תכניתה לשלה רבונו ובפסח תריאשו בה פראה בזונה, להוורוז לו פ' שטלהם' שננו של הקורוש ברוך הוא וג'ו אדריך ליה מוקטן של קומיין: אונוב שלום ורומף שלום.

ובן בפמיה ברד בHIGH: נוי ברד נאש מתקלחת בטור בקדר. ואפרת ר' זונען: בתבור. עליה שלום בברוקין, גראלי שיל מים ומוכבבם של אט ואיזון פזין ה' לה. אפלילו מלך עצמוני עזיז אויש תחיז ולום והוא עליה שלום ר' בת. הרי בפמיה פרעה עלה הקדוש ברוך הוא שלום נאש פזיק את בקרד ולא בקרד פזיק את קאש, אז אמר:

ונוי ברד נאש מתקלחת בטור בקדר.

ואפרת חקמיטו: משה כל ימי קיה מתחפדר ומתחאה ומזכה שינה שלום בן ז'ן אל-בכירות שביבקומים.¹²

: מסודר והודן בצי' וThor, פ' ב' יט. : מסות יט, ב: לחך טב: מהר' סב' קול. 4. שעיה מא. ח' מושב. ס. מסות ג, ב: דביר כה, ב: מסכת ברא איליה פרד;Thor מס' מא שוקן גול האלט מס'יע'ות הב' ר' ר' 166. 9. ר' רע. מסות ג, ב: ו' שטהל פג' יא: הרשות אילה פרט עיר. ג' סוד אל-רדה פרד.

כגורי' שיריך הוא פרצדק עם צדיקים בוחות לאצורה
ונמי בזרק במלון ופְּשָׁוֹר ה' נִבְּלָשׁ בְּמִתוֹן: אמר נאלהוים: משיח הוילך לופר
לא-ישראל שימולו וכן אופרים לו: אסיא אפי חורתקן טויפא, רפא צאנקען ליקטן: בנה
ערל ואתחה אופר לאל למלול? ואך עיל פי שאנן אל החרשלות במקצת מילאה בונפה
ונשים הנטיעין חביב מיניה, ובפרט במלחה-ה-ס שלום שעתצעל במלחת נון, אלא לפי
שנעה בזער ומשב: אמל ואצא-סבנה, אמל ואשלה-ה-הקרוש ברוך הוא אמר לי. לך
שב פאנרים?⁵ וקיעסוק בפצעה פטרוhnן במזקחו. בבל אלת בק' ה' ל' למיטו, מושם
שנתקרוש ברוך הוא אנדיקע עם צדיקים בוחות נטעעה;⁶ ובפרט עם פנתרין ולראאל
שנבררי תות קם בתרורה ובמוציא, קיריך הוא בעזעמו? לעסן בה שרואו דורך אחים.
וועו יסוד זולול בחרונה שאטאה דוניש' ארכיך להויתו בס' גאות קענס':⁷

פיזא בו, פשעתה מל מטה רבט על פני נקדוש ברוך הוא מותו וזכריה
בתפקידו שעבב לאארץ ישראל, אמר לא-לענו: רבעונ של עולם אם לא אאנטוי-הקבינטי
כח, פשע לא-תקבינה את יוזף. אמר נקדוש ברוך הוא: מטה, אמת רוזה את התקבינות
ונקיילוט אין אורה את היוזאות נהווות; פשעא יויס לפלקרים לא התגנבר
עצמו אלא אמר ישואה עברי, שנאמר: ועם אנט עשר עברי, וילבן נקסת את. אבל אורה
בשבאות לפידן התגנברת, כמו שעמאר: איש קדרי האצליין, לא יקנשו צעמאתייך לשם.
מי שזרקה באראצ'ו נקדר באצ'ו, מי שלא הרקה באראצ'ו אין קדר באראצ'ו.
ואך עיל פי שמורת דרך נתנית שלאל קיה מטה ארכיך לפרש עצמו שהוא עברי,
בשם שנעה בסכמה שיקשו אותו לפרטעה, נקדוש ברוך הוא אנדיקע עם צדיקים בוחות
נעלעה.

א'

סדרקי' של מטה

ונעללה למזה בסעה מטהוח אונקה, מטהוח נערקיטים, מטהוח תענעה, מטהוח ניאירות,
מטוח נשבולות, מטהוח נזרקה, מטהוח נאכנה, ומטהוח ברית אונרכם אצחק ויצלב.
שפאילו אונרכם אצחק ויצלב, שטט נזולם מפלאלא נזרקה ונזרקוש ברוך הוא אונרכם
אונקה נזורה, יונר מן בל הנולט בל, לא גילה לעסן את שט נקפלש אללא למשה
וושטורה כה. ג'ילטס סטכוב ד' מושך פ' קטר שפטוח, ט' מושך והען ח'י; מושך פ' קלמן;⁸ מודרא
לה. טנטשא-וינטס פהן. ז' בראטה מאיב. ♫ שטוח ב. ט' מושך רהה פ' ה. מושך פ' קטר.

כלבר, שפומר י' ושיי ה' לא נרעם לסתם. משעה חארו במלוך אָלְמַנִּים נוכנס לקלום
שאין מלך ושורה יכול לכנסו.

ב'

הודו וסאטן איזין ? פון קדרוש ברור הו

נרא מלוך ה' אלוי בלבת אש מתחד השקה. פנין מה געל הקידוש ברוך והוא
עממי ברום ורזה קדר עם מעה מתחד השקה ? לפ' צבאל הפלום שדר מרשל דרים
ומරשל בגבשות, מגבורי עולם ואצורי בלבנטן, אליא השיפל עצמן ודר מתחד השקה.
וצלי אמר שלמה י' ושפער רוח ימוך בבוד. אי אתה מזען מנא נאיולו שפלן גבונת.
בן הוא אומר י' כי רם ה' ושפער זיהה.

פה נאה שפל פבל אלטלון שביעלים. אך גרוו ליראל לפונרעה פטנטונת
וינקידוש ברוך והוא גיר עטסט ואלאם. שאפרר י' אדרד לנאיילו פידר פגארם.¹⁶

של דברם שן נראין שפלים זיהה הקידוש ברוך והוא לאחסן פון בקה מצוות.
האוב נאה לאדים שאיט כלום, וכו' גוזל לעני קאלחים, שפל אוthon לאו זיהה בקה
בלומון. בטירח מצורע ובכראפע נפערו, ומאנרים צזה לאישוט מצוח באוב, שאפרר י'
ולקחטם איזות אוב. וכן בשלמה אומר י' נזרבר על העצים מן הארץ אשר בלבנון געד
האוב אשר זיא באקי.

לפלוך שט��ול והקען שון לפני הקידוש ברוך והוא, ובדברם קיטים ווא עשה
גיטים. געל זיא אוב שהוא שפל שטאלתו נאל את ייְרָאֵל.

ג'

וְשָׁמֶן רֹוח יְתַפֵּךְ בָּבוֹ

ונסתר משה פניו כי נרא בלביט אל קאלחים. אמר משה: אלוני אבי עופר באן
ויאי פקתר פין י' אבר ל' הקידוש ברוך הוא: אמי באט לקרוואת ? ול' פיטים, וחלקה ל'
ביבר וקסטרת פיניך-תנייה, שאטה עמיד ליהוות בדור מ' יום ו' לילא, לא לאובל ולא
לשחות, זיהה עטייר ליענות פניו נאכני, שאפרר י' ומשה לא נרע כי גון אוור פין
בקדרו ואון.¹⁷

טסטוועג: ואיזות הדבר עוקם אוון ה' טרכין דיאו פסחן; ווועזק: מהו אמא לא: טסטוועג;

ב': סעל כמ' בע' זתמלח קלון, ג': פיכטל האיסט' י' חיש' טס לה', ד': טסטוועג: מילון; ווועזק:

ט' אט' ווועזק, יב': גומלאה, ג': גומסער פיט', ב': ווועזק טס לה', יג': טסטוועג, יג': טס לה, כמ': טסטוועג;

ט' טס לה, כמ': ווועזק.

ואמרו: נבט נקודוש ברוך והוא בצל בני אדים שברא ולא מזיא אדים שהוא ראי שטענו נהורה על ידו במלחה. ומיין מה זה מה שעה שלות מן תורה? ערב עשרה ור' ראה שניותה בו, מפני זכרתנו: נסטור מטה פניו כי גרא מנטביט אל גאללים.

ובאן אמרו חכמים: אפרי נפכרי את מזומו ונעופר במקומו. געלוי אמר שלמה: אם רוח נטומת פוליה עלייך, בלאך אל מוחך.

ויאזכיר משה כל קאללים: כי אונכי כי אלך כל פרעה ווי אונצי את בני ישראל מפערם¹, בשעה שאמר נקודוש ברוך הוא למשה: לך וואל את ישראל, מבר עזנה שניותה בו בחרין מן נזרת ואמר: של נטומת הולדים רקני. אמר לו נקודוש ברוך הוא: עזנה רול, עזנארך² סב נאש משעה זול מאורך.

וכשעתה בהקללה, וואיא כrho לכל המשתח ואמר: אני טעמי את להקללה, ואנברן אמי בא ולמד לי. ולא בוש לומר, שמטעמי ושכתי³.

ולפי שבריח מן פלורה-פלורה רצחה אמי, לנוון מה שאמר: פאות אדים משפטם, ושלפ רוח יטמונך בבדו. וכן הו זרבען אל אדיקום: כל מה שמתגנץ-זענה מתנשפת לדם.⁴

י

גרא ונטופט

אמר ר' נהורה: תביב והוא נטופט מל נטפות ... נטפיו ביד אדים בפה מצללים טובים, איט נטקה בעולם אלא בזיך ונטופט. וממי אטה למדר? מטפה איש נאללים. שאמל מצללים טובים פשיין בירוי, לא שפכה אלא בזיכה ונטופט ... אמר ר' זעירא ... וכל שהוא עלה מטוף ואלה נרums לישעה שטבה על ידו. משעה ג'ול נטופטם החיה ליל נטופט, שאמרו: נזיא ביום חמץ ... לסתה מטה רעה ... וכחיבר יטמי שפרק לא לאלשר רטוף ג'ול. אמר לו נקודוש ברוך הוא: החיה לישוט מטוף, ג'ולת לישוטה שטבה על ידו, נטופר יטמי שטבה, ואלולת ג'ול.

¹ מושע עשרה ודבריהם: חורש כה ג' מודש ונזכר; חורש כה כה קרא ד' קולין, ז' מטה ז' אמר ב: חורש עשרה ודבריהם: חורש כה כה ג' מודש ונזכר; חורש כה כה ג' מטה ז' אמר ב: חורש כה כה ז' מטה ז' אמר ב: חורש עשרה ודבריהם: חורש כה כה ג' מודש ונזכר; חורש כה כה ג' מטה ז' אמר ב:

טו

קה א-קה-א-קה והוא

ונאמר משה אל קהילתו: הנה אני בא אל כי יְהִי יְהוָה וְאַמְתֵּן לְךָם, אלהי אבותיכם שָׁלֹעַי אֲלֵיכֶם, ואמרו יְה, מה עַבְרָה-קה אמר אַלְקִים? ונאמר אַלְלִים אֶל מִשְׁהָה: אַתָּה אָשֵׁר אַתָּה? ואמר לו נקודות ברוך הוא למשה: משֵׁה, לך אָמַר לְקָדְמָךְ יְהוָה וְאַתָּה עַבְרָה. קָדְמָה, אַתָּה אָשֵׁר אַתָּה? ב' כי שָׁאַתָּה הָרָה עַבְרָה בְּךָ אַתָּה וְתָהָרָה.

בְּשִׂירִי לְכֶם שְׁיוֹ מִזְוָה מִזְבְּחָת וְזָהָב; אם עַשְׂתָם אַתָּם מִשְׁקָט, אוֹתָן עַשְׂתָה מִשְׁפְּט וּמִשְׁפְּטֵיכֶם לְכֶם אֶת טֻוב הַקְּלִיטָם. ובן בָּצְדָקָה; אם אַתָּם עַשְׂתָם מִשְׁפְּט, אוֹתָן עַשְׂתָה מִשְׁפְּט וּמִתְּחִירֵיכֶם אֶת הַקְּלִיטָם. וְבָנָה בָּצְדָקָה, שְׁנָאָמֵר זְמַת ה' לְךָ אֶת אַזְרָא דָבָר, אֶת תְּשִׁיחָתָם, לְהַתְּפִיר אַרְצָךְ בְּשָׁעָה וְלִבְרָךְ אֶת בְּלֵב פָּעַשָּׂה בְּרִיךְךָ. וְאַתָּם אַתָּם פָּותְחֵיכֶם אֶת יְדֵיכֶם בָּצְדָקָה, אוֹתָן אָשֵׁר עָשָׂתָה בְּנֵיכֶם, כִּי צָאצָאוּ בְּמִים וּבְשָׂאוֹן.

טז

צְוּנִינָהוּ כְּלַבְתָּה

ונאמר משה אל ה': בְּיִ אָלוֹן, לא אַישׁ רְבִירִים אַגְּבִין טָמֵר, בְּיִ כְּבָר פָּה וּכְבָר לְשָׁן אַגְּבִין; הַנְּפָה שְׁלֹמֹר חֹרֶה לְכָל שְׁלֹמֹר וּמְבָאֵר כָּל אֶתָּה וְאֶתָּה וְכָל קְרָבָר וְכָל פְּסָוק וּפְסָוק שְׁבָתוֹרָה שְׁבָעִים לְשָׁן-אָוֹר. לא אַישׁ רְבִירִים אַגְּבִין!

לְהָה קְרָבָר וְזָהָר? נְלָמָם שְׁקָה מִכְּרָבָר; בְּיִ אָגְּבִין תְּזִין נְפָלָךְ וְשָׁמְעֵית קְולָךְ. קְרָא אָוֹתָנוֹ וְאָמַר לוֹ: קָה אָתָה מוֹכָר? אָמַר לוֹ: לֹא בְּלָום. אָמַר לוֹ: אַנְיָשְׁמָעִי אֶת קְולָךְ שְׁמִינִית אָמַר בְּרִי אַרְצָךְ וְאַתָּה אָוֹר? לֹא בְּלָום? זֶה אָמַר לוֹ: בְּרִי, אַקְתָּה-הַרְיִי אַרְצָךְ, אַלְאָאַגְּלָךְ אַתָּה בְּלָום. כְּרָמָה לְקָנִי נְקָרוֹת בְּרָךְ הוּא, שְׁנָאָן קְדָאי לְפָנֵי-עַל אֶת כְּבָה זֶה אֶת כְּבָה, אָמַר לֹא, אַישׁ רְבִירִים זָהָר.

אֶבֶל אַגְּלָךְ יְהוָה תְּמִבָּה בָּזָה: אַלְאָה נְקָרְבִּים! וְתָלָא רְבִירִים כָּל זָהָר: וְהָה אֶת מִשְׁהָה רְבִיט שְׁנִיה אֶבֶל חַמְלִים וְאֶבֶל לְבָנִים, וְשִׁיקָה שְׁכִינָה לְרָבָר עַמוֹּ בְּכָהָה מִקְלָות-זָהָוָה אָוֹר. בְּיִ כְּבָר פָּה וּכְבָר לְשָׁן אַגְּבִין, שְׁאַנְיָן קְדָאי לְפָנֵי-עַל אֶת כְּבָה זֶה.

1. מסות ג, ז' דברים ח, ב' ז' אוב, יט, ז' והוד מספטן מ' ח' ו' מגקרן מסות ח, ג' ז' דבר
פ' א; הרש מסת ס' ל' ז' דברים א, א' ז' מדוש ותול' ח' של ס' כט

ובעביל שאמר משה כי כבד פה וכבד לשון אנכי נכה לבטסוך לאנכי עמד בין ה' וביעקב'.

ונך אמר לו הקדוש ברוך הוא: אתה אומר לא אלש דברים אנכי-סopic, אני מאמין לך במתינות פה ומפניו לשון יומר מפלב Hai שלם, אבל תזרוי וזרוי חכמה שיש לי בפירוש לא קראי אקלא עיל זריך, שאמר: אין כי אולאה עם פה ותזרותיך.² אתה עם פיך-לו סתירות פה ומפניו לשון: יהונתן זריך-תני קני חכמה שלמה לו הקדוש ברוך הוא, כדי שיבוא רואה בתקבילה כל פך בראשית.³

י

מזה לא רצה ה' הגות אחים

ל' חמור אחד מכם נשותמי⁴— אמר ר' לוי: אמר משה: בקשתי שמי ישראל מתקידין בפסע לא אפרתי לאחד מכם, טול כלוי זה בזרכך⁵. טול כלוי זה על חמוץך⁶. אלא נשותמי אמי בצעמי זונטלי ויטנטלי, בכתה זאת אמר: ניחק משה את אשתו;
ואת בני נורביבם על הקברם.⁷
אמר רבי יוחנן: גדוול ההור בקשנה שהוא חולק לעשנות זרכבי צבור-טמי וטא זריך לטול את חמונו, לא מפל צבור? ברם ר' בא: מוחק משה את אשתו ואות בני נורביבם
על הקברם.⁸

ii

מזה היה איש כבשחה

ויאמר משה אל ה': כי אדרוי, לא איש ברבים אנכי. אמר משה: אי איני איש כל דברים. כי נאים שאמי וולך אגלו עכבר והוא אצט מקבלן מוסר, שאמר: ברבים לא צסר עכבר⁹, אם אמי וולך לולדותיו איי וולך. משה קני איש נבשלה ולא רצה לצאת די חוכמו לחיור לאחמי בברבים בעלמא.
אמר לו הקדוש ברוך הוא: ואית למשה קני תחק בזרכך¹⁰— אמרת. לא איש דברים אנכי, ברבים לאייסר עכבר. מה עליין לבעדר? ווין אוטו במקבל. קך אמי, מה את הנפשה שיטירט בז. קנא הוא דרבנן: אין נפשה כני תחק בזרכך אשר פעלתה בו את נאותה.¹¹

ודברים היה. וטהורה. ים. ואחותה הדעת; וחוש שפטת. נס. מדבר. נס. טהורה. נס. מדבר טהורה.
ט. טהורה. ים. טהורה. ים.

ט

מזה שקיים בז' כגדיקים

בקהיב: אז איך עלית על כך? כיinde יי אמר ש' למזה נתקערת הנזיר? לא אזכיר אלא
בניד משה רבנו, ש' שחקל הכהן ביריך והוא כל נגידים גנורו, וקיה משה מבריעת
בלם... משה נдол מגדים נראשין... משה נдол מונת אברכים מושך לסתה נמה זומסין
ליפשרעה אונית שמי לה שמי בניו: אחים מכם כתל קל' צופריאנה נמקשיטו ונעלם
וישכון? אסת', ואחד מכם עלה ופדרה אמתן. איתה מכם פיבר - לא והוא שמי אחים? אך
אבריכם אביש בלביל רבר אקייד ושממר. ביצה איזע' ווירר מל מזרען של גאנטום
משיגן ווישכון אתי ייראיל גאנצרים. שמי אמר: ראנדר לאבריכם ריע' מזע וטפר,
בשה קדר וקדרא, שמי אמר: שלח משיח עבדו, אחים אשר קדר בו... משיח גודל גאנצרים
... פיניקב... מיזקף.

ט

וז' דיזוז גאנטום

כל' אחים אוחיך חליו וטפר, הנה הוא יוצאת לאלאמיך ווראך ולחמה בלבי'. איט'
איפר ולחמה בפיו או, ולחמה' בלאד אלא, ולחמה' בלבי' - הילב ולחמה' גאנטום חבו
ובאו ולחמה, ולבש אורים וחותמים. שמי אמר: נונת אל חון נמאפט און קארטס און
נעםיים וויה ער לב אחים'?

ובשעה שמי אמר נקדוש ברוך הוא לאניאל: גאנטום לי מלךש וטאכני בתוכם',
גאנקונג ביל שרי בטור של פעליה' ואקרו לו: בבדו של מלךם! מה לך לויו לפקה
בමילים טאהו? מוטב לך לשלוח לתוכן שאן יהודים וויאס במלוקס טוור, אלל תפקון
בתוכם. אמר לכם נקדוש ברוך הוא: לא' לא' אל מלפחה פשקל ניד כלכם וטפר.
שבו ערבות יראיה ולחמה' בלבי'. איט' איפר ולחמה' בפיו או, ולחמה' כלבר אלא, ולחמה'
בלבי' - לבו יונר מפיו. קיין שאנטש אתא, שאנט' קלם, גזעה? מלשה? גאנטום לי קאנטש'!
וון ארכ' עיל פ' שאperf נקדוש ברוך הוא ווא' למזהה: ששה, קאטס פלאניא אליך'ך
ויהה מונאך ער פוחך - הוא לא ערלה ג', אלא: וויל' מלשה ואהן נאנקט את כל' גאי
בוי ייראיל גויבור אקון' את כל נראברים. נקיט' בטפט' לבטפט. שאנט' גיה' לטפת' וו
בגאנטומו של ג' וויה באנטומו של ג'.

1. טפלל אל, כט. 2. בראותין ט, ג. 3. מהלך קה, כט. 4. מחרש פטוזה ורטט בסאלץ'ג, גט. 5. מטהה ג',
ד. 6. סט. ח, ג. 7. דאי' פוטו כו: ווישס סט ען. 8. אשוט בת, ג. 9. מוחה וויסרט: ווישס סט ען. 10. אשוט ג', גט.
11. שאנט פאל, ג. 12. טושס פ' גט.

כט

כבוד הארץ כבוד

חכם איתן קדבר לפני מי שודול מכם בחקוכה ובמנצץ – זה משה, שאמר: «nidbar az kol kdrbm asher dkr ha' al mesha, v'nesul ha'atot le'ui ha'as ha'zeh mi ravi l'daber-mesha eo azorun?» כי אומר: משה! שפצע פשה מפי הנבראה, ואחרון שבע מפי משה. אלא לך אמר משה: אפ' שאריך בפרקם שאותו הירולקמי עופר סוף? ל'יךך אמר לו לאנערן: זכר! לך נאמר:nidbar azorun az kol kdrbm asher dkr ha' al mesha.

רב שמעון בן יוחאי אומר: משה נתה חולק בבוד לאנערן ואמר לו לאנערן, ואנערן נתה חולק בבוד למשה ואמר לו לאנערן, ומידורו יוצא מבעיקם קאלו שעינם מדברים.

כט

כ' פצחיד קפער גחת'בם

הנה הוא יצא לארה'ך וראך ולחתח בלבבו, אל קה יודע אהרן שתקדושים ברוך הוא מכתיב עלי' בטנה ווא יוא לארה'ך, בתפחים במקהלה קה יוא לאלה'ת. ואלו קה יודע ראובן שתקדוש ברוך הוא מכתיב עלי' נישמע לאבן ניצליה מזעם, בכתמו נתה טוש ומולכו אצל אביו.

לפרתך תורך זוך ארץ, ששלוח אדים עולה מצויה, קא עולה אותה בל' שפט. שורי אונן וראובן שיעשו משליכם רוק לשם שמים-אלוי יוזעים שמעיל'ם נתקבאים בחירה? דורות, כי עולם בתר לאה ובריך שמה של פצעה.

ומכאן שראיilo לאדם לשלוח משלוח שלהקה רביה גו'ש חפזה, אבל אחדatzim mun כתרביס ווינקסן בדור וואר רישם המל, כמו שאמרנו: לשubar אדים עולה מצעה-תנביא כוונבה; עינש מי כוונבה? אל'�ו מילך נפשיהם, ותקדוש ברוך והוא חומם על נזעם, דקמיביז ניקטב ספר ובריך לטעי.

1. אה' מה, ט. ג'סח'ה, ל. ג'סח'ה ז'ט'ל; יהושע קאע 4. מכלא מאפע. ג'סח'ה ז'ט'ל
2. ברשותה ול, טיג זטליגיג מז. וורה רטה פאג', ו/orosh שטן מז עד ו/orosh מיל קלט.

ט

ג' עוזם יגוי דבריו פקדוריים

ונזכר אליהם אל משה, ואמיר אליי: אמי ה', ז' נזכר אליהם-בmittel בבן עצמו,
וآخر בר נאמר אליו: אמי ה'. לא נאמר מכתב מה אליהם לא לפלור זריך לבב באוי
העלם. שאם קיה אודם חכם וכן תורה, לא תחטא רוחה וספה אלוי לפלור בר לפמי האבוד
עד שיטשנות אותו שיטשלה פעמים בוט' בון עצמו.

אפרוי עליוי על רבבי עקיבא: פיט מעת קראנו מעתן לקרות בתורה ברביבים ולא
רצאה לעולות. אפרוי לו מלמץ'יל: פטרנש רבען, שלישה קבוקרין ימי של אודם זו אמת
מן-הנתניין לו ספר תורה לבך ואטוי מבער, ואמר: כי רואו עזיר וארוך זריך. ומלחה
ונבנעה מליחות? אמר להב: גני, לא ונבנעה מליחות אלא על שאל שדרי אומה
פרשה שעדים ושליש פעמים: שעאן אודם יכול לפלור בר בעבור עד שיטשנות אותו שעדים
ושליש פעמים בוט' בון עצמו, שבן פאצוי בתקדוש ברוך הוא, שהוא נתן למשן לבל
הבריות, ובכל טעמי תורה גלוין לביום בוכוב אחר, ושבא למן תורה ליעזר-אל-מה
קחוב בו? וזה ויסטריה, וככיהו עם תקורה, ואמר בר נאמר לארכ'ו: הנה קיה הד'
היה קבקחו? ובן הו אומיר, נזכר אליהם את כל הקרים אללה לאמר', ואמר
בר, אגוי ה' אליךך. ולא סוף בר לצבור בלבך, אלא אפללו בוט' בון תנבאים,
אות אופר בר ידע שלשנה אותו שיטשלה פעמים, ואמר בר הו מאנאות לנויבא.

נדע לך שוואן כן, מטה שגרתי קיון: ונזכר אליהם-גוני בוט' בון עצמו,
וآخر בר נאמר אליו אמי ה'.

ט'

ט' אונסיה ק' סנטיאנו א' יובו א' כתובו את עצבו

ונזכר ה' אל משה ואל עזיר וגיטום אל בני יהלאל^{ט'} אמר הקדוש ברוך הוא
למשה ואביהן: וכי יוציא שביי פרברים כה, פרקון הנ', רגינום הנ', אללא על מנת שחקלו
צלייכם שווים פקללים אכם וטוקין אין אכם אקטין. וזה מטור, שכל מניהו גון אריד
ל'פובל את טורח נצבר ווישאן במשה רבבי, שאמר בו: באשר לאנאמן את ליזק'
וועני ווא אמר: גאנזע את שקייטטם, זו אונסיה לון שיקובל את הגיבור באשר לא
האומן את ליזק'.

ט' סתומי, ב' ז' דרכם ל, ב' ז' אוב, ח' מ' כת' ט' סתמי, ב' א' ט' מודש ותגל סתמי, א' ח' רוח ט' דן

ט' סתומי, ג' ז' סטורי, א' ב' ז' דרכם א, ט' ט' סטמי בטלען צ'ז; וחוש שטמ' ע' ג'

כח

פסח ואנרכו פסחים נפסחים על אראג'

וזכר באו מטה ואנרכו ילאקורי לפליטה-ונעלא נזקדים נלכו עמו אלא אמר רבי אליעזר: כיון שהייש אצל פלטן של פלא, והוא פחה של פרעה שהוรา רוחם בדור: בגין ארם בירין לאדר, ונחלוכין לאדר, וגמאנצין ג'רין ווילטן לאדר, ובמי ארם שירפסין אונן בטיט לאדר. כיון שראו בר-ברורה אמרו: מטבח נוה בשבועות ואל גנאה בצרה אתחיה. בגין שברתו נזקדים, אמר מל' משה לאנרכו: נכללו אין קצין מפני נבנינה; אין קצין מפני נבנינה, אבל נזקלה של ליתוטש אפלול ווילון אונשע.
ובן דרש: אמר נקדוש ברוך הוא משה נזרק נון גבש על בני ברITH להפץ-
בשלקה גאנטס. ולפי יאנון גאנש על יאנאל, נקאו על מל' כי שחת טבריך, ובנשו
פסח רבנן אונב יאנאל. ואמרו: משה שקל כנדך בל' יאנאל.

ט

ס' ק' בבוד ז' גאנטס

לך ואספה את נקיי יאנאל: מעה חלק בבוד לאזטס. וכן הירוש ברוך הוא אמר במטה: משה, מלך בבוד לאזטס, שאמר: לך ואספה את נקיי יאנאל. וכתיב: מלך משה ואנרכו ניאספה את בָּל וְקַי בָּי יְנָאָל. ומבחן פוגן געלטס. בשתיה דבר מצה או זבר שיטל בו תשועה או עזה, אין מקדושים תחלה אלא לאזטס, שבר קצאנט באנאל
קצאנט ליאא בולג אאנאל לאזטס, שאמר: לך ואספה את נקיי יאנאל.
ובן אמר נקדוש ברוך הוא: אין לך ממעשים ליאנאל שיאנא, אלא בנקות
קצאנט.

ולקבה וכו' נזקדים שיאנאלו יאנאל על יאנון ליפי שברשות שמללה הירוש ברוך הוא על משה בקה וואמר לו: לך ואספה את נקיי יאנאל, ואמר נזקאנט געטס. אמר נקדוש ברוך הוא: בריעי טורע לאזטס צל שעשן את יאנאל להאמן בשמי בשעה שכא משה ואפר לנטס אאנאל אבומיקס שלאטני אלטטס. אלו לא קבלו נזקדים את ד' בריעי צל משה, אף כל יאנאל לא נוי קבללי.

וילו שברשות וכו' בישלשים קקעה, ואנרכ' גאנטס מהקה, ו-

חסות ה, א' כודס ונתול; וויש פט' ב' מחרטום שט' כי; סכלהו בעלה מחרט הדוד ג' ג' ססת ב, ג' כ' סטלוא ט'. ס' מחרט סט' ס' סכללא ט'. ד' סטלוא ט'. ג' סטלוא ט'. כ' סטלוא ט'. ל' איזיב ט'. ב' ד' סכללא ט'.
ובסכללא ט'. ס' מחרט סט' ס' סכללא ט'. ד' סטלוא ט'. ג' סטלוא ט'. כ' סטלוא ט'. מ' שבדר סט' ס' סכללא ט'.

תני רבי שמעון בן יוחאי: בכמה מילוטות מצטט שמלח נקדוש ברוך הוא בכור ל�קדים. בפסה דתביב: לך ואספף את זבחי ייְרָאֵל ווְלֹא מִשְׁה אַמְתָּה וְאַבְנָל וְאַסְפָּר אֶת כָּל זבחי בְּנֵי ייְרָאֵל. בפסי דתביב: ואל משיח אמת, צלה אל ה' אלה ואהלה, נדב ואיברו ורביעים מזקמי ייְרָאֵל. ואל נזקומים אפר, שב לן בזוה עד אדר נשאוב אליכם, בקהל מעד דתביב: ומי בזים נצחני ייְרָאֵל משה לאַהֲרֹן וְלֹאַנְזִין ייְרָאֵל, וְלֹאַתְּדוּ לבא במו, בן, שאמר: כי פָּלֹר 'ה אַבְנָת בְּנֵר אַצְוֹן וְבְיוֹצָפָס וְנוּר גְּזָרָה בְּבוֹד. נדר פלאכני נדר נצחני לא נצבר אל נדר גזחני בבוד-תבורי דתביב כל נודר: פונה כי שאמר וננה קעולם עמיד ליהולק בבוד לא נזקום, כל ותקר בעלה נומ שזבב להולק בבוד ל�קדים. וכן אורה מזא נזקומים אנטער צל נזון קנדד כל ייְרָאֵל, שאמר: גאנטהי על ער חלתי נעלמי, בגבנול מוחילים על הפל, אבל ער נזון הכהרת אלר מאָר.⁶

ולעולם נזקומים מעתמידים את ייְרָאֵל, וכן הוא אומר: וכל ייְרָאֵל ווְצִיּוֹן וְשְׁכִירֵי בית נמקרש בעם נזוי שאילים בזקומים? שאמר: שאל אַיִל בְּנֵר, זביח וְאַיִלָּר לְך, ט' כל מי שטעל באהה פון נזקומים אונ גבשל... וולכך אמר נקדוש ברוך הוא למשה: לך ואספף את זבחי ייְרָאֵל.⁷

אפר רבבי יצחק: נטולו ייְרָאֵל לעוף-קה הקער כהה איט פולע כלא כנפים. כך ייְרָאֵל אין יובלים לצעות דבר חזון נזקונים.⁸

⁶ שמחוג, מה, ג'ס'ר, כ'ט, ג'ס'ר, א', ג'ס'ר, ז', ז'וקראט, א', שעה כה, כב, ז'עט, ג', טטני בתעלוק בג; סטור מה, יט, ג' דודען, לג, סודוטיס, לב, ג' שחר מוגת, ג' ווקד פריאת.

אַבְרָהָם
אֶלְעָזָר
וְאֶתְנָחָן
אֲלֵיכֶם
אֶלְעָזָר
בְּבִנְהָה
לְעַצְמָאָתְךָ,
וּמְדָרָה
כְּמַלְאָכָת
עַמְּךָ
אֲלֵיכֶם
בְּדַרְךָ
וְאֶתְנָחָן
אֲלֵיכֶם
לְאַרְבָּעָה
אַיִלָּה
דָּרְךָ
בְּפָנָיו
אֲלֹהִים
בְּלֹרֶבֶת
קְדוּשָׁה
אוֹתָהּ
לְפָנָיו
אַרְבָּעָה
אַיִלָּה
אוֹתָהּ.

אתחלתא דגאולה

טמילה ט

התוכן :

- א. השחתה הכא לשנה הבאה באירוע
ישראל
- ב. רמות נאותה בומנו.
- ג. ארות רבות לישראל סימן לנאותה
הקרובה
- ד. פריחת הארץ על ידי ישראל סימן
לנאוליה הקרובה
- ה. ישועות לישראל בלילה פסח
סימן לנאותה
- ו. גאות ישראל קיימת קיימת
- ז. כולה ולא חציה
- ח. שמעו עמי ירגונן
- ט. גאות בונגה אף אם לא זכו
- י. שחרור משענדי מלכיות —
אתה לא דואלה

סחפה קבא-ז' אוניה קבאה באראָען דיאַראָען

טאגה נאָמִירָה בעיַּשְׁהָן פֿאָרְדָּן טַהֲבָן... אָם קָאָת אָנוּ עַבְּרוּם, לְשָׁהָן תְּבָאָתָן וְנָהָה
אַפְּאָרְדָּהָן בְּיַּיְּוֹרְקָן בְּצֻוּרָתָן נָשָׁסָן יְקָרְבָּן; כֵּי שְׁעִיטָה 'ה' בְּגַנְּךָן, וְבַשְּׁלָה זָאת
גַּדְּרָן צְאָעָן הַאֲלָהָה כָּרְבָּה פְּמָאָלָהָן מְאָרְבָּים, וְאַפְּשָׁר לְהָלְחוּתָן עַל פִּי נְטָבָע, אָזָן
אַרְיךָ בֶּל בֶּרְדָּל שְׁלָטוֹת סְרָעִי בְּרָאָשָׁוּסְרָוּ נְפָעָרְכָוּ, מְהַלְּאָהָן קָרְהָה בְּנָצְחָתָן מְאָרְבָּים.
רַבִּי עֲזָרָאָן שְׁלָמָהָן וּמְבָבָן... בְּבָשְׁלִין מְלָיִיָּהָן וְעַזְמָהָן מְלָקָטָן לְאָרְץ יְהָרָאָל,
קדְּמִיבָּן; וְהַבְּיאָה אָתָּה בְּלָא אַמְּיךָ וּמְבָרָן, וְתְּמַהָּה נְפָלְטוֹתָהָן קָהָאָה נְשָׁבָתָהָן וְאַזְּהָהָן פּוֹסָקָתָהָן
לְעַלְּמָם.

רַבִּי דָוָן קָמְחָיָן וּמְבָבָן; קְדִיבָּה, אֶל פְּקָבְּחוֹתָהָן קְדִיבָּים בְּכָן אָדָם שָׁאָן לוּ קְשָׁעָה;
בְּלָהָן? לְבָדוּ נְתַמְּשָׁעָה, וְהָא יְסַבְּבָהָן עַל... בְּלָיְבָן אָזָם. וּמְמַשְׁבָּבָהָן שְׁוֹשָׁתָן לְזַלְּלָה
עַל בְּלָיְבָן, כְּמוֹ שְׁבָתוֹבָן; וְהַבְּיאָה אָתָּה בְּלָא אַמְּיךָ מְקָלָן נְעַזְמָן קָנָהָה לְהָהָן. וְזֹה גְּזָהָה לְפִי
שְׁבָתוֹבָן יְהָרָאָל גְּבוּלוֹתָהָן בָּאָל מְתַבְּרָקָר לְבָדוּ.

רַבִּי יְזָרְפָּחָה אָבָן בְּסִפְיָה כּוֹתָבָה: הַיּוֹת אַפְּשָׁרְיָה קְרוּבָן צָאָתָן מְמַלְּחוֹתָהָה... אָוּ מְרוּעָעָה
לְאָוּ יְעַשְּׂהָהָן נְאָלָל בְּנָוּ שְׁעָשָׂהָה בְּבָיתָהָן... כּוֹרְשָׁהָן כְּבָרָהָן קְוָלָבָן מְלָוְתוֹה, מְיָהָן
מְקָלָעָה... וְמוֹדוֹעָה אָלְקָל שְׁעָדוֹתָהָן בְּיָהָן אַשְׁלִישָׁהָן קְמָשָׁהָן מְשָׁהָן וְלָךְ אָלְקָל
מְאָרְבָּים וּפְלָרָה תְּהָרָה וּמְפָרָה לְהַיּוֹתָהָן וְאָרְץ יְהָרָאָל? אָוּ קְיָם פְּלָרָה וּכְבָשָׁה אָתָּה
אָרְץ יְהָרָאָל מֵיד פְּלָרָה מְאָרְבָּים נְגַנְּרָאָה אַלְשׁוֹלָאָהָן חַוָּם, וּמְעַבְּרָה קְוָל בְּקָלָבָן
שְׁשָׁבָרָה לְאָזְצָעָן... וְאוּלִי מְקָלָי בָּל אָלָה יְעַרְבָּהָן שְׁשָׁמָן קְפָרָה אוּ קְפָרָה רְוִתָּה
כְּשַׁלְּטָן חַוָּם שְׁאָסָרָהָן אָרְץ יְהָרָאָל בָּנָוּ אַסְמָהָן שְׁמָהָן כָּל נְחִוּדָהָן הַמְּמָאָתָן
פְּלָבוֹתָהָן וּוּלְמָהָן פְּמָאָבָעָה רְחוֹתָהָן שְׁשִׁיםָהָן, וּבְכָלָל מִיְּפָלָל סְפָרְיָהָן, לְרָכִיבָן אָל...
לְקָהָנְקָרָה לְחַקְשָׁבָן אָרְךָנְשָׁהָה 'ה' בְּלָן נְגָלָוֹתָהָן... אָקָל נְכָלָה יְהָיָן מְסַבָּעָן דְּאַפְּשָׁרָה.
רַבִּי לְיִםְן צָעָר בְּמַפְּטָבָה: בְּשַׁתְּחָנָהָן הַאֲלָהָה פְּצִידָה נְקָזָן... אֲלָהָה בְּשָׁתָּה...
אָפָר: זָקָם שְׁבָטָהָן מְלָיָאָל, וּמְחַזְּקָהָן פְּאַתִּי מְזָאָב... וְגַנְּהָה יְנַשְּׁה שְׁזִיר אָזְבָּיו וּיְהָרָאָל
עַלְּהָהָן וְיַלְּהָהָן פְּרַושָׁה: בְּקִיּוֹם שְׁבָטָהָן אָרוּ מְלָיָאָל דְּבָרָהָן קְמָקָטָהָן צְעָלָהָן בְּעָלָהָן.

בְּכִי מְדָרָהָה, נְשָׁסָה בְּמַתְּהָהָן... גְּבָעָה, לְשָׁוֹשָׁן, תְּ, טְ, מְתַהְוָהָה לְבָרְבָּהָן, אַלְסָאָהָן קְסָבָה... בְּעָרָה, טְ, בְּ.
בְּכִי וְדָרְקָה לְמַלְלָהָן כְּפָרָה, גְּאַתְּוָה רְמָתָן, מְחַלְמָהָן קְסָבָה, טְ, שְׁעִיאָה טְ, בְּ.
בְּכִי וְדָרְקָה כְּמַהְמָהָן, לְמַהְמָהָן, מְהַרְעָה, דְּוָשָׁה.

ב

וזו ימי ליאזה בזונינו

בונר: ובר ימי אלף שטיתאה ... בישת מהא אין לשטייה לאפתקון מרכז
דוקטמא לעלא ובכשי דוקטמא לאטמא. וווקען אלמא לאצלאה בעשיותה ...
הווא ומאן דיתפקידין ... נייפקון ברא� וואו זאו באאלף שטיתאה ... ויאין
שבען ופרין וללא נהיא תרעיט ... עד דאשקלימ אינן אין לאפה וכלהר תיש.
ובדין וגביא את כל אפיקם מכל ניטים מינה לה' וטפר.

בספרא דר' יבא סכא אנטומן חשבן דא, דכתיב: או מרצח הארץ ... ותאריך:
אנבר', זא כבשת ישראל. פגעה, מחרishi ארטיא? נבי גרשא גיריך הו אקלטום.
מרצח הארץ-בשעת חרצתה לאלף פשביעין.

עד בונר: בשעת היובל תאות חשבו אל אנטומן, בנטומן 'האות' שהוא
קמפת אלפים וארכבע מאות וחמשה, חשבו אל אנטומן, אל פלאתו שהוא אנטומן
ונחלתו. ייש להנישך: זאמ לא יכו בשעת נאותה, מחשבי-אותה והוא נזקן.

ר' יוסף אחין יתnia כתוב: מטנברא הילעום ער רקם בורש שלוש אלפים וצ'יא
אלים. שאו בעמום זכם ועתט לדם. ביני בלאטער וזרוינס. רוא גיניאל הקונינט האלהה:
זיאקר אלוי עד ערב בקר אלפים וטלש מאוז. באפוק כי בסוף הטעמיש אלפים
ושב ע מאות שנה לברית העלים בקרוב, אם מעט קדם או מעת אפר קה, נבואה
קצוי בענותה לשם? מעין יוכלו בני ישראל לשחת בטח על ארקםם.

ר' נעלם יוסף הלמן כתוב: כי תsha את ראש בני ישראל לפיקרים ...
אימני היה ישיאת לאשן בפונ נפקחה, שלא אחור בשונה מספר תשא.

וזוא קד-קט. 2 וקראי בז. הל. 3 ט. ט. ט. 4: וכן הוא רעת דוקטומלט שעת האלהה בטעת השם וטפר
ארה לעץ חסן, ומלוחה קלם. וקראי בז. ג' בספרה זהה ודים לחר בבל דוקטומלט ותולדת ר' זענא
ספניא רמי ירושלים פרוש משלב רעריא ספניא דזביעין, בגין צפוד דוד מאולוי. ספניא לתה חסם כהה דוד
סוחה של בין בית הרקטה או רבר רבר או אחר. שם דוד יס כהה וטבר טולחנה על מלחה חסרן במלח וטבר-
חצרין, כסוח נר חזן כל גרא. 5 בבי' על גרא, ויניא גרא. פדראל, ח. כ. 10 תלמיד והצעיר בפנוי תלמיד
יעקב יוסי, טעבוי תקם' וו סתת ל. י.ב.

¹ צורות נבות ז'יאראציג פון גונזאזה
אפר רבי יוזנן: אם ראתה דור שפאות נבות קאות עלי כנבר, מכה לו ולפאלן,
שנאמר: כי נבאו בכנר אָר... ו... ספק לה: כי לא ציון מאל. אפר ליאו: ימי ולא
אנקונה (ה' ציון אַבְּבָא קֶשֶׁת וְאֵל אַקְּשָׁת-רְמָת). וכן אפר רביה... אפר לה אכבי
לרביה: מאי טפאה זטפאה, לא אנטפאה? אליא מאש בעקבות קלף קשטי ו-באותה צורת
שאכאות בובאיהם... אפר שפאה זבויום כטפאה ולא יטפאו לו בז'יטוי, וגעש באותה צורת
... אפר לה נהואה פיא ל' רביה: איקני אמי פישע? א... אפר לה: לכ' חפי להו
ששכא לאטקו גאנש... גרא כתיביז כי העה תחזר בipher הארי נערפל לאומים וועלך
ג'ריה ז' קבבונו ציליך ז' נאה.

ועל קעה הנקשה האות ש'אה תבעיא בפחה התחל להעתיר בעדט ולהתקפלל
עללית, פרטטיב; זאפר ה' אללהים חדר נא, מי ניקום יעבק כי בקון הו... ואין ספק
ל'קיות אלו חכלי פשיט, שנינו חכמים בבלשים מהברוא שלא קינוי קצואים בהם. וטם
הנבראים בפערדים בהצעולם אתה על ריעוינעם, קמו שאמר: «עה לשביב פלצות
בצינוקי זונר, זטם קספיר נלזר» (בטוורט אפר לבוואר: אויל למי שיקה מאי קאותו
נקון משמו אל'').

ובן דורך חכמים: «ענער ה' ביום אָרָה»; קלל לאָב ובן שמי מנהלים בזנץ
ויתגע בנזן זאפר לאָב: מיכן וויא נפזרוחן? אפר לו: ספּן זאָנָה זאָנָה: אם ראיית ביט
הנקבות לנטך-ברוי לייא קדרינה קרכובה לאָ. אך אפר לנטם נקדרוש ברודו הווא
לו? ישראל: אם ראייתם את הזרות שערבו אונכם-קאותה שעה אונם נאולים, שאמר:
יענער ה' יומן זונר».

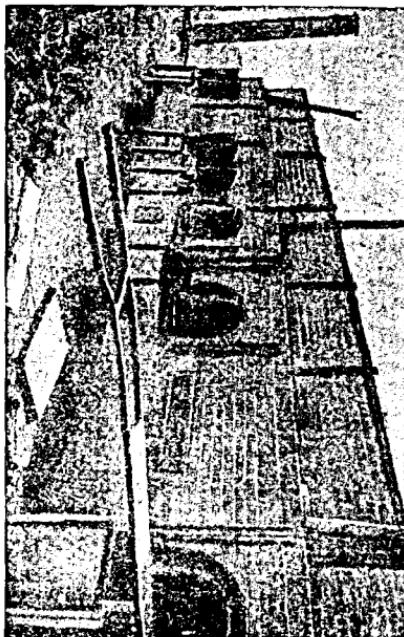
אפר ר' אַזְקָה: שבת שפאלן נפשית געליה בה, כל מלבי אמות העולם מתרירים וו
בונה... וכל אמות מתרירים וותחברים... ווישאל מתרירים ומתקברים זואקרים:
למיכן זלך זונקן נזבוי אופר להם: בִּי אל מזקניאו... הייעז זי אולתקטם; ולא
כאנלה קראשלעה בִּי אֶלְהָה זאנדרווע. כי אֶלְהָה קראשלעה קה לכם צער שבעוד
פלקלות אונרין, אקל פאלה אונרינה אויל זטער ווישבעוד פליךית אונרטים אונרינה.

1. שערתונין, ט. ג'ס. ב. סטודין זאָט, 4. עטמן, ג. שענעה, ס. דודטס בערטה חסן, ז. וחלם
כ. ר. סודשחוור טב' פ'ב. 9. ססיד מל'.



באתנה פינזון. פילד' לובלין. רצחו סאות אלפים יהודים. תעריה נרכשו
כפז'ינטס'יט פזואה בס'ז'זק לאז'ר פשרור נקלום 820,000 יהודים נרצחו.
אל יהודים, גברים ונשים, קש ווטו גאנען.

פִּתְּרוֹת
לְבָנָה
לְבָנָה



בשׂודזיאו נפאניט לשלפה בעבניע אש של טרבלזקי אלפי איט וביעטס נרב ו'ן-זראל שפניא, קרבו מזעאון יסיק ציל היד, פקה תקנול לברבי שאמר איזה זרב.

פתח קרבו נקדוש ואמר בונתת:
שמעו אתי ואחוותי, עם האין צל להרדר אתרבי מדוחו של קדוש ברור הוא. אם נBUR עליינו מן דשימים עלולות עבש על דמוך, שאט מתיו קרבנות של קבלי קשיח ברוריאו ו' של האלה-אךני שצבי לזר. חביבו זול אמור: ימי זין לא אונטען. גוז כולם שפניע הפטון, אבל אונגע שהגעט לזר, איריכים אט לטעמוץ, שצבי שאפרט טטר או אט שם יזראל בל'.

הנני בונת צליכם שבת התפסטו ואל תבכו בלחתכם לבבניע הנש: ארכבה, קני שפחה, ובונת אמי פאמין וברבי צקינא בשעתו מסתילוי בשלום יזראל ... אקר'.

נקנול גוט את דברי קדשו, ובונת אמי פאמין וקריאת שמע יזראל קדשו שם אטמים ברביב. היד ווית זברם בירוק'ו.

7

סחיה קארץ עיל' בווי: יזראל פאו גואזה

אפר ר' אבא: אין לך גז גזלה פונה שאמר: ואקסם קרי יזראל עזפקם חתנו יפריכם חטא לעמי יזראל כי קרבו לבואו: בשחתון אץ' יזראל פניה בעין יפה, או יקרב נחצז. ואין לו גז גזלה יסיך פונה, שפירס ?ך' פקנין ליזי לאין בואו בעז ו' קשחוא בא, שקרוב לבוא פון אזהה צוירו יזראל על אקסטם. ואפר רב תעא בר אש. אפר רב: עזירין כל לילין סרכ וען שאיט עשה קרי פאמילן שאבץ' יזראל שיטש פרות שאמר: כי צץ נושא פרוי, תאהו ננטן געש חלמאו זה סען לדור שנזודו אא בו, במו שאמרו: אין לך גז גזלה פקה⁴.

ופה רואו לומר בחתפלת שפנעה עשרה בריבתו קבוץ גלויות נפקע בשופר גוזל למורען ולא נס לבקץ נז'ו מיטר נקבען וטור מארכע בנטפו דארץ' לאומר בריבת גלויות וברך צלשי ה' אלרטס את דשאה נזאת ואות כל מפי תברואה לטובה .. ל' דתקיב: ואקסם קרי יזראל עזפקם תעמ ופוקים תלואו לאעמי יזראל כי קרבו לבוא נאלקפא גבורן גלויות בעת בריבת גלאות הווא⁵.

בתקופה לסיר אמתן ישראל, דשלטן החה, על ט' טרומת על פוליטס מגצל בס. ז' דזאלאל לה. סגדין דע: רשות' ז' אלט' ב. ב. ותרכז און: מושגא אט. מלה: מושגא אט. מושגא אט.



ואם נרי ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ וַיְרִיכֵנוּ לְעֵד ייְהוָה ייְהוָה לְכָבוֹד.

כתוב: וְשָׁלַטְתִּי אֲנִי אֶת הָאָרֶץ וְמִרְאָה טוֹבָה, שֶׁלֹּא יִתְהִיר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּגָלִיל אֶרְצִית, עַכְשָׁוֹן קָאוֹבִים כְּאָם מְזֻכָּרִים עַלְיָה נְמַתָּה וְתָמֵן: וְקַמְתוּ צְלָמֵינוּ אַוְבָּלֵיכְם לִיקְבְּשֵׁיכְה אֲנִי קָאוֹבִים נְקָאִים אַנְחִי כֵּן לֹא יְמַצֵּא וְעַלְיָה נְמַתָּה.

כתוב: וְשָׁלַטְתִּי אֲנִי תֹּת הָאָרֶץ—לְיאָבֶן וְזָבָה וְבָשָׂר בְּכָלְבָרָת בְּכָל הַגְּלִיל, שָׁאן

אֶרְצִית קְהַבְּלָת אֲנִיבָטִי, וְסִמְמָה וְרָאָה נְזֹולָה וְנְקַפְּתָה לְעֵד, כִּי לֹא תִּקְצֹא בְּכָל נִישָׁבָ

אֶרְץ אֲשֶׁר נָאָה וְזָבָה וְקָבָה וְאַשְׁר לְקַיָּה טְלַבְתָּ פְּעוּלָם, וְהִיא תִּרְכֹּה בְּמִזְבֵּחַ. כִּי פְּאָאָ

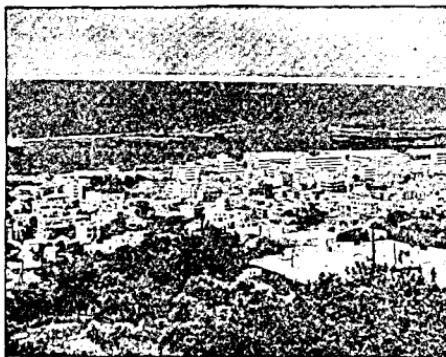
זְאָבָה מְנֻהָה לֹא קְבָּלה אֲנָה [לְשָׁוֹן], וְלֹא מְשֻׁךְ לְזָהָבָה וְאַזְלָגָלָם.

וזקְרָאוּ כָּרְבָּן, כָּרְבָּן טְבָשׁ בְּמִזְבֵּחַ מֶלֶךְ, זְרַבְּמַן וְזְרָאָוּ כָּרְבָּן,

ה

ישועות בז' פ' פ' מ' פ' ז' ז' ז' ז' ז' ז'

בליל שטוחים והוא לה' ז', שבו עשה אונלה לאזרחים שם ששה אונלה לנטול
קשייזאו מפצענים. בו נטול לנטול פלאל נערקייה אטבשן באש, ובו נטול לנטול,
ובו נטול ואלרין מפצעלים, שאמר: אמר שפר אונלא בקר נס לילה ז'. פועל לאשה
שענינה עצפה לבצליה פהיליך לדורות נס-אמר ל'ה: ז' נס נס נס קסור בנדקה;
בקעת שקראי אונלא ספן, פרדיי שאני בא נאוי קרוב. בר' ז' נס פטנטה מלכות
אומות. אמר ל'ם הקרווש ברוך הוא, נספין נס נס קסור בנדקה: ביום שעטליין ל'ם
חשעה, ובאותוليل נאם עשיית ל'ם תשעה באאות לילוט נס יוניעיט שאני נאילטם,
וזם לאו-אל פאנמי, שלא קרבנה העת, שאמר ז': אמי ה' בעטה אומיל�ו. ואומר ז': עוד
אתה קעט היא, נאוי מעריש את לנטלים, ואומר ז': ותפקתי כסא ממלכות נטפר, וכטפ
שעטפתי את מפצעים, בר' אייזופך את נמלכתה הרשעה, שאמר ז': גטלים גולב נירבו
ונפר, ואומר ז': לאתו בכתפות נארץ ז' גזיר רשותים נאקה.
ובו זריש גבעטנו שאקרה רבכה לאעלוב: בז', נילקה קה ויל פסטה אוצרות



טוקן

1. שנות ים כב. 2. ביעיה כא. ימ. 3. פס. כב. 4. ז'ריב. ג. 5. פט. כב. 6. שעטה. ים. 7. איזוב. ג.
8. פטור פיר. ח. ו/or שנות ט. 9. פיר. ז' א. אל. ב.

שללים ופתחים בו. הצללים אוקרים שרה. מיליה קה טמידים גוך לתפאל פידי
שעבון. כללה הנה עירין לופר שער.

בן זירוש: תחנן קה לבם-תנרא והוא בכםיב: ואלי הביא אשר ה' אלקיינו ומופר.
מאנדר נקורות ברוך והוא בעלנו ובאו עט בראש חנישים ושייטים, וכשבחר בערך ובכחו
בקע בו ראש חשל לאלו יקת אל ממאדים וכו' עתידין לאלא, שאמיר:
כמי צאקה פאן וראטה פלאאות. גקעה נתקוץ ייטק, שם געוועסן ליטראאל
ובו ניאו פיעבדות לטערות.

בנטו אט ביד גיסן, תשית, ובליל פטש אוור ליזט צזעט לראיין די ה' הבוטיס
וישועת שאיטעל ליטראאל באווט לילא שעבשא כל נעריך מיאה, השיא נסתה לצלב
הנארץ. אקווי: שם וויה גאנשא, כל נארץ גאנשא; זונא סקען לחתוליאן דאלאה.

אֵלֹהִים בְּרָא אֶת־אָדָם

רבינו יין אומר: ותנו אשר אפיך נקדולו ותנו אשר אפיך מגדילו, לפי שיא
קונלאה באה על אפה ובטה אמת. אלא גבעא גאנעא, וטבו מדילו, לפי שהיא
מאנדר וועלכט לאפיי ישראל. עצוון נון שרוי בצרות דזולות: כוחבאה נאליה בטה
אתה. אין: בולין ליסבול שעירה גודלה, לפי שיאא באה בצרות דזולות. לפיכך היה
באה גבעא גאנעא, שאמיר: זו בקע פשר אורך. ולטה גאנעללה לאפיי? אין לך
אליה דזוללה יומר מואינה שעיה הבטבה להשר, אם וויה שליל רקה באה שעיה
שאנדרות יאנן. נון כל מברחות נעלדרין. אלא עצמו השער עלה וואר לעילן תחוללה
ואסר בר געלל מטהה וולך ומאייר, ואון מברחות נעלדרין, שאמיר: ואלית ציריקום באור
וניה. ומגו ונקודלו שאיטעל לנטט מלך נפשית גאנדרן. וכן ווא אפיך: מבעלעו שם ה',
בו נירין איזיינ וולקב.

בְּרָא וְלַיְא סִזְיוֹן

קמיב: קראה את נארץ אפיך נטהי לבני ליטראאל וריאית אפה. בן זירוש חסמשו:
אוthon ובלחו אופה לואה, אי אוונה וואה מאקעטה. ב' בשקראה לו נקלוש ברוך והוא
כלשה רבנן ארץ ליטראאל בסוף נהורות, אמר לו: אל מבטיט רק על מאנקעה, שלא
ויהו לטלת טר. כ' כטרכו, וכו' גברוש מס' כטרכו, וכו' גברוש מס' כטרכו, וכו' גברוש מס' כטרכו, וכו'
שרה מבטה כל אוורה נגבב כל אוורה נגבב. ג' לאב כטרכו, וכו' גברוש מס' כטרכו, וכו' גברוש מס' כטרכו,
ה' ו' ס' ח' כטרכו, וכו' גברוש מס' כטרכו, וכו' גברוש מס' כטרכו, וכו' גברוש מס' כטרכו, וכו'
וונא טר. ג' גרא צפוי דביסי מס' גרא.

תפקידו בראוחך מקעת מכם עזובים תורתי. כליה אתה רואה-אתם גם כן כלו, ואתנו מזאך: כי בקעך יְהִרְאֵל יְהִי אֶחָד בָּאָרֶץ¹. אך נזון על פי ר' ברוך.
וליאו ב': בשבלהן קליק מבלהם שיקיל תא יְהִרְאֵל, ואמר לו: אך גנחו ראה
ובכל לא תראה. והבך רק על גאותך, ואנו בכל לחיות שראהך נמקללים שבלם ותובל
לכללים. אבל בשאלה מבטל על כל-אתה מקריבו: מה טבו לך יְהִרְאֵל, משבתנייך
יראיל².

עד ק' ריש במקשח: וראית אתך-כלה אמתה רוזה וא' אמתה רוזה חוץ*. בקשראה לו בקודות ברוך הוא אבלשה'Reבון תארץ י'ן לאל ביטוף בדורות, אמר לו: בקשראה רבקה מלך נארץ קני אל אצטער: אז' ה' נא אונתלה דאללה. בקהלתת נארץ ובקוספה' כלה: מיע' ומונעשותה' העלם' ביטש' נאל' שכת' לעם' שמאל'*.

四

שפטעו עמיים ירגזון

כין שמשע נאמות שגורשו ברוך והוא מביא קרן של ליראל ומכוון לא-ארץ. התחליו מתרזון, מברך לך נקודה ברוך הוא: שדים שעהלים! במחילים מלכי מטבח ולא בкусו יזראל, אמר: ואלה דבליטים אשר פלבי באראן רום, וכמה של מנות שעתם קם לא יטשו ציון, אמר: לאחר לוין אלישע כלב, ויבאש אתם כוועדים? אך אי אתה לך עם ש אין בו רצון, שאמר: ה' כלך ירע עמיים. ובן זרש בספרי: כרישי טים עטמו – חמץ אמות הרים ליהו מטהרין לא-ארץ, כתובאו נוללה לח'ן אל, אמר: ה' פלך יזרו עמיים. אין וחלה לכם, שכך ברחו

אין לנו להתפלל כל מה שהוא רואים במשמעותם, שאליהם אמות מתקשרות ואנן יכולות לפקולט אוניברסיטה ישראל. כבר נהנו כבר לשלומיהם. ותפקידם נושא שפוך קינה לעמידה לבוא בשיטות אוניברסיטאות של ישראל. וכך היה עשו עתה ח'רופר, זכרו זכר ליאון יג'ט. יב. יט

צ' גאנַהָ – אָפָּ אָמְּ לְאָמְּ

ונרא אָלָהִים אֶת בְּנֵי לְזַנָּאָלְהָ – וְהַזָּה בְּן לְקִישָׁוֹ אַמְּרָם : נָגָא אַלְמָס ; רְאָה שְׁמַחְיָן לְקָבָעִים . וְנָרָע אַלְהָמָט ; שְׁמַדוֹן לְרוֹתָה וּלְזָאָזָן . עַל עַל פִּי בְּן זַאֲלָה לְפָעָן שָׂמָמָה . בְּבָלִי הַמְּלֵלָה ? שְׂעִיר נְנוּם אַשְׁר קָהָה בְּזָנוּבָּם .
ר' נַעֲמָר : בְּשֵׂה שְׁאָרָר מַשָּׁה לְיְהָוָדָה , בְּבָרְשָׂה כְּהַא אַסְמָנָם . אַמְּרָיו לו : מַשָּׁה רַבָּנו , פְּנַיר אַת נְגַלָּים וָנְלָא אָת קְדוּשִׁי מַעְלָם טוֹבִים ? אַמְּרָר לְקָם : וְהַא לְחַפֵּן בְּאַלְקָם . אֲשָׁר פְּבָט בְּמַעְלָם וְרָעָם . וְכָהֵר הוּא בְּפָטִין בְּפֶרְדִּיקִים שָׂקָם וּמַעְלָם .
בָּנָן עֲרָמָם וִבְּיָ�וּן .

ובן זֶרְשָׁה : יְיָ נָעַמָּי אַת פְּקָאַקְיָה ? יְדֻעַּ אַנְיָ בְּקָה עֲתִידִים לְלְכָאַבִּי בְּמָדָרָב .
בְּקָה דְּמַפְאָה : בְּקָה יְנָרוֹתָה בְּפָקָר . נָצְחָיוּבוּ בְּשִׁמְמָמָה ? וְאַף עַל פִּי בְּן אָנְיָ נִמְעָן בְּמַלְאָקָם .

אַמְּרָר ר' שְׁמוּאֵל בֶּר' ר' נַעֲמָן : תְּרֵבָר כָּהֵר שְׁפָט שְׁחַיָּאֵל בְּן בָּנָה לְפַנֵּי בְּקָדָשָׁ בָּרוּךְ הוּא – אַמְּרָר לְפִנֵּי : רֵבָן קָעָלָם בְּרֵךְ תְּבִחְתָּחֶת אֶת מְשָׁה . בָּן עַלְמֵן רְצָחָן בְּן לְאַלְעַשְׂן רְצָזָקָה אֱתָה נְצָלָב . שְׁאָמָר : וְתוּלָי רְחוֹה ה' וְנְשָׁפֵט אֶת יְהָוָדָה . לְבָקָר בְּמִיבָּה : יְיָ נָעַמָּי אַת פְּקָאַבְּיָה . וְאַף עַל פִּי בְּן אָנְגָלָם .
ובן זֶרְשָׁה : לְאָמָלָעָמָד דְּעָמָן יוֹסֵם וּמָעוֹדָה קָאָשׁ לְזִלְּהָי – אַף עַל פִּי מָקְרִים .

אַף עַל פִּי קְבָעִיסָּמָן וְאַף עַל פִּי קָאָצָן .
ובן בְּטוּבָה ? אַף יְיָ עַל ? לְבָט עַל מְפָקָה . . . וְאַתָּה בְּרַמְפָקָה קַרְבִּים לְאַלְעַבָּם בְּמָדָרָב , אֲתָּה עַמְּדָה קָאָן לְאָסָר פְּעָלָמָם בְּקִימָם לְתֹבְלָה בְּהַזְרָה וְאֲתָּה עַמְּדָה קָאָש בְּלִילָה לְהַאֲרִיךְ לְבָט וְאַתָּה נְזָרָה אַשְׁר לִבְכָּה .

וְאֲקוּרָה : עֲבֹנָה צְהָרָה עֲבֹרָה טַס יְהָוָדָה בְּמִינָם ? אַמְּרָר : וְעַבְרָבִים צְהָרָה . וְכָאָשְׁעוֹ לְקָטָם נְסִים וְאַמְּרָר שְׁרָה , בְּנַחַלְלָה בְּלֵל עַלְמָיקָם וּמְעַשֵּׁל בְּבָרִיּוֹת צָלָחוֹת .

ר' בְּנַיְזָרָה אַמְּרָר : אֲמָן אֶצְרָעָל עַלְמָן חַשְׁבָּה אֲמָן נְגָלָן . . . רְכָב שַׁקְעָן אַמְּרָר : בְּנַיְעַשְׁן חַשְׁבָּה וּבְנַיְעַשְׁן אֲלַמְּנָה זַרָּה ? אַנְיָה ה'

צְעָה אַחֲרָיָה ?
בְּנִים אַתָּם לְה' אַלְעָמָם – בְּנָנִים שְׁאָמָם נְגַדִּים אַמְּגַדִּים בְּנֵי , אֲנִי

וְאֲתָה כְּבָבָם . בְּמָזְבָּחָה בְּבָבָם . עַבְרָה עַבְרָה אֲמָן 4 . שְׁדָרָבָמָן 5 . וְאֲתָה כְּבָבָם .
הַר . גַּזְבָּמָן 6 . וְאֲתָה עַבְרָה . בְּבָבָם . וְאֲתָה כְּבָבָם . וְאֲתָה כְּבָבָם . 7 . בְּבָבָם .
סִכְמָא וְהַדְבָּלְמָא 8 . טְבָדְןָמָן 9 . וְאֲתָה כְּבָבָם . 10 . כְּבָלָמָר סְדָרָבָמָן . 11 . כְּבָלָמָר סְדָרָבָמָן . 12 . בְּבָבָם .
גַּעַגְעָמָן 13 . וְאֲתָה כְּבָבָם . 14 . מְזָדְשָׁתָלָמָן סְפָרָבָמָן . 15 . עַמְּהָה כְּבָבָם . 16 . תַּחַזְמָא בְּקָרָבָמָן .
ג . 17 . דָבָרִים . 18 .

אָקְםַ נְהִיָּם מְנֻגֵּן בְּנִים אֵין אֶקְםַ קְרוּיִים בְּנִים; דְּבָרִי רְבִי יְהוֹזָה. רְבִי פָּאֵיר אוֹפֵר: בַּינְ...

בַּדָּגְן בַּדָּגְן אֶקְםַ קְרוּיִים בְּנִים.
וְכֵן זָרְשׁ חֲכָמִים: כְּתִיבָּה, וְאַמְּפָר אַלְלַיְעַ... לֹא אֶמְרֵה הָרָה, בְּעֵת קָחָר סָאה טָלוֹת
בְּשָׂקָל... נִנְצֵן בְּשָׂלִישׁ... וַיַּאֲמֵר, תָּנֵה הָרָה, עַלְהָ אֶרְבּוֹת בְּשָׂלִים הַלְּהִיה בְּגַבְּרַת הָנָה.
אֶמְרֵ רְבִי יְהוֹזָה נְלֵוי בַּי רְ' שְׁלֹום. אֶמְרֵ לְקָם: לְדוֹר תָּהָרָה קְרַשָּׁע, שְׁפָעַשְׁלִים דּוֹמִים
לְדוֹר תָּפְבוֹל שְׁבָתוֹב בְּנֵם בְּאַרְבּוֹת בְּשָׂלִים נְמַתְּחַרְעַתְּהָא עַלְהָ נְסִים? אֶמְרֵ לְזָקְדָּשׁ
בְּרִיךְ הוּא: אֶקְמַה לְפִדְתָּה קְטַנְרַיאָעַל בְּנֵי, וַיַּאֲמֵר: הַנְּךָ רָאֵה בְּעִזְרָךְ. מָה צָלְהָה לוֹ?
וְיַרְקְסָס אָטוֹ רַעַם בְּשָׂעַר ... ۴

אֶמְרֵ רְבָבָ: קָלְוַי בְּלַי הַקָּצְרַי וְאַין תְּרַכְּבָר פְּלִילִי אַלְבָא בְּתִשְׁבָה וּמְשִׁיטִים טָובִים וְאַם
כָּל יְזָרְאֵל תְּזַרְקֵנִים בְּתִשְׁבָה נְבָא; נְבָא נְבָא אַם לְאַלְאַבָּא. וְמוֹמָאָל אֶמְרֵ: דָי לְבָלֵל
צְבִיבָדָו אַבְּלָו נְזִין לְשָׂרֵאל אַצְּרַע, גְּזַפְּאֵל בְּלָא קְשָׁבָה נְגַלְלִים. רְבִי אַלְעַדְרָ
אָמֵר: אָם יְזָרְאֵל עַלְהָן תְּשִׁבְתָּה נְגָלִין אַם לֹא אַין נְגָלִין. אֶמְרֵ רְלָו רְבִי יְתָעֵץ לְרִבִּי
אַלְעַדְרָ: וְנָלָא בְּכָר נְאָמֵר, הַה אֶמְרֵה נְאָל יְזָרְאֵל קְדוּשָׁה לְבָהָה נְפָשָׁה לְמַקְבִּיעַ יְיָ אַנוֹן
כְּבָיוֹם וּקְהֻעָבָן בְּגַבְּרוֹת אָךְ עַל פִּי בְּנֵי גַּעַלְהָן, פְּלִילִים קְאָנוֹתִים נְשָׁוֹאָמָרִים: לְבָהָה
נְפָשָׁה לְבָהָה בְּלִילָות, לְמַקְבִּעַ נִיְּשָׁוֹן בְּנֵל מְתַבְּעָן, נְקִיכָּה קְאוֹן גְּנָרוֹן. קְלָא
מְלִי טְשָׁמָא אָלָא בְּכִיּוֹן וְתַעֲבָה, שְׁפָעָה בְּנֵה בְּקִיכָּה פְּלָאָל וְלֹא בְּשִׁבְבָה ... ۵. שְׁטָקָר
אַלְעַדְרָ עַקְלַלְתָּה ... ۶

אֶמְרֵ רְיַ אַלְסְדָּרְרִי, רְ' יְתָעֵץ בְּנֵי רְמִי: כְּתִיבָּה, אַיִ' ה' בְּעֵתָה אַתְּחִשָּׁה? כְּתִיבָּה
בְּעֵתָה כְּתִיבָּה, אַתְּחִשָּׁה, נְכוֹ-אַתְּחִשָּׁה, לֹא נְכוֹ-עַטְעָה. אֶמְרֵ רְבִי אַלְסְדָּרְרִי:
רְבִי יְתָעֵץ בְּנֵי רְמִי: כְּתִיבָּה, קְהָה גְּנִית בְּקָנוֹן לְיִלְאָה וְאַרְוֹם עַזְּנִי אַבְּרָא אַשְׁלִיחָה
אַתְּהָ נְהָה וְנְאָרָה בְּתִלְמוֹד וְתָהָה בְּתוֹךְ דְּשָׁעַן בְּפָרָאָה דְּמוֹת אַדְם עַלְיָן מְלַמְּלָאָתָה, וְכִתְבָּיבָ
אַעֲיָן וּרְכָבָל חַמְרָרִי? נְכָבָד... עַם עַזְּנִי שְׁפָנִי נְגַבְּנִירָה, נְכָסָאַחְנָה, לֹא נְכָבָד... עַזְּנִי
וּרְכָבָל קְמָרָן וְבְעַזְלָוָתָה ... רְ' נְיִיסָם בְּנֵי שְׁעָר אֶרְוֹן נְהִיָּם לְתַבְּעָה; אַסְמָה
בְּאַמְשָׁעָה וְכָתָה לְיִצְרָאָל. קְהָה קְדָרָה קְפָלָא בְּמַעַלָּה, וְיִזְנָה גְּנָאלָן מְנֻסְמִים בְּמַמְפָתָ
וְאַוְתָה... פָּה שָׁאָן בְּנֵשְׁתַּחַתָּה נְאָלָה מָדָר נְקָצָן אַחֲרֵי יְזָרְאֵל רְאִים לְהַתְּהִיהָ בְּאָלָן
אַמְּרֵ. וְלֹאָלִיךְ נְגַדָּר שְׁתַּחַטְלָל בְּנֵא, אַעֲזֵי רְכָבָל עַל בְּמַרְוָר ... ۷

1. קְדָשָׁן תַּל. 2. מְלֵיכָה בְּ, י. ט. 3. בְּרַשְׁתָּה, י. א. 4. מְחוֹתָן בְּתָשָׁע. 5. שְׁעִירָה סָמָך. 6. שְׁעִירָה סָמָך. 7. שְׁעִירָה סָמָך. 8. מְדָבָדָן
סָמָךְ, אַבָּא, רְבִי וְרַבָּה בְּסָבָתָה וְרַבָּה בְּשָׂלִים מְדָבָדָן עַזְּנִי פָּא אַתְּה וְדָרְסָה רְבִי אַלְיָהָר, וְכָה בְּסָבָתָה דְּבָרָה גְּדָרָה
הָאַבְּרָהָם וְהָאַבְּרָהָם בְּבָבָל עַל. רְבִי וְרַחֲלָה בְּהָל עַל רְבִי. 9. שְׁעִירָה סָמָך. 10. מְדָבָדָן
אַבָּא, מְפָשָׁסָה. 11. רְבִי וְדָרְסָה בְּבָבָל כְּרָבָר כְּרָבָר.

שריר קארץ מעצביך ס' כיות - אמתתתא דגאולה
 אמר שטמיאלי: אין בין געטטן קה' ל'ימות ופְשִׁיתָ צְלָא שַׂבָּדוֹ פְּלִזִּית גַּלְוִוֶּת
 בלבך, אֲנָפֵר: יי' לא נִיחַל אַקְרָן מְכֻרָב קָאָזִין; בְּמוֹת פְּקָדָת אָנֵן מְשֻׁבָּם מְשֻׁלָּח
 עַשְׂרֵי, אֲלָא פְּתַמְּלִוּת מְחוֹר לְיַהְוָאֵל, אֲזִין שָׁם חַוָּשׁ כָּל הַפָּךְ גַּגְגָן הַעֲלֵם בְּעִירָה
 וּבְעִירָה יְשַׁׁוֵּת אָוּמָים: כְּשַׁעַנְגָּלה מְנֻחָה בְּמַעַן זָאָרָן יְהָרָאֵל וְאָזָן, רַק גַּאֲהָה בְּגַעַת,
 אֲזִין שָׁם בְּקָרְל בְּצָעַלְמָן קָהָה וְבַקְּרִימָתָה אֲלָא שַׂבָּדוֹ פְּלִזִּית בְּלָדָר,
 כְּשַׁחַנְיָה כְּנַאלָה עַל יְיִי חַשְׁבָּה וּמְעַשְׁתָּוּם וּבָוָא כָּל הַטּוֹבָות וְהַיְשָׁוָות.⁹

וּבְנַהֲבִיטִישׁ כְּבָרָא עַל יְיִי בְּגַעַיְאָשָׁל אַבְּבָרָ, וְלֹא יְשַׁחַד עַפְנוֹ כְּלָהָה, וְלֹא נְסָור
 לְעַלְמָן מְלוּחָתָה מְסִידָה. וּבְמַן כְּפָרִיט וְתַקְתַּק אֶת לְבָכְבָּרָ, יְהָרָעָם, שְׁמַעְנָעָעָלָ
 לְבָאָס מְתַקְנָע בְּכָלְלָנוּ אֲזָר עַל יְשַׁעַטְהָרָן וּבְשָׁבָרָוּ מְמַצְּחָה, שְׁפָן כְּתוּבָה, יְהָרָמָר
 ה': אָם יְמַדוּ שְׁפָמִים מְלַפְעָלָה וּמְהַקְרָוי מְסִיקָי אַנְצָ' לְקָשָׁו, נָמֵן אָאָסָס כָּל גַּעַעַרְאָל
 עַל כָּל שָׁר עַשְׂרָן, נָמֵן ה': וּגְעַגְן הָהָרָעָתָה בְּתַחַתָּה רַכְבָּשׁ עַלְיוֹן הַשְּׁלָמָם,
 שְׁפָן כְּנַובָּה: אֲזָר מְנַהֲלָתָם בְּאָרֶץ אַיְכָה לְאַסְטָסִים וְלֹא עַלְתָּלָתָם בְּלָלָתָם
 וְחַפְּרִירִי אָסָס כִּי אַנְיָה ה' אַלְיָהָם. בְּיִרְבִּי מְתוּות שְׁלָאָלָה לְיַהְוָאֵל, שְׁאָפְילָוּ כָּם
 וּחְטָאים לְאַיְתָאָשׁוּ מְנַאָּלָה, כִּי בְּקָרְבָּוֹת אָן מְנַאָּיָה.¹⁰

קְהִיבָּה: אָסָס לֹא גַּאֲלָה בְּאַלְהָה דְּמַשְׁקָבִים אֲשֶׁר חַסְמָן לְפִינְמָן, שְׁלָא קְמוֹנוֹ
 הַמְּצָוֹת, מְכַל פְּקוּדָם לְאַיִתָּם בְּלִילָם, אֲלָא נְגַזָּא בְּשָׁתָה הַיּוֹבָל . . . עַל קָהָה אָנוּ גַּאֲלָן
 כָּלָא קְמוֹנוֹמְצָוֹת? שְׁנִיר מְכַל פְּלוּם קְמוֹנוֹ יְהָרָבָה, לֹא יְהָרָה לְאַלְהָם אַחֲרִים!¹¹

עַם לֹא נְגַזָּא יְהָוָה יְהָרָבָה, יְרַפְּשָׁו אַם קְרָאָה קָאָרָו וְעוֹרָא לְהַקְדּוּשָׁ בְּרוּךְ
 הוּאוֹ אֲזָנָה כְּלָמָד לְסִבְולָה קְלָלִים עַד, וּבוּרָו בְּסִמְתָּמִים לְפָעָלָה רָאָשׁ, וְאַפְסָם
 הַסְּכָל, וְהַהָּמְפָרוֹ . . . יְדָ אַנְיָה יוֹצֵלָה, שְׁרוֹא וּמְנַגְּלָל אֶלָּאָה בְּעִתָּה, וְזָנָא
 בְּיַבְלָה וְשָׁבָא אַזְחָתָה, כִּי קְזַבְנָעָן אֲפִילָוּ הַיְוָה לְיַהְוָאֵל רְשִׁיעָם קְרִי שְׁקָחוּוּ לְמוֹטָב. זָאָמָר
 רַבִּי: אָסָרָו לוֹ נְאָזָם לְהַקְפָּלָל עַל נְרַקְעָם שְׁסִמְלִילָן כִּן גַּעַלְמָן. שְׁאָלָלָא סְלִילָן
 בְּרִיטָה, יְהָה בְּרִיטָה: שְׁעָר, בְּשִׁעְרָה, סְמִים, תְּהִיא, שְׁמִינִית, כְּבָתָה, כְּרִיבָה, דְּמַשְׁחָה, כְּדַבְּרִי.¹²

הַלְּבָשָׁה כְּפָמָה, אֲזָנָה כְּפָמָה, וְבָרְתָה כְּפָמָה, בְּרִיבָה כְּפָמָה, בְּרִיבָה כְּפָמָה,
 אֲזָרָה, אֲזָרָה תְּרִיבָה וְרִיבָה, וְבָרְתָה כְּפָמָה, וְבָרְתָה כְּפָמָה, בְּרִיבָה כְּפָמָה,
 פְּתַחְתָּה, 6. וְרִיבָה כְּמַתְבָּהוּ וְרִיבָה כְּמַתְבָּה, 7. וְרִיבָה כְּמַתְבָּה, 8. וְרִיבָה כְּמַתְבָּה, 9. וְרִיבָה כְּמַתְבָּה, 10. וְרִיבָה
 וְקָרְבָּן, 11. וְקָרְבָּן, 12. וְקָרְבָּן, 13. וְקָרְבָּן, 14. וְקָרְבָּן,¹³

סְלִילָן כְּרִיבָה, 15. וְקָרְבָּן, 16. וְקָרְבָּן, 17. וְקָרְבָּן, 18. וְקָרְבָּן, 19. וְקָרְבָּן, 20. וְקָרְבָּן,¹⁴

הקדוש ברוך הוא לתרח מון קעולם בשתיה עובד עבורה גירה לא בא אכרים אביש
ליעלים, ושבתי יולדאל אל ר' חי, ותכלך זוז ומולד נפשית, ותזרה לא נעה, וכל אום
נאדיים והחסידים תגבאים לא ר' חי בעולם.

בכל דור קאמס לפ' ענן התשבה בגוניות נמיוחדים לאוור דור, אככל קץ האחרון
לא פלי' בתשובה אלא בחד, כמו שבחוב: למעין, למני אגעלה, וט' בוכות אבות.
ויה שאופרים ו/or כה' אבות ומכיא טאל לבי גניהם לפען שמ' באברהם. ויה קץ
לכד נגילה לאבות.

בר' ר' מתקמא: הקדוש ברוך הוא שירה שכינו עם יי'זאל אף על פי שתן
טמאן, שנאמר: דתנן אמרת בתריך טמאם.

קי' ר' חי: פיש' לאפ' של' נטהיל' לנטהיל' גדר גוויל' גבוי עמו. פעם אמרת האלטורה
ושבוע שאנן טבלע עמו, וויה נקר עיל'יקס ובוהה ואומר: כלאי קי' כי עמי אף על פי
שפאיגיטן אוית. נזא והוא דרביב: יי' יונגי במנקר מלון ארחים. אמר הקדוש ברוך
הוא: כלאי קי' כי עמי במו שנהי במרקך, אף על פי שאלין צל'. וודקהה נקבעת
זוניאלא: בן ארם, בית יי'ראל שבם על אוקטם נטמאו אויתו. אמר הקדוש ברוך
הוא: כלאי קי' כי עמי בארי'ן צלאל וומר. משם שנקרא שברך הוא הקביזם
על זי' זוניאלא נבניה אוויה נבואה עצמה, שבאי'ן יי'ראל יטהר אוקטם בכל
סמאוקטם במו שבחוב:

ונחלתי אוכסם מן גוים ובקאי' אתחסם מכל קאציות.

ונכאי' אוכסם אל אומתכם.

ונתקמי ליליכם מים טהורם וכונרכם מכל צמאויתיכם.

ווכל לוליכם אטערת תהום.

ונטמי לךם לב קץ ורוח קניתה און בקרבתכם.

ונסורי את רב נאון מבארבך וטמחי לךם לב באך.

ונאת רוחי און בקרבתכם.

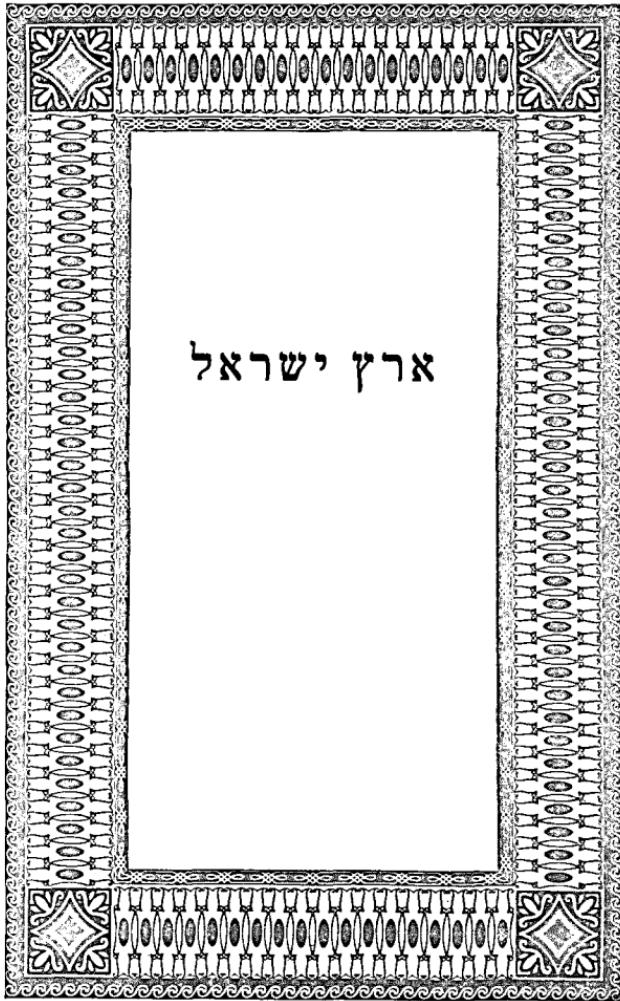
ונשלמי את אשר בקץ שליך וטפפי פאקוור נעליהם.

וישליך את אשר בקץ שליך וטפפי פאקוור נעליהם.

ונוירחם לי'ם ואגבי אוניה לךם לאיליהם.

¹ ר' דוד חאה, כת. ג' מעיר בת. מא' דודחא באנן שליחי סוכן, ווקרא ט, ט. מהזאת מסדרע
² ר' דודה ב. א' ז' חזקאל לו, ג' מדרש אחיה, כת. ליקש ט. ו' חזקאל לו, כד-כט.

ארץ ישראל



תתובן:

האבות והארץ

- א. ה' הבטיח את הארץ לאברהם שנות 2018 — ב"א י"ח
ב. " " " ליצחק " ב"א קכ"ג
ג. " " " ליעקב " ב"א ר"ח

ממזרים ועד הנה...

- ד. יציאת ישראל ממצרים שנות 2448 — ב"א תמי"ה
ה. הבטחת הארץ למשה " ב"א תפ"ה
ו. צוイ י' ליהושע לרשת את הארץ " ב"א תפ"ה
ז. גמר ירושת הארץ כלול ובנין " ב"א תתק"ה
ח. חרבן הבית " ג"א של"ה
ט. הכרות ברשות לבניין בית שני " ג"א ת"ה
י. מלחמת החשמונאים לחרות ישראל מהיוונים " ג"א תקצ"ז
יא. חרבן בית שני " ג"א תתק"ה
יב. הכרות בלטוור " ח"א תרע"ז
יג. הכרודה על מדינת ישראל " ח"א תש"ח

האבות והארץ

ה' הפסים את הארץ לארכס

זה אמר אל אברם אמורי הפלר לוט פעלנו: לא אעניך וראית מן בפקום אשר אפה שם צפיה נזבנה נזבנה נזבנה; כי את כל הארץ אשר אתה לך אוננה ולרץ עד עולם. ולקמי את נוירץ ביטר הארץ, אשר אם יכל איש לפקומת את צפר הארץ- גם ורץ יקעה. קם תחסילך הארץ לאורה ולתקעה, כי לך אוננה ישאחים. ז.

ה' הפסים את הארץ ליזגד

נרא אליו ה' יאקר: אל פרד מצרים; שכן בארץ אשר אמר אלקך. נור הארץ להאות ואלהה עדר וארכוב, כי רוד ולוניך אתם את כל הארץ תאלא, והקםתי את הפשעה אשר מלבני לארכם אביך, והקמתי את נוירץ בכוכבי השמים. וקמתי לוניך את כל הארץ תאלא, וההברכו ברוךך כל צי ארץ. עקב אשר שמע אברכם בלילה נישמר משגרתי, מצווני, חיקומי ותורתי ישאחים. ט.

ה' הפסים את הארץ ליאכוב

ויאקר לו אליהם: אני אל שדי-פרה ורביה, יוי ומקל גוים יהה מפק ומיליכם מחלץין יצאו. ואה דארץ אשר נתני לאברכם וליאזחק-לה אוננה, ולורעך אמריך אפונ את הארץ ישאחים. י.

ממצאים ועד קה

צ'יאת ישראל פסדרים

ונעם פרעה... ויקרא למזה וילקן לילאה. ויאמר: קומו צאי מותך עמי גם אחים נס בנו יאל... ונסע בני ישראל פרעופס קבוצה קשש מאות אלף אש הנברים, לבד מטה. גם צבר רב אצלם, ואנן ובאר, מגהה כבד קאדר... נינו מכאן שלשים אשה וארכבע מאה... ונויר בעצם חיים קהה הוציאה את בני ישראל מארך מצרים על צבאם סח'ב-ל-סח'ב.

ב

כְּקַשְׁתָּה נֶאֱרָצָה לְפָסָה

וַיַּעֲלֵל שָׁה מִגְּרַבְתָּה מוֹאָב אֶל נֶבֶל, וַיַּאֲנַפְּקֵה אֲשֶׁר עַל פְּנֵי גַּרְתָּה, וַיַּאֲרֹאוּ הָאָתָּה כָּל קָרְצָן: אֲתָּה נְזַלְּד צָדִין; וְאַתָּה כָּל נְפַחְלִי וְאַתָּה כָּרְצִין אֲפָרִים וְגַנְשָׁה וְאַתָּה כָּל אָרְצָן יְמִינָה צָד נְסָם קָאָתָרִין; וְאַתָּה כָּבֵב וְאַתָּה נְכַבָּה. בְּלֹאַתָּה גַּרְתָּה עַרְתָּהָרִים, צָעִד. וַיַּאֲפַרְתָּה הָאָלָל: וְאַתָּה כָּרְצִין אֲשֶׁר נְבָעֵת לְאָגָרְלִים. לְאַיְתָקָן וְלְצַלְבָּק לְאָמָר,
לְזַעַךְ אֲתָנָה יְבָרֵס לְהָאָתָן.

ג

צְוַיְהָ הָלְיוֹזָה לְרַחַת אֶת סָאָרָה

וְנִזְיָה אֲקָרְבִּי מֹתָה מִשָּׁה עַדְרָה, וְנִזְיָה הָאָל נְזַלְשָׁע בְּן עַמְשָׁתָה, לְאָמָר:
מִשָּׁה עַבְרִי תָּה וְעַמָּה קִם עַבְרָר אֶת תְּנוּןָן תָּה, אַתָּה וְלִכְדָּע בְּנֵם תָּה, אֶל קָאָרְצָן אֲשֶׁר
אֲנֵיכִי מַנְעֵן לְקַם לְבָב יְלָרָאֵל. כֵּל קְלֹסִים אֲשֶׁר מַקְרָרְךָ רְזִילָסִים – בְּלִכְמָנָסִים, פְּאַשְׂרָה
דְּבָרָתִי אֶל מִשָּׁה: פְּגַמְפְּרָר וְתְּלַבְּעָן תָּה וְעַדְרָר נְגַדְוָל, נְגַר פְּרָנָה, פְּלָל אֲגַרְתָּה
וְעַדְרָה קְבָדוֹל קְבָדוֹל הַשְּׁמָלָה, נְגַהָה בְּמַלְכִים... וְקַח תְּזַקְקֵן וְאַזְמֵן אֲזַדְלֵר לְעַשְׂתָה בְּכָל
חַוְדָה אֲשֶׁר נְזָהָר מִשָּׁה עַבְרִי; אֶל סְטוּרָה פְּעַטְמָן בְּנֵין לְפָטָהָר, לְפָעֵן מְלָכִיל בְּכָל אֲשֶׁר
מְלָךְ. לְאַמְוֹשׁ סְפָר תְּהֻרָה כֹּהֵן פְּרִירָה וְתְּזִיעָה בְּזַקְלָה, ?מְעַן חַסְדָּר לְעַשְׂתָה בְּכָל
הַקְּתוּבָה בָּו: כִּי אָז פְּזִילִית אֶת זְרָרָה וְאָז מְלָכִיל וְתְּזִיעָה...
וַיַּחַק נְזַלְשָׁע אֶת כָּל קָאָרְצָן בְּכָל דְּבָר הָאָל מֹשֶׁה, וַיַּגְנֵה נְזַלְשָׁע לְתַחְלָה
לְזַעַךְ אֲתָנָה שְׁבָתָהָם ?שְׁבָתָהָם הוּא אָתָן...
ד

רְשַׁת כָּל קָאָרְצָן וְבָנָיו: כְּבִינָה עַל גַּדְלָה קְפָלָה

וְשְׁלָמָה כָּנָה מַוְלָּל קְבָלָה כְּפָמְלָכָה בְּן נְגַהָר אֲגַרְתָּה פְּלַשְׁתִּים וְעַדְרָה מְגַרְתִּים...
וְנִזְיָה בְּשִׁמְשָׁה וְאֲבָעָה פְּאוֹתָה שְׁלָמָה לְזַאֲתָה בְּנֵי יְלָרָאֵל אֲגַרְתִּים, בְּשָׁהָה קְרִיעִית
בְּחַקְשָׁן וְהָא נְחַקֵּשָׁנָה נְאֵי לְקַלְלָר שְׁלָמָה עַל יְלָרָאֵל – וְנִזְבְּתָה לְהָהָרָה שְׁלָמָה אָתָן...

ה

סְרָכָנוּ כִּיהְ רְאַשְׁוֹן וְנוּלוֹתָהּ יְאָרָאֵל

וּבְחַדְשָׁה כְּפָמְלָשָׁה שְׁבָעָה לְחוּשָׁי, הֵיא שָׁתָּה תְּשַׁע עֲלֹרָה שְׁאָה לְפָלָל גְּבָרְדָאָאֵל
פְּלָל בְּכָל, אָאָגְוָרָאָן רְבָב טְקִים מְלָךְ בְּכָל יוֹרָאֵלִים. וְנִזְרָח אֶת בֵּית הָאָתָם בְּתִתְמָן
מְקָלָה, וְאַתָּה כָּל בְּתִי יְרָאָקְלִים וְאַתָּה כָּל בֵּית גְּדוֹלָה קְרָב בָּאָשָׁם בְּסָתָה אָתָן...

וזכרותם, כי: בעוד להדר...

פרק ר' בראש לכבודין כיה צי

ובשעת אמת לדורות פלך פרט לבלות דבר ה' מפני ירמיה, עיר ה' את רוח
בנש פלך פרט וצער כל בבל מלכוֹן זום ובמקבב לאמר:
כה אמר פיש פלך פרט: כל מלכותו קאוץ מון ל' האלקי השדים, וחא-פיך
עלוי לבנות לו בית בירושלם אער בירורה. כי בבל עמו זום אוילו עמו וועל
לירושלם אער בירורה זום את בית ה' אלאי ישאל והוא האלים אער בירושלם...
ואלה בני מקדשך רעים משביב נטהלה אער גוללה נבוכדנאר פלך בבל לבל נישבו
לירושלם ותורה, אשל לערו... בבל הקדול באחד, ארבע ראובן, אלפמי, שלש פאות.
אש"ם ירושל'ם א-א-ס.ב.ס.ס.ס.

שליחת כספומזאים למרים: ישראל סונגונים

ונזכר יתורה ואיתו אל העם לאמר: זון קאובי נער לפני ועתה עליה נעלוה
טהרנו את מקרש ה' ...

נני ביום מתמשה ועדרים להרע נתקשי, והוא כסלי, בשעת שטוחה וארבעים
ומאה, נישכמו בברקר ניעלו עלות על המבנה נתקש בסמסט, עיניכו או תמכח בעצם
היום אער טמא אותו הנם, ונעללו לה' בשרים ובכمرות, במלחים ובמלחלים,
ונפלו על גוינם, ותשחו לה', עד אער דען לדם עו ותשחה. נהוט את תנבת המבנה
עמונתם ניעלו עלות ותודות בלחתוך ללבם. ונפרא אות פני ההייל בעשרות ובמוני
ונקב, ונתקטא אות נשעריהם ואת לשבת הכתנים, נישמו אות נדלותות.

ונתנו לשרה זולגה בבל קסם, כי ציל ה' את קרתת הנום מעליהם. גנוו והורה
ואחריו ובבל קמל היראץ להן את תנבת המבנה בולם מתמשה ועדרים להרע כסלי שטוח
בם, מרי שעה בשתה, בבלול וגורה לה' סונגונים.

ה
חרון בית צבי

בשעת שלשת אלפים, שטוח מאות, עדרים וטביה שעה, בתשעה באב, לכדי טיטוס
את ירושלים נקרף את בית נCKER, מגרין את העם ונקרב את הארץ.

ט

ככרות במלסיה

מפעלתה הדר מלסיה מטבחה קניינית של יסוד בית לאומי לעם ישראל בארץ. ישראל, ובפרט מוחוקת ומאפץ לתקל על דמתה היפה לאות-כך בתמייניו בדורות, שלא עזזה שם זכר נעלם לפועל בוגדים מן הארץ והחיות של העדות בכל תרבותו אשר בארץ ישראל או בחוילםם ובמקומות של נזירים כל ארץ אגדת... מונכבר, 1917.

י

סבנה אל סחת פדינה יישראל

בארץ ישראל גם העם היהודי, בה עצבה ומטחו ברוחינו, קריתנו ונפריתנו, בה כי תני קוממיות אקלתית, בה צור בpsi מרבון לאנמים ובלעאנאים והורש לעוזל בלו את ספרה-הפקרים נאצני. לאמר שrangleה העם פארציו בכמ' כער שאר לה אטומים בכל ארצות פוריין, ולא קויל פתקה מהתקה לשוב לארצו ולתיש בטלחה את מרוון נקדית... אך גונמבר קלהה עצרה לאמוות פאחים ומלטה נקעתה ההפת מדינה יהודית בארץ ישראל... לשבך נגנבט א, חרי מוצאתה העם, צגיין היישוב העברי, וויהונעה תציגוותם בימים הנדירים הירושיאים ציל ארץ ישראל, ותקחף וכמושת פטבעית וויהנטוותה ועל יסוד הפלחת אוצרת העמאות נפאהות אש פקרים קדשו יהודית. הארץ ישראל, מחר ביחסן בצד רשות אל כל גטו חותמים בחתימתן ליעודה על הארץ או בטושב מוצאתה יהודיה הונפה, ציל ארכות המלחה, בעיר מל אבא, ימים אלה עבר שבת. ה' איר, ח' ט' 1948 במאיר, 14.

מי רצון מלפני אבינו شبשאים? הקב"ן נהרמש מארכבי בנות הארץ, ולכון את בית עליון ולחשב את שכינוו בטובנו במקורה במנ羞. יוסט סחת עולם של גראן הירושיאן עיל טר ישראל בכל ארצות פוריין ועל כל קעלאם בלוי, ווינה לה' נקלקה.

תמונה היסטורית מצרים

תרשיות של ציורים וכתבות עתיקות
שנמצאו בחפירות בארץ הקדומה ועל
החרבנות ובגיניהם שבמצרים, הנוגעת
לתקופת שוכן ירושה במצרים.

התוכן :

- א. עבדות שבויים במצרים בחומר ובלבנים
- ב. שבויים במצרים בעבודת שדה
- ג. שבויים במצרים בעבודת לבנים
- ד. שבוי מצרים שמי חתי וכושי
- ה. שבויים מבני שם עיברים בסך לפני פרעה של הראשן.
- ו. שבויים מכנען עיברים בסך לפני פרעה הרכבת
- ז. רכב מלחה מצרי
- ח. פרעה אמנמהת השלישי בצורת ספינקס
- ט. הפירמידה הגדולה של פרעה אופס.
- י. הספינקס הגדל על יד ניות
- יא. מכתב בכתב היתיוט שנדפס בתל אלארנה
- יב. "אבן ירושלים" מצבת זכרון של פרעה מינפתו
- יג. ארחות נודדים שפיט יודדים למצרים
- יז. רכבי הר סני
- טו. דרישמה מכותלי היכל אמון
- טו. שמota מלכי מצרים בכתב הירוגlyphים
- יז. נודדים מכנען למצרים
- ית. פרעה תותmesh הרביעי בצורת ספינקס.
- יט. חורבות היכל קרנק

מקורות : מהוות לתמג'ר גראסמן (ASHBURN: SUGARLAND, HARV.), ספר "שכויות הפקרוא".
סאה ג. סולוביישיק, ברלין רפואי, וועד.



(1) Mission V. Paris, 1881-1917

עבודת טבאים במקומות בחוץ ובלבניות

צ'רו מאזוי מתיקות שעבוד יישאל במנזרים. לפללה באטען יושב הנונש ומכל ביזו והפועלים החובבים את הארץ, מרטיבים אותו בפחים וקובעים אותו בדפוס. ברכתי שאל שאובייס כוּם פבאָה, על די האָרֶן שינַס מודווים במחובה ואחד עישַה לבנים בעץ ; באַמְּצַע התמונה פלנִינו שוי אַגְּסִים, אוֹד בְּמַףַּה ואָהָר זְקָה, גְּשָׁאָס לבְּנִים עַל כְּחֵפְּדָה בְּמַסְוִתַּה וּמְשַׁנִּי עַכְּרִי הַנִּשְׁאָס שני נונשָׂים, אוֹהָר יִשְׁבַּב ואָהָר צְמַד וּפְסִילָם בְּרִירָהָם. מִימַן נוֹשָׁאָס לבְּנִים בְּוֹדָהָה עַמְּטַס בְּכִידָה ; בְּרִיחַי התמונה מִימַן עַכְּדָם הַבְּנִים וּקְנוּבִים אַת הַלְּבִנִים בְּכֹתֶל מְסֻפָּע, כְּעַיְן יִרְךָל פְּרוּמִיהָה. עַל פַּיְן כָּל התמונה מְפֹרוּתָה צְרוֹת בְּוֹדוֹת שֶׁל כְּוָנה קָרְבָּןָה, שֶׁל צָרוּ בְּסֻעִיתַה המַשָּׁא וּכְיוֹגָא בָּהָם. מְפַעַל לְקָרֶב הַבְּנִין נָאוֹת בְּתוֹבַה היְוּגְּלִילִית רְשָׁוּמָה דְבָרַי הַנְּגַשׁ אל העֲבוּדָה בָּהָה הלְשָׁן : «אָל תָּהִוּ נְרָפִים כִּי מְקַל חָבְלִים בְּרִירָי». פָּרְסִי הַצִּיר הוּא הַנוֹּגָה לְמִתְפָּסָק בָּרוֹהָה וּעֲכִירָה צָרִים אַת בַּי יִשְׁרָאֵל בְּפֶרֶרֶי.



(2) Gressman, 252
שכורים בעבודה שדה. באמצע שבוי סורי.



(3) Gressman, 253
שכורים בעבודה לבנים במצרים.



שביי מצרים: טמי, חמי וסמי
(4) E. Myer, Berlin, 1887



(5) *Greissman, 258*
שבויים מבני שם עוברים בסך לפני פרעה שט הראשון.



(6) *Breasted*
שבויים מכנען עוכרים בסך לפני פרעה ורכבת



(7) Gressman, 51
רכב מלכיה מצרי ובאמצעיו לוח וולו צור ואש ... וועל צורת
חפה, הכסל של ארכו... וההתובת עליה היא: נאום אבן מלך
האללים ראה אני עמי, בני, רעמסס השלישי... אפול [שונאן] לפניו.



(8) Gressman, 159
פרעה אמונחת השלישי בגורות ספינקס.



(9)

הַפְּרִימִידָה הַגָּדוֹלָה שֶׁל פְּרִעה כָּאָפָס.

אחר החווונות של תורות פצרים הקדומות הם בניין עד סיוון מלוי בתרום בונים לבבון להטפרת. עד היום משוחדים כל בא נצרים לפראה קברות מלכים וכן הפיזיות, שאין על עדר פסלן, ולפי כסורה עתיקה היו בצרם צבאים צעירים את בני ישראל בפרק בעבורת הבניינים הללו וכמה לירוי ישראל מצולעים כאן בין הגובניהם. (ראה מונזרין קיא. והוש' שמות פיה—גנ.)



לודז'ן טרכטמן, מיליטריסט ומנהיג ציוני, נספה במחנה הריכוז זקסן האנזה. (61)

(11) *Hilprecht Edinburg, 1903*

ביבן ככתב וויראות שמאוב בחל
אכג�ו שטבנאותו ונכתב לפני יותר
משלשת אלפס' שנה, מאת עבד חבה
נאראשם (ירושלם) לבעל מלך
כארים, מתחאנוט על שבוי בורי
(עכרים) ההולכים וכונשaws ת את הארץ.

זובן המכתב

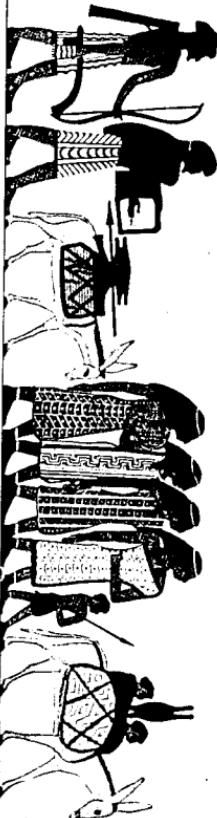
„אלדוני המלך, אורי ושםי, כי תאמר (הכתב פונה בפתחה זו אל המזכיר
שטעמך לקראו את המכתב באינוי מלך מקרים): נאות עבד חבה עבדך. לרלו
אהוני המלך כרערתי והשוחיוו שבעירום ויעיד שעיבתם. הנה אדרני המלך עשה
לו שם ממורה ווושם ווד' מכאו השם. אל רודונין וארכץ אכבי, כי אם עבד אכבי
אלדוני מלך, קפידי המלך אכבי המביא מס למלך. לא ריב לאו לאו כי אם מלך
בורוע עוזו לדכד תארכץ נחריים ואית ארכץ כפסרי. ועתה ערי המלך בני חברו וובשים
אותן, אין גם רודון החוד הבאמת אדרוני המלך. רכם פשע מחתה יוד. להב אין
מלך דודרש לתם? דודג נא המלך אדרוני זריזו ושים עינו לשלוח אשיש היל לאץ,
אם לא יבווא השנה אנסי היל כי או האבגדנה כל ארצאות אדרוני המלך. למה יאמרו
לפני אדרוני מלך כי אבגדה אריך ייאלן מלך וכל ריבוי ואסבי בו? אם לא
יבאו אשיש היל השה ייאלן נא המלך לשוחה את פירוי וואסבי עם חייזי אליך
ונמנותה לפני אדרוני המלך. (הוספה למכתב המלך): לסתור אדרוני המלך! נאות
עבדך חבה עבדך: לדלוןיך כרענית. הטימה לקדרא את דבריכם אדרוני המלך!
ועבדך וגניך איי בבל מאידי.“
(פכית התווים דף 165)

(12) *Gressman, 264.*

טובייטשיק קאן.

“בן ישראל” — מצבח וכרכן של רעה בימאותם בנו של ריבוס השמי מרים שיעבד אֶת־ישראל, הצעיר, הצעיר ביהו הקדום אלך ורבנן, שנזכר בה לאשונה הטעם ירושאל, ואלו דבריו בסוף (שיר גזהו) : “הלך בשבי אקלונו, נלכחה גזה, נסכלה גזען, ישראל — אשנו מתי מעל לה רעו וainingו.”

סרג'ו-טַסְקִי. מ-תומאס טריניטָטָה ותומאס אבש באנטָרְטִיקָה. צורן וברונטָן. צורן וברונטָן. צורן וברונטָן. צורן וברונטָן. צורן וברונטָן.



רכבי פינוי

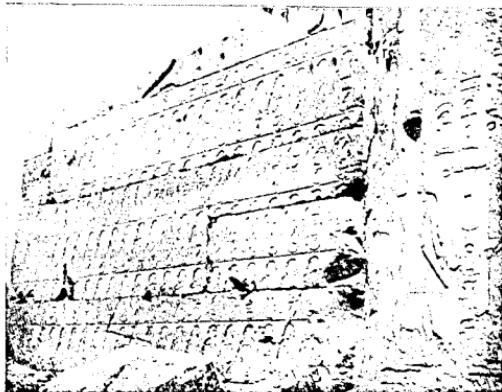
בין רוכבי הרים שבמדבר סיני, יש לבקש את הר האלים הר חורב או הר סיני. המסתורת לא קבעה בדיק שמות מעוד הר סיני, ובكلת איש מפי איש אין בשינויו זה, אבל הויסותה נחרט סיני וזה המורשת בפי העברים הר סובלן. לפניו הר גודל המתפרק מעעל לשני ראשים, הראש האחד פונה קדמת'מוותה, והראש הבני אגנזה'ם ברוביה, והמשה שמות יש לו וויא ששה. וויא שראש הפה מורה קריי "הר סיני", והיום קוראין אותו "הר קטרין". הפוגה מעורבה — "הר חורב", והיום קוראין אותו "הר סובלן", גובה של הר סיני 8540 רגל, וגובה הר חורב 6750 רגל לגובה ממי ים התיכו. במורד ההר יש נקרת צור אשר לפני המסתורת שם התבודד משה עבר ה' ובראש הר חורב יש מעיטה קטנה אשר בה נחטא אליהם בברחו מפני זיבול, ר' בנימין מוסידלה כתוב: הר סיני ובראש ההר כביה גוויל להלומים הנודלים והנקראים שוראים", כונתו לבית הגויים הסורי על שם קתרינה הבני על "הר משה" בכינויו בפי העבריים. (וואת "אוצר ישראל", ערך סיני).



(14) Ebers und Gute, Leipzig, 1883-1884

רְכָסִי סִינָי

סִינָי שִׁיחַת כָּלֹבֶד:



(15) Gressman, 255.

גולובייטשיק ס.ב.

שמות קרייט עירם שלכל תוחמש השלייש בארץ כנען ורשפט בכוותי הפלג אמן בקרנוב
כטה פהמ נזירים ברג'ין (פנגו, נבעה, עפרה, ווער) אוו מוזאים גם יוסטאל וצעראלה.



(16) Benzinger.

גולובייטשיק ס.ב.

שמות מלכי לארט בכתוב הירוגנילט. שניות
מלכו בעזם תקופת שעמדו פצרם.

(17) *Brented*

ולוביישטן ס.א.

נוורדים מכונען מבקשים מאה הרותם, משנה למלך אנטוינופט הרובע, להכינם מצורמת.

(18) *Myer Pst.*

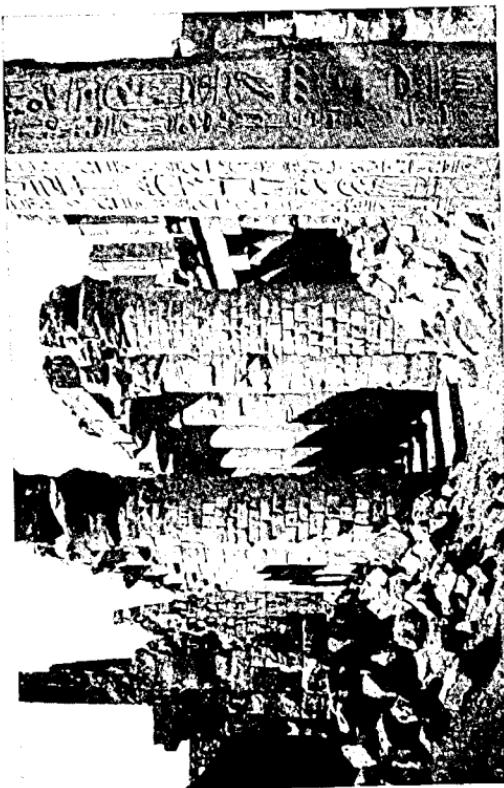
ולוביישטן ס.ה.

דרעה תוחesch ר' בזורת פפיוק דודס אויבבו בני שם.
בביסם הילטונגס והה סל של נזחון מלחש על
השונאים בצעונין וגלי ע' גזורי שונאי. נזה' כבן
לשון המפק : ואלה לע' בחולוינו הרוחן ודרם לאג
ספ). ובואקגול : ואהע לע' פריקת גוארי ליכריהן
תדרון. וכטשרי פבאו פקאו יושע ז' שמוי את
רגילcum על צוארי המלכים אללה. וזהה דושת תללים
מומרו בכ.

הוּא בְּגִיאָה
בְּגִיאָה
בְּגִיאָה

הוּא בְּגִיאָה
בְּגִיאָה
בְּגִיאָה

(19) Benzinger



כוס חמישי

בירור הלכה על דבר שיטת המהרי"ל מפראג וצ"ל
בಹגדת פסח שלו, שיש לנוהג בשתיית
כוס חמישי בסדר ליל פטח.

התוכן :

פרק ראשון

בירור הגירסה כס חמיישי בגמ' פסחים קich:
ושיטת הראשונים שש מגות מן המובהר ברכז
חמיישי.

פרק שני

תשובה רב האי אanon במקורה בעניין זה — לפניו
הכבי לא היתה התשובה בשילוחה, רק מה שהבאי
הטoor בקיצורו. — טעם השמטה המחבר בשווי
שיטות הניל.

פרק שלישי

שיטת הראשונים שכוס חמישית רשות גרידא ואשר
השיטה בעניין זה.

פרק רביעי

שמנוגה שיטות בראשונים בסדר תחתית הל המצרי
והל הגדול על כס רביעי.

פרק חמישי

חמש שיטות בראשונים בסדר תחתית הל המצרי
והל הגדול לחשומות כס חמישית. — שיטת
המזריל מפראג.

טיכום ודבריהם

מצואו למודות על הנם.

הירף והרכבתם, ר' יוסף פון עלם, בספר הפרסות לדרשי מתחמי תלאות ומתראי וודו
יעשו כט' שיחורו להלן.

בלבד שיגרחתה, בס' חמיש, מאושרת על ידו כל התאניגים והआנטיגים, ש לה עוד שקור תחליל נסח השובב האחתה וחמש, ליל פחת דק עט: ווראבי דיל כתוב גיטין בירושלמי י' כストות הלו' כדוד ד' ואלולות שנאמרו במצרים התוארכו וכיו' וטפון היה באיא' כט' חמשי כבוגר והבאתי והבאדי בהשנותיו על היירף סוף פרשיות, מוכבא לקמן, כתוב בז' והמשי מסכמוה בגדתנה בנדג' ר'ם, ולא גיטו כל דברי גיטו עליו לא התלל כי זו מבדוא במשנתן, ונזרוא ולה הא כתהיים ב טבוב בריש וכיה ואבודת תחתון, ומאותן שכ' הו' מזרום בעוד ארבעה תחבר ויבא המהיריל בשם הוואי' ולען' ביא'

עד נbam' פשתו' שלא הו' למני בעיל ר'ם:

תהי אזכרין, כת' יונתן, כת' ואזכירן
וכתאי קלומבויא, כתאי טיבון א' תיר' זר'ם
רבי עלי לל' ואיך היגולו' זביה ר'ש.
חרטה המלה גיגומי' והריש לא היער בות'
ובכתאי אסחווד: תיר' רביעי ר'ר' עלי
את ההל' ואומר עלי היל הנודל, זברי ר'ק,
ויבו' זון' ואdots ו' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
טרופון, יש אן' גותת מליל' ליליא', כת' ז' ז'
בעין, ובספר האואה לדשי': תען' ר'נן
המשי גונרין עלי ההל' זברי ר'ש זה
יינון, שיר' פטרוש בשתון שרדיין גומ' זבר
עליו את ההלל ולקן' האובי שאי' הביבונה
כט' הפלוט: גונרין עליו את ההלל
הגול.

והי כט' הז' שמתוק אותה הרשכיות האבאה
בצל הלבונות גולות, ר' סוניה גאנ' ר' ר' פיטר
גאנ', ר' משא' ד' שר' שלום' ווב' בון' זקן'

בציזור רב עמר' וסידור רסיב' ובאה
שערם' לריצ' גיאת, ואוחירם, ובבונ' תנאל,
ודרו' המהו' פ' יושב'

בגמ' סתימת קית': ט' תנון רבנן נסוכן
רביעי גומר עליו את ההלל ואומר עליו היל
הגול, דבוי ר' דומפי' ובושי' ושבט':
זיד' ר' ב' י' נ' כ' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
גריטין לא משי' ומטה' עט ר' יוסף פון
עלם, שנמוס חמיש, או ארבע כストות הקנו
ולא משאן.

ויש במאמר זה גרסאות שונות בכתביהם
וראשונם. בסדר רב' עירטן אונן רבי' וויר' :
גהן (תימ') חמיש אומר עליו היל הנודל דבוי
ר'ם, ולא גיטו כל דברי גיטו עליו לא
התלל כי זו מבדוא במשנתן, ונזרוא ולה הא
כתהיים ב טבוב בריש וכיה ואבודת תחתון,

ובכתאי אסחווד: תיר' רביעי ר'ר' עלי
את ההל' ואומר עלי היל הנודל, זברי ר'ק,
ויבו' זון' ואdots ו' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
טרופון, יש אן' גותת מליל' ליליא', כת' ז' ז'
בעין, ובספר האואה לדשי': תען' ר'נן

המשי גונרין עלי ההל' זברי ר'ש זה
יינון, שיר' פטרוש בשתון שרדיין גומ' זבר
עליו את ההלל ולקן' האובי שאי' הביבונה
כט' הפלוט: גונרין עליו את ההלל
הגול.

והי כט' הז' שמתוק אותה הרשכיות האבאה
בצל הלבונות גולות, ר' סוניה גאנ' ר' ר' פיטר
גאנ', ר' משא' ד' שר' שלום' ווב' בון' זקן'
בציזור רב עמר' וסידור רסיב' ובאה
שערם' לריצ' גיאת, ואוחירם, ובבונ' תנאל,
ודרו' המהו' פ' יושב'

ונגה בלשון הראכדי הניל השיבאי וכוי חותם. וכן שדר רב בן דוד אמרו:
ミורלמי שבס זה גנד והאכתי נאה פסוס
שחוא בצעה, אלל שלגבי ר' כוסות שטב חובה
ספבי לאשון ר' בר עמרם בגין הגיל, כתוב:
בן אמר רב בר משה א' גניא לה לפסטה
ויה ל' אומר פלז האל גמלול נאי נמי דספהמי
ברוכבא חורייטי ואומי ליל אמר בהידין
ובושטי: שלגבי בזונה גמורה קרי לנו
רשות עעלש שעם בזונה. וויאת רמביים
ושתוי.

בנצי'זר רב טעניה אמרו: מהומוסחן
ברגענו בס' חמייאר עלי לויל
(הינו הלל המגולל).
המורותם אמרם יש מתגאניגס הובירין
שחואך קידוחין כבו שייכבא.
בגלות נוילות אנטזיא מס' ססחים

דף 144: אמרו למיל שום מילעט בער
מצח ולא לפשטי לבר מכנא דברכמא וככא
וזהילא. וא' בזעוי לפלשטי מא שאגן, וא'
לדברי הנאניגים שי צצחות בזום פששן.
בצד ר' בר עמרם בגין לויל: טנא
חמייאר אויר ליל הלל המגולל, דבר ר' רס'
כר, בר יהויה נומר מהויה לי כה וכך
או נונגעין רבר יהויה ואופט' דחלוקין
הכלים תחיה, ר' יונקן ואמר משיר הפעלה
וועד על נהרות בבל, אעכיב' כנגן שווי
ישיבות ועשיין כרב יהויה, ואך בר שר

הילודספחים: הנוסחה נמצאת במלואה
בצור רב טעם ובזון סף הלל ורחת
זיללון מעשין, ישבחון עפזון, ייזון
זונין, כי גוליסין, דתבב ל' תשפת
וכ' באין מלן טהול בתשבחותי' הדבוי
שר כון קיניך ריש מיתבאן, מיש סס' סס
בהערות לא ד', כמו שיתבادر לאלאן.

בצד ר' בר טעם נגן: לאם בגה לשפתה
כוס אחר אמר ארבעה כוסות, הוור ואוחו כוס
חמייאר ואמר לילו הלל המגולל וחור ווועט
בילהלו, שך אמזרו חביבס: תא המשייא
ואמר ליל הלל המגולל, דברי ר' טרונן,
ואף בר רב שר שלום אמר כי מפשי
רשות אם רזגה לשפתה שווה ואומר עלי
תיל גдол וא' לא פשוו, זדריך לילר מהר
גרוו לא השביס כי לילם חסכו זיללון

כום חמישית ואמורים עליו היל הנובל, דבריו יחתה ואחר הוחץ יארו יהלומי. לשון נעל תייר, שפה מוסממת להסכמה בקייניה, בכואור שפירוש שיטת הנגאים דשות של מזווה שם נהנו לזרע כלל הנובל על כס ורביעי, וכן כתוב בראביה פסחים זוכבא לקמן פ' ג' וכן בכואור במחוזו רורי ר' 295:

ובזונין כס דביעי היל הנובל ואמר שופר חטף, וכוס מכבי גרשבייך במאמר ח'ך: המכבי, אויר גולו היל הנובל, וביר ר' טרפון, ויש מפרשים דביר ר' טרנון ה'ם שם ד' ר' 298 ואמר סדר זה על כס ר': חומרה תחכחות על הנטנה שאמורה לא יתוחה הילו, ונשפט וחומרה ישבחת. ומושני דבר חזש. מארכעה נסותה, ההוא סוכר המשטה בוטות, אחר שהנתה מורה לדור, כירא גב'ם שופר ולמי וה אין לעשנות כלל החדרה והו, וא' אפסר מפרשים בגב'ם שקל ודור ליבכת באפרית היל הנובל, ולא פירוי משחתת טאי היל הנובל, ומוניאונין י'ם ואמורים שאינו כס מסחר. שנבה אל היה ללה מג בעז בפני שחדרו רשות, ועל זה מביא: ומ' אל רשותה הו, וב מזווה מן מוכחה לעשנותו ר' שלום ג'ון כך אמר ר' ר' חמישית רשות, כדי לרום כל היל הנובל בלא פלעום בדיאותם בגדים כל הילו, שהר... התהמות רשותונין והוא רצגה שותה, ואמר עליו היל הנובל, והוא פטור, לכירר שלבבוי אם אין שותה פטור פלומר היל הנובל, ולודעת ר' יע' המונוג' לזר א'ם א'ני גוונה בס' מה'יון. בברור השאלות ביחסות ר' ר' יר' שבכא לא רקם כיבורתא לתהלה ר' ר' יר' שבכא לשחות כוס הי ולזר עליו היל הנובל. בן מהשכינה וה'ג' י'א'א' לבן דן אל טענין זיאתת ברומות וועל'ת גז�, ולבני וזה נירא כוס חמישית, שמע שררביה היו נוגנים כ'נו, וזה מוכת לזרהה כמי האישון ג'לון ר' יר' יג' וואה פיש' רקם בכואור לסון ור' יר' יג' בבעל פיטור, היל נזה ודורו ר' 268: כוס רביעי ג'טרא עליו את היל כל' כור וחותמן מלך מהלן בששתות. כוס מושני ואמר עליו היל הנובל מזור וחומר יהלומן וכ'ן שדו' במתבימת ושה הוא למתונות בששתה ע' מלך מהלן בששתות נסחובאו ר' ר' לא פלי' אטניאין ומוקבר לא שתחנו שם' אם א' לא לועסיך סותה, פיד' ג'ו' קרייאת המורה התקינו ר' ז' ומושני עלייה. לב'

וכן היא דעת ר' ר' יר' יג' צפחת' :

ומנתנו וועלטן כרב היזונה בתורהינו בכרכת
השר (שאומר הייליך) ובחלל הגובל (שאומר
על כס משה). וויש : מזא דזוז ליל לה
רשוחה לפסחו אל מא אלט מהרא לא (בלטור
בל ליל נוניל), ועל אמאו תורה : ואגון
לא חזון הוא שנמא בחלל הגובל כר וקידל
כטאנ דין לות ליל לא ד בוכון, ובשנות
הראכיד על הבעהים : «בוואו ייש סנק למנוג
הווע רבבי ר ספנן שאמר פמש אבר עליו
הגולע עספה ופצעה לעשוה כדרבי והו' כסות
הכל גמלול ומפצעה לעשוה כדרבי והו' כסות
סכים אמאדו נונג ד' אואלות וגאנאי
ווזבלט זאלטוי ולקחמי והו' כבר סכים
בגנזה (?) גנדז האונין, ותק נונ לא פיחו
לו מז כסות אמאר אבל מוסיך עליום
ההיש היר ד פשובה, וודקאר אבר עליו
הכל גמלול זבל אמירה לא שטי לה כר,
ווצפם פה האו וראוי לספוך עליו ולא להלעב
על פונגענאי».

ובבב' הלכה כתבה : אלל סמה שרואו כר
לא מאכינן ותפלת לו לא פבשין, פאן זוניא
ליה וasket כס ואומר עליו הכל גבול מעז
בך' תוריין, וווחא לאלה וסלבא לר
טעין, צוין שא אדרו היכנסים לבך' שמי
ברוכות השיר, אלל אבר זיודה סבר הילל
כל עפא אבר כתיה, ר' יונגן אמר גשפת
בל יא זיל פפא אבר כתיה, ואדר לה חזא
דיגו אווז זה ואוחה זה, ואל עוד אלל גזה
יעץ נונבר דלון וסבאו ברברת אה זאנטה
דיין לזרו זיינה זיכיה, יונגן למיטרא טקה
חו לברוכי אחר הכל האשונ זוה אחר הכל
הגובל, ודרו בר בעזעה ולונן עיזטן דמלחון,
ולא אמר רבן שמי ברוכות.

על עזין ישאטה נונטן כוס יד לא אנטבען
בגמי אנטבען, ודאי מילך קאמדרנן אין פסידין
אחר גזה ובון דרבוכין ברכבת המפני לנו תל
למיכל מודען, אבל משאטו מנגנון, ירושת בעיט
נאבותן יונטן קמא לא שלטינו בעיטן מעלטן
רבכת השיר גניזו גולו רגע מנגנות בדינו

ב

תשובת רב האי אונן שהזכיר לעיל
טובאות בשלמות בירץ גיאת חיבך זיך ק,

וזיל :

ונסאל רב האי איכטן לטרו

ספודין ואדר זמי שרזותה לשחתה כוס

[באוזהין: דיבידין] זכל ובעי למשתוין בבריתא כום ה' אלא כום ד' ובוגביס רשב'ין. שini שלשלתי שתה, ולא חוי לנו מאן מברך על הגפן אלא לבחר כלחו כי דיוון דוח כטבב ניר או לילא נולך למיקם בברכה טף (ב) פאלל אם היה רכינו או אם נס רוס כום חמישין, וזה סוגר לדרישות קתני ולא כלצוה, ובין כתלה בית מזון אל הו תושבה וו נובכת בדור או תי' בקיוזה, ובשביל זה נסתפק גושא כל' השר שרירעט, גפירוש והבדרים, כי אל הדת לפנהם סדר טמא שעירין לריינץ בגאות, וגעת ששות ליבורנו השוננה בלילה ובמוקה יש ללמוד ממנה ורבבה זביבים ליבורנו העין; א. זול' הרור יס' תיפא: בסיס חמייסי לא צויר נינטש דשיטס ואון לאפעוין, וכן פירש שאומר הל הנגול על נס' און, וב' ייאת מאכבי בגין און, שasad פגנו אשכחן לדרס צעודה שאומר מי שרוצה לשחות בס' ה' אאר עלי היל גונזאל, וויהה היילון כום ה' אאר לערל תלמידין, ואכשו בא תלמידין ואכטו שעל כום וכום ייך ברכיה אלחורי כמו לפנוי, ואומר היילון אחר ההיל וווחט מל' הרהיל בשחובוינה, וויהה כום ד' ואוכר עליו היל גונזאל וחוחטן בשחתת כל זו עד האהו, ומונגע שלכם יפה הוא ואונ לא גונזין בס' ה' כל עירך וויה תחת זביבה אאר הלהלבוט שטחות אמר כום מהשי לא אקלנו מהט, וההסיב זכרי הילן רב בר טעוויהן בן [כנ' אונ] ובנגב שלכם יפה הוא, ובפשתות לשונו בשחתה זו ורואה שקי על מה שתהוין שכן רב יוסף שב עולם שאם הוא תאכ לשחות יעשה כום ה', וכבי רב שר שלום כום ה' רשות ואם ווזה לשחות שתהה ואוכר עליו היל גונזאל וגבור ע'כ. הבית יוסף נסתפק בלשון השותה והאי שבנגב למלcum יפה הוא, ואונ לא תניגין כבב מאכאר בעמ' גבב יושטס רשב'ין תחתוי כום ה' כל עירך, לאויה דבר מתחון שהמנגן שלמת יטה, וכותב שי' פירוטין: (א) יהא והירושט רדאשון על האיני שרג'ין והה גודל כום דביעי כבוי הרשטים ומונגע יטה יהא כלומר, מי שרוצה לשחות כום חמישי גודל כום דביעי כבוי הרשטים גודל חמישי, ובפני שרוב הרטמים גודל חמישי, ובפני שרוב הרטמים גודל חמישי,

הויג שלטונו שכ-על עני משחא כהר כוס נמי ואנור סר תחרית. זיל': "וּרְבָּם סְעִירָה
תְּמִימֵד לֹא אַשְׁכֹּנָה בְּגַנְזָר אֲסְרֵי מְפֻרֶשׂ
בְּבָבְיָן כָּס חַמְישֵׁי כָּס כָּל דְּבָאוֹנִים. וּכְן
אַגְּנוּן לֹא גַּנוּנוּ כָּס עַקְרָב הַעֲלוּם וּנוֹגֵב
לְעַשְׂתָּר רְעוֹתָה". מכואר שלגד הא' מ' טור':
דָּבְרִי בָּבְרִי סְעִירָה כָּס הַוָּא וּמְגַנְּבָה שְׁלָמָם יְמַת הַוָּא
כָּר. שָׁה הוּא לְפָנָיו רְבָר סְעִירָה בְּבָבְרִי
הַוָּא לְעַשְׂתָּר כָּס חַמְישֵׁי, וּכְן פִּוּרְשָׁוּס בְּבָבְרִי
הַוָּא שְׁהַמְּבָנָה וּמְגַנְּבָה שְׁלָמָם יְמַת הַוָּא, בְּלֹמר
הַוָּה שְׁנוֹגְבִּי בְּשִׁיחַת כָּס חַמְישֵׁי, וּכְן מְפֻרֶשׂ
הַבָּרְתָּה. מְתַשְּׁמַבָּה גַּנְלָמָל מְלָכָה אֲשֶׁר מְפֻרֶשׂ
בָּהּ לְשִׁיחַת כָּס חַמְישֵׁי וּגְמַיְמָן בְּבָבְרִי
שְׁהַמְּבָנָה וְהַלְּמָה לְמַגְבָּה קְבוּץ לְתַחַת כָּס
חַמְישֵׁי, וּאַסְפָּלָן בְּבָבְרִי רְסִיבָּן בְּסְדוּרוֹ אַיְנוֹ
בְּבָבְרִי שְׁלָמָם גַּנוּבָּה לְשִׁיחַת כָּס חַמְישֵׁי יְהָא
כָּבָבְרִק; וּמִשְׁרָגָה כָּר (זְבִּיסְדוֹר וּסְבִּיגְנוֹס)
גַּנְלָל שְׁהַמְּבָנָה בְּתַחַת כָּס הַמְּגַנְּבָה שְׁלָמָם
בְּכָס חַמְישֵׁי גַּנְלָל גַּנוּתָה דְּבָבְרִי הַוָּה כָּס
כָּבָעִי וּמַיְמָן וּלְשִׁיחַת הַבָּרְתָּה צְבָן כָּס
דְּבָרְתָּה וְלְשִׁיחַת הַלְּלָה הַאֲחָרוֹן, חַזְקָן הַמְּמָסָּה
לְמַטָּהָן.

לְלִי המבואר בתשוכת דְּבָבְרִי הַחֲכָרָה
הַשְּׁוֹלְחָם לְשִׁיחַת זְבִּיסְדוֹר וּבְרוֹת שְׁתַּתְּמִילְזִיטָה חָרוֹזָה:
(א) שְׁשִׁיל לְבָרְךָ רְבָרָה אַחֲרָה לְלִי כָּס וּמוֹסָה.
(ב) תְּהִתְמִין פְּעִמִּים, עַל כָּס רְמַתְּלָל תְּמַבְּחָה
וְלִי כָּס יְהָא גַּפְלִיטִים. (ג) תְּמִירִין לְפָתָח
אַרְדָּר כָּס הָה, וְהַדְּבָרָה לְהָאַסְגָּר גַּנוּמָה
אַכְתּוּנִי, כְּלָוָה, שְׁלָא לְפָתָחָה, וְלִי הַשְּׁבִּיב
לְהָמָה דְּבָבְרִי שְׁמַבְּגָנָה שְׁלָא לְשִׁיחַת יְמַת הַוָּה,
וְאַחֲרֵיכָה הַוָּה מְבָאָר אֶת שְׁלַש הַשְּׁאַלָּות: שְׁאַן
לְבָרְךָ בְּבָתָה אַחֲרָה לְלִי כָּס, כּוֹס.
לְחוֹתָם פְּעִמִּים עַל כָּס דְּהָה, וּשְׁהַמְּבָנָה
שְׁאַל לְשִׁיחַת אַחֲרֵיכָה כָּס הָה, וּמְכֹרֶר דְּרַדְּגָה
שְׁהָוָה אַיְנוֹ גַּנוּבָּה בְּכָס חַמְישֵׁי כָּל עַקְרָב. הַכְּלָל
אֶל כָּס שְׁחָזְזָה תְּהִלְלִידָה. לְלִי הַוָּה בְּנָוָתָה
בְּכִיס': וּמְגַנְּבָה שְׁלָמָם יְמַת הַוָּה, בְּדַרְךָ
עַל כָּל שְׁלַשְׁתָּה תְּהִלְלִידָה דְּשִׁיחַת שְׁתַּתְּמִילְזִיטָה
וְגַנוּבָּה כְּבָלָוָה, שְׁפָנְגָנָה שְׁלָמָם יְמַת
הַוָּה, וְלִכְבּוֹרֶשֶׁת הַוָּה וְלִכְבּוֹרֶשֶׁת.
בְּכִיס': וּמְגַנְּבָה שְׁלָמָם יְמַת הַוָּה, בְּדַרְךָ
שְׁלַשְׁתָּה תְּהִלְלִידָה דְּשִׁיחַת שְׁתַּתְּמִילְזִיטָה
וְגַנוּבָּה כְּבָלָוָה, שְׁפָנְגָנָה שְׁלָמָם יְמַת
הַוָּה, וְלִכְבּוֹרֶשֶׁת הַוָּה וְלִכְבּוֹרֶשֶׁת.
בְּכִיס': וּמְגַנְּבָה שְׁלָמָם יְמַת הַוָּה, בְּדַרְךָ
וְאוֹחוֹי עַזְוֹ פְּרוֹשָׁת שְׁלִישִׁי בְּבָבְרִי הַסּוֹר
בְּאַנְדָּר שְׁמַיִן.

זהו התקין של או שתהיה לנביו בירא ובאות
ככית' לשלגוי, וכיודע ישן שמי מני גוראות
הכללות במלול: היב ולכוון בכל המבואר
עלל וכן מזכיר הוהיש שמי בדור הרכבים
שנורות כט' ר' פשות שלפי בירוח הטורים
שפטע כלבוס י' יוי חובה, וכברואה טפטע זה
מקח הכלול (פרוכך).¹⁾

וירע' כיש' ריבינו מה בהקומה לפטר
וניש' וויל': כי ר' שלחה זקי אל' אמר
ונבה תבוארו, בפירושו הגה אך בספק לא
ונבה, כי אם וויל' מניין גוראות לפלורו
אשר לא פלאו לבו לעשות כי בחוי בר' ועתה
ואוקץ בעינן ושלה פקוטה נהגה ברכ�
שלמה בפירושו, שא' אשר לפטר בון, כי אם
ונגסאות הרשותנא, ומא' וויל' ובכח הפקוטה
ונגדיהם לא ידועו עז' אמתה הרכבירו, ושרוא
לי אומת לדריבן שולח אויש כי כל תוח
שנהgre ביריע' לשלמה הנה גהה אויש פשרין, ואל'
עד אאל' שחיקת המפרטים, וזרעתי כי אוי כי
מנדר לבבגו עז' ווקט לפלוול' עז' אה' ואויאתו
בקטוטה בספרים ישיות אוניו ראה כי
במספרים דודים יזום כי חזרו מאשר לפטני
וקדרו דודים יזום יזום לא יזום, לא
רכהי גהה ומוטס ארש' יזום אוניגם כי
עיב', ונוהג בינוין שלמענו כנראה שהרכבים
מק' יונת הרה' והגאנזום לע' סרו' חודה לו
קושיות על הבירוט שלמענו וכמיש' הראיאש.
ועל סוד דבר' מהבו נ' כט' חביב, ולפמיש'
ריה נידון כה' העקר ברי' ריח' הראיאש
ואיא' לפטוק' נירא בפי' קשות.
אנט' אוניג' באנאי' פטוחם ס' תקכיה
בוחב: יז' יזום רוב' הפקוטים וריעוי, והנה
הראיאה הוה מכו' פטוח להו' של הרכבים-
וכוין יהוא כי' שמי' רוב' הפקוטים וריעוי' כל'
שגב' פטוחם בפקותה עתיקום שלפני זטנו
של הרכבים בבר' הוה' הוי' ריבע', כי' דוחק
לומר שבבונו של הרכבים יזק' וויל' הספחים

ועל סנק פירושו של הבי' בטbor ובתבוצבת
הה'ג, קכ' בערע' ס' תפיא: מא' אויר איבע
בנטה אוניו רשי' לשותה יי' אל' טט'.
כלהו, אאן לעותה כט' פאשי', רק' חרמא
וותיך: סומי' שאו איסטניא א' חא' הוה'
לשנות נובל ללקותה כט' מושיע' ויאמר' גלו'
אל' הנגול (פרוכך).²⁾

וחומרה על מון' בכוי אחר' האבוז' ובאו
דעת הראיאש' שנגנו העולם לעשוו' ורות' וויל'
שחת' כל' אוניגום לי' וויל' בעי' 'טפש'ו'
ואטיל' לשיטחו שרהי'ג סוב' כרכבים-
לעב' לא באא' בבלו'ן עז'ו' כרכוב' בל' קלום
בריג' צב'וב: יש' אונידס' שטוט' חמייש'
בריג' וויל' שטבוח' סן המבורה כט' שאטב'ו
כל' הראיאנס' גאנל'. וויל' להלכה עט
כרוכבים' וטוט' זו נשמ'ת למורי' כל' גאנל'
של בונ' בוט' פאשי' -) וויל' שטבולה' לנו' נשמ'ת
דריג' בבלאי' וויל' שטוט' כה פוגא' וויל' בוט'
בונ' חמייש' וויל' שטוט' כל' הראיאנס' גאנל'
דרשו' וויל' עז' הפטור' בורה'י אוניד' פטיש' כט'
אל' שי' לפסוק' סטוט' מושיע' גאנ' וויל' ריש'ת
וליא' מונה סן זטבוח'.
ולו'ח' קז' הילאות על מון' בכוי
שחסוט' בשוע' שחת' כל' הראיאנס' והראיאנס'ו
שטבומה' בגמ' פטושת' האיא' הלה'ה לעז'
חידית', גאנ' דעם' הירין', הרכבים' והראיאש'
הביבים' זוק' בחתהו', וויל' וויל' מאכ' עט'
השתה' פטחתיו' לאיסטניא, וויל' שטוט' אל'
עט'ו' על' גה'.
נאה' לי' על' פ' גה' שיט' לבאו' זבר'
הרכבים' שבוח'ב: הין' כט' ריבע' נ'bam.

¹⁾ כדי' גאנ' סהרבינ' הנטיג'ה בפונ'
ויל'ג' כטה' ביר' גאנ'דו' ס'מו' טפש'ו'
היפוי' אונוח' והוטפו' ריבע', פאנ' של' אל' יונט'
וא' סטטו' גאנ'דו' גאנ' וויל' שוח'ה טוח' סעון'
ועוד טוב עט'ו' של' אונ' זט' גאנ' דגמי' המלה, כט'
שפטו' סופרים אונדר' בפערים' כל'.

ומחקו המישוי וכתבו רבייע, ולפין לא הרשכרים לשותה יין. ואפסר כוון דונחסד המנג בצערו הווא שתיקן זירסן זא אל אסיך מעל בסבל ליל הראשן לא פלגי רבן זין לילק א' ליל ב' דלא לוחו למפען. וראה בהק עיקב ומופען, ווש להעורי לפיד אבאי שאינו נטה רק לילא אחר למלה אסורה. לטב' ובידי הראבאי אויל' ויל' והמעם השם חבר נשייע לא הוביל הכל בעסם ייא שיטת הרבה האראשינס גאל הוברים שיש נזינה מן הובכר בכם חמישין. שם השם העירם ספחים לאלך ק' ד' בסות של יין מה שחוובת, אום העשויים ייעשו' הז שנות הנזינה, יונצ'ר הנזינה זיין לוול' כלפי העיניים. ויקפדו של' הספיקו להם זו כוסות, כי תחשבו שא' גיא' רוי חוכמתם בראוי.

ונטטן לקסוס ומילאנו שתחות שיטות כל הנגונין הנארשינס הנזרוטים בגאנ' כוס חמישין ורוביום שהאות רשות ומורה הוברים שהו מגונה מן המגונה, והמושיע מושיע הרוי מה מסותה. ובטרנס שנל עקר איסור שתחיה תלחרין כטס ובריח או מששי ווא ריק מונגן כטיש ריבב' וויש' ואטאנסין שחתירו נטמי. בשבלי הלוק טף סוכן רדי' : ובצל והרכותה כהב דאן צני' בין טים לין, שכעס שמורה לשותה מס' כל דילולן רוחה לשותה יין כל הלאלה, ומטה שאמרו שאין מפערין אחר עצה אפקטום, בגין מאכל אקל אקלר לאו בפני משה ולמנינו בעיטורך רוד' הווא בקיזו. ובכפר ואגואר הלוות ליל פמח' ס' התייחס': וההרבינו אמרם מהרי פאלן זין כי ומורי כי כתוב אפלין צנ' מוחר וכנ' הווא בירושלמי ובכ' כל הבהירונות ובואריס און במא' ב' ראהה מן הירושלמי שביריא מורה לאל' מנגנה של' לשותה של' ישתבר' וויש מזונה לעסוק בכפר' ציט' . וכבר היל' שדר' הגונה : יש ואטוטים שדר' לשותה יין ייא' שאין לשותה עוד כל' . וההרבין במליחות פסחים שם זווה' ובידי העמיה' טריה' וכובע' : ואין גוא' מסיניין על כל' מה שתורי מל' מפאו'

ועוד ריל' שיטת הבאי שפנק בהרשברים שאין לעשיטה כוס חמישין, משם שט' שלעת הרשכרים להגוזא כוס חמישין, חובה הוא ליטט' כטיש הראבאי בכאדר שטוטן. אלטן אבאי' שן' בכוואר' בהפרוד' לדישי' וכ'יה בעכל המאו רעל' הריב' וויל' ריס' לילק על רבנן' שונר'ים ריק' ד' כוסות נזגה' ואין הלכה בר'ן. וטהט' סוק' הבאי' של' לעשיטה כוס' אונישין' שאה' עללה גנטסואו, ונגט' סוב' האבית יויש' האגונין כוס חמישין רשות' סוב' האבית יויש' בקסום' רשות', שב' ואל' תעשה עיטה', שחר' לעדעת הרשכרים ושייד' סרכ' חולק אל' אין פלשת' דעת' חיה'.

ועוד יש' לומר' עס'ם שטחוב הראבאי' בתפיט' דעת' טר' סי' : הויא ואסורי למסח' חמרא' בר'ר ד' כוסות לאו בקייר לאה' לא אל' מנגנה ואפסר' דבונן הוा שאנו וועש' ב' יימ' נגה' מהנגן' בעבור קוינעם' שפנק' לאמ' ד' כוסות בן' החתחוח' לב' לילות' בבד' של' ישתו' תונן' זין' שטונו' לאמ' לא' לילות', בלילה' תונן' גאנזונס' של' לשותה יין אורה' ד' כוסות' עיט' וויספה' זו' הויא ב' המגונה פיט' מהויל' הי' וויספה' לע' הויא' אורה' בבר' בצענו עיקר' מונגע' כטמו' שטבונו' פ'ין'. שם מבאר' התעם' מושם' היכרו' וויסטומי' מללא' אדבע' כוותה' ד' וויה' גוינה', ובוגנתה הדוליה' רוח' סי' חפא' כותב על' דבר' הראבאי' : ולפי זה בליל שנ' מותר גוא' מסיניין על כל' מה שתורי מל' מפאו'

ויל ולא שומען אנו לרבינו לפרש גורן של דלא נטליין. עפמיש לעיל טובי ר' עמרם בגין שבתורה שמי השיבו עשין כרב הירון אשוניגין^{**}.

ב. נסחטוק הביי והביח התשי זיד אפרט לימי פשחתה הבהיר מוכחה שהיה מנגנון הארכוב בברר לשון המשוכה: **שעל כל לשוחה גוט שי... על** ה אמר הביי שלאו בוט וווען צידיך ברכה לאחריו כמו למירין. אינו נוגב לשוחה בוט שי' וווען ברבן שאינט לפניין ברורה והותה מסון המשוכה: ואל גותה בסוס מושיע מכחה קשייא דסידר וסיב חי לאן פאן דפבריך על הגאנן אלא בתר כלמה, מה שוכות: יי' שוווזה לשוחה בר, כלומר שפערן דבורי שטום מושיע הוא רשות גולוין וווען.

ג. פיש הביי על לשון המורה רב כהן זוק וווען פשה וכיכר רב ערומים הצעיל. גלפי ועתיקו שרבינו משה שהוצריך פאן רבינו זיגו והרכבים לאא בר' משטה אונז. גרייצ' גאות שם פטושן כי שכן היא שיטתה דב' משה אונז.

ד. במשותה דהיג פיש מאכל אונו לאונגןו בכום חמישיל כל עיקרי ואוכסן רבנן אלא נטליין סוס בעישן ומיטחן מיטחן כהו. גראואו בר רב ספעריהן אין האגדרים מובנעם, שטחלהו לודר שאונט גותים בגאנס חמישיל, ושבר אומר יש בען שלא גותיגנס בכום חמישיל ומיטחן מיטחן כי לעיל שכן היא דעת הבוי שרייב גוט בענמאו גויניאו, ווותר דברי עזמאן, לאוכסן מיטחן כהו בעישן ובישטבם גאנטס כהו. גראוב זטפניאן בפנואר להויא שגורטו הדעה שיש לחזק הפלא גאלֶא וויכא רבנן גוטלעןן כלומר יש רק תירטם גונגלטס סוס...

ו. ומבעואר בסודו רסיב. כי במו שלטיגן זט סוף דרכו: פאה שראא סטודו רר בר סופיה כי, אינט מובנעם, שטייר טסודו רסיב אונז מבואר דער גנד מנטאג אאל להויך אך להונגען הרזונת לשוחה בוט שי. ומזה מוכח כי ב' צ'יז' ואיכא רבנן דטעלין.

ואויל שי לקיין הנירושא: ואיכא רבנן

**) באנציקלופדייה תלמודית בוך ב' דף קאטו. שי' גויגעס ווועבריס שאן שתחות כל יעקר ואפיגו אביספנץ ווועלה (ההיב' גוישביס זוי' זוב מלט וווען). פיש לאטער רדי' סוב בעס, רעד פרופו בעסוי' פסחים קיין: בעס רישען זטפניאן. וכן זויהיג בבר נטבר טסודו פליו האל הנזולן דעטה רבר מטה וווער טעדיה רושת. ואונט ליטרבס זניי בפנואר אסארו וויב אויא גאנזס זיג. הרי' שגולות דוליכט בשיטה את.

ב

ולעיל הבהיר השיטות הסובבות סוכם זה
הראשונות סוכם חמשי רשות, ואין לקבוע
יש בו מוגנות מן המוגנות, וושם פרשיות סוכם
הוואה שאותו מושגיא ית הוא שאותו מושגיא.

הוואה שאותו מושגיא סוכם חמשי רשות, כי-זבדר
רב עפלה כנבה ארא ראה אטן לשוחות סוכם חמוץ
שצמא או שס סוכם זקן או חוליה שצמץ
לחתונות, לא אמר היל גונול ונשפת כל וח
על בוט רבעין, אלא כוס בעין ישוחת אאר נבר
היל מהתחמתהו, ועל בוט חמשי זיאדר היל
הגדול והוותם ללולו, שצרא אוור המביס
תניין חמוץ אוכור פליו היל הנגדל, זבר
ר' ברוון' הווטף בלשון רב ערוץ שצמא
או שיש סוכם זקן או חוליה, הר' מפרש שרשות
וה יהינו תחיריהו זא לשותות בתאי שיאבר
היל הנודל אלך רק אונומ' קהיב.

וכיב דבבון ר' דבבון ר' זאמ' ש' חוויל צערין' שלחות
תחו וטווין כוס חמוץ אוכור עליו היל
הנגולו כו וווע אוכור ברכות השדי שאווא תיקון
אשי נסבתה הנדלה נסכת כל זי ווותחה
דע מלך זיך העוזלען', זבורוינ' מוכן שלע
אוכור היל הנдолל לעס' רבעין.

הרבביין כפער מלחתת פ' י' ודפסה:

דברי הראשונים סוכלון פיריז זאערע כוסות
וחביב, כוס חמוץ ששות, אם רעה לשוחות
קירה ואם לא ליא ישוחה כר' התוינו לו כוס
חמיין והואיכו לוי את גודך לקלואו לוי
היל הנдолל.

ובחרודכי: ובוקשי התוינו באטסנס
ותוליה לתאוסף כוס חמוץ אם יכול לסתוקק
לשוחות דע גומר, ובעלילה זא לעילו לומר בו
היל הנдолל ברכות שדר נסכת כל זי שקסנו
אשי נסכת הנдолלה, והרטסל מנגה: אם
אל יכול לתאוסף לשוחות דע מגר הילל
ובעלילות, וכיה בכתתי הנגוטס בידים טוח
סוכותם קדז': פפי רובי שבעה תלמד
רש'.

ומיש רהיב שאבל לא נהנו בכוס חמוץ כל
עליך. זה היה מנגנו הזרמי וכיסית
הראשונות סוכם חמוץ רשות, ואין לקבוע
סוכם זה שכורוא לא בננו בוכס מושגיא
כי שפיר יכול להזות שטמנאות הקודומים לו
לעפלה נגנו בכוס חמוץ, ולא היה בוה
בונגה קבוץ.

וכה סמסחן על דברי ר' ביכר עירינו
במאמרו וראיינו שככל לא דק וככל על ר' זי
ב' שאוואר שנלו בשוחות ההי' גאנטפה
במאה שעירין, לפנינו גופט: עיין פשטו
כוס חמוץ אל שבנן בבי' אסאי', הר'
טפורש דבבורי רהיב שנגוטטו בגמ' כוס דביעין
ושביתין בוט מושגיא אסאי', וכן הבון פשטו
הבדוינ' בפי' צחק יון וליא זי יונטלו שמי'
שיגיאות במאדר זה, זאיך לומר מכ' שבאו
בארכות חיטס זיך פ' א' עיד סוף אות לה:
ובכינוי אידי אונן זיל כה' למושט בטחין
כוס זיל אסקנן בגמ' ר' אסאי', לפ'
נורcum זט פטפורש להוינ' ממש שנגוטטו הוה
כוס חמוץ, ואן אסאי' לשוחות, ור' ה' בפי'
מהדרים חלאה לפשטו סה: והער' בוה
באוזגיא' סה.

עד כבואר בשוחות רהיב שט במאה
שעירין' ומונגה טל סביטה זוא'ו, ובונאה צחַב
שהחונה שוה מנגב לא' בננו ולא' נהנו בו,
ובבר' גויה בפי' דבר להלבנה להויה פ' של
צצ'ק יונז' טרמלה טיטטה מספעויה סט
עיר, אלו שיש כאן סייס' זאיל מבנט' שלכם
זהה והאי', כט' טפומען נסרו. והאותיות, זט'
טסוח' מלה' שלכם ותבورو עטפערו להלמה
'טס' וטפונר קרא' 'טטומה', וועל' טווע
הבריט הניל ווועט' ט-אל' מגנגו בכוס חמוץ
כל עירין, המכ' שהויה בוח' חמלוק בון' שמי'
רושיבות ולמי מה שנגטאר אין שם טווע
לון.

וכוס חמוץ והינו לפחות גזרין לשתיה
היא נבנה והבאוי שם הוא מואלה במאורי
אינשי פאן ודריטה שחריריה ופסור כל דויה
בדויה, וא לא אאותה לבי' דויה ואב אווי ליט'
פירוש עבד ששתרו רבו ופסור לו בגביע בזוו',
אם אל הרצין לבתי ורוחה מה מעול לו כל
הובגה הרכבת נמי לא הביא הקברת תונן
לארץ ישואל כת' זהה מועל להם החזאה
של צבאיותם בבדור וקסם שם והבאוי לא
אך חשב' ואון לו השן באלה ומפל פוקם
פרק הוא לוכס מפשי אזכיר אם חלה הווא
וא אספנס לופר בהמשיכי הל גונול אט'
שיטונג ובבלטס ירמא: ומי שפונס כז'
או את הראב הרצה לשתחות יפה' להוועז כוס הז
שיטונג ובבלטס מילא זרואה זרואה
ויאדר עלי' הראב הרצה לשתחות יפה' להוועז כוס הז
בגנוז כוס של רוזה של בואלה העצעה.
לבב' שי' שיטוט גויל הרציגוטס כוס
צידרין לה לנטה' עלי' תל הצלוז אאל
את' אאכע' כוועז', וא דער' דשי' אאכע'
לא סימ' איזא לשלוח', אבל איזה לשתחות
זריך לומר על אוווע הובס זומיא דיביע
מעניאו הילא זומיניאו זידיאו מזביז' וללאו
הרב' איזר' לשתחות אבל על כוס מושיש אסיך
גומרין זויה איזר' דער' דרבין חמוץ'
להיחס' כוס פירל' על די' שריה' ואפאל
וירטונג אל אקאר אל' כוס חמוץ' לדב'
בגנד והבאוי איזט אל זאץ', אבל זי' זי' זי'
בן איזר.

באיין הגזול סי' גיז': שציר' בתמישי
לשתחות זי' איזט' בתמישי הל גונול זי'
ומתוק' זברי היפיט שלא הוביר כוס חמוץ' זי'
עי' גומס נזאה שאן להיחס' על האסות
אל איזט' זון' ובן' בתלטו לא נזינו אן' זי'
כוסות.

באבוזהום: וכותב בהגי' והויריך' והרבבביס
ויל איזט' לשתחות איזר איזט' איפוקטן החן
משתי' כוסות כי' אבל כוס חמוץ' התויר' שט'
לו סיך פיט' מן הפסוק והבאוי התרבבביס, זי'
וכיה' בזעט' קומין' פ' זא': ד' כוותט' נגנ'ג
ד' נגנ'ג' זונזאוי' והזלמי' וואלטי' ולקחווי'

ובארחות חייס טה' לי' אות לה:
ההאגיד' זיל כה' גלי' בוואר איסטוא' אאל'
זה איזוון דלא שזינן כוס חמוץ' אאל' בהלל
הונול. וכוב' גרבו זוותם תעב' ריבעי הצל'
חומי', שוחות דק פיט' אוחת ביישכת': ומי'
שרוגה' לשתחות כוס מושיש' שאב' לפטה
יאמר על כוס חמוץ' הל גונול. ובומרטס
חלאות' מושים' שט' גורס בוס חמוץ' ווובוב:
שאמ' זאג' לשתחות כוס חמוץ' רונט' עלי'
היל גונול אבל בל' היל גונול אל' לשתחות
כל' לאחר אאכע' בזוו', ושיטוט ביל האזאר
למשט' בחר' ד' כמי' וולדיס' בחר' חמוץ' בז'
שי' כה' זבוי' בא' קידראות אל', זרואה
בצלחות' מיט' שודחה' גדרין.

בזסר' המהנה' לבבון מוח' ול' ווובוב'':
אמר' הדפרש מוא' שמעין' ואסיך' למיטהי' זין'
את' אאכע' כוועז', וא דער' דשי' אאכע'
צידרין לה לנטה' עלי' תל הצלוז אאל'
לא סימ' איזא לשלוח', אבל איזה לשתחות
זריך' לומר על אוווע הובס זומיא דיביע
מעניאו הילא זומיניאו זידיאו מזביז' וללאו
הרב' איזר' לשתחות אבל על כוס מושיש אסיך
גומרין זויה איזר' דער' דרבין חמוץ'
להיחס' כוס פירל' על די' שריה' ואפאל
וירטונג אל אקאר אל' כוס חמוץ' לדב'
בגנד והבאוי איזט אל זאץ', אבל זי' זי' זי'
בן איזר.

באיין הגזול סי' גיז': שציר' בתמישי
לשתחות זי' איזט' בתמישי הל גונול זי'
ומתוק' זברי היפיט שלא הוביר כוס חמוץ' זי'
עי' גומס נזאה שאן להיחס' על האסות
אל איזט' זון' ובן' בתלטו לא נזינו אן' זי'
כוסות.

באבוזהום: וכותב בהגי' והויריך' והרבבביס
ויל איזט' לשתחות איזר איזט' איפוקטן החן
משתי' כוסות כי' אבל כוס חמוץ' התויר' שט'
לו סיך פיט' מן הפסוק והבאוי התרבבביס, זי'
וכיה' בזעט' קומין' פ' זא': ד' כוותט' נגנ'ג
ד' נגנ'ג' זונזאוי' והזלמי' וואלטי' ולקחווי'

ביב' כוון' שטינוי' בז' הפשונה' החזונינה' משטה:

כוס חמוץ שתוארו רשותו, אך אמם לא שתוארו אז
וחלה וכן שנזין לשתאות מותר על ידי
שאסר עליילו.

ג. הראיש לששת הרשיטים בפרשנו הגי:
חמשין טווו תוקת בכימן והיו בין חותם
וכס' האורה: כוס חמוץ מתוקת רבנן הווא,
ובצערטם שבוט מושעי לזרוא וללא תלתא
רכיש.

ד. שיטת הרשיטים ותוס' שתייגי רביעי
ולא מושיע, ובויליאם סילוקה: ובו
הספרים רבעי אמור לעיל הלגנודו, ולועת
טווו של גונטון פלמיין, ובכדרת מושעל
סיד פיט: ולא נתגינון כי האונז לא שעת
מושת בנות.

טועם השיטות שאמריהם כוס חמוץ אם
אל לזרען מכור או בתרונות מיחזקיי ברוברים
שכ: עצזיר בשם רבי בר יהודה דברינו
ורשות מאור הנגלה שאננו אמור לשנתה יין
אלל בדורו יושב אל שלמן מושום גונאה
מכוסף על הבוטות וכוי, נראת, דלהא לא
חוישן ועוד מששרו לתוךם מושעי שאינו
וחבה עילך, ובן החותם חישיל הל מטה
יחס להיא: ובן החדרheid והעס לא שתה
ונחות אל יייטה בכיר שיתוין אם הוא מזוזה
וא לא, וזה מיש לאבן מוגרי הדבשין.

כללותות ומחריטים מוגרא בא"ש.
וכס' האונז היל סוף ס"ג, לעין שאין
וותגין לקלש רבכרי ליל מטה כוחב יעוז
שלו יוסיך התוון על הארבעה כוסות שתקנו
הכימן ואספכינונו אקליאר בגבר ירושלמי
עביז, ואם ייקש שם ווסטוף לילדה, מה
וועללו החכמים בתקנתם עיב. אבנט יש
לחקל קון כוד בעשיה רובה על האון, אבל
בשותה כוס' זה ביל' ברוכה מוחות שוב יס'
אבל רשות.

ב. בקצתן מראשתונם בפרשנו הגי:

כוס חמוץ שתוקת רבנן גוא, וככאי שם
בגערות רבכני אוור חדתת המלה ירושלמי,
וועי' כי היר הابر נבואר פלוני בכבלי וליאו

בירושלמי והוא מיש לעיל דוברו האביד
שרבו באשם ירושלמי, פבראו מוברי רשיין
שלפי גינזרא כוס חמוץ' בתוקען רבנן הווא,
ויע' פ"ש: וכן בגרא דילמא כי' בספסונו

טשען שכן היה הנגוג לשותה כוס' ה, והדר
בדברי הרשיטים והותמי, וכן לימי המירא
בבשי' שליפנו מוכחת להיטף וגע'.
אגטום בעיקר פירוש זה מגאנן אין
בא"ש אין זיל: לרביבם רוס' רביעי
אומרים לעיל הל המזול דוכס חמוץ מאן
דר' רשבת, ומוא אל לומס חמוץ רשות
ואם ייזה יעשה כוס חמוץ' הא' היה לה לה
למירר הזרעה לשותה כוס חמוץ אמור לעיל
הל המזול. אבל לימי בירוט הספרים ממשע
ליד' רוזון וויא' כוס חמוץ' הויל לה' בזבב
ונבגו העולם לשותה רשות. וכן כתה ר' יוסוף
טוב עעל זיל שאם הוא איבק לשותה יישפה
כוס חמוץ', משמע מתרן בבריז שאסור
לשתחוו אחר איבע' כסות, נבואר בבריז
כטש בע' ואורה שליפן גינזרא כוס חמוץ'
היי לה' חותם, ובן הבין המהירין חילא
בשיטות עזיזים ודרס לבן אמרמי' ומשחה
כוסות לחיזמא בעי' ולית הלכתה כמותה.
ויכי' רגן אין.

טיכום גודרים שיש לגאננו בעזין זה
של כוס חמוץ' ד' שיטות:

א. שיטת כל האונזים ורוכב דרבוב
של הרשיטים ובתמי' הדר של הנז, שניגרא
בגמי' כוס' ח' מ' י' ש' י' ולא כוס' רביעי,
ויס' בפירוש טווו מטהן מונח' המבגרה ובגעשה
יכ' היר' מה משכום ווועו נגונ' קוא' האונזין,
וכן היר' הנרגה גוניגס לשותה בתוקען
האונזים והראשונין, איעץ שאין זה כויה
אלל רשות.

ב. בקצתן מראשתונם בפרשנו הגי:

גופר יהוד תיב לגמור ולחותם אחורי חולקין
רב יהודה ווי' יונתן אך אמורי מאי בכת
שיזת, ואנו אהיה כבושך על החותם כי
אומר בואה טרי הבן כמו שבירך על
הראשון.

ובזינו כען זה בתא דכבודו במשות
סוכה ל': ריא ג' הויסט י' עבותות כו'

ריעא השחורה ועבה אהת בכורו כו'
ס' תנייא בשם רב עמר וביבי תננו

במקומן במתבאה כהה ודוחות לא לפתח
ספיט כרין [מנין] ללכ. ובשיות התאננים

שרער השבנה יס' שיב וו' יש מי ששהה
שבעים בגדי י' פיר החג וו' יט' עיטה

ס' מנין הס. וכי' סבכלי הלקיה
שניהם בשם רב האדי בגאון זעיר ובטאנקה

וז' של' ועשי' אנו עשן ער' ק' רואו
אוצ'יג' סוכנה טם, ובמג'לו' יע' פ' מלה'

לולב הין שבורר לוועס' מסום יוי' גזען.

ד

עכשו עליינו לביך סדר החותם האל
המצרי והאל הגודל לשוחות בס' מאה
ומוקדם אבא מנונה שיטות הראשונים שש
בעין והחitem על כוס רביעי.

ס' ס' א'. שטת הבוגנים השותה
risk' בנטו ברבר או האל על כוס ד'
וועומת האללוך בהשנותה, ואין אורדרם כל

האל הגודל על כוס ד'. וכן כותב הבי' סי'
תיש' לשלשת רירף' והרכבים תחתם הילך

בALLE המצרי ולא לומר יותר ורק מי שעשו
כוס' מפשי' אמר האל הגודל, סדרם רב
עמרם ג'ובן אמר פרוגן ורבנן משה ריש

ומתביבה חיד' יהוד' מונגו ליל' סטוחים וו' זיל'
למבר' זאת האלל וו' זיל' הילוך ולחותם שן'

שיגו: מונגו ל' כוס' שליש' נברך לע' מונגו,
רביעי ומוכר עליו את האלל ואומר עליו ברכת

השי', איל' אברנו אמר עליו את האלל וו' ימי^ה
בשבותה. ברכותם: ווי' יונתן אמר בסוף

כל' אי, אף' שמה, והו' ברכת השיר דמןני
אמר באלל של דוש וו' וו', עכשו' שיגו:

על ברכת אתך, מילו גוראה דשבר תותחין
ביהלוךך, והוא לא קיימי תורתינו אוח עיניכך
ותהויתם זיהללוין לירט אלל תותחיא דישתכח
קי אלל הנובל.

ונגה כיש ואושטונן הגיל שוחומן אחוריו^ו
ונסתמ מלך מהול בתשכחותו, זריך ביאורו,
שרו תותחית שיטחת איה : זו העולמת
אאמן בחרבאו הזכר בעולם השומר על הנז
מורור רף רף 268 : ונה הא תלותם ביטחנתם
עד מלך מהול בתשכחותו, וכיה אוביירות
הכאשו זבדירין לפקין, וכו' מבעור בלבוש אין
סיד חי' : הילולע עד עועלם עד זעל איה
אל און וחותמן זראי, זכון דבוי לשלוחם
אאייר זוכך שיטחת בכביעון לככובם בסכוון
שביך החוטם הוא מלך גול בתשכחותו, איב'
שיני הימוטה זהו גול בתשכחותו, איב'
וחותמן בהל בזרוך אהה זה מלך מהול
בתשכחותו, זאי בחרבאו השומר על הנז
ביטחנה עד אל מלך גול בתשכחותו ורבכ'
בן ברכות ברוך שאמר אונז חותמן מלך
מהול בתשכחותו לוי שאומראן אוית הלהל
להו, וברול זען זוחטן זיב' מלך מהול
שוחוא לנון הול, אלל נספתן כל זו
ובתשכחות אונז חותמן מלך גול בתשכחות
היבי' בפער סיטן פני הקשה על
לשון הטעו כי מפיו שהביא שיטת ריח כון
של כס זר, זין וחותם אלל עד זעל איה
אל ואומר הלה וברול ונספת וחותמן מלך
ההול בתשכחותו, זס' ה' זיס' וו' זוקט
כיז' שוחומן ביטחנה ש ליל הלחוט בגבור
בצדי זבר פער זכון הלאטן, זוכבכ'ו
ריבין בסיטן תפ'א גני בכשי' בון התמליחות
ויבכס ד' אודר זיהללוין זוחט מלך מהול
בתשכחותו ובכון זי' חותם נספת כל זו
הבוור בשיר ומזה איס' למסך אמאכ' כין
כח' וויהנו זדבר הלהכ' כרי יונון בתהויתין
לשלון זה תמות, שנואה שהי נורט בן בגם
וההמשא' זבד רץ' (פס' בר יונון גנאות
זדיל רין) זונחן תחרץ' שהבונה לפור הנבוד
אלג'ם פערות סופר מפל' ברביבים ובגדת
זד מובה בזקיס' הנזרס' זהוינו זדרין
הלהויתין, זולטמן כר יונון' (זב) זבקען לאלר
תכל הנובל שזדר' לאומרן כלעטן דושתמא
אליא ברכיה כל זיאו עזיא הוי מיל' מיל'
שפיר רך גוראה בעזין, וכיה' היגויס אבסר'
ונזק' שזוי' נתרז' רדרביבים. זון' ביאור
תחומי' ריד' לפסחים גירסא זו, זאנ' מיבור
ברשכ'ם גוועה הילומת לבל' ברכ' זטמא, זכיה'
אברהו ווועט זטמאן זיא' : זובען זם דל'
תchap' שוחומן בשתיין בהל' ווישטב' זהאר'אש'
זכיה': זוכבכ' פיש' זעדרונן תהויתין
וחותמן בהל בזרוך אהה זה מלך מהול
בתשכחותו, זאי בחרבאו השומר על הנז
שנית בזרוך אהה זה מלך מהול בתשכחות
זכיה' בשבלי לולק פיש' זיריך' ווינה זרבי'
ובגערות מזקן הילען שאינו זוחטן בתהלוין,
זזה פערו זי' המותה במש' הריאש' שלשיט
הושכ'ם זוחטן פערטט'.

זכיה' בראברה זיס' תקכיה': זוונען
סוס' זביע' זונר פלו' אונ' האול' וווחט
זיהללוין עד מלך מהול בתשכחות זוש' זיראה
אומר נספת כל זי' וווחטן מלך מזול
בתשכחות.

שאן זבר אהה היל' ונספת כל זי', שפעטט'
זומרה זה בא' זו' ושוב אומר ליל הנבוד,
זכהנטיג' הילוטה פט' זיס' שמנגע זומת
רכיבו שטול לזרב עד סוס' זביע' זלזום
זיהללוין ובתשכחות, זמנגע סטר' זווגינזא
באווש' זבר פער זכון הלאטן, זוכבכ'ו
זונ' פערות זולצטן כר יונון תחריזוין
הילען זנספת זויר' חס' זהון גולן תהי'
זעל זאנ' חותמן זיהללוין ביל' פעם זדא
בתשכחותו זבכון זי' חותם נספת כל זו
הבוור בשיר ומזה איס' למסך אמאכ' כין

ההם אזכיר הבותר בשיר זורה וכוכב אל ש י ס ה ד'. כסותה ג' ג' שותה הרשכרים אלוחילוק הוא בהחמתה לשים שיחותם אלא עד מחולל בתשיבותו בבל' ב' וחותם שוחח בבל' גול בתשיבותו, לשיטת כי ואופקי נשנני נספחים שפמי רב' ר' וחומ' הו העולמים, ולפי גירסת הרשכרים מחריך מאיר בן עטאה ויל', שנזכר את בני חותם הילל', במלאת שלה פחסן תhalb' ג'ינו ואמר להללו ליל', כל' ג' שנות ד': זיל' רשביים ויל' בתלמוד הל' אמר היל הנזול ונשפת כל' ד' ויתחכ' עד כינול' וווע זעלם אהה אל', וג' אמר זיללון עד מל' מחולל בתשיבותו, ויטוב בעי' ברורי לאתא דיד פק' איזס שאינו כמיש הפסוקים מיט' כוין זעפי בהרי מיט' טפיא שפר' דין.

ויטין ס' טה' זעוי העיר לע ודי' הגי' שבשיבות הדר שביב' וווע מל' מחולל בתשיבותו ואזה לומר שיחות' בשיח' עד שלפעיג', והנה יש'ה וו' ברשביים מהאיימת כל' ווולל בתשיבותו ככבר' בדור' כ' קש' ע' שית' האגונ' לאטיא' לאט' להשות'ם כו' המשי' שציר' מותם ג' אויה' שבת' שיח' בטלול', ומכן פקר' פק'ן מן כערע' לע' יוס' השמוע' של ר' מאיר זיבצ'נו שיחות' שיח' בטלול' עד מחולל בתשיבותו בגו' ד' זעוי, שאהי' אזכיר סחמא' וווע מל' מחולל בתשיבותו, וכ' זונזוק' קהי' ללחץ הקוק' לע' ודי' אלה בס' פ'יא הוכיר החיטה' של הובות' בסרי' וווע אונ' אונ' אל' מל' מחולל בתשיבותו אל' היה לפונט' פק'רו התשובה של הת'ג' המובנת ברכ'ג' זונזוק' ווועבו' סטור' עז'יע' לalon. וכ'ן העריך ששת ר'יח' כת', ג'ונה פחו'ץ זקוק'ו לע' ג'ובי' פה'ה' בין' מה'ין' תעיק' פ'ירוש' הוא שחותם בשיח' עד מל' מחולל בתשיבותו, (ונאפטוביד' לע' האב'ה' כי תק'ה' בוצ'ה' כותב' השבי' וה'יב' לא' רק', לא' הוכיר שכבר' העיר בה' הי''), וב' צאי'ין בכבודם כדר' של פ'ח' ווא' ר'זה' לשחות' כו' הא' אומר עלי' היל' הנזול' ר' ז'ר' ס'ת' וווע' שיח' 'ע' זיל' מחולל בתשיבותו, וכ'יה' בעל' העיטור' הבאי' דבריו לעיל'.

הכל כי די בחותמה של ישובת, נראה שסובר בוחן כבשיה י' ובמבחן הראיש נראה שטברט את השם בהללוין, ונראה שהרטיע' שבאיו ה' ייעז יהה וילך בו הוא הניגג כנ'. ולפי' יש לפקס של פון והבייטר בוגרא, עוז יוש ראה לא פקס המבור משליטה וגאניזום מוכחת שכן סאלן שאותו וועך ברכת השיר אלא כסמניע, כי לעולץ וועך יומל אהת אל, פומת הל תרול ווועט ווועט בעיפרומים ה' הללוין, ובונגה כבונגה תפין שאינו ישובת, אבל ביזהיליך לא היה חותם כי חותם בהל המזרי ריק בהל הגול או רוי. וועך יונא לחשון ע"פ מפה משנן כי לו אהת אל, פומת הל תרול ווועט ווועט כי לא ציטט קודם רשבע, וכי היא בתשכין קען סי' ציטט בשם מהריל ריל, וכן בקס יונר תלמי ווועטה ז' 99: שטור בוב בל' אל' החותם ביזהיליך נשיטת ר' חיים כץ, ובאגור בבס' ר' חיים שורית חותם ריק פיא מולול בתשכחות אחורי ישובת, וכן היה גונגה והראשן וכן גונגה אנסכון, והרוורדי רב' רב' מהריל כריה כץ, וכן בגאנזונה כתוב: ואהי גונגע רב' רב' חיים ז' ו' ש י ט ה ז' . פון הביי בשיע' סיון תס' מוקט אלל לתהונת הולג מאצעי קד בבלל האגדול אחורי אה לא למופר היילן — מולול בששכחות, והוא לא כלואו הابر מואה אדא — וקסה לתבען למוה עוב הביי כל המונן האשאנעם גונל שיט' נומת שיטות שנותן ועם גזען על טבעעה של ר' מאיר דראנא, מה שאין ריבו נון בסומן רקען. לוי מוי שטנאר ליל שעלה ב' היי כבונגה בפה שאמרו חותם מלך מוחלט בששכחות, למופר בששכחות דע לא לך דול בששכחות, ולא שאומר היילן, ומיטען זה פקס הביביא והראיא' לתהונת בששכחה — וזה עליום, רגונל גויאן אך לפטיש לעלי בשיטת ר' שורית גויאן בוחן תבלוטו מונגה: ור' יונגן אמר אף מסתכל כל כי היילן, ווילפנינו ברשכינס מוכח תחוויל הווו — ונטמת ישובת עד אהן אללן דשתת כל כי גונגען לויי וויי

ש י ט ה ז' . ב' חמוץ כתתי ספוד (משנת ר' דיס בערך בסטינגר ניויורק) חותם היללוין ואודר היל גונגול על בס' ד' בל' התהונת: גונטען:

א. בהגדון בני חורין רונסת בקייק מיין בענין תקביי' (טהורורה שנית בשנות קמפני'ה) בסמסמת ושגנת אריה אדריכ' מץ, וו אברודם אבריך פראנקפלטס ובמי' וועו גונלט' התונת בענין תחומיות אויר היל חותם היילוך — ליל' מהולו תחומיות, ואהיכ' היל גונול, הווע —

ב. ווע בוב גונגות נומת אשכנו' ווועט אחור היל המזרי, היילן — אהה אל, ווע שאן ואורטס כלל היילן ואונט' הוועטס. ואהיכ' הווע — ונטמת יונגה — ישובת — מה חותם יונגה עעלטס, וכן דעת המביא וווערא' כבשיה יונגה,

ג. רוב בוב גונגות נומת ספוד אהרי היל כו' תבלוטו מונגה: ור' יונגן אמר אף מסתכל כל כי היילן, ווילפנינו ברשכינס מוכח תחוויל הווו — ונטמת ישובת עד אהן אללן דשתת כל כי גונגען לויי וויי

ולא חותמים, ומתחילה היללו וחותמים מ כולל בשכבותה שטיח י' גגיל ונספק מפורש להתקן ומש שם ובו נון חיות י'ב. שהרי ריח פירוי על כוס ד' ולא על כוס חמישין,

ה

ב' סחת וסיג' והגב מובאת לעיל שעה יש לבאר מה סדר החתימה על שאינו חותם כלל על הלל הגדרי אך קותם הכרוכות לשתיים כוס חמישין, ושת בונת היללו על כוס חמישין או תחתו חותם, וכן שטיח :

א. שסת רב ערום באנן ועוז באנן, ובאותם עיל, שנותם על כוס ד' היללו, ועל כוס י' אמרו האל תנול נסמת וחותם יו עפם היללו, ראה ליל שטיח ד' י'ו, ומישubi כי מפא לא הפתק בלשון רב שר שלום גנון ולכתח' הבא שצבא יונס בדור, מעין רב שר שלום גנון וחומר ואומר היללו, השור שארתו פירוש שטרת הבאי ליטש בלשון הרב שר שלום גנון בדור בראכיה לפתחם טפנין תקכיה ד' י'ז כוב:

ב' בגדר רב ערום כר אל כוס ד' ואומרין כוס ד' קילג': ומוגון כוס ד' ואומרין עלי הלל לאחר שארו שמן פרחן עד יילולו וחותם יאמר האל תנול וחותם היללו כ'ו, וגראת הלל ומברך ברוא פרחיה זום ירצה לשוחה כוס חמישין הד' והוא אמר רילו הלל תנול לישת שטח שאמר גאנון חותם היללו שדונה למד שאמר אהיירו ונשפת כל י' ונתמך בדור רב שר שלום גנון כר בדור בראכיה מל' מהול. ושכ' ניוגון אהייר נשפת כל י' לאמ' היללו אהייר נשפת בו, שנטה לומר שחוויה אתה שאמר להל המגידו ולהל הדול', ולטינו בדור רב שרם: חז'ו ש הילל שטח שבוחון על כוס רביעי, ואט' והווע כוס חמישין ואמר רילו הלל תנול וחוור וחותם בדורלו כה' שעסער ישובן י' וטסי' לרוב בון זיך, ואט' ווועה לשוחה כוס י' העולמי'.

ג' אנדורהם סדר של פטוט: ואחר בגמור הילל על כוס רביעי ואומר ברכת השיר היללו וחותם כל' מגולל בשכבותה ונברך בורא פר' גאנן כר' ואט' זאג' לשוחה כוס חמישין וויה מש' בשלטי' בגבורים ט' ערבי מספק' ואברה' רב שר שלום גנון ורב ערום בדורלו, וכן עצה הילדי' מפא אונתת השיר ס' ל'ג' ומברך רב שר שלום גנון ורב ערום בדורלו, מן הנגונים וכוכ' מפי שירגת לפסוחו לא יהודים אחר וליאמר עלי הלל המגידו ונשפת בדור'ו. וכיב' מהיר יצחק ר' גראת והר חיט' גאנן אל היה חותם בסוף הילל ברכבתה, י' ו'

ולפי זה נוארה הששותה כוס חמישית צוין בצעון אהר. וכי אוֹת בבל העיטרו היל מנה לתהום היל המבזוי בהילוּן — בתשבותות בין שוכבם של האריאנים כורדים נן לצער לחתום היל ביהילוּן, ועל כוס חמישית צעף וירף והרבכתיים והרבכתיים שאן להוּם כוב למעס ברכותם, ומצעין סיוע להוּם ג. להלן על כוס רבייע היללוּן.

ולמר ולל גנוּל על כוס ה' ביל החיטה כב' בשליט' בגבורם על הריך'ם: וסבדרי רבינו (הריך') ובם סבדרי פיטומני וכוס משא' תחטפין כוסם ברכיה בשיעשה כוס משא' וכן נוארה מלשין הרוקס סר' רפי'ג האבאי זברוי ליעיל, שכוב שנדרון את היללן דע בתשבותות כר' ומונגין כוס חמישית ואומר היל גנוּל הוּוּ ושמטה ופסחים ותודים א' רוב נסיט ואומץ בגבוזוּין פרי הגנֵן ושותן כוס חמישית ליל הרכיה ומולא והיר שם חמיזה פוכח סובור בשיטת הרכבי', וכן דעת הרשבץ בפי' להגונה זול', ושל שחומון בנסבות לו זו זו יונעלםם וקושע עטן,

שאיך וחומין שי' מעיטם וז אחר זו כל מחולל בתשבותות את היללן כלה נססת כל חן. ויש שאן הוּוּ והופכן בירלהן כלל עז שאורב נססת כל חן, ומא את אוֹני אהת בגון שיללן היא ברכת השיר ותקו'ו אמתה בתשומת בכוי למעס ברכות יהנות ביהילוּן ואחיכ' אם יתאות לשוחה כוס חמישית אמור עלי היל גנוּל וסא' לר' נססת כל

חו' לא יהנות ברכיה ויבור' בילוּ פרי הגנֵן ישתה ויבור' אהיריוּ על הגנֵן, ונונה הפור ט' תפיא באיא ב שיטות היל' וכובב: ובין דאיכא טלוגת ברכותא טוב למעס ברכות וכי' שוגה' לשוחה לא היהום אוֹר היל השער, ולמי' להילאה שאן להילא כוס חמישית ובורח להפקט כשמחהיל, לבן ברכות היין על כוס ד' פורתם מבס' משא' וצצת' כוס חמישית ברכת המון וכוס דביע' ברכות השער, ולמי' להילאה שאן להילא כוס חמישית ובורח להפקט כשמחהיל, לבן ברכות היין על כוס ד' פורתם מבס' משא' וצצת' כוס חמישית ברוך סר' רפי': ושוחן כוס חמישית ביל הרכבתה,

הרשומות בהחתיות להנוגדים בкус ח'

- א. כוס י' הלל הבצרי חותם יהלוך בתשבותה כוס ה' הלל גדול נשפת ישובנה—אויה אל
ואנו חותם.
וחותם יהלוך בתשבותה.
ב' חותם ישובנה — חותם יהלוך בתשבותה.
ה' יהלום — ישובנה — מ hollow
ת' ישובנה — מ hollow
ב' ישובנה — מ hollow
ג' אינו חותם כלל יהלוך
ד' יהלום נשפת יהלוך בתשבותה
ה' אתה אל ואינו חותם.

הרשומות בהחתיות על כוס ד'

- א. הלל חותם יהלוך — בתשבותה. ואנו אמר כל הלל הנולו ונמטן.
ב' הלל הנולו הווע נספת ווועת חותם י' יהלום.
ג' ישובנה — מלך מהול
ד' ישובנה עוד אתה אל ואינו חותם.
ה' יהלום יהלוך — בתשבותה.
ו' אתה אל ואינו חותם כלל
ג' חותם ישובנה יהולמים
ו' יהלול עד אתה אל ואינו חותם
ג' יהלול עד אתה אל
ז' עד לעולט חסודו
אינו חותם ואויבר יהלוך — בתשבותה.
ט' הלל וחותם יהלוך — בתשבותה ואויבר נספת ווועת ישובנה מלך מהול בתשבותה.
ו' שוב ואויבר הלל הנולו. (ראביה פסחים ס"י ר' ר' קכיה).
י' בכל זאת ט' וחותם איזו ספחת ישובנה יהולמים. ושוב ואויבר הלל הנולו (העריל).
להלן אני בכניס צילום של שלשה עמודים נשפת אהורי הלל הבצרי ולחותם שורי פערם מהגנות מעריל רפרגא זיגל, שבת הוא בסיק אלל לברך רביה וראואה על כוס ד' בבל אלה שיש לנו בגנים חמישין. וכחן להרבה סופרי זה דברים לא גותניים כן אלל: א' מברכין האוניות והאוניות שאל' יו' זוינ' נגנד בווא סרי התפּעַל כוס ד' ב' בל מוחמץ עיגון. וכחנהו גותני לחתה לכוס חמישין בוכו בעירם דק' גאנזווונא כוס שמונבא ליעל. ב' של אלהו. וגוטסיגן ברשא ברכית לר' איפר אוירם נשפת אהורי הלל הנולו כוס שמונבא.
אלל הנולו על כוס חמישין. ומזה שמחוש לודר לעיל מכמה ראשונות.

* בחחותה ישובנה ישיבת הסילוס מהול בתשבותה. ושי' סוכרים שעריכים לחותם שען.
ראה מ"ש געל מ"ש דברי האבדורוהן.

העתקה מהשער של הנגדת מהר"ל

הנגדה של פסח

עם פירוט

לשון לטודדים — דברי נגידים

מאודנו מוגנו ורבינו גאון מעונגה רבן של כל הבני הגולתא, אויה דבי
עילאי רаш גולת אריאל תפארת ישראל מאורי דריין לא
נסתם ממננו כל חוו עיר וקדיש גבורן מרבן שמו

הרבר ר' יהודא ליוואוי בר' בצלאל זוללה

אבייד ור' יומך דקיק פראג יעיא

המסורס בתרבכה חיבוריו ויקרים בשם

הגאון הצדיק מוד"ל מפראנג זוקלה

וזאת לדור פעם וראשונה ע"פ כתוב יד ישן גושן הנמצא בבית עקד
הספרים המשלחי דקיק מץ אשר הגע לידי הקטן יהודת
יודיל רוזענברג מקיק' וארשת מלפנים רב בקיק' טראלאג

ווארשא תרכ"ה

המודרך ספראג זזיל נפער בפראג חי אליון ופסים בן ציון. הפסקים גדולי
הاخוריים, הבהיר, המרים סטולביבן, המניא, חמץ, והכ"ש, והנוט, סכחים איזו
לגלגנן. וכפי' שמתאר אוות תלמוד בגמ' וחמש' יום טוב, חוץ מהי טענין חזק
כברג . . . שטטכו עלי כל בית טראלאג, סנות הורד' ור' פראג, כבש
חדיס' סטולביבן והבירת. נסף על זה היה פסוקות לטענין ווילסוח' וחכם הכלול.
ונוסף טענו ציון סדרים. בגין חכומו ר' חיים היה חיבורו של הרדייא במל' הנחות
על השם רודן.

הזרה של צביה

ובכן ישנה שפה לעוד מלכני הנאל הפליך נבדול והקורות בערים
ובאזור. כי לך נאה יי אלעט וילעט אונטנו לעטס שעיר שיר
וישקה תלול וכורה עשו ושבשה נאה נזרה גוברת תלה ופאתה
קערעה ובלבון, ברכות וחדאות לשיך נבדול וקורות ומעלם
עד עולם אפקה אל: ברוך אתה יי אל פלך צדול ובורל בתשבות
אל מהדראות אדרן הנפלאות בורא כל הגשמיות רבנן כל המעלם.
הבורר בשיר ושרה. מלך תיר אל היה העלמי:

ולקענאי צחכים לילך זיהו רכובים לאלהים :

(זאותם בהמייתו בלי גובב)

שנשגרר גומ' ד', אנד לאכטן לפלטוטה בפוקט ער פום כרי אשער עסם האזען בעו. ווען אין כוון ער אשערן לאנטונט טומט דבוריין יש בו סבוזה וווען דוויי צאנט אפער דטומבר כהו בוט' ד'. ווען אין

לשון לטודיס דברי נגידים

ענין כום ה' שהוא מסוגל לפרגטה

³⁾ כערית הרכבת מורה ר' ר' ורונצנברג כתמ"ז. וכורחן נזכר ברכבת ותוקנה נס מני סופ' ל' ארכות ביזה יי' ב' דעת הרכבת פוטוקו:

הגדה של פסח

לעומת אורים גורולים יי' לשלטן קחא:	לעומת אורים גורולים יי' לשלטן קחא:
אוֹתָה תְּשַׁבֵּחַ תְּלַבֵּשְׂנָה בְּיוֹם אֲתָא הַמִּזְבֵּחַ וְבָכְתָּשָׁבֶת כְּלַבְלָדָךְ קָלְבָּךְ:	אוֹתָה תְּשַׁבֵּחַ תְּלַבֵּשְׂנָה בְּיוֹם אֲתָא הַמִּזְבֵּחַ וְבָכְתָּשָׁבֶת כְּלַבְלָדָךְ קָלְבָּךְ:
לעומת פסנונים גורולים יי' לשלטן קחא:	לעומת פסנונים גורולים יי' לשלטן קחא:
וְאַתָּה יְשַׁבֵּת תְּמָבֵן בְּבָנָה יי' לשלטן קחא:	וְאַתָּה יְשַׁבֵּת תְּמָבֵן בְּבָנָה יי' לשלטן קחא:
כְּרֻבִּים בְּבָרְעָבָה יי' לשלטן קחא:	כְּרֻבִּים בְּבָרְעָבָה יי' לשלטן קחא:
לְקַדְמָה תְּהַגֵּן לְבָבִים יי' לשלטן קחא:	לְקַדְמָה תְּהַגֵּן לְבָבִים יי' לשלטן קחא:

לשון למדים **דברי נגידים**

הגדה של פסח

י' שָׁמַךְ כִּירְכָּרֶב:	לֹעֲגָן פְּלַקְתָּה נְקָדָם:	וְיִלְעַלְלָה מְקוֹם:	וְיִלְעַלְלָה מְקוֹם:
ז' שָׁמַךְ כִּירְכָּרֶב:	וְיִשְׂרָאֵל תְּלַבְּגָה:	וְיִלְשְׁלַבְלָה מְקוֹם:	וְיִלְשְׁלַבְלָה מְקוֹם:
ט' לְשָׁמַךְ כִּירְכָּרֶב:	בְּעִילָה לְיִלְעַלְלָה גַּבְרָה:	וְיִלְעַלְלָה מְקוֹם:	וְיִלְעַלְלָה מְקוֹם:
י' שָׁמַךְ כִּירְכָּרֶב:	שְׁפָקָה בְּגַדְגָּלָה גַּבְרָה:	וְיִלְעַלְלָה מְקוֹם:	וְיִלְעַלְלָה מְקוֹם:
כ' שָׁמַךְ כִּירְכָּרֶב:	בְּעִילָה לְיִלְעַלְלָה גַּבְרָה:	וְיִלְעַלְלָה מְקוֹם:	וְיִלְעַלְלָה מְקוֹם:
ל' שָׁמַךְ כִּירְכָּרֶב:	בְּעִילָה לְיִלְעַלְלָה גַּבְרָה:	וְיִלְעַלְלָה מְקוֹם:	וְיִלְעַלְלָה מְקוֹם:
ג' שָׁמַךְ כִּירְכָּרֶב:	בְּעִילָה לְיִלְעַלְלָה גַּבְרָה:	וְיִלְעַלְלָה מְקוֹם:	וְיִלְעַלְלָה מְקוֹם:
ה' שָׁמַךְ כִּירְכָּרֶב:	בְּעִילָה לְיִלְעַלְלָה גַּבְרָה:	וְיִלְעַלְלָה מְקוֹם:	וְיִלְעַלְלָה מְקוֹם:

דברי נגיד'ה לשון למד'ה

הנזכר מושך. בתקב"ד אוחזת רשותה סמכות המורה ורשות כהן על הגלגול כבוד כו' מהלך רשותה
שכובן בן וחוץ ועוד קל"ג וזה מוכיח כי רשות כהן לא היה שוכבן מושך מושך כו' רשות לא מושך
קונקרט לרודר י"י רועי לא אוסף: בוגאות ר' לאן בר' בירני אל פ"ז בוגאות בירני: ב"כ י"א בוגאות בירני:
ונשים? יושבנית גיגית בפְּנֵי זָקָן? פְּנֵי זָקָן? בוגאות בירני: בוגאות בירני: ש"מ ש"מ?

שבכעות יסודו על גיורת הרשכרים. וכך ב' ששה רבנים יסודו על גיורו, מ"ש לעיל מובה ראה כי פהם סוף הקכיה ר' זול והשכרים ר' זול: תדר רביעי נבור עליון עלו הל גונול, ומיבור או את ההל וואמר עליו הל גונול, ומוסח יוו או אמר שורה כב' מותק מהלך מהירס אמברש שומאל שות קרי עפ' כוס ברען, לא בא מ' שומאל שות קרי עפ' כוס ברען, כי הלשון גומר אמרו בגמי עפ' הל המזרן.

מה שחתמה על הגוסה שלנו שאמרות שבת וחורי מזור לה כל אמר אין דינן ורבינו במנג'ה זה כי הרשכרים חוץ בדעתו ורבינו במנג'ה זה כי הרשכרים חוץ בדעתו וזה נברא שלל והו צוין למינו ספרי הרשכרים נגיד יהאכיה, בסמת בוכאר טנן היהה גם שיטת המגנים ואושנוי. ראה מ' שיק ואש ביתו בלבו צרך כוס המשיש וטער יזרווער ודסי', וושכרים אונז יהיאו בון.

במנג'ים מצינו רבאכיה פחים נף 168 כותוב בשיטת מהריל לומר מתחלה ונשפת והאי' כל הנול גונול בסמתה לשון המגרא וכט' ואית' רשי' ואית' שאחרי הלאל וכט' ופסחים: ובשם רשי' ואית' שאחרי הלאל ביצהה וחיהה שהיריגן בכתה שאר הלאל גונול ושות נשתת כל יוז ואית' בית חיותה, וופעם שאנו עזיזים בחרוירין כרי' וויר' ודרון להלטם ברכבת השיר לעל הנומטן קלחווער לעל הלאל, ווישת שיט בז' חיהה יסתהכט על הלאל גונול, וגנארו נומטן

כ' אונכלין ומוחין לשלפה כוסות ואחר כ' אמר מ' מברן, ובוגנות אמר עיין ראנטש' פה' בו. (רבשטי' פחים קה. ר' כט'וות, כט' עג' שפח' כוסות שנאמר בפסוק זה שלחה בנד' שפח' כוסות מהריל קודם אכילה המזון. פראש' נוגני הי' להבי קודם אכילה כט' יין לשחות, ואחרior נדר' שענודה ישב' וכט' שותה הווא יין פלאיר הנזון קודם בכתה וט' החזון יעכ' וויש גנג'ם טב: בא לסתה יין בחוץ שיפ' תובר כוס חמישין ההוא ידי' גנטות הנזון, אם פואר יין שלארה מסדוין, וה' לשורתו היר' סיבור ארא ריה מגנטה ולסתות נ' וגונות יין בשותה פטענה, ובגורט שטורה שתבת רויס' פשאצ'ון על ה' היין: (א) גני פטור, (ב) בזוך מהזון, (ג) פטור מהזון, והכל קומ' בכתה מהזון, וכן פטור מדורות חז'יל' בסופ'ים לסוד אליהם זומא'

זה כבר נקבע רעל שאן לעסות בורא פרי
הנבן על כוס חמישין, ולא באלה שננו לישות
תוליך בין ואומריהם אוווע על כוס ובייען
העיפוי שיזו לקליס צבואה מן המורה אמר

רעל ואש היבוט דעל ייעה על כוס סוב לאילו
ויש לאודר על פיש בעגהה עס פיר ספר
הומינע, מלובלין עיר, רובנו אמריר ר' יעקב
וללהיה בן אומיר ר' רוברט טשרף מאומיריא
זאלת אויריכס רובי רום דרכט בעגנו
בתוכו: גוניגטס לעשות משה סובות, רוגן
כוס חמישין, ואומר עלי הפיטושים ומברך
ושותה בהבנה בורא פרייז ערעל על כוס חמישין
ואפער על הגנו.

ויתנו מבוגר וזה מהו מאה, כי מפושט
בראשונים גאנל שוכן חמישין הדר רעל
בשאורים גאנל גאנל הגנוול, אבל בילו היל
הגנוול אוור להלחות כוס חמישין, והה שאוררים
הפייטושים אין זה מתר שתייה כוס חמישין,
ויבגייא כי מאיר פרקאי דרבוב בערבי רהרא
שיי יהאו אסטנסין או האך הרוחה לשוחה
יגיל לשוחה כוס חמישין זידר הלל היל:
יגיל דזוק כשלא אמר היל הגנוול על כוס דר.
ויבגואר פשטוטן ברביין מאיר ברבר היל
הגנוול, סטרו לו לשוחה כוס הי איפילו אם
יעזר לילר ערעל האנט היל הגנוול וווערטן:
אייך יש שעיל הפיטושים אוור לשוחה כוס דר,
ויפטל בונת בווא פרייז זונטער, דהווא שאן
לה מקום כלל דבוריות לעל איפילו על
כוס חמישין שאורבים פלו היל הגנוול,
מסטברוא שאן לבך כיש בכחיג וווען מגונג
היל אין לו שם טויז זען.

שריר שיס קומט לישכט קתת בונת זון
עפמיש הרוכבן מלחתת טעם חזש לאיסטור
שתה אהרי כוס רביעין, וויל: לא פאנז
איך יברר ספק זה. וראא בתומייך זען
זען. וחיש דע ט. ועה. טנטים אחריהם.

ומה שטסק שעיל כוס הי אין להחומר, כי
בייאורו סדן דען וויאנאונט. וויש
בגרבי נגירים פטוס הי די שיחתת אוווע דק
רשא ביבטי לבלו כיר וויארא העטם שוניגטס
עלשוחה כוס דן פון הבוט שטביבנו מקומות
לבבבו של אלילו וגאניבען, בונאר באנדרו
שכבר בימיו הוו נונטיגס כן לשוחה כוס הי
ויאו שחרידס דק שטיבורו ננטת קומד געל
הגבוז, ולכבודה ציע באנטן של מגונג זון
הער ערדל סוב חמישין אוווע חונט וווק
בזוזה בן המובהה, אייך מי שוזה לקליס מגוזה
מן מוכנער מה ייכתת לאם הווא ואש הבית
או לא.

אנטס לאחר העזין גראאה שעטע השוב שי
במנוגה זה, לעיל האמאר טטעם האסרים
לשוחה אחורי ד או די בסותה הווא מסומן
שנראה כטבוסף על הרכותן, ולפלי אן
מוחהשיטים בוכוס של אלילו אונגו גונטס כו
מאנד יש זונר ולא הוו מטוסף על הרכותן,
ונכבר בגאנט ערעל בלט מש טטעריל שטביביג
שאיין עיטה ברוכת בורא פרי גאנט על הבוט
אול השחש של טטסף על הרכותן ולפלי
נכון שאן ווישן ברוכת במאהיג על הבוט
זה פשומ שוחה כבר מזוו לומינו בעה
שעישנו בורא פרי האטן על כוס דר. ומכלבר

ט' וויש לאער ערעל צה מה טה שטטברוא
בגעמי אאנזונטס טפע שטטואיס אוווע בוט זען
אלילו, פשומ שטט פקט בנטתוי כוס חמישין
אנילו יברר ספק זה. וראא בתומייך זען
זען. וחיש דע ט. ועה. טנטים אחריהם.

מגירים כל הלילה". וברור כסאומר עוז הפטען
תעל גונול גיב' מקרם נצוחה ספרר צ'יב'
וobar בדי של אל יאה מוסיך על ד בוסות
ווארה בכו שטחטייל סדר אורה ווזה לא כלול
שפח צעה ומורה ואין גבנן על שני ספחים
שתחויר. וווע אוואס נא לא הייה פשת אונשן
אנכל לע השבען ובנעה (עמ' זה צ'יב').
פנוי שטינחטן היל גונול האה גבר גונול
ליי שתחויר הווע. הא. אבל בומונגו שרואל
הההויר לווע עצמאו אירוט הפטיען וואת דיס
קללו לע עצמאו אירוט הפטיען וואת דיס
בלשיט חיטש שאל טיא צ'יב'. ואוכרים היל
הגונול בע. צ'יב' סט' בשתיחת כווע זע לע
הההויר אל גונאה כמתהיל סדר חות' רבפיו
הפטיען אל גונאה כמתהיל סדר חות' רבפיו
שרוועז השה גוא זומס הסדר האושווע, עזיזין לא
דאסאר. דאלאמ לילימ זווע האומתער צ'יב' בעט
חמייש לקרווא לעוו היל גונול, וכבל מי שורגת
השווון ברקאותה זווע הרוח. א. אלא אמאר ובוינ
הגאנן גונקיין רבן פנגנוגה זוניגן ביירואלה
שלאל לשוחון צ'יב'. וועל האוואי עסם מהיר
שהביאו הרואיש שלאל ישתקר ולא יכול לעסוק
בטעו זיאת מערם ליל היל. גונאה שעא
סיל להרכ宾ן טעם זה וסברתו ייל שהויא דבר
זה לילו נבוגול האומתער ובסבב ה'וין והומט
לא גוננו שייעור נהנה שלאל ישחו כווע גודל ווין
חויר. וכבל ליטשבר בצען בסות גולדום
יוויהר משלשה קניין.

ומבדורי הרובץן גיל ראייה לדעת הפרטמי
באיא על זובי פטיגא גונל שמיר לסתות
כם זע לילוד לעוו היל גונול ביל החומת.
אטילו כבר אמר היל גונול עול כווע הא.
שיש שיטות שטביבים גם לע כווע הא.
אומן להלחה לעפשה לבתיחה יי' שורזה
לקיים כווע חמישין, בהוואר טע לא להתנגד כמיש
חש. ולפאי סאומר היל גונול ביל הא.
כראה שעזין לא גונדר סדר הרואיש. וכן
יש זומר עפמיש הרובץן הכאתי דברי לעול
גאם מצואה מן המוחה לעשוחו (כוס חמוץ)
בורוא פרי גונגען, וכמיש הרואישונ גניל שטוב
לכעט בערכותן במקום שיש כפף.

סכום כ"ב ריבים

במ' סכומים קית. תע' רבנן: (cosa) חמיש' אומר עלי היל המודול-דרבי ר' טרפין והראבד ול כתוב: גרטון בירושלמי ד' כסות הלו נמד ד' נאולות שמארו במצרים: והוצאה, והצלת, ואלתה, ולקחות. ור' טרפין היה מביא כס חמיש' נמד והבאתי. מובא בארכות חיים ליל פסח דף עט:

ורבית שיריא און מובא במעשה רוקח (סאנק דף יט): ואילך דארמי ד' כסות נמד ד' גילויות ותמייש' נמד ישועה. ובכתב יד רומי ר' יאל: והוצאה, והצלת, ואלתה, ולקחת, והבאתי-חמש אוואות חותבות כאן, נמד חמיש המשעבות את ישראל: בבל, ומדי, ווין, וגוזו ומגוז. ובדרשת אבן שעיבר פ' וואריא: נמד ה' גיליות: מצרים ובבל ופריס ווין ואדרום. ובבלבש ארוח סי' ח'כא שכוס חמיש' נמד כס של רוחה של גאולה העתידה.

הרמ'ב' הל' ח'רמ' פ' ח' האז' ויש לו למוגן כס חמיש' ולומר עליו היל הנadol מהודו לה' כי טוב. וכוס זה אונח חותבה כמו ארבע כסות.

הריך' פ' דפסחים: ממנהנא דעתלא כרב יהודה כו' ובહל הנдол' שאומער על כס חמיש'. ובהשעת הראבד על בעל המאור: בודאי יש סמק' למונגה הזה מדברי ר' טרפין שאמר חמיש' אומר עלי היל המודול ממצויה לעשות כדבורי, כו', ותיק נמי לא יפותחו לו מד' כסות קאמר, אבל המוטסף עליהם חמיש' הרי זה משוכב. וברצין על הריך' שם: אי נומי דמצואה מן המבחר לשעות כס חמיש' ולומר עלי היל הנдол. וכן נתנו השאלים בחשכת רב האיןナン. ובכ' העור מכיא טמנהנו יפה לעשות כס חמיש'. ובספר הפרדס לרשייס' קי' ובספר האורה: כס חמיש' מתקנת דבנן הוא מינו לא חוכה אלא ראשית. וכן ביאו הרוקח: ו'יא כ' מונגן כס חמיש'. והרשבץ' כותב שמצויה מן המובחר לעשות. וכן דניאג המהרייל.

טראג'יל ואחריו תנו כן כהה גודלים וצדיקם.
לפעש בג' ונדחס: רבי עיר נער עליota והאל ואנעם עלי היל מודול דרב' ר' טרפין. אונם דארמי בעל הלהב תולעת. ר' טריה טאן, ר' עירם, ר' נטה. ר' טם. ר' בר בת צוק מואטס בעב טאה טירטם לר' ליליאן. ר' יוסי טוב עמל. ס' חדרס לשל' עוז ר' רדרה האנטון ביאוש ג'ריאן, טבש. בן בוצקע טירטם סטאן ב' הנדרס נסמי. טמאו עד אבניה גבריה דה' סמסה תני' פצ'ים וכ'מי' חמי' בספט' נ' זוק, נ' קלונבאי. נ' קלונבאי. ג' קלונבאי. ג' קלונבאי. ג' קלונבאי. ס' סטן.

אמר רב הונא: קוציטין כתורה ומון גנבייאים ומון גנבטיבים שאחדיך ארים למן שכח ותיריה לשים על משלחה הנפש. מון כתורה פטני ר' בקמיב: ר' לפער תפער באזני כבודך
ומן גנבייאים-דבוקיב: תפער ה' אקיiri כתלהות ה' יטפרר. ואמר: ג' לפער תפער שייב כל אארץ.¹
מן גנבטיבים-דבוקיב: תפער ה' אקיiri כתלהות ה' יטפרר. ואמר: ג' גנברם ביזום והודו לה' קראי בשמנו, והודיע בטעמים עליילוי, קומבוינו כי לא קובב שטמו.²
מן גנבטיבים-דבוקיב: אאלר שראפיש נערעס נאבקוינש ספער לוין, לא גנבר מנטיבים
לודר אדרון קספערם קהלהות ה' נערו זונקלאוטו אאלר עטה.³ ואמר: ג' יוזו לה' תפער
גאנבלואוטו לבני אודם.⁴

ורובעתי הרושאים ול' קחובו שבליל פפח בענין לופר פיזען מסקרין דרכרי
שכח ותיריך. (בן ראייא לרבות בטלהן ותיריך לעשות נטפלאות ונטפסות להו, כי לעולם
חסדו על ייְהוָה). נסוב בזון לאונדר נטפלאות ונטפסות עטה לנו הקידוש ברוח
זהו ברהמי וטירידי.⁵

ונעה בונגען אונ, שעטיט לזראו טקיי השם יתברך ויעשטו על עלייט בנטפקת דידית
יילאאל, שעהי אתקחלאן דטאלה ווישעה מלחות אודום וקויים הנטפקת. ו' האמי⁶
אתאקס אל קאערן אאלר פלאוי און זי' לחט אהקה לאונדרם, לאזטוק ווילעיבק, וויתהי אהקה
לעטס מונרשה, אמי ה' יט-טוב זונפה לאטס פגעה מון נאבקער דשתיתו בסס דמייש, שוואו
ונע זונר האמי וטומר עלייל זונרול, שטשפלט זור לט... וויפנקט מזעריש,
ולוזוזות לה'על הגיטים וועל גאנבלאות ועל המלקומות וועל הרטשועות שפעה לנו בימינו.
כי אבעז כל חספי ה' בקעט פנור אונזוק בקוטם עלייש זונר שבע אומות לנדע ווילשיד
אות דמבדינה קעברית ווילטביבה במליל זטמאש ווילטביבות פטשן, וו' ברהמי ניגרים פoir
עצצ' זוידים ועטה זט נס וויפלא ווינר ובורה, ווינקעה זרכיכים טיטס ליפיזו. כי אקטום
ה' את איזיך נאבקער עליך גיטים לנטוך... ווילעיבק העוד ררכיכים טיטס ליפיזו.⁷

פסרה ר' רבס זי' גיטים, עלי איזיכיט פטיל פחד מיטו, ווילעיבק ענן דשע רב
ויפרין ביזום נטה. ואזחט קפלה ותכליה לאליין ישע. כי ג'י אלטל רנטער אאלר הנשו
לעט על ניקפת אוכטוויט עינאמו לאאור זידול ווירקען יילראאל תקעה ווינקס על יסורי
נתורה וטפסונה, רוח יילקאל סכא, וככל גאנך לטמיין.⁸

וינטש שיכטן לראות באנחלאל אל, ר' בנאתי, קר' גונחה לנטלה שללה בבעיא
בלשין זידאלן ווועפערת זור נילךן בלעט, ווינקס בעיאות חוויז ביר' קרשעלא כליה בעזע
מקלה, וילאלה נארץ דעה את ה'.⁹

¹ כהן, ג', סטס, ס. ב. ² עשרה, ס. ג', סטס, י. ³ טריטל, ע. ג', סטס, י. ⁴ טריטל, ע. ג', סטס, י. ⁵ טריטל, ע. ג', סטס, י. ⁶ טריטל, ע. ג', סטס, י. ⁷ טריטל, ע. ג', סטס, י. ⁸ טריטל, ע. ג', סטס, י. ⁹ טריטל, ע. ג', סטס, י.

Israel Passover Haggadah

SUPPLEMENTED BY ONE HUNDRED CHAPTERS

Including

I. ELABORATIONS AND ADDITIONS TO THE STORY OF
THE EXODUS FROM EGYPT
64 chapters

II. MOSES, OUR TEACHER
26 chapters

III. THE BEGINNING OF REDEMPTION
10 chapters

IV. THE LAND OF ISRAEL

V. THE ORDER OF THE FIFTH CUP
Based upon the formulation of R. Loew of Prague

VI. TEXTUAL VARIANTS OF THE HAGGADAH
According to manuscript readings and the early commentaries

VII. ILLUSTRATIONS FROM MONUMENTS OF THE
EGYPTIAN BONDAGE

Copyright 1950 by
AMERICAN TORAH SHELEMACH COMMITTEE
252 West 81st St., New York, N. Y.

No portion of the text of this edition of this Haggadah may be reproduced
in any form whatsoever unless express permission therefor shall have been
obtained in advance, in writing, from the copyright holders. Copyright in
all countries subscribing to the International Copyright Union.

Printed in the U.S.A. by
SHULSINGER BROS., NEW YORK, N. Y.


Israel
Passover
Haggadah

Arranged and Edited by
RABBI MENAHEM M. KASHER



New York
1950